

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 31 / Hejmar 366 / Haziran 2012

GERILLA SİSTEMİ FELÇ EDİYOR

HPG GERİLLALARI ile Türk ordu güçleri arasındaki çatışmalar giderek yayılıyor. Türk devletinin imha saldırılara karşı gerilla güçlerimizin sistemi felç eden devrimci operasyonları tüm yoğunluğu ile Kurdistan ve Türkiye'nin birçok merkezinde sürüyor. [yazısı 6'da](#)

Kürt sorununun çözümü Türkiye'nin demokratikleşmesidir

● Türkiye'de mevcut durumda tamamen bir savaş ortamı vardır. AKP Kürt özgürlük hareketi ve demokrasi güçlerini dize getirme, kendi politikalarını kabul ettirme savası yürütürmektedir. Buna karşılık da Kürt özgürlük hareketi gerillasıyla, halkıyla, genciyle, çocuğuya, zindandaki tutuklusıyla, yurtdışında-

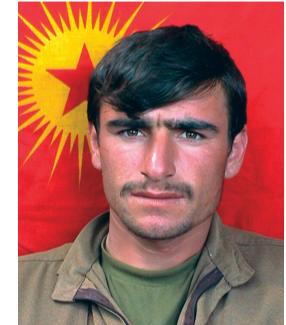
ki, yurtçindekiyle kutsal bir direniş mücadelesi yürütmektedir. AKP'ye karşı mücadele kesinlikle Kürt sorununun demokratik çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi mücadelesidir. Bu mücadeleyi yürütmeden hiç kimse demokrasi, barış ve çözüm mücadeleşi verdiğini söyleyemez.

[yazısı 2'de](#)

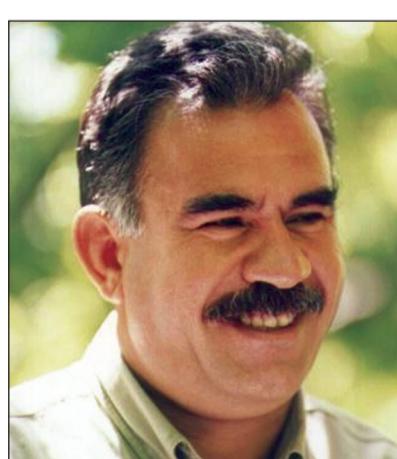
**AKP devletinin çıkmazı
özgürlük mücadeleinin zaferidir**

[yazısı 12'de](#)

**Şehitlerimiz
yolumuzu
aydınlatan
birer
meşaledir**

Kayseri Pınarbaşı'nda şehit düşen Ramazan Yılmaz, Cengiz Özük ve Erzirom'da şehit düşen Fehrazat Nezir arkadaşların anı yazıları sayfa 21, 24 ve 28'de.

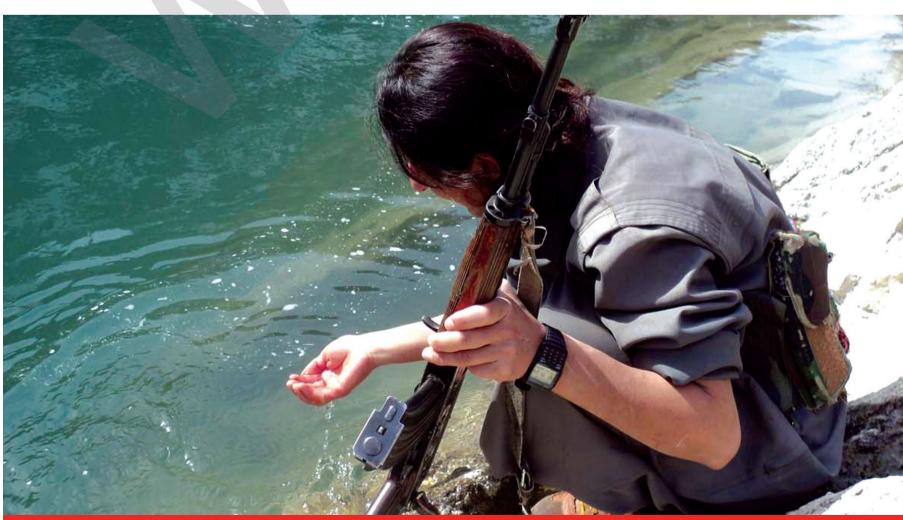
**Kültürel soykırımı kısacında
Kürtleri savunmak**

**KÜRT SORUNU
VE DEMOKRATİK ULUS ÇÖZÜMÜ**

ABDULLAH ÖCALAN

● Son iki yüz yılın belirleyici hegemonik gücü İngiltere ulus devleti ve imparatorluğudur. Bu imparatorluk son üç yüz yılda Avrupa'nın büyük güçlerini Kara Avrupası'nda çatıştırıp etkisizleştirirken, dışta onların etkilerini kırıp sömürgelerine ve ticaret yollarına hâkim oldu. Kalanları kontrolü altına aldı. Amerika, Doğu ve Güneydoğu Asya'yı aynı yön temle kendisine bağladı. 'Üzerinde Güneş Batmayan İmparatorluk' oldu. Ortadoğu kültürünü de son iki yüz yılda benzer yöntemlerle par-

çalayıp küçük ulus devletlere bölerek, ekonomik ve ideolojik olarak tekeline aldı. Son iki yüz yılda İran ve Osmanlı İmparatorluğu sözde yaşamaya devam ettiler. Araplar, İranlılar ve Türkler daha sonra çok sayıda sözde bağımsız ulus devlete bölünerek bağımsızlıklarını sürdürdüler. Derinliğine çözümendiğinde, aslında tek hegemonik sistemin dünya geneline yayılmış sistematik egemenliğinin bir bölümünün de Ortadoğu'da geçerli kıldığı rahatlıkla görülebilir. [sayfa 16'da](#)

Sağları Nurhak ayaklısı Akdeniz

[yazısı 30'da](#)

AKP'ye karşı mücadele

Kürt sorununun çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi mücadelesidir

ABD askeri, siyasi, ekonomik gücüne dayanarak müdahalelerle Ortadoğu'da kuramadığı düzenini Arap baharı denen halk hareketlerini kendi politikaları doğrultusunda yönlendirek gerçekleştirmeye çalışıyor. Klasik işbirlikçilerin bölgede sistemin hakim olmasını sağlayacak karakterde ve güçte olmadığı anlaşılmasının ardından, soğuk savaş döneminde de ilgilendiği yesil kuşak projesi nedeniyle içlerine sizdiği islamcılar bugün ilimi islam konsepti çerçevesinde bölgedeki düzenin temel işbirlikçileri haline getirmeye çalışmaktadır. Bu konuda önemli bir mesafe aldığı da söylenebilir. Tunus, Mısır, Libya ve Yemen'de bu yönelik adımlar attıkları görülmektedir.

Kuşkusuz ABD bu müdahalesini, etkinliğini bütün Ortadoğu'da gerçekleştirmek istemektedir. Zaten Irak'ta on yıla yakındır sürdürdüğü işgal çerçevesinde belli düzeyde kendi politikalarını yüretelecek bir zemin ortaya çıkartmıştır. Şimdi bunu Suriye'yle tammamlamak istemektedir. Bu, aynı zamanda İran'ın da bölgede etkisizleştirilmesinin önemli bir hamlesi anlamına gelecektir. Bu açıdan Suriye'deki muhalifleri de kışkırtmış ve Suriye iç savaşın eşiğine gelmiştir.

Suriye'deki Esad rejiminin devrilmesinden sonra Ortadoğu'nun, yeni siyasal sistemin taşları da biraz daha yerine oturmuş olacaktır. Ancak Suriye birçok yönüyle karmaşık durumdadır. Bir taraftan bu ülke coğrafyasının bütün Ortadoğu'yu etkileyebilecek karakterde olması, diğer taraftan Suriye'de etkin olan Müslüman kardeşlere dayalı bir Suriye'nin ABD ve Batı'nın politikalarına uygun düşmemeye gerçeği, müdahale sürecini de uzatmış bulunmaktadır. ABD bütün Ortadoğu'da işbirlikçi siyasal islamcı güçlere dayalı politikaya etkinliğini sürdürmek isterken, Suriye'de ise kozmopolit bir iktidar bloğuna dayanmak istemektedir. Ne var ki bu iktidar bloğunu tam oluşturmadığından, bu süreç uzamiş bulunmaktadır. Öte yandan Obama da, ABD seçimlerinden önce Suriye'ye müdahale etme konusunda istekli değildir. Hem seçimleri düşünerek müdahale etmede acele etmemekte, hem de Suriye'de daha geniş yelpazede bir iktidar bloğu dünsündüğü için böyle bir bloğu oluşturma çabası için zaman kazanmak istemektedir. Bu iki nedenden dolayı gelinen aşamadaümüzdeki aylar içinde bir sıcak müdahale gündemde yok gibidir.

En azından 2012'nin sonuna kadar böyle bir müdahalenin olmayacağı anlaşılmaktadır. ABD, Suriye'deki rejimi değiştirirken aslında Çin'i de, Rusya'yı da bu işin içine katmak istemektedir. Suriye'yi İhvan-ı Müslim'in ya da siyasal islamcılar başat olmadığı, daha kozmopolit bir iktidar bloğuna kavuşturmayı hedeflediğinden bütün aktörleri böyle bir iktidar bloğunun hakim olduğu bir Suriye konusunda uzlaşma çabalarını sürdürmektedir. Şu andaki genel siyasal duruma bakıldığından Suriye üzerinde böyle bir siyasal mücadele olduğu görülmektedir.

Suriye karşı müdahaleyi en çok dayayan Türkiye'dir

Kuşkusuz Türkiye erkenden bir müdahaleyi arzulamaktadır. Bunun için ilişkili olduğu güçlere dayatmadır. Ancak ne ABD, ne Batı Türkiye'nin bu isteklerini karşılayacak bir yaklaşım göstermişlerdir. Çünkü Türkiye'nin Suriye'deki çıkarlarıyla, ABD'nin, Avrupa'nın, Arap Birliği'nin çıkarları arasında önemli gelişmeler bulunmaktadır. Özellikle Arapların ve Avrupa'nın Türkiye'nin müdahalesına kuşkuyla baktığı, bu nedenle Türkiye'nin çok etkin olduğu bir Suriye yerine

getireceğini düşünerek erkenden bir müdahaleyi dayatmaktadır. Erkenden bir müdahaleyi dayatmasının bir nedeni Kürtlerin kazanımlarının önüne geçmek iken diğer bir neden ise ekonomiktir. Eğer Suriye kısa sürede istikrara kavuşmaz; bölgedeki gerilim böyle devam ederse bunun Türkiye ekonomisine çok olumsuz etkide bulunacağını, hatta Yunanistan ve diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Türkiye ekonomisinin bir anda dengesini kaybederek çok kötü duruma düşeceğini görmektedir. Siyasi nedenleri yanında böyle bir neden de vardır.

Türkiye'nin bir hesabı da şudur;

soykırımanın tamamlanmasının gerçekleşeceği yeni bir siyasal düzen kuracaktır. Türkiye'nin Ortadoğu, Suriye ve olası İran krizine bu tür hesapların gerçekleşeceği fırsatlar olarak baktığı anlaşılmaktadır. Bu açıdan Türkiye'nin politikaları gerçekten yalnız Ortadoğu halkları açısından değil, Kürt halkı açısından da tehlikeli bir duruma gelmiştir. Türkiye zaten ABD'nin, Avrupa'nın, kapitalist modernitenin Ortadoğu'daki ajanı konumundadır. Sadece taşeron değildir, aynı zamanda ajandır. Kapitalist modernitenin 200 yıldır yapamadığını, Ortadoğu'ya dayatamadığı siyasal, sosyal kültürel hegemonyayı

tikasını daha rahat koşullarda sürdürmek için yapmaktadır. Bazılarının iddia ettiği gibi, dilde ve kültürde yumuşamayı Kürt sorununda çözümün bir adımı olarak düşünmüyor. Aksine, gerçek anlamda çözümün öünü almak, yeni koşullarda yürüteceği siyasal sömürgeciligin ve kültürel soykırımanın üstünü örtmek için kullanıyor. Kuşkusuz Kürt halkı ve Kürt özgürlük hareketi mücadele ederek, mücadeleyi daha da büyüterek devletin psikolojik savaş yolunu attığı bu adımları tasfiyenin örtüsü değil de bir çözümün ilk adımları haline getirmeye çalışmaktadır. AKP ile Kürt özgürlük hareketi arasında bu yönelik siyasi bir mücadele sürügü görülmektedir. AKP kimi yumuşamalarla Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmek isterken, Kürt özgürlük hareketi ise onlarca yıllık mücadeleyle ortaya çıkardığı birikimi Kürt sorunun demokratik çözümü ve Türkiye'nin demokratikleştirilmesiyle taçlandırmak istemektedir.

Türkiye'nin Suriye krizine yaklaşımını da Kürt özgürlük hareketine yaklaşımının bir parçası olarak değerlendirmek gerekmektedir. Nitekim Güney Kürdistan'daki konsolosluğa gönderilen yazdan da anlaşılmaktadır ki Türkiye, Rojava ile yakından ilgilenmeye, Rojava'daki Kürtlerin statü kazanmasını için her türlü yol ve yöntemi denemektedir. Toplumu yanlış yönlendirme, dezenformasyon, yine Güneyli güçlerle Kürt özgürlük hareketini karşıya getirme temelinde Rojava'daki politikasını pratikleştirmeye çalışmaktadır. Türkiye'nin Suriye politikasının esas boyutunun Kürtlerin statü kazanmasını engellemek, Suriye üzerinde etkin olarak Kürtlerin sınırlı kirintilarla, işte 'dün vatandaşlığa bile kabul edilmeyordunuz bugün bunları kabul eden bir Suriye var' denilecek

"Türkiye'nin Suriye politikasının esas boyutunun Kürtlerin statü kazanmasını engellemek, Suriye üzerinde etkin olarak Kürtlerin sınırlı kirintilarla, işte 'dün vatandaşlığa bile kabul edilmeyordunuz bugün bunları kabul eden bir Suriye var' denilecek

AKP'nin Kuzey Kürdistan için düşündüğü yeni siyasal egemenlik ve kültürel soykırımanın sisteminin bir benzeri de Suriye'de Kürtlere kabul ettirmeye çalışılacaktır."

Esad'ın iktidardan düşüğü, ama Türkiye'nin de çok fazla etkin olmadığı yeni bir Suriye yaratma yaklaşımı bu çevrelerin de politikası olmaktadır.

Türkiye'nin Suriye konusunda bu kadar aktif davranışının çeşitli nedenleri vardır. Türk devleti, Kürt özgürlük mücadeleleri karşısında sıkışmıştır. Kürt sorununun çözümü kendisini dayatmaktadır. Türkiye kendisinin de içinde aktif olduğu erkenden bir müdahale ile uluslararası güçlerin desteğini alacağına düşünmekte ve bu ortamda, hem uluslararası güçlerin kendi yanına çekerek Kürt özgürlük mücadelesini tasfiye etme hesapları yapmaktadır. Suriye'de PYD'nin gerek güçlendirliğini, Kürtlerin PYD etrafında toplandığını ve yeni Suriye'de Kürtlerin aktif bir pozisyon kazanmasına kendi Kürt politikasının sonunu

eger Suriye'de savaşa girerse bu giderek bir İran savaşı anlamına da gelecektir. Suriye'ye karşı yürütülecek ve daha sonra İran'a karşı gündeme gelecek bir savaş içinde Kürtler üzerinde her türlü baskıyı uygulayabileceğini, bunun fırsatını bulacağına düşünmektedir. Nasıl ki, I. Dünya Savaşı ortamında, savaşın tozu dumanı altında Ermenileri katlederek, sürerek Ermenilerin yaşadığı coğrafayı Ermenisizleştirmişse, bugün de benzer bir durumu Kürtlere karşı devreye koymak istemektedir. Bir Suriye çatışması ve daha sonra gelişecek bir İran çatışması içinde hem Kürt özgürlük hareketini ezecek her türlü saldırıyı yapacak; hem de çeşitli baskularla, göçetmelerle Kürdistan'ın demografik yapısını değiştirecektir. Özcesi baskı ve katliamlarla Kürdün iradesini kırıp siyasal sömürgeciligi yeniden inşa ederek kültürel

AKP'nin iktidarda olduğu Türkiye eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bir nevi Ortadoğu'nun tarihsel değerlerini, islamın hak-adalet-eşitlik değerlerini AKP eliyle teslim almaya, dönüştürmeye ve Ortadoğu'yu kapitalist modernist sistemin bir parçası haline getirmeye çalışmaktadır. AKP'nin Ortadoğu halkları açısından böyle bir rolü olduğu gibi, Kürtlerin kültürel soykırımı ile tamamlanacak inkarlı, soykırıcı bir politika izlediği de görülmektedir.

TC'nin temel politikası Kürtlerin statü kazanmaması üzerindedir

AKP hükümeti her ne kadar Kürt kardeşlerim var diyerek dilde, kültürde kimi yumuşamala gidiyorsa da, bunu esas olarak uyguladığı politikaların üstünü örtmek, kültürel soykırımı poli-

Bu sırada Suriye bir Türk uçağını düşürdü. Bunu Türk devletinin bir provokasyonu olarak değerlendirmek gereklidir. Suriye'nin sınırlarını aşarak bu yönelik faaliyetler yürüterek aslında Suriye'yi provoke etmişlerdir. Suriye'nin provoke edildiği, uçağın düşmesinden sonra yapılan değerlendirmelerden ağıza çıkmıştır. Anlaşılmıyor ki, Türkiye uzun süredir herhangi bir işgal durumda Suriye'de önüne çıkacak hedefleri daha çabuk temizlemek için keşif yapmıştır. Böyle bir keşif sürecinde uçak düşürülmüştür. Her ne kadar AKP hükümeti, 'biz savaş istemiyoruz, soğukkanlı davranıyoruz' dese de bu uçağın düşürülmesini bir savaş gereklisi olarak kullanmak istediği, Erdoğan'ın grup konuşmasında netleşmiştir.

Erdogan grup konuşmasında açıkça sınıra yaklaşacak hedefleri vuracaklarını söylemiştir. Bu yönüyle Türkiye sınırlarını ihlal etmese de, Suriye sınırları

"AKP muhalif bilinçli tüm Kürtleri etkisizleştirmeye, iradesini kırmaya çalışmaktadır. Bu irade kırma savaşının dağlarda bombalama, askeri operasyonlar; içerisinde BDP üye ve yöneticilerinin, belediye başkanlarının tutuklanması, zindanda Kurt gençlerine Kurt kadınlarına çocuklarına eziyet yapılması ve bir irade kırması biçiminde sürmesi söz konusudur. Türk devletinin irade kırma savaşının bütün alanlara yayıldığını görmek gereklidir"

inceinde hareket edecek uçakları ve helikopterleri vuracaklardır. Bunun anlamı şudur; kendi ilişkide olduğu muhalif silahlı güçleri Suriye'de daha etkin savastırmak için böyle bir yaklaşım göstermiştir. Sinirə uçakların, helikopterlerin yanaştırılmaması demek Türkiye de netimindeki muhalif güçlerin Suriye'ye karşı savaşının teşvik edilmesi, var olan savaşın daha da yükseltilmesi anlamına gelmektedir. Erdoğan'ın konuşmalarının siyasi ve askeri açıdan anlamış budur. Açıka 'ben muhaliflerin Suriye sınırları içinde üslendiği alanlarda Suriye uçaklarının, helikopterlerinin gelmesini engelleyeceğim, vuracağım' diyerek bizzat Suriye'deki savaşın parçası, muhaliflerin açık destekçisi olacağını ilan etmiştir. Biz savaş içinde değiliz, savaşı kıskırtanların oyununa gelmeyeceğiz gibi söylemler tamamen demagojidir. Şu anda ABD, Avrupa doğrudan müdahale etmediği için Türkiye de müdahale edememektedir. Ama ilerde yapılacak bir müdahalede etkin rol almanın psikolojik ortamı şimdiden oluşturulmaktadır. Uçağın düşürülmesinden sonra yapılan değerlendirmeler, Suriye karşıtı söylemler, 'gerekeni yapacağız, hesabını soracağız, bunun yerini ve zamanını biz belirleyeceğiz' denilmesi, uluslararası güçlerin Suriye'ye müdahale kararları aldığı anda Türkiye'nin de Suriye'ye girmek istediginin itirafı olmaktadır. Suriye'ye karşı yapacağı savaşın haklılığı, meşruluğu olduğunu göstermek için bu uçak meselesini kullanacaktır. Zaten şimdiden bu uçağın düşürülmesinin sonucu Türkiye'de şovenizmin yükselmesi, mutlaka hesap sorulacağına söylemesi ilerideki bu hesabına uygun bir toplumsal ortam, bir psikolojik ortam yaratmaya yönelikir. Dolayısıyla hiç kimse Türkiye'nin biz soğukkanlıyız, savaşı kıskırtanların oyununa gelmeyeceğiz sözlerine inanmamalıdır. Bu söylemin demagoji olduğunu, zaman kazanmak için böyle söyleindiğini ama yeri ve zamanı geldiğinde de yapacağı savaşın haklı ve meşru nedenlerinden biri olarak bu uçak meselesini gösterdiği bilinmelidir. Zaten yaptığı propaganda yapacağı savaşın meşruiyetini şimdiden hazırlamış bulunmaktadır.

Türkiye Güneyli güçleri PKK'ye karşı kıskırtmak istiyor

Su anda Suriye'de yürütülen savaş diğer uluslararası güçlerin ve Türkiye'nin Ortadoğu'da etkili olma mücadeleşidir. Türkiye'nin Ortadoğu genelinde ne kadar etkili olup olmayacağı Suriye üzerindeki siyasi etkisine bağlı olacaktır. Suriye üzerindeki siyasi etkisi sınırlı kaldığından, Türkiye Ortadoğu'da tıkanacaktır. Büyük devletiz, dünyada ve Ortadoğu'da rol oynayacak önemli ülke de değerlendirmelerinin doğrultusunun nasıl olacağı Suriye'deki siyaset sonuçları belli olacaktır. İran'la ilişkisi bozulmuş, Irak'la bozulmuş bir Türkiye Suriye'de etkin yer almazsa bırakılınca Ortadoğu'ya açılması, Ortadoğu alanında daralacağı ve etkisiz kalacağını şimdiden söylemek gerekmektedir. Ya da Suriye'deki müdahalede etkin rol alarak nasıl ki 1517'de Ridaniye Sa-

vaş'ı kazanıp Suriye'yi kontrol altına alıp bütün Ortadoğu'ya yayıldıysa, Suriye'deki etkinliği de bütün Ortadoğu'ya hakim olmadı önemli rol oynayacaktır. Zaten Arap dünyası da bu tarih bilincine sahip olduğu için, Türkiye'nin Suriye üzerinden bütün Ortadoğu'da etkin olmak istediğini gördüğünden Türkiye'nin Suriye üzerinde etkin olmasını istemektedirler. Ancak Türkiye dahil bütün uluslararası ve bölgesel güçler Suriye'deki olacak rejimin bütün Ortadoğu'daki ilişki ve dengeleri belirlemeye rol oynayacağını düşünmektedirler. Bu nedenle herkes kendisinin etkin olacağı yeni bir iktidar bloğunun hakim olması için çaba göstermektedir.

Kurt sorunu açısından da kritik bir noktaya gelinmiştir. Ortadoğu'da dengelerin şekillendiği bir süreçte Kürtler etkin ve aktif olabilirlerse Kuzey'de, Güney'de ve giderek Doğu'da kendilerini etkin kılarken 21. yüzyıl Ortadoğu siyasi sistemi içinde etkin bir biçimde yer alacaklardır. Ama yerinde zamanında tutum almazlar, kararlı olmazlar, tereddütlü ikircilik yaklaşımlar, parçalı duruşlar göstermeye devam ederlerseveyahut geleceklerini şu ya da bu gücün insafına bırakın yaklaşımları gösterirlerse Kürtler çok ciddi tehlikelerle karşı karşıya gelecektir. Bu açıdan şu anda Kürtlerin parçalı duruşu, Güney Kürdistanlı güçlerin duruşu, Güney Kürdistanlı güçlerin Türkiye ile ilişkileri, yine dış güçlerin çeşitli Kurt örgütleriyle ilişkilemeleri, Kurtlerin en iradeli, demokratik ve etkin siyaset gücü olan PKK'ye karşı diğer Kurtleri kıskırtan, tahrif eden yaklaşımları mevcut durumda Kurtlerin pozisyonunu sıkıntılıa düşürmektedir. Kürtler onlarca yıldır yürütükleri mücadeleyle böyle bir süreçte hazır konuma geldikleri halde, objektif olarak böyle bir durum bulunmasına rağmen çeşitli siyaset güçlerin dar yaklaşımları nedeniyle Kürtlerarası birliğin gerçekleştirilememesi ve bunun politik organlarının ortaya çıkartılamaması, Ortadoğu'nun dönüsümme ve yeni dengelere doğru ilerlediği böyle bir süreçte Kurtler açısından bir zayıfıyet oluşturmaktadır. Bu yönüyle Kurtlerin bu zayıfıyeti ortadan kaldırılmak için sorumlu davranışları, birlikte hareket etmeyi güçlendirmeleri, bir araya gelmeleri çok önemlidir. Eğer bu süreçte bir araya gelinmez, Kürtler ortak tutum takımlarla bunun yaratacağı olumsuz sonuçlardan bu duruma yol açan aktörler sorumlu olacaklardır.

Türkiye Güneyli güçleri PKK'ye karşı kıskırtmak istiyor. Kurt özgürlük hareketi ile Güneyli güçlerin ilişki kurmasını engellemeye çalışıyor. Böylelikle de Kürtleri zayıf düşürmeye çalışıyor. Sorumlu Kurt güçleri Türk devletinin bu oyununa gelebilir mi, bu yaklaşımı benimseyebilir mi? Sömürgeci güçler Kurtlerin birliğini istemiyor, Kurtlerin birlik olup kazanmasını istemiyor. Bu durum karşısında Kürtlere düşen görev, Türk devletinin politikalarının tersini yapmak. Birliğini güçlendirerek Kuzey'de; Güney'de, Rojava'da da İran'da ve her tarafta güçlü pozisyonu ulaşmaktadır. Kürtlerin ve Kurt örgütlerinin yapması gereken budur. Yoksa şu andaki parçalı duruşları Türkiye'ye de, Irak'a da, diğer sömürgeci güçlere de

cesaret vermektedir. Suriye'deki muhalif güçlerin Kürtler için bir çözüm projesi sunmaması, statülerini kabul etmemesi de Kürtler arası parçalanmışlığından ileri gelmektedir. Bu açıdan bunun getirdiği sorunların, zayıflıkların yarattığı sonuçları görerek birlüklerini pekiştirip her parçada hazır olmaları gerekmektedir. Ortadoğu'da yaşanan siyaset değişiklikler, hızlı gelişen süreçlere Kürtlerin hazırlıklı olması gerekmektedir. Hazırlıklı olmanın koşulu da ulusal birlik. Dolayısıyla dış güçlerin, Türkiye'nin, çeşitli güçlerin Kürtler arası birliği önleme çabasının boşça çıkarılması gerekdir. Aksi durumda Kürtler 20. yüzyılda olduğu gibi 21. yüzyılda da siyasi egenlik ve kültürel soykırıma tabi tutulan ve zamanla ortadan kaldırılmak istenen bir Ortadoğu düzeni içinde kendilerini bulabilirler. Güneyli Kürtler de şu anda bulundukları pozisyonlarını kaybedebilirler. Çünkü Kurt sorununu Kuzey'de, Rojava'da çözülmemiş, bölgelerde Kürt düşmanı güçlerin geriletilmediği bir yerde, daha doğrusu düşmanı güçlerin Kürt özgürlük hareketini etkisizleştirep kendilerini güçlendirdiği bir süreçte Güneyli güçlerin mevcut pozisyonlarının da güvencede olmayacağı, tehlikede olacağı açıklık. Kurt özgürlük hareketinin etkisizleştirildiği, Türkiye'nin Suriye'de etkili olduğu, Kuzeyde Kurt özgürlük hareketi karşısında pozisyonunu güçlendirdiği bir süreçte kesinlikle Güney Kürdistan'daki Kurt statüsü de tehlkeyle karşı karşıya kalacaktır. Zaman içinde de bölge gerici güçlerinin birleşmesiyle de marjinalleştirilecek, hatta ortadan kaldırılmak istenecektir.

AKP hükümeti düşmanlığını tüm Kürtlere yaymıştır

Türk devleti Ortadoğu'da dengelerin kurulacağı bu süreçte, kendi pozisyonunu güçlendirmek açısından Kurt özgürlük hareketine karşı kapsamlı bir saldırıcı geçmiştir. Önder Apo'nun İmralı'da bir yıla yakındır tecrit edilmesi, dünyaya ilişkisinin kesilmesi, siyasi soykırımla operasyonlarıyla 8 bin demokratik siyasetinin tutuklanması, BDP'nin bütün il ve ilçe başkanlarının,

belediye başkanlarının ve tüm yöneticilerinin tutuklanarak örgütsel olarak zayıflatılması, tutuklamaların avukatlardan sendikacılara ve gazetecilere kadar uzatılması, askeri operasyonların artırılması, Kürtler üzerinde çok yoğun bir baskı yürütülerek iradesinin kırmaya çalışılması bir yoluyle de Ortadoğu'da oluşacak yeni dengeler sürecinde Türk devletinin kendisi önünde engel gördüğü güçleri zayıflatmaya, kendi pozisyonunu güçlendirmeye yönelikir. Bu yönüyle AKP'nin politikalarının günlük politika olmadığını, hem bölgede etkin olmak hem de Kürtleri yeniden siyaseti sömürgecilik ve kültürel soykırımla sistemi içine almak için yürütüğü politikalar olarak görmek ve buna göre bir yaklaşım ve tutum içinde olmak gereklidir.

1990'larda, bugün cezaevinde olan Ergenekoncu denilen kesimler Kurt özgürlük hareketini nasıl bir konsepte tasfiye etmek istiyorlardıysa, AKP de bunu yapmaktadır. AKP'nin bugün yürütüğü konsepte, '90'lardaki konsept arasında özde fark yoktur, biçimde fark vardır. Bugünkü konsepte Kurt özgürlük hareketini tasfiye etmek istemektedir. Bunun için toplumsal tabanı tümden ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Sadece dünya koşulları değiştiğinden, eski yol ve yöntemler teşhir olduğu için, 1990'larda uygulanan Kurt özgürlük hareketinin tabanını daraltma, kuşatarak bitirme politikasını şimdi farklı yöntemlerle yapmaktadır. Dün faili meşhul cinayetlerle etkisizleştirdiği, saf dışı ettiği Kurt demokratik siyasetini şimdi siyasi soykırımla saf dışı etmeye çalışmaktadır. Hatta bırakalım Türkiye tarihini, dünya tarihinde de görülmemiş düzeye demokratik siyasetçilere saldırısı, siyasi bilinci olan tüm Kürtlere zindana atan bir politika izlemesinin nedeni budur. Gerçekten nasıl ki, 12 Eylül'de Kurt özgürlük hareketinin Kürdistan'a saçıtı özgürlük tohumlarının kökü kazınıp bu uyanış bir daha dirilmemek üzere ezilerek istenmişse şimdiden de AKP aynı politikayı Kurt özgürlük hareketinin bütün bilesenlerine yapmaktadır. Demokratik siyasete uygulanan politika, 1980'lerde PKK'ye uygulanan kök kazma politikasının bir benzeridir. Hiçbir fark yoktur. O zaman da sadece yurdaklınlara, dağdakilere ulaşamamışlardı, şimdide ulaşamıyorlar. Ama içerisindeki her yurtseveri, BDP'ye üye olmuş gitmiş gelmiş insanların hepsini içeri atarak Kurt halkını mücadele etmem hale getirmeye çalışmaktadır.

AKP'nin konsepti budur. Öyle ki artık gelinen aşamada sadece Kurt özgürlük hareketini güçlendirmek gerekmektedir. Gerililerin gerilla katıllarını hedefleyen operasyonlara dönüştürmede mi? Bütün gerillerin gerilla katıllarının nasıl teslim alındığı, nasıl öldürülüldüğü, nerdeye canlı canlı yayınlanmadı mı? Gerillaların barınaklarının yok edildiği, bulundukları yerlerde imha edildikleri aylarca propaganda yapılmadı mı? Buna dayanarak danişmanlar, uzmanlar artık PKK hareket edemez şeklinde değerlendirme yapmadılar mı? Bütün bunlar bir imha konseptinin sonucuydu. Önder Apo üzerinde bir yıldır tehdit ve şantaj politikası neden yürütülmektedir? Bir yanından İmralı teslim alınmak, bir yan-

gürlik hareketine, Kurt demokratik hareketine, onun üye ve sempatisanlarına değil, Kurt özgürlük hareketi ile dost olmak isteyen bütün siyaset hareketlere ve sivil toplum örgütlerine saldırmaktadır.

Yakın zamanda gerçekleştirilen KESK'e saldırı bununla ilgiliidir. Kurt halkın özgürlük mücadelesinin Türk halkıyla, emekçilerle buluşmasını engellemek ve yalnızlaştmak için bu saldırı yapılmaktadır. Yine HDK hedef gösterilmiştir. Onun da KCK gibi olduğu söyleyenmiştir. Bu, televizyonlarda, gazetelerde propaganda yapılmıştır. Bunun psikolojik ortamı, zemini yaratıldıktan sonra ESP yöneticilerine ve merkezine saldırılması bu politikanın sonucudur. Artık sadece Kürtler değil, Kürtlerin dostları da KCK operasyonları gibi operasyonlarla, uydurma iddialarla zindanlara atılıp Kurt halkıyla Türkiye demokrasi güçlerinin birleşip Türkiye'yi demokratikleştirdi. Kurt sorununun çözümünün önüne geçmeye çalışmaktadır.

AKP hükümeti bütün düşmanlığını tüm Kürtlere yapmıştır. AKP'ye muhalif bilinçli tüm Kürtleri etkisizleştirmeye, iradesini kırmaya çalışmaktadır. Bu açıdan bunun da olacak yeni dengeler sürecinde Türk devletinin kendisi önünde engel gördüğü güçleri zayıflatmaya, kendi pozisyonunu güçlendirmeye yönelikir. Bu yönüyle AKP'nin politikalarının günlük politika olmadığını, hem bölgede etkin olmak hem de Kürtleri yeniden siyaseti sömürgecilik ve kültürel soykırımla sistemi içine almak için yürütüğü politikalar olarak görmek ve buna göre bir yaklaşım ve tutum içinde olmak gereklidir.

AKP hükümeti, yandaş basını, dağlışmanları, uzmanlarıyla "PKK'yi bitirdik belini kirdik, artık bir daha bellerini doğrultamazlar, küçük Kandilcikler ortadan kaldırılıyor, geçmiş hükümetlerin yapamadığını AKP hükümeti yapıyor" diyerek bütün Kürdistan'ı boydan boyan gerilla katıllarını hedefleyen operasyonlara dönüştürmede mi? Bütün kiş boyu televizyonlarda, gazetelerde gerillaların nasıl bitirildiği, ezildiği üzerinde haberler yapılmadı mı? Hatta özel mızansenler yapılarak gerillaların nasıl kuşatıldığı, nasıl teslim alındığı, nasıl öldürülüldüğü, nerdeye canlı canlı yayınlanmadı mı? Gerillaların barınaklarının yok edildiği, bulundukları yerlerde imha edildikleri aylarca propaganda yapılmadı mı? Buna dayanarak danişmanlar, uzmanlar artık PKK hareket edemez şeklinde değerlendirme yapmadılar mı? Bütün bunlar bir imha konseptinin sonucuydu. Önder Apo üzerinde bir yıldır tehdit ve şantaj politikası neden yürütülmektedir? Bir yanından İmralı teslim alınmak, bir yan-

gerilla teslim alınmak istenmektedir. İmralı ve gerilinin teslim alındığı bir ortamda, diğer siyasal aktörlerin daha kolay teslim alınacağı düşünülmektedir. Kaldı ki, BDP üzerinde de görülmedik bir baskı uygulayarak teslim almaya çalışmaktadır. Bir yönyle AKP bir yıldır Kurt özgürlük hareketini ezme ve tasfiye etmek için her yolu denemiştir. Her fırsatta MHP ile neden Apo'yu asmadızın biçiminde polemiğe girmiştir. MHP ile polemiğe girenler, birbirlerine her türlü hakareti yapanlar sıra Kurt özgürlük hareketinin ezilmesi ve Türkiye'nin silahlı güçlerinin Suriye'ye girmesi konusuna gelince nasıl uzlaştıklarını, nasıl ittifak yaptıkları çok açık bir biçimde görülmüştür.

Ancak AKP'nin bu politikaları kendilerinin de beklemediği bir direniş ile karşılaşmıştır. Önderlik üzerinde tecrit uygulanırken, tehdit ve şantaj politikası yürütülürken, Önderlik "benimle sıradan görüşme olacaksas ben görüşmeleri kabul etmiyorum" diyerek onların bu politikasını boşça bırakmıştır. "Bana basit bir mahkum gibi yaklaşamazsınız, ben bir siyasal hareketin ve bir halkın Önderiyim, bana bu temelde yaklaşılacaksa, avukat ve aile görüşmeleri bu temelde görülecekses, bu konumum dikkate alınacaksas görüşmeler yapılabılır" yaklaşımında bulunmuştur. "Siyasi bir önderim, siyasal kişiliğimi reddecek hiçbir tutumu kabul etmem" diyerek AKP'nin tecrit, tehdit ve şantaj politikasına tutum koymuştur. Gerilla Türk devletinin bütün imha hareketlerine rağmen kahramanca direniş göstermiştir. Kişi bile direnmıştır. Türk devleti kişi sadece ezme, teslim alma olarak değerlendirmek isterken, karşısında kişi da direnen bir gerilla gücü bulmuştur. Zaten kiş boyu gerçekleşen bu direnişler halkın serhil-danlardaki bu tutumu, Avrupa'da ve zindanlarda imha operasyonlarına, Önderlik üzerindeki tecrit ve tehdit, şantaj politikasına karşı gerçekleşen açlık grevleri, ölüm oruçları Türk devletinin politikalarına karşı boyun eğilmeyeceğini, direneceğini bahara girişle birlikte Türk devletine göstermiştir. Bu direniş tabii ki bahar ve yaz ile birlikte daha kapsamlı hale gelmiştir.

AKP ne Kurt sorununu demokratik temelde çözüyor ne de ezebiliyor

Oramar'da gerçekleşen çok geniş alana yayılmış bir savaştır. Oramar'daki savaşı bir eylem olarak değerlendirmemek gerekiyor. Çok geniş alanda işgalci güçlere karşı bir devrimci savaş hamlesi olarak görmek gerekiyor. Bu, aslında Türk devletinin hiçbir politikasının, ideolojik, siyasi saldırılardan yok etme konsepti ve operasyonlarının ve bu yönlü yürütülen psikolojik savaşının sonuç vermediğini, Kurt halkın her yerde direndiğini ortaya koymuştur. Oramar savaşı ise bu direnişin zirvesi durumundadır. Kurt halkın teslim olmayacağının, direneceğinin ilanıdır. Nasıl ki Önder Apo İmralı'da siyasi bir lider olduğunu, kendisine sıradan yaklaşılmayıcağını göstererek Türk devlette tutum almışsa, bu politikalara karşı direndiğini ortaya koymuşsa, Oramar savaşı da Türk devletinin her türlü saldırı ve imha hareketine karşı direneceğini, Kurt halkın da Kurt özgürlük hareketinin de teslim alınamayacağını dost düşman herkese bir daha göstermiştir.

Aslında AKP bu saldırılarda Kurt özgürlük hareketini tasfiye etmek, olmazsa marjinalistirmek, bu ortamda Kurt halkı üzerinde yeni sömürgecilik ve kültürel

"Mevcut durumda Kurt özgürlük hareketi karşısında AKP hükümeti çok sıkışmış durumdadır. Çünkü Kurt özgürlük hareketini tasfiye edemeyen, etkisizleştiremeyen bir iktidarın meşruiyeti kalmaz, varlık nedeni kalmaz. Ya Türkiye'yi demokratikleştirek ayakta kalacak ya da Kurt özgürlük hareketini ezerek iktidarı südürecek. Türkiye'de iktidarda kalmanın kanunu budur"

soykırım sistemini ifade eden yeni anayasayı gerçekleştirek Kurtler üzerine yeni bir beton dökmek istiyordu. Bu tasfiye politikasını ve saldırularını Türk devletini yeniden şekillendirecek anayasası ile sonuçlandırmak istiyordu. Çünkü Türkiye eski anayasa ile yürüyemişti. Eski anayasa ile sistemi ayakta tutamıyordu. Sistemi ayakta tutacak yeni bir anayasa, ve ona dayanacak yeni bir rejime ihtiyaç vardı. Bunun önünde de Kurt özgürlük hareketini engel olarak görüyordu. Çünkü Kurt özgürlük hareketinin tasfiye edilmediği koşullarda, Kurtler üzerinde siyasi sömürgecilik ve kültürel soykırımı sistemini yenileyen, bunları yeni koşullarda sürdürücek bir anayasa ve rejimin tutmayaçğını, daha baştan gayri meşru doğaçlığını bilmekteydi. Bu nedenle bu saldırularla Kurt özgürlük hareketini etkisizleştirip yeni bir anayasa yapmak istiyordu. Ama bunu başaramadı.

nasıl devreye girdi, niyeti nedir, bunu çok kapsamlı bir biçimde değerlendirmek istemiyoruz, ama CHP'nin girişimi AKP'ye nefes aldırdı. AKP'nin çözüm-süz politikaları ve bunun toplumda yarattığı inançsızlığa CHP'nin kan taşıdığı açıklıktır. AKP, CHP'nin bu girişimini Kurt sorununu çözüm konusunda bir destek olarak görmemekte, aksine kendi tasfiye politikalarına nefes alıran, zaman kazandıran bir durum olarak değerlendirmektedir. En iyi durumda ise CHP'yi yanına yedekleyip yeni anayasa yapmak istemektedir. Çünkü AKP'nin düşündüğü anayasa ile CHP'nin düşündüğü anayasa arasında hiçbir fark yoktur. Her ikisi de bireysel haklara dayanan, kültür ve dil alanındaki yuvalamalarla Kurt sorununu çözümlerini ve demokratikleştirmeyi gerçekleştireceklerini iddia etme anlayışındadır. Yani ikisinin de ajandasında Kurt sorununu kalıcı ve demokratik bir

nunda düşündüğü anayasayı gerçekleştirecek Kurtleri yeni siyasi egemenlik ve kültürel soykırımı sistemi altına almayı hesaplamaktadır. Bunun için Güneyli güçler üzerinde baskı kumaktadır. Güneyli güçler de bunu çeşitli biçimlerde Kurt özgürlük hareketine hissetirmeye çalışmaktadır. Ancak Güneyli güçler de görmüştür ki, Kurt özgürlük hareketi ciddi adımlar atılmadan, Kurt sorununda bir çözüm projesi ortaya konulmadan, Önder Apo özgürlleşmeden, siyasi soykırımı operasyonları ortadan kaldırılmadan ne AKP'nin politikaları karşısında bir ateskes yapar, ne de yumuşama içine girebilir. Önder Apo'nun esaret altında tutulduğu, Kurt sorununun çözümsüzlük politikasının sürdürdüğü, soykırımı operasyonlarla Kurt demokratik hareketinin iradesinin kırılmak istediği bir ortamda Kurt özgürlük hareketi açısından sadece direnme seçeneği gündemeddir. Mevcut

Mevcut durumda Kurt özgürlük hareketi karşısında AKP hükümeti çok sıkışmış durumdadır. Çünkü Kurt özgürlük hareketini tasfiye edemeyen, etkisizleştiremeyen bir iktidarın meşruiyeti kalmaz, varlık nedeni kalmaz. Ya Türkiye'yi demokratikleştirek ayakta kalacak ya da Kurt özgürlük hareketini ezerek iktidarı südürecek. Türkiye'de iktidarda kalmanın kanunu budur. Ne Kurt sorununu demokratik temelde çözüyor ne de ezebiliyor. Bu durum AKP iktidarı geleceğini tehditiye sokmaktadır. İşte tam da bu sırada nasıl ortaya çıktı? Belli olmayan bir CHP girişimi gündeme gelmiştir. Aslında CHP'nin bu girişimi AKP'nin Kurt özgürlük hareketini tasfiye edip yeni anayasa ile kendi sistemini kurma politikasına destek veren ve AKP'ye nefes alıran bir girişim olmuştur. CHP

çözüme kavuşturma yoktur. İki de demokrasiçilik yaparak belirli adımları attıklarını iddia ederek Kurt halkın ve demokrasi güçlerinin Kurt sorununun çözüm temelinde demokratik Türkiye taleplerini yozlaştmak, bitirmek tüketmek, bu tür talepleri karşılayan aktörlermiş gibi kendilerini göstererek siyasal alanda kendilerini güç yapmak istemektedirler. AKP çok sıkışlığı anda CHP'nin bu girişimine can simidi gibi sarılmıştır. AKP ve CHP'nin yaklaşımını böyle görmek gerekmektedir.

Öte yandan AKP bu sıkışık durumdan kurtulmak için bir süredir Güneyli güçleri devreye sokmaya çalışmaktadır. Özellikle KDP üzerinden PKK'ye ateşkes yaptmaya ve bu çerçevede bir süre daha oyalama politikası yürüterek hem tasfiyeyi adım adım gerçekleştirmeye, hem de bu oyalama sürecinin so-

koşullarda bunun dışındaki hiçbir seçenekle Kurt özgürlük hareketinin yüzünü dönmesi, yüz vermesi mümkün değildir. Türk devleti Güneyli güçleri, çeşitli çevreleri ne kadar kullanmak istese de, Kurt özgürlük hareketi tutumunu net ortaya koyarak Türk tarafının bir çözüm iradesi olmadığı müddetçe direneceğini herkese göstermiştir. Hem söylemeye hem tutumyla AKP'nin bu politikaları karşısında direneceğini, direnmekten başka çaresi olmadığını, AKP'nin bu gerici faşist politikalarının ancak direnişle boşça çıkarabileceğini, bu şekilde Kurt sorununun çözümünün ve Türkiye'nin demokratikleşmesinin gerçekleşebileceğini ortaya koymuştur. Kurt özgürlük hareketinin bu yönlü tutumu da hala devam etmektedir. AKP çok sıkışlığı bu süreçte Kurt özgürlük hareketini eylemsiz bırakma, Kurt öz-

"Tam çözüm olacaktı PKK eylem yaptı, bozdu! söylemi kesinlikle psikolojik savaşın yeni bir demagojik dilinden başka bir şey ifade etmemektedir. Artık bu söylem bayatlamıştır. 4-5 yıldır gerilla ne zaman etkili bir eylem yapsa. Ne zaman askerin yürüttüğü tasfiye operasyonları ağır bir darbe yese "tam da çözüm oluyordu bu eylemler bozdu" yaygarası yapılmaktadır"

gürük hareketini mücadeleşiz bırakma politikaları yürütülmektedir. Bu yönlü psikolojik savaşın sürdürülüğü bir süreçte gerillaların çok geniş bir alanda Oramar direnişi içine girmeleri, gerçekten de AKP'nin politikalarının sonuç vermeceğini, Kurt halkın direnişte kararlı olduğunu bir daha göstermiştir.

'Tam da çözüm olacaktı!' söyleşisi

Oramar savaşının olmasından birkaç gün önce Leyla Zana, AKP Kurt sorununu çözer, PKK silahları bırakmalı gibi boyunu aşan değerlendirmelerde bulunmuştur. Tabii ki bu değerlendirmelerin BDP ile, Kurt halkın duygularıyla talepleriyle alakası yoktur. Bu değerlendirmeler tamamen Kuzey Kürdistanla ilgisiyle ilgilenmemektedir. Dolayısıyla Kuzey Kürdistan halkını da, Kurt özgürlük mücadeleşini de bırakmayan, hatta ondan kopuk, onu ifade etmeyen, o gerçekliği görmeyen, hatta o gerçeklikle çelişen bir söylemi ve tutumu ifade etmektedir. Tabii ki buna AKP balıklama atlampıstır. Türk devleti ve özel savaççılar balıklama atlampıstır. Türk devletinin psikolojik savaş merkezleri, psikolojik savaş elemanları konuşmaya başlar başlamaz 'Leyla Zana da silahların bırakılmasını isted, Leyla Zana da AKP'nin Erdoğan'ın sorunu çözeceğini söyledi' diyerek Leyla Zana'nın konuşmasını şimdiden kadar yürüttükleri psikolojik savaşın bir argümanı olarak değerlendirmişlerdir. Leyla Zana'nın niyeti Kurt sorununun çözümü de olabilir. Kurt sorunun demokratik çözümünü de isteyebilir. Tabii ki bu savaşın biterek Kurt sorununun çözülmüşünü herkes istemektedir. Ama bu mücadelenin de bu savaşın da Kurt sorunun çözümü için geliştiğini, bunun için mücadele verildiğini ve ortada Kurt sorunun çözümü için hiçbir yaklaşımın ve tutumun da olmadığı açıklıktır. Bu nedenle de söylemlerinin Kurt sorunun çözümüyle barışla alakası yoktur. Sadece Güney Kürdistanlı güçlerin Türkiye ile ilişkilerini güçlendirmek için Leyla Zana'yı kullandıkları anlaşılmaktadır. Leyla Zana, Güney Kürdistanlı güçlerle Türkiye'nin ilişkilerinin düzeltilemesinin aracı ya da kurbanı yapılmıştır demek daha doğrudur.

Oramar savaşının gerçekleşmesi, CHP'nin attığı can simidinin ve Leyla Zana'nın konuşmalarının AKP'ye güç verdığının düşünüldüğü süreçte AKP'de ve devlette çok etkisi yaratmıştır. CHP'nin can simidi atmasının da Leyla Zana'nın "Erdoğan iyidir, PKK silah bırakıksın" sözlerinin de Kurt özgürlük hareketine karşı yürüttülen mücadelede etkili olamayacağını, sonuç veremeyeceğini görmüşlerdir. Bu savaşla AKP hükümeti sarsılmıştır. Bu sarsıntının yarattığı korkuya AKP yandaşı basın, çeşitli çevreler 'tam da barış olacaktı, çözüm olacak bu eylem bozdu' gibiinden bir psikolojik savaş hareketi içine girmiştir. Bu değerlendirmenin Türkiye gerçekleriyle, Kürdistan gerçekleriyle hiçbir alakası olmadığı açıklıktır. AKP'nin bütün politikaları, bırakılmış birasıl ve çözüm doğrultusunda olması aksine tamamen savaş ve tasfiye yönünde olmuştur. CHP'nin girişimi de, Leyla Zana'nın konuşmaları da tasfiye hareketinin bir parçası olarak değerlendirilmişlerdir. Bu nedenle çözümün

değil tasfiye saldırının arttığı bir dönem vardır. Gerilla da tasfiye hareketlerinin arttığı bir dönemde böyle bir saldırısı yaparak bu saldırılara cevap vermiştir. Doğru ve gerçek değerlendirmeye budur. Diğer tüm değerlendirmeler Türkiye toplumunu kandırmak, Kürt halkını kandırmak anlamına gelmektedir. Kaldığı, kendi yandaş basını da kendileri de kısa bir süre öncesine kadar yürüttükleri tasfiye politikalarının sonuç aldığı, sonuç alacağını artık PKK'nın kuşatma altına alındığını ve tasfiye edileceğini yazıyorlardı. AKP basınının da yandaşlarının da Kürt sorununun çözümünden, demokratikleşmeden çok PKK'nın nasıl tasfiye edileceğinden söz ediyor ve ömür biçiyorlardı. Ama bunun böyle olmadığı görülünce bu defa yine toplumu aldatmak, kandırmak Kürt toplumunu mücadeleşez bırakmak için "tam da çözüm oluyordu barış oluyordu bu eylem geldi bozdu" biçiminde bir söylem tutturmuşlardır.

'Tam çözüm olacaktı PKK eylem yaptı, bozdu!' söylemi kesinlikle psikolojik savaşın yeni bir demagojik diliinden başka bir şey ifade etmemektedir. Artık bu söylem bayatılmıştır. 4-5 yıldır gerilla ne zaman etkili bir eylem yapsa. Ne zaman askerin yürüttüğü tasfiye operasyonları ağır bir darbe yese "tam da çözüm oluyordu bu eylemler bozdu" yaygarası yapılmaktadır. Ama hiçbir zaman gerillalar öldürülünce, hatta onlarca birden öldürülünce bu çözümü sabote etmiyor, bu barışı bozmuyor! Kimse gerillalar öldürülüdüğünde bu yönlü bir değerlendirmede bulunmamıştır. Gerillalar öldürüldüğünde zafer narası atanlar, bunu çözüm ve barış için engel olarak görmeyenler, gerilla bir eylem yaptığından hemen bir barış oluyordu çözüm oluyordu engelledi biçiminde bir algı yaratmaya çalışmaktadır. Ama gerçek öyle değildir. Bu tamamen yandaş basının Kürt halkın direnişi ve etkili eylemleri karşısında başvurduğu, böyleselike Kürt halkın Kürt özgürlük hareketinin direnişini engellemeye yönelik, psikolojik harekat söylemleri olduğunu görmek gerekir.

14 Temmuz'da Silvan'da gerçekleşen de Türk askerinin imha hareketleri karşısında gerillanın kendisini savunma refleksi direnişiydi. Tokat Reşadiye'de yapılan eylem de Önderliğe karşı zindanda gösterilen yaklaşma karşı bir cevaptır. Siyasi soykırımların operasyonlarına gösterilen tepkiyi. Bunlar görülmenden "tam da çözüm oluyordu PKK bozdu" yaygarası koparmanın ne inandırıcılığı ne de bir gerçekliği vardır. Yarın da böyle büyük bir eylem olsa yine söyleye-

cekleri budur. Çünkü bu söylem 4-5 yıldır psikolojik savaşın Kürt özgürlük hareketinin yaptığı eylemler hakkında kuşku uyandırmak, eylem yapmasının önüne geçmek için uydurduğu bir psikolojik savaş yöntemidir. Bu yönlü algı yaratarak kendilerine göre Kürt özgürlük hareketini eylemsiz ve mücadelesiz bırakmaya çalışıyorlar. Bunu Kürt özgürlük hareketinin yutması mümkün değildir. Halkımız bu tür propagandalara inanmamaktadır. Zaten Türk devleti Kürt özgürlük hareketinin mücadeleye başlamasından bu yana bu tür söylemlerle bu mücadele konusunda kuşku yaratmayı temel görev bilmiştir. Ya dış güçlerin maşasıdır ya karanlık güçlerin elidir. Bunları on yillardır duyan bir halk gerçekliğimiz var. Yillardır bu tür saldırılara karşı duran bir örgüt gerçeğimiz var. Bu bakımından bunlara kulak verilmesi bunların dinlenmesi, bunların Kürt halkın ve Kürt özgürlük hareketinin mücadeleşi ve eylemliliğini etkilemesi mümkün değildir.

Gerillanın silah bırakmasını isteyenler teslimiyeti istemektedirler

Kürt özgürlük hareketi varlığı yok edilmek istenen bir halkın savunmasını yapmaktadır. Kürt özgürlük hareketinin Kürt halkın varlığını güvenceye alınması ve özgürlüğünün kazanılması için mücadele etmektedir. Bu açıdan varlığı güvenceye alınmadan, özgürlüğü gerçekleştirmeden gerillanın direnişini de, silahını da bırakması mümkün değildir. Hiçbir güç de şu ya da bu baskıyla psikolojik savaşla kafa karıştırma ya da bölme çabalarıyla Kürt özgürlük hareketinin 40 yıldır yürüttüğü kararlı mücadeleyi farklı göstermesi mümkün değildir. Gerillaların silah bırakmasını isteyenler teslimiyeti istemektedirler. Herkes de biliyor ki Türkiye'de zihniyet değişmediği gibi bir çözüm niyeti de yoktur. Türkiye'de Kürt halkın varlığının güvenceye alınacağı ve özgürlüğünün sağlanacağı bir demokratik siyasal ortam yoktur. 1970'lerdeki siyasal ortam bile yoktur. Şu andaki Türkiye'deki siyasal ortam da yasalar da daha gericidir. Kürt özgürlük hareketi direnişi ve mücadeleyi bıraktığı andan itibaren Türkiye'nin bütün politikası Kürtlere yeni siyasal sömürgeci ve kültürel soykırımlı sistemi içine sokmak olacaktır. Buna karşı duran herkes etkisizleştirilecektir. Bugün Kürt demokratik siyasetine gösterilen yaklaşımından en fazla söz eden, bu konuda politik makul bir tutum takınan Kürt Halk Önderi'dir. Bunu herkes ka-

ranılacığını, böyle bir ortamda Kürtlerin demokratik haklarının tanınılmasını sağlamak gaffettir. Böyle bir ortamda yürütülen psikolojik savaş gereği bazı çevrelerin Kürt haklarından söz etmesine müsaade edilse de, örgütlenmesi dağıtılmış iradesi kırılmış, inancı zayıflatılmış Kürt toplumunu yürüttükleri kültürel soykırımı tamamlayacak bir örgütsüzlük, mücadelesizlik içine sokacaklardır. Bundan hiç kimse kuşkusunu olmasın.

Eğer Türk devletinin hala zihniyeti Kürtlere Türkleştirip Kürdistan'ı Türk ulusal yayılma alanı haline getirmekse, bu politikasından vazgeçmemişse, gerillanın direnişi bıraktığı ortamda bu politikasını önünde hiçbir engel görmeden daha hızlı ve daha yoğun bir biçimde gerçekleştirmeye yöneleninden kuşku duyulmamalıdır. Kuşkusuz Kürt özgürlük hareketi de Önder Apo da Kürt sorununun demokratik siyasal çözümünü istemektedir. Kürt sorununun çözümü açısından devlete gerek olmadığını söyleyen ilk defa yüksek sesle söyleyen, makul bir çözüm öneren, artık silahlara gerek kalmadan bu sorunu çözülem diyen Önder Apo ve Kürt özgürlük hareketidir. Bu topraklarda devletsiz çözüm zihniyetine karakar, birlikte yaşama temelinde bir çözüm anlayışını geliştiren de, bunu topluma yerlestiren de Önder Apo ve Kürt özgürlük hareketidir. Kürt özgürlük hareketinin Kürdistan toplumunda böyle bir zihniyet değişikliği yarattığı ortadadır. Önder Apo ve Kürt özgürlük hareketi böyle bir yaklaşım içerisinde olmasaydı, Kürdistan'da böyle bir parada değişimini ve yaklaşımını geliştirmeye cesaret edemezdi. Bu açıdan tabii ki Önder Apo'nun ve Kürt özgürlük hareketinin tercihi demokratik yollardan makul bir çözüm yaratılmasıdır. Kürt özgürlük hareketi bunun için her türlü kolaylığı göstermiştir. Defalarca ateşkes ilan etmiştir. Görüşmelerde bulunmuştur. AKP hükümetine çözüm için önemli fırsatlar sunmuştur. Ama buna rağmen çözüme yanaşmayan, bekleni yaratarak oyalama yapmayı esas alan, fırsatını bulduğunda da saldırın çakal gibi saldıran bir politika Kürtlere dayatılmıştır.

Bu açıdan AKP'nin Kürt sorununu çözeceğinden, iyi niyetinden bahsetmek kafayı kuma gömmektir. Kürtlere celladına boynunu uzat demektir. Kürt özgürlük hareketinin de böyle bir tutuma girmeyeceği açıklıktır. Siyasal demokratik çözümden, makul çözüm yaklaşımından en fazla söz eden, bu konuda politik makul bir tutum takınan Kürt Halk Önderi'dir. Bunu herkes ka-

bul etmektedir. Yıllarca Türk basınında ve kamuoyunda da bu gerçek dilemdir. Hala da bu gerçeği dilendiren önemli bir kesim bulunmaktadır. AKP'liler de, Fethullahçılar da, birçok yazar çizer ve kanaat Önderi de böyle söylemiştir. Ama Kürt sorununun çözümü ortada yokken, çözüm için hiçbir işaret yokken silah bırakılmalı çağrılarına da en sert tepkiyi gösteren Kürt Halk Önderi olmuştur. Dolayısıyla sorun PKK'nın yaklaşımından kaynaklanıyor. AKP'nin zorla, şiddetle çözme politikasından kaynaklanıyor. İrade kırma politikasından kaynaklanıyor. Eğer bir çözüm politikası varsa bunu ortaya koyabilir. Bir çözüm politikası ortaya koyduğunda çözüm kısa sürede gerçekleşecek.

Türk devleti ağır bir psikolojik savaş yürütüyor

Bir çözüm politikası olduğunda tabii ki Kürt özgürlük hareketi böyle bir direniş içinde olmayacağı. Barışın, demokratik çözümün olması için her türlü kolaylığı gösterecektir. Ama bir çözüm iradesi görmek istiyor. Ciddi adımlar görmek istiyor. Zihniyetin, söylemin, politikanın değiştiğini görmek istiyor. Zihniyet, söylem, politika değişmiyor, ama Kürtlere aldatmak için birkaç söz söylenenek 'alavere dala vere Kürt mehmet nobet' deniliyor. Bunun da Kürt özgürlük hareketi tarafından kabul görmeyeceğini, bu yaklaşımla bırakılmış silah bırakılmasını ateşkes olmasının bile mümkün olmayacağı açıklıktır. AKP'nin bu politikası ortamında bırakılmış silahların bırakılmasından söz edilmesini, ateşkesen söz edilmesi bile mümkün değildir. Dolayısıyla ortada hiçbir şey yokken ateşkes yapısın denilmesi de aslında işleri yokuşa sürmektedir. Çözümsüzleşme cesaret vermektedir. Zaten Türk devleti ve AKP hükümeti hala bazı çevrelerden güç aldığı için, destek aldığı için, Kürtler arası parçalanmışlığından güç aldığı için, bazı Kürtlere AKP'nin çözümsüz politikalarına su taşıdığı için, güç verdiği için Türk devleti de, AKP hükümeti de çözümsüzlüğü sürdürmektedir. Eğer çözüm olmuyorsa, çözümsüzlikte ısrar devam ediyorsa, savaşlar sürüyorsa, ölümler oluyorsa bundan AKP'yi doğru değerlendirmeyen, AKP'nin çözümsüz politikasına destek veren güçler de sorumludur. Erdoğan iyidir, bu sorunu çözer yaklaşımı da aslında AKP'nin çözümsüz politikasına destek vermekten, kan akıtlaması konusunda AKP'ye cesaret vermekten başka bir işe yaramamıştır. Herkesin bunu böyle anlaması gerekmektedir.

AKP'nin politikaları ortadadır. Urfa Cezaevi'nde gençler diri diri yanmıştır. Roboski katliamının sorumluları hala bulmuyor. Katliamı meşrulaştırmaya çalışıyorlar. KESK'teki tüm sendikacılıklar tutukluyorlar. Yarın sırnan kime geleceği belli değildir. Bu tutuklamların hiçbir suçla ve suç girişimiyle ilgisi yoktur. Kürtlere iradesini kırma savasının bir parçası olarak bu insanlar tutuklanmaktadır. Tamamen faşist bir anlayışla bu tutuklamalar gerçekleştirilmektedir. Açıkça şu söyleniyor; örgütü Kürt tehlaklı Kürt'tür, örgütü Kürt suç işlemi Kürtür. Eğer AKP'ye işbirlikçilik yapmıyorsa, AKP politikalarını desteklemiyorsa örgütü, bilinçli Kürt'ün yeri zindandır. Böyle bir ortamda kim AKP'nin Kürt sorununu çözmeye bilir? AKP'nin iyiliği bazı işbirlikçi Kürtlere, Kemal Burkay gibi, İbrahim Güçlü, Ümit Fırat gibi PKK'ye küfredenlere söz hakkı vermesi midir? Onların televizyonlara

çıkıp bağımsız Kürdistan, fedarasyon gibi hiçbir pratik değeri olmayan sözler söylemesi midir? AKP'nin iyiliği açıkları. Onlar demokrasi gereği konuşurlamıyor. Tasfiye için, Kürt halkın özgürlik taleplerinin etkisiz kılınması için konuşurluyor.

Bu kadar saldırı ortadayken silah bırakmadan söz etmek, tamamen özel savaşın, psikolojik hareketin etkisinde kalmaktır. Kuşkusuz Türk devleti ağır bir psikolojik savaş yürütüyor. Herkesi töhmet altında tutuyor. Açıkçası PKK ve Apo karşılığı yapmayanlara hiçbir yerde yaşam alanı bırakmak istemiyor. Siyaset yapacaksan da, konuşacaksan da, iş yeri sahibi olacaksan da, dernek kuracaksan da, sendikacılık yapacaksan da, doktorluk yapacaksan da, ancak Kürt özgürlük hareketine karşı tutum koymalı ve AKP'nin politikalarını desteklemelisin. AKP bunu dayatıyor. Bu ortamda mücadele etmek zordur. Özgür düşünmek, özgür davranış zordur. Bu baskı ortamında gerçekleri söylemek, AKP hükümetine tutum almak kolay değildir. Hemen bütün basın yayın organlarıyla bir kara propaganda, bir psikolojik hareket Vuzezela gibi insanların başında patlatılmaktadır. Bir Türk devleti gerçeği varsa o da budur. Gerçekten de bu koşullarda psikolojik savaş insanların düşüncesini, tutumunu etkilemektedir. Türk devletinin politikaları ve yürüttüğü psikolojik savaş insanları hedef olmamak için daha yumuşak konuşmaya ve tutum almaya sevk etmektedir. Özellikle Kürt insani, Kürt siyasetçi böyle bir savaş altındadır. Bu savaşın amaçlarını tümden bilince çiğkarıp günlük olarak iradeli duruşu yenilemeden, bu baskı ortamından etkilenmeden konuşmak mümkün değildir. Bu açıdan Türkiye'de siyasal mücadele vermenin ortamının zor olduğunu biliyoruz. Bu yönüyle baskı koşullarına rağmen yürütülen siyasi mücadele anlamlı ve değerlidir.

Özcesi Türkiye'de mevcut durumda tamamen bir savaş ortamı vardır. AKP Kürt özgürlük hareketi ve demokrasi güçlerini dize getirme, kendi politikalarını kabul ettirme savaşa yürütmektedir. Buna karşı da Kürt özgürlük hareketi gerillasıyla, halkıyla, genciley, çocuğuyla, zindandaki tutuklusuya, yurdışındaki, yurttaşla kutsal bir direniş mücadelesi yürütmektedir. Gerçekten bu direniş mücadele kutsallık düzeyindedir. Bunun merkezinde Önder Apo vardır. Onun duruşu direnişçi durmuştur. Bu duruşa halkımız da, gerilla da, tutuklusu da, kadın da çocuğu da eşlik etmektedir. AKP karşısına direnerek AKP'nin inkarçı faşist iradesini kırarak Kürt sorununun demokratik çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi mücadeleleri yürütmektedir. AKP'ye karşı mücadele kesinlikle Kürt sorununun demokratik çözümü ve Türkiye'nin demokratikleşmesi mücadeleleri yürütmektedir. Bu mücadeleyi hiç kimse demokrasi mücadele, bariş mücadele ve çözüm mücadele verdiğini söyleyemez. AKP'ye karşı özgürlük ve demokrasi mücadeleleri yürütmeyenler kesinlikle AKP'nin yürüttüğü özel savaş, psikolojik savaş kapsamında iradesi kırılanlar ve teslim olanlardır. Hiç kimse Kürt özgürlük hareketinden bu tutumu bekleyemez. Kürt özgürlük hareketi Önderliğiyle, kırk yıllık mücadeleinin yarattığı değerlerle, şehitlerin ve emek verenlerin Kürt halkına, Kürt özgürlük hareketine kazandırıldığı iradeyle direnerek mutlaka AKP'nin bu gerici politikaları püskürtüler. Kürt sorununun çözümü temelinde Türkiye'nin demokratikleşmesi sağlanacaktır.

Savaş şiddetleniyor

HPG BASIN İRTİBAT BÜROSU

HPG gerillaları ile Türk ordusu arasında çatışmalar giderek şiddetleniyor. Gerilla rımlızın düşmanın imha amaçlı saldırısı ve infazlarına karşı gerçekleştirdiği devrimci operasyonlarda çok sayıda asker ve kontra öldürdü. Kurt me selesinin çözümünde imha politikasını dayatan Türk devleti ve AKP hükümetinin politikalarına karşı gerillalarımızın gerçekleştirdiği devrimci operasyonlar ve Türk ordu güçleri ile gerilla güçlerimiz arasında hazırlanın da yaşanan çatışmaların bilançosunu yayınıyoruz.

★ 1 Haziran günü saat 13.30 sularında Bedîs ile Sert'in Şina Doğana alanında operasyona çıkan işgalci TC ordusuna ait konvoя yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Eylem sonucunda 5 özel tim elemanı öldürüldü, bir araç imha edildi. Türk ordusu eylem ardından alana yönelik kobra tipi helikopterler ile bombardıman yaptı.

★ 2 Haziran günü saat 19.45 sularında Amed-Çewlik yolu güvenliği alındıktan sonra gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrolü yapıldı. Eylemde propaganda yapan gerillalarımız bir turisti gözaltına aldı, yapılan işlemlerden sonra turist 3 Haziran günü serbest bırakıldı. Eylemde ayrıca bir kamu görevlisine ait tabanca kalmıştı, aracı da yakıldı.

★ 3 Haziran günü saat 14.30 sularında Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Serê Sêvê topçu taburu arasında sivil araçlar ile operasyona çıkan askerler ile gerillalarımız arasında çatışmada 2 düşman askeri öldürdü.

★ 3 Haziran günü 15.00 sularında Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Hinê tepesine yönelik işgalci TC ordusu tarafından havan ve obüs saldırısı yapıldı.

★ 4 Haziran günü saat 06.30 sularında Amed'in Licê ilçesine bağlı Körxê, Manisor ve Hedik alanına TC ordusu tarafından kobra tipi helikopterler desteğinde indirmeler yapılarak operasyon başlatıldı. Operasyon gücü ile gerillalarımız arasında yaşanan çatışmalar sonucunda aralarında Licê İlçe Jandarma Komutanı Binbaşı ile 5 asker öldürüldü.

★ 4 Haziran günü saat 09.30'da Bedîs'te asker ve malzeme taşıyan skorsky tipi bir helikopter gerillalarımız tarafından vuruldu. Vurulan helikopterin hasar gördüğü bildirildi.

★ 4 Haziran günü saat 15.30 sularında Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Sere Seve Topçu Taburu askerlerini operasyon alanına taşıyan skorsky tipi bir helikopter gerillalarımız tarafından vuruldu. Helikopter ağır darbe alıp iniş yaparken, düşmanın ölüm ve yaralı sayısı tespit edilemedi.

★ 4 Haziran günü saat 07.00'da Wan-Gever yolu üzerinde bulunan Pilangodê köyü yakınlarında operasyona çıkan Türk ordu birliğine yönelik gerillalarımızca bir eylem gerçekleştirilmiştir. Akrep tipi askeri araç tümenden imha olurken, eylemde düşmanın ölüm ve yaralı sayısı tespit edilemedi.

★ 4 Haziran günü Şirnex'in Beşe-

bap ilçesine bağlı Kato dağına yönelik Türk ordusu tarafından başlatılan operasyon sonucu Deriya Kuşeran alanında 20 dakikalık bir çatışma yaşandı. Çatışmada düşmanın ölü ve yaralı sayısı öğrenilemedi.

★ 4 Haziran günü saat 16.00'da Şirnex'in Gabar dağında operasyona çıkan askerlere yönelik Zivinge tepeşinde gerillalarımız tarafından gerçeleştirilen eylemde 1 asker öldürüldü.

★ 4 Haziran günü saat 16.30 sularında Şirnex Gabar dağı Gire Cotyar mıntıkasında 1 asker gerillalarımızca öldürüldü.

★ 4-5 Haziran tarihleri arasında Medya Savunma Alanları sınırları içinde bulunan Şeladize'ye bağlı Çiyaye Reş alanına Türk ordusu tarafından obüs ve havan toplarıyla saldırı düzenlendi.

★ 5 Haziran günü saat 22.00 ile 23.00 sularında Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Ertuş alanına savaş uçakları tarafından bombardıman düzenlendi.

★ 5 Haziran günü saat 16.00 sularında Şirnex'in Beyşebap ilçesi Meydan Zengile alanında Kato dağı ile Mile Kejane arasında askeri amaçlı yol yapımında kullanılan 1 dozer gerillalar tarafından imha edildi.

★ 5 Haziran Saat 23.50 sularında Agır'nın Bazîd ilçesinde bulunan askeri lojmanların nöbetini tutan askerlere yönelik gerillalarımız tarafından gerçekleştirilen eylemde 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

★ 6 Haziran günü Amed-Licê kawayolu üzerinde gerillalarımız tarafından yol ve kimlik kontrolü yapıldı. Kontrol sırasında halka bilgilendirme yapan gerillalarımız Erzirom İd (Narman) jandarma komutanlığında görevli Ali Sabancı isimli askeri tutukladı.

★ 6 Haziran günü saat 21.30 sularında Agır'nın Giyadîn ilçesine bağlı Çobana Qasık köyü yakınlarında askeri amaçlı yol yapımında çalışan bir dozer gerillalarımız tarafından imha edilmiştir.

★ 6 Haziran günü sabah saatlerinde Şirnex'in Bêşebap ilçesine bağlı Kato dağı ile Meydan Zengile alanına yönelik başlatılan operasyon aynı gün akşam sonucuz bir şekilde geri çekildi.

★ 6 Haziran günü saat 19.00'da Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Sere Seve Topçu Taburu ile Bilican Alayı arasında operasyona çıkan askerlere malzeme taşıyan bir kamyon gerillalarımız tarafından imha edildi.

★ 6 Haziran tarihinde saat 20.00'da Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Hîne alanında yönelik işgalci TC ordusu tarafından obüs ve havan toplarıyla bombardıman düzenlendi.

★ 7 Haziran günü sabah saatlerinde Şirnex'in Bêşebap ilçesine bağlı Kato Jîrka ile Karçan Boğazı mıntıkasına yönelik işgalci TC ordusu tarafından operasyon düzenlendi.

★ 7 Haziran Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Sere Seve topçu taburu askerleri tarafından Gire Orte mıntıkasında düzenlenen operasyonda gerillalarımız ile askerler tarafından

çikan çatışmada 2 asker öldürüldü. Eylemde, 1 tank, 1 adet A4 silahı ile 1 adet Nicon marka durbün imha edildi.

★ 7 Haziran Elezîz'in Mirvan (Ariçak) ilçesinde operasyona çıkan Tırmav karakolu askerlerine yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde 6 askerin içinde olduğu araç imha edildi. Düşman, ölülerini skorsky helikopterlerle Elazîz'e kaldırıldı.

★ 7 Haziran Dersim-Elazîz yolu üzerinde operasyondan dönen askerlerle gerillalarımız arasında çatışma çıktı. Kızılıçık yol ayrimi mevkiinde yaşanan çatışmada 5 asker öldü, askerlerin kullandığı 1 sivil araç imha edildi.

★ 8 Haziran saat 22.00 sularında Agır'nın Giyadîn ilçesinde asker ve polis lojmanlarına yönelik gerillalarımız tarafından yapılan eylemde 2 asker öldürüldü. Polis lojmanlarına yönelik eylemde ise düşman kayiplarının sayısı öğrenilemedi.

★ 8 Haziran saat 20.30-23.30 sularında Agır'nın Giyadîn ilçesinde asker ve polis lojmanlarına yönelik gerillalarımız tarafından yapılan eylemde 2 asker öldürüldü. Polis lojmanlarına yönelik eylemde ise düşman kayiplarının sayısı öğrenilemedi.

★ 8 Haziran Çolemêrg'in Gever ilçesine bağlı Dotkan köyü kırsalında operasyona çıkan Türk ordusu ile gerillalarımız arasında çatışma çıktı. Yaşanan çatışmada 1983 Derika Hemko doğumlu Erdewan Hasan (Geli Derik) adlı gerillamız kahramanca direnerek şahadete ulaştı. Aynı çatışmada 2 düşman askeri öldürüldürken, 2 asker de yaralandı. Dotkan, Şişemzîn, Kurekawa Serî ve Mîrevanî alanlarında aynı gün akşam kadar süren düşmen güçleri daha sonra geri çekildi.

★ 8 Haziran Mêrdîn'in Stwer ilçesinde bulunan polis lojmanlarına yönelik gerillalarımız tarafından saldırısı düzenlendi. Eylemde düşman ölü ve yaralı sayısı tespit edilmedi.

★ 8 Haziran Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı Ertuş alanı ile Şeladize'ye bağlı Çiyaye Reş ve Şikefta Birîndara alanlarına yönelik Türk ordusu tarafından obüs ve havan toplarıyla saldırı düzenlendi.

★ 8 Haziran Sert'in Dihê(Eruh) ilçesine bağlı Dewkê ve Dêrwat köyleri çevresinde işgalci TC ordusuna bağlı Kontra birlikler tarafından pusulamalar tarzında operasyon başlatıldı.

★ 9 Haziran Çolemêrg'in Çelê ilçesine bağlı 49 numaralı karakol güçlerinin düzenlendiği operasyon esnasında YJA Star gerillalarımız 2 askeri öldürdü.

★ 9 Haziran Agır'nın Giyadîn ilçesine bağlı Kire Tüték alanında işgalci Türk ordusu tarafından operasyon düzenlendi.

★ 10 Haziran Saat 19.00 sularında Mêrdîn'in Mehsert (Ömerli) ilçesine bağlı Terê köyü karakolu askerlerinin düzenlendiği operasyonda çatışma çıktı. Çatışmada 1 asker öldürüldü.

★ 10 Haziran Şirnex'in Qılaban ilçesine bağlı Roboski köyü ile Tanîn dağı çevresinde askerler tarafından

operasyon başlatıldı.

★ 10 Haziran bir süreden beri Agır'ı merkez ile Qers'in Qaqizman ilçelerinde Türk ordusu tarafından asker ve askeri malzeme yiğinliği yapılıyor. 10 Haziran Dersim merkeze bağlı Halborî köyü kırsalında Türk ordusu HPG gerillaları arasında yaşanan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

★ 10 Haziran Saat 10.00 sularında Şirnex'in Bêşebap ilçesine bağlı Gire Xanikê mıntıkasında yaşanan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

★ 12 Haziran saat 04.00 sularında Şirnex'e bağlı Besta'nın Şehriban alanına bağlı Sere Ro mıntıkasında çatışmada 1 kontra öldürüldü, 1 kontra da yaralandı.

★ 12 Haziran saat 23.00 sularında Agır'ın Bazîd ilçesinde bulunan polis lojmanlarına yönelik gerillalarımız tarafından eylem gerçekleştirildi. Eylemde düşman ölü ve yaralı sayısı öğrenilemedi.

★ 12 Haziran Mêrdîn'in Nusêbin ilçesinde bulunan petrol boru hattına yönelik olarak gerillalarımız tarafından sabotaj eylemi gerçekleştirildi. Eylemde boru hattı tahrif edildi.

★ 12 Haziran saat 15.00 sularında Çolemêrg'in Gever ile Şezîhan ilçeleri arasında bulunan Nêrdûş mıntıkasında TC askerleriyle gerillalarımız arasında bir çatışma yaşanmıştır. Çatışmada 2 asker öldürüldü, 1 askeri araç da darbelendi.

★ 13 Haziran Şirneq'in Bêşebap ilçesine bağlı Berêres mıntıkasında çatışmada 4 düşman askeri öldürüldü, 4 asker de yaralandı. Çatışmada düşmanın kullandığı 1 sivil araç da gerillalarımız tarafından darbelendi.

★ 13 Haziran 29 Mayıs günü Idîr'in Korxan yaylasında gerillalarımız tarafından 10 kişi gözaltına alınmış, 5 Haziran günü sorguları biten 7 kişi serbest bırakılmıştı. 13 Haziran günü ise sorguları biten diğer 3 kişi de serbest bırakıldı.

★ 13 Haziran Saat 17.00 sularında Wan'in Elbak ilçesine bağlı Xalkawanê karakolu yakınlarında yaşanan çatışmada 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

★ 13 Haziran Çelê'ye bağlı Geliye Zap, Ertuş, Küçük Cilo alanları ve Şeladize'ye bağlı Çiyaye Reş alanına TC ordusu tarafından obüs ve havanlarla bombardıman düzenlendi.

★ 14 Haziran Amed Dorsin Mezra mıntıkasında işgalci TC ordusu tarafından başlatılan operasyonda gerillalarımız ile düşman askerleri arasında çatışma yaşandı. Güçlerimizce tespit edilememeyen düşman ölü ve yaralıları 3 skorsky helikopterle alandan aldı.

★ 15 Haziran Şirnex'in Cudi dağının Deriye Çilmêra alanında askeri amaçlı yapan ve daha önce uyarılmış olmasına rağmen çalışmalarını durdurmayan bir şirkete ait şantiyeye gerillalarımız tarafından bir baskın yapıldı. Şantiyede bulunan 2 iş aracı imha edildi.

★ 15 Haziran Şirnex'in Qileban ilçesi sınır hattında bulunan Deriye Dawetiya alanında askerlerle YJA Star gerillalarımız arasında çatışmada 6 düşman askeri öldürüldü, 4'ü de yaralandı.

★ 15 Haziran Haftanın sınırları içinde bulunan Betalma köyü, Keviré

Botê alanı, Konferans vadisi ile Qileban sınır hattında bulunan Deriye Dawetiya alanına yönelik TC ordusu tarafından obüs ve havan toplarıyla bir bombardıman düzenlendi.

★ 15 Haziran Erzirom'un Qerayazî ilçesine bağlı Elmalı (Mela Osman) karakolundan operasyona çıkan askerler ile gerillalarımız arasında çatışma yaşandı. Çatışmada düşmanın 4 askeri gerillalarımız tarafından öldürdü, bir araç da darbelendi.

★ 16 Haziran Çelê'ye bağlı Zap'in Ertuş, Küçük Cilo ile Şeladize kasabasına bağlı Zap'in Çiyareş ve Şikefta Birindara alanlarına yönelik havan ve obüs saldırısı yapıldı.

★ 16 Haziran Çelê ilçesinde bulunan 49. karakola asker taşıyan araca gerillalarımız tarafından eylem bir gerçekleştirildi. Eylem sırasında müdahaleye gelmek isteyen karakol nizamîyesi ile gerillalarımız arasında 20 dakika süren bir çatışma yaşandı.

★ 16 Haziran Çolemêrg'in Biyê köyü çevresinde devriye gezen bir akrep tipi zırhlı araca yönelik yapılan eylemde 2 asker öldürülrken 2 asker de yaralandı.

★ 16 Haziran Wan merkeze bağlı Hacibekir Kışlası nizamîyesine yönelik gerillalarımız tarafından yapılan eylemde 2 asker öldürüldü.

★ 16 Haziran Osmaniye'nin Zorkun yaylası yakınlarında yaşanan patlamada 1 kişi yaralandı. Olay gerilla güçlerimizce gerçekleştirilmemi. Patlamanın yaşadığı bölge işgalci askerlerin sürekli pusulama faaliyeti yürüttüğü bir alandır.

★ 17 Haziran Haftanın'ın Kuraniş vadisi, Girê Nêriya Yamaçları ile Derye Dawetiya alanlarına yönelik havan ve obüs saldırısı yapıldı.

★ 17 Haziran saat 04.30 sularında Hezex ve Midyat ilçeleri arasından geçmekte olan petrol boru hattına yönelik gerillalarımız tarafından sabotaj eylemi düzenlendi.

★ 17 Haziran Mêrdin'in Midyat ile Şirnex'in Hezex ilçeleri arasından geçen petrol boru hattına yönelik gerillalarımız tarafından sabotaj eylemi gerçekleştirildi.

★ 18 Haziran Şirnex'in Gabar dağında bulunan TRT Gabar Tugayı yakınında YJA Star gerillalarımızla işgalci TC ordu askerleri arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

★ 18 Haziran Küçük ve Büyük Ağrı dağları arasında bir karakolun yenileme çalışmasında kullanılan 1 iş makinesi imha edildi, operatörü de sorgulanmak üzere gerillalar tarafından gözaltına alındı.

★ 18 Haziran Şirnex Cudi dağına bağlı Gire Çolya alanına yönelik obüs ve havan toplarıyla bombardıman düzenlendi. Bombardıman ardından alandaki ormanlar yandı.

★ 18 Haziran Zaxo'ya bağlı Bétalma Üçgeni, Haftanın köyü, Dola Sûle, Kato Sûle ile Kuliya vadisine yönelik TC ordusu havan ve obüs saldırısı gerçekleştirildi.

★ 18 Haziran Erzirom'un Qareyazî ilçesi kırsalında Türk ordusu tarafından operasyon başlatıldı.

★ 18 Haziran Hatay'ın İskenderun ve Belen ilçeleri arasında TC ordusu ile gerillalarımız arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü, 5 asker de yaralandı.

★ 19 Haziran Şemzînan ilçesinde işgalci TC ordusuna ait 3 ayrı noktaya yönelik gerillalarımız tarafından kapsamlı eylemler gerçekleştirildi. Eylemde çok sayıda düşman askeri öldürdü.

★ 19 Haziran Şemzînan ilçesindeki

alay komutanlığı yakınılarında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü.

★ 19 Haziran Duhok'un Şeladize kasabasına bağlı Çemço alanı ile Saca ve Kunişa köylerine yönelik Türk ordusu tarafından savaş uçaklarıyla bombardıman düzenlendi.

★ 19 Haziran Duhok'un Şeladize kasabasına bağlı Heft Tebaq ve Gare silsilesine yönelik obüs ve havan toplarıyla saldırı düzenlendi. Bombardıman sonucunda köylülere ait bağ ve bahçeler büyük zarar gördü.

★ 19 Haziran Operasyon hazırlığındaki TC ordusuna ait askeri üslere yönelik gerillalarımız tarafından devrimci bir operasyon gerçekleştirildi. Çolemêrg'in Gever ilçesine bağlı Şitaza karakolu büyük bir bölümü gerillalarımızca imha edildi, 2 askeri üs gerillalar tarafından ele geçirildi. 109 askerin olduğu çatışmalarda 1'i Mamışka, 1'i Zeri Sor, 1'i Reskê üçgeni ve 1'i da Serpêl mintikalarında olmak üzere toplam 4 skorsky helikopter düşürülerek imha edildi, ayrıca 3 kobra tipi taarruz helikopteri ile 6 skorsky helikopteri de darbe olarak çatışma alanından uzaklaşmak zorunda kaldı. Çatışmada, 1 panzer ve 1 akrep tipi zırhlı araç da imha edildi. 100 askerin de yaralandığı eylemde 14 arkadaşımız şehadete ulaştı.

★ 19 Haziran Çolemêrg merkezde bulunan tümen komutanlığı, polis lojmanları ve Şemzînan-Gever yolu üzerindeki polis noktasına gerillalarımız tarafından eş zamanlı eylemler gerçekleştirildi. Düşmanın ölü ve yaralı sayısı netleştirilemedi.

★ 20 Haziran Çolemêrg'in Gever ilçesine bağlı Oramar alanında bulunan Şehit Rahime tepesine hem savaş uçakları hem de havan ve obüslerle saldırı düzenlendi.

★ 20 Haziran Metina'ya bağlı Dahlâşino, Cudi tepesi ve Gundê Dêrginê alanları savaş uçakları tarafından bombardlandı. Bombardımanda köylüler ait ekili arazilerde yangın çıktı.

★ 20 Haziran Çelê'ye bağlı Zap'in Ertuş, Küçük Cilo, Küçük ve Büyük Garê ile Zap Suyu vadisine yönelik savaş uçakları tarafından bombardıman yapıldı. Ertuş ve Küçük Cilo alanları da havan ve obüslerle vuruldu.

★ 21 Haziran Çelê ilçesine bağlı Bilican Alayı yakınılarında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

★ 21 Haziran Şirnex'in Basan (Güçlükonak) ilçesiyle Sert'in Dihê ilçeleri arasında askeri amaçlı yol yapmak

isteyen bir şirkete ait şantiye gerillalarımızca basıldı. Eylemde 3 iş makinesi imha edildi.

★ 21 Haziran Çolemêrg'in Gever ilçesine bağlı Dêlezê karakolu yakınında çatışma çıktı. Düşmanın ölü ve yaralı sayısı güçlerimizce tespit edilmedi.

★ 21 Haziran Gabar dağına yönelik obüs ve havan toplarıyla bombardıman düzenlendi. Fosfor bombasının da kullanıldığı bombardıman sonucunda Çiyaye Fîndîk, Çiyaye Bizina alanlarıyla Derşew ve Basret köylerinde ormanlık alanda yangın çıktı.

★ 21 Haziran Türk ordusu Şeladize kasabasına bağlı Çiyaye Reş alanına obüs ve havan toplarıyla saldırı düzenlendi.

★ 21 Haziran Amed'in Dağkapı ilçesinde polis aracına yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi.

★ 21 Haziran gerillalarımız Bedîlîs-Amed yolu üzerinde kimlik ve yol kontrolü gerçekleştirmiştir. Yol kontrolü esnasında kontraları taşıyan 1 araçtan ateş açıldı. Karşılık veren gerillalarımız araçta bulunan 1 kontrayı öldürmüştür, 1 kontrayı da yaralamıştır. Eylemde 2 öğretmen ile 1 asker gerillalarımız tarafından gözaltına alındı. Devlete ait 1 iş makinesi de imha edildi.

★ 21 Haziran günü de sabotaj eyleminin gerçekleştirildiği alanda onarım çalışması südürken 1 kepçe gerillalarımız tarafından imha edildi.

★ 22 Haziran Uludere' ye bağlı Roboski köyü kırsalı, Kaniya Xiyara alanı ile Meymun tepesi çevresine yönelik işgalci TC ordusu tarafından obüs topları ve tanklarla bombardıman düzenlendi.

★ 22 Haziran Şeladize kasabasına bağlı Şikefta Birindara alanıyla Xerregol tepesine savaş uçakları tarafından saldırı düzenlendi. Şelaze ve Merdînkê köylerine yönelik savaş uçakları saldırısında köylerin mezralığı ve çok sayıda bache zarar gördü.

★ 22 Haziran Güney Kürdistan'ın Xakurke alanı savaş uçakları tarafından bombardlandı. Saldırıda köylülere ait bir köprü yıkıldı.

★ 22 Haziran Dersim'in Xozat ilçesine bağlı Amutka karakoluna yönelik HPG ve TIKKO gerillaları tarafından ortak bir eylem gerçekleştirildi.

Karakol nizamîyesi ve kariyerin bulunduğu eylemde işgalci TC ordusunun ölü ve yaralı asker sayısı tespit edilememiştir. Eylem ardından düşmanın 1 askeri öldürülmüş, 3 askeri de yaralanmıştır.

★ 22 Haziran Qileban'a bağlı Sinek tepesi yakınılarında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü.

★ 23 Haziran Erzirom'un Qareyazî ilçesine bağlı Kifrê köyü yakınında gerillalarımızca yapılan eylemde 6 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı. Bir askeri arcında imha edildiği eylem, 13 Haziran günü Qareyazî'da akrep tipi zırhlı aracın ezerek katledildiği 9 yaşındaki Yusuf Yılan'ın anısı için gerçekleştirildi.

★ 23 Haziran Wan'ın Payîzava (Gürpînar) ilçesine bağlı Şemanîs karakolu çevresinde operasyona çıkan askerlerle YJA Star gerillaları arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

★ 23 Haziran Çelê'ye bağlı 49 numaralı sınır karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 12 yaşındaki Şaban Aslan'ı katleden ve bir çocuğu da yaralayan işgalci TC ordu askerlerine yönelik gerçekleştirilen eylem sonucunda 3 asker öldürüldü.

★ 23 Haziran Çelê'ye bağlı Gire askeri üssü yakınılarında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü, 1 termal cihazı da imha edildi.

★ 23 Haziran Qileban ilçesine bağlı Aruş askeri üssü yakınında askerlerle gerillalarımız arasında çatışma çıktı. Çikan çatışmada ölen ve yaralanan düşman askerlerinin sayısı güçlerimizce tespit edilememiştir.

★ 23 Haziran Zagros sınırları içinde bulunan Avaşin ve Basya vadileri ile Mam Reşo alanına yönelik obüs ve havan toplarıyla bombardıman düzenlendi.

★ 24 Haziran Kandil bölgesi sınırları içinde bulunan Sengeser'e bağlı Enzê köyü (Xobyan), Vêrte'ye bağlı Borkîska ve Zergelê köylerine yönelik savaş uçakları tarafından hava saldırısı düzenlendi.

★ 24 Haziran Çolemêrg'in Gever ilçesine bağlı Oramar mintikasında bulunan Alantus, Bazê ve Şehit Kandil alanlarına yönelik hava saldırısı düzenlendi.

★ 23 Haziran askeri amaçlı yol çalışması yürüten bir şirkete ait 3 iş makinesi Şirnex-Dîhe yolu üzerinde yakılarak imha edildi.

★ 23 Haziran Bedîlîs-Norşin-Tetwan üçgeninde bulunan polis karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Nöbet kulübesi ve 1 adet dağ geyiği araç imha edildi. Eylemdeki düşman ölü ve yaralı sayısı güçlerimizce netleştirilememiştir.

★ 24 Haziran Mêrdin'in Dêrika Çiyayê Mazî ilçesi hastane yolu üzerinde özel harekat polislerini taşıyan bir araca yönelik gerillalarımız tarafından yapılan eylemde polis aracı imha edildi. İçindeki 4 polis öldürüldü.

★ 24 Haziran Şirnex-Bêşebap yolu üzerinde gerillalarımız yol ve kimlik kontrolü gerçekleştirdi. Gerillalarımız, durdurulan 50 araçtan kitleye siyaset süreç hakkında bilgilendirme yaptı.

★ 24 Haziran Qileban ilçesine bağlı Serbend askeri üssü yakınında çıkan çatışma sonucunda 2 düşman askeri öldürüldü.

★ 24 Haziran Çolemêrg merkeze bağlı Kato Marinos'un Çela Cenge alanında operasyona çıkan işgalci TC ordusunun 2 özel birliğiyle gerillalarımız arasında çatışma yaşandı. Çatışmada 5 özel tim öldürdü, 3 özel tim de yaralandı. Eylemde 1 adet BKC silahına da el konuldu.

★ 24 Haziran Çolemêrg merkeze bağlı Peyanus karakolu yakınında operasyona çıkan işgalci TC ordu güçleriyle gerillalarımız arasında çatışa yaşıandı. Ölen ve yaralanan asker sayısı güçlerimize tespit edilemedi.

★ 22 Haziran günü saat 22.00'de Şirneq'in Qileban ilçesine bağlı Şirş köyü yakınında operasyona çıkan işgalci TC ordu askerleriyle gerillalarımız arasında çatışmada bir arkadaşımız şehadete ulaşırken, düşmanın ölü ve yaralılarının sayısı tespit edilemedi.

★ 23 Haziran günü saat 18.00'da Amed'in Piran ilçesinde bulunan bir askeri üssü yakınında işgalci TC ordu güçleriyle gerillalarımız arasında bir çatışma yaşandı. Eylemde 2 asker öldürüldü, yaralı asker sayısı netlesitirilemedi. Çatışma ardından düşman skorsky helikopterlerle ölü ve yaralılarını alandan uzaklaştı.

★ 24 Haziran günü saat 18.00'da Dersim merkeze bağlı Rojnek tepesi yakınında yeni bir karakol yapımda çalışan işgalci TC ordu askerlerine yönelik gerillalarımız tarafından imha edildiği eylem, 12 yaşındaki Şaban Aslan'ı katleden ve bir çocuğu da yaralayan işgalci TC ordu askerlerine yönelik gerçekleştirilen eylem sonucunda 3 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı. İki gün boyunca çevreyi yoğun bir şekilde bombarayan askerler karakol inşaatını bırakarak 26 Haziran akşamı alandan kaçtı.

★ 24 Haziran günü saat 16.30 sularında Qileban ilçesine bağlı Çetan tepesi yakınındaki operasyon gücüne asker ve malzeme taşıyan 1 skorsky helikopter YJA Star gerillalarımız tarafından vurularak düşürüldü. Bu alanda yaşanan farklı bir çatışmada da 1 düşman askeri öldürüldü. 26 Haziran günü alana indirme yapan işgalci TC ordusu, düşen skorsky helikoptere ait kimi parçaları alarak alandan uzaklaştı. Bu eylem Zeynep Kınaca (Zilan)anısına gerçekleştirildi.

★ 25 Haziran günü Mûş merkeze bağlı Zengök köyü ve Kozme dağına yönelik olarak işgalci TC ordusu tarafından gerçekleştirilen operasyon 26 Haziran akşamı geri çekilmiş.

★ 26 Haziran günü saat 07.45 sularında Trabzon merkeze bağlı Düzköy ilçesi jandarma karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylem sonucunda düşmanın 1 askeri öldürülmüş, 3 askeri de yaralanmıştır.

★ 26 Haziran günü 23.00 ile 24.00 saatleri arasında Medya Savunma Alanları bölgesindeki polis karakoluna yönelik gerillalarımız tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Eylemdeki düşman ölü ve yaralı sayısı güçlerimizce netleştirilememiştir.

BASIN, ÖZEL SAVAŞA KARŞI VARLIĞINI KORUMA

VE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ SAĞLAMA MÜCADELESİNİN ÖN AÇICI DEVRİMCI GÜCÜDÜR

Özel savaşın ne olduğunu anlamak açısından medyanın, iletişim araçlarının bu kadar gelişmediği geçen yüzyılda bir gazetecinin 'savaşta ilk önce gerçekler ölü' sözünü hatırlatmak gereklidir. Eğer savaşta ilk önce gerçekler ölüyorsa Türkiye gibi Kurt halkına karşı yüzyıldır bir özel savaş yürütülen bir yerde gerçekler hayli hayli ölü. Bırakalım gerçeklerin öldürülmesini, Türkiye'de özel savaş gerçekleri öldürürken, yerine mevcut gerçekliğin tersi olan bir şeyleri gerçekmiş gibi yalnız Kürdüyle Türkiyeyle Türkiye halkına değil, tüm dünyaya kabul etmeye çalışır. Medyanın özel savaşta yerinin Türkiye söz konusu olduğunda çok kapsamlı irdelemesi gereklidir.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan itibaren bir özel savaş devleti olarak kurulmuştur. Çünkü yeni Türkiye Cumhuriyeti Misak-ı Milli sınırları dediği coğrafya içinde kapitalist modernist zihniyetin sonucu olarak yeni bir ulus yaratmak istediği için bu coğrafya içindeki tüm etnik, hatta dinsel toplulukları ortadan kaldırmayı hedeflemiştir. Türkiye sınırları içinde başta Kurtler olmak üzere çok farklı etnik ve dinsel topluluklar olduğu düşünülürse bunları eritmek, Türkleetirmek, Kürdistan'ı tama men Türk uluslararasıının yayılma alanı, Türkiye'nin parçası haline getirmek için her şeyden önce bu gerçeklerin tersüz edilmesi gerekmıştır. Nitekim Türkiye Cumhuriyeti özellikle Şeyh Sait isyanının bastırılmasından sonra uygulamaya koyduğu Şark İslahat Planı'yla tamamen bir özel savaş devleti olduğunu ortaya koymuştur. Misak-ı Milli sınırları içinde Türkleetmeye dayanan tek bir ulus yaratmak için tabii ki çok zengin etnik ve dinsel toplumların yaşadığı bu coğrafyada bu gerçeklerin baştan öldürülmesi gerekmektedir. Kürdün yok sayılması gerekmektedir, alevinin yok sayılması gerekmektedir. Bu sınırlar içinde sadece Türk vardır, sünni islam vardır. Bunun dışındaki tüm etnik ve dinsel kimlikler bu yeni yaratılmak istenen uluslararası önünden engelidir. Bu açıdan da bütün topluluklara siz Türksünüz, sünni-müslümansınız dayatması yaparak onlardan inancı tek olan bir ulus yaratmayı hedeflemiştir.

Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan itibaren okullarıyla o dönemdeki gazete ve radyo imkanlarıyla Türkiye'de tek bir millet olduğunu, bunun da Türkler olduğunu herkese kabul ettirmeye çalışmışlardır. Kendisini Türk'ten başka bir kimlik olarak tanımlayanların üzerine şiddetle gitmiştir. İskence, zor, baskı, fiziki yok etme yanında, Türküğü kabul etmeyen herkese her türlü yaşam imkanlarını kapatarak tek yaşam yolu olarak Türkleetmeyi göstermişlerdir. Bunu okullarda çocuk yaşındaki gençlerin daimaına zorla zerk etmişlerdir. Radyoya, televizyonla bu tek ulus gerçeki anlatılmış, diğer tüm kimlikler inkar edilerek yok etme sürecine sokulmuştur. Bu nedenle Türk devleti gerçeklerin yok edildiği, onun yerine yeni gerçeklerin inşa edilmeye çalışıldığı ve bunun ordu ve polise şiddetti ve diğer baskı araçlarıyla her-

kese kabule ettirmeye çalıştığı bir özel savaş devletidir. Türkiye Cumhuriyeti devleti kuruluşundan itibaren böyle şekillendirilmiştir. Zaten Türkiye'nin bu özel savaş devlet gerçeğini anlamadan 20. yüzyıldaki Türk devlet gerçeğini çözümlemek mümkün değildir. Bu özel savaş devlet zihniyetini, kurumlaşmasını, yapılanmasını ve bunun gerektirdiği araçları anlamadan Türk devletinin hiçbir politikasını anlamak mümkün değildir. Kurtler başta olmak üzere farklı kimliklerin yok edilmesine dayalı bir devlet yapılanması olduğu görülürse, bütün kurumların bu hedef doğrultusunda şekillendiği anlaşılsa o zaman 20. yüzyıldaki Türk devletinin bütün iç ve dış politikalarını, eğitim politikalarını, ekonomik, sosyal ve kültürel politikalarını anlamak mümkün olur. Bu anlaşılsa Türkiye'deki bütün uygulamaların hangi amaca yöneldiği, neden gerçekleştiği anlaşıllır. Yoksa Türkiye'deki yaşananları çözmek, Türkiye gerçeğini anlamak mümkün olmaz. Bu gerçek görülmemiş takdirde bira kalmadı, bugünü bile anlamak mümkün değildir. Bu açıdan her şeyden önce Türk devletinin özellikle de Kurtleri yok etme üzerine kurulmuş bir özel savaş devleti olduğunu, bütün kurumlaşmaların buna göre şekillendiğini görmek çok önemlidir.

Bu çerçevede görev alan tüm hükümetlerin de, sorumluların da bir özel savaş görevlileri olduğunu görmek ve psikolojik savaş hükümetleri olarak değerlendirmek gerekiyor. Çünkü tüm söylemleri ve politikaları sahbet, yalandır, aldatma ve kandırmaya yönelikir. Gerçek amaçlarını gizlemeye yönelikir. Özcesi gerçeklerin öldürüldüğü Türkiye'de yanlışlıklar

topluma benimsetmeye çalışan bir hükümet, yanlışlıklar bütönlüklü benimsetmeye çalışan kurumlar olduğunu görmek gereklidir. Türkiye gerceği böyle şekillenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin özel savaş devlet olduğunu, bu özel savaş devletinin toplumu aldatmaya, manipüle etmeye yönelik psikolojik savaş araçlarının da çok boyutlu olduğunu görmek açısından Şark İslahat Planı'nın iyi anlaşılması, o planın hangi araçlarla ve nasıl gerçekleştirildiğinin çok iyi irde lenmesi gereklidir. Şark İslahat Planı, Türk devletinin bir özel savaş devleti, bir psikolojik savaş devleti olduğunu gözler önüne serdiği gibi, aynı zamanda bir soykırımlı devlet olduğunu, bir suç devleti olduğunu açıkça ortaya koyar. Bu soykırımlı ve suç devletini gözden kaçırın ve üstünü örtmek için hep yalana başvurulduğunu, eğitimin, medyanın, bütün propaganda araçlarının bu gerçeği örtmek için kullanıldığı bilinmektedir.

Kuşkusuz 20. yüzyıldaki başta Hitler faşizmi olmak üzere İtalya, İspanya ve dünyanın diğer ülkelerindeki tüm faşist iktidarlar da özünde topluma karşı özel savaş aygıtlarıdır. Toplumu aldatmak için psikolojik savaş araçlarına çok önem verdikleri bilinmektedir. Almanya örneğinde olduğu gibi toplumu aldatma ve kandırmak için propaganda bakanlığı bile kurulmuştur. Toplumu aldatma ve manipüle etmek için özel yetişmiş elemanları vardır. Bütün faşist ülkelerde kendi gerçeğini örtten, her türlü yalan söyleyen, demagojiyi bir yönetme sanatı olarak ele alan bir yaklaşım görülür. Kendisi baskıcı, sömürücü, zalim olduğu halde bu gerçeklerin üstünü örtüp kendisinde olan bütün kötü özelliklerini başkasına mal

etme bu iktidarların karakteri olmuştur. Bu açıdan faşist iktidarlar propaganda ve medyaya çok önem vermişlerdir. Kendi hakimiyetlerinin ve iktidarlarının gerçekleştemesi, sürdürülmesi ve kalıcılaşması açısından en temel araç olarak propaganda ve eğitim araçları görülmüştür. Belki de medyanın, eğitim araçlarının iktidarı sürdürmek için önemli olduğunu bu düzeyde ortaya koyan 20. yüzyılın faşist hükümdeleri olmuştur. Bilim adamları ve sosyologlar faşistlerin bu yönelik karakterini kapsamlı değerlendirmelerle ortaya koymışlardır.

Psikolojik savaş gerçeklerin saptırılmasıdır

Ancak Türk özel savaş devleti ve yürüttüğü psikolojik savaş dünyadaki faşist iktidarlardan, onların özel savaş karakterinden, onların kullandığı psikolojik savaş yöntemlerinden daha kapsamlı, daha boyutlu, kaba veince yöntemlerin hepsini iç içe kullanın bir özelliğe sahiptir. Bu yöntemi gerçeklerin tersüz edilmesinde, psikolojik savaşın yürütülmesinde örnek alınacak ülkeler Almanya değildir, İtalya değildir, İspanya değildir. Gerçeklerin tersüz etme uygulamalarına, esas toplumsal gerçek yerine farklı gerçeklerin inşa edilmesine en önemli örnek Türkiye Cumhuriyeti'dir. Türkiye Cumhuriyeti tarihinin örnek özel savaş devleti olduğu gibi, bu özel savaş politikalarının meşruyetini ve etkili olarak yürütülmesini sağlayan esas olarak da yürütülen psikolojik savaştır.

Psikolojik savaş gerçeklerin saptırılmasıdır. Kavamlara farklı anlam yüklenmesidir. Mevcut gerçeğin yok edi-

lerek yerine yeninin inşa edilmesidir. Buna sosyal bilimci toplum mühendisliği de demektedir. Psikolojik savaş bir yönüyle de toplum mühendisliği yapmaktadır. Kurt gerçekliğinde bunun nasıl yapıldığı ortadır. Kurtlerin bir Türk boyu olduğu, Kurtçe'nin Türkçe, Farsça ve Arapça'dan oluşmuş sadece günlük yaşamda kullanılan karma bir dil olduğu ileri sürüller. Türkiye'de herkesin eşit haklara sahip olduğu, başbakan da cumhurbaşkanı da olabildiği, kimseye ne olduğunu, kim olmadığı sorulmadığı biçimde gerçekleri çarpitarak, kavamların üstünü örterek Kurtleri Türkleştirme, kültürel soykırıma uğratma, bunu yaparken de dünyayı aldatma, toplumu aldatma, Kurtleri de mücadelez bırakmayı hedefleyen kapsamlı bir özel savaş yürütülmüştür.

Şeyh Sait direnişi, Dersim soykırımı, Ağrı isyanı dönemindeki Türk basını açılıp okunursa, o sıradaki yetkililerin verdiği demeçler irdelenirse Kurtlerin nasıl inkar edildiğini, Kurtlerin zulme karşı direnişinin nasıl eşkıyalık olarak değerlendirildiği görülür. Kurtlerin uygarlığa karşı direndiklerini, Türk devletinin oralarla iyi şeyle görmek istediği, uygarlık görmek, okul, yol görmek istediği, ama buna karşı orada halkın refahını istemeyen, gelişmesini istemeyen şakı başlarının, dış güçlerin maşası olanların Türk devletinin bu uygarlık görmesine karşı nasıl direndikleri anlatılır. Bu anlatımların hepsi psikolojik savaş dilidir. Kavamlar kültürel soykırımı gerçekleştirmek adına kullanılmış ve içeriğin kazandırılmış; gerçekler ona göre çarpılmıştır. Her söylem direnen Kurtlerin haksızlığı, Türk devletinin zulüm, bastırma, yok etme politikalarının da haklı olduğu üzerine kurulmuştur. O dönem basının dili tamamen bunun üzerine kuruludur. Yetkililer tamamen bu çerçevede konuşmaktadır. Sadece toplumun değil, dünyanın aldatılması için de her türlü yalan mubah sayılmalıdır. Yine kendilerinin ne kadar şefkatli olduğunu, şefkat götürdüğünü, direnen Kurtlerin de ne kadar zalim olduğunu anlatan hikayeler uydurulur. Böylelikle de yürütülen inkar ve imha politikası, soykırımlı politikası, katliamlar meşrulaştırılır. Bunu tüm Türkiye Cumhuriyeti tarihinde görebiliriz.

Dersim isyanından sonra da psikolojik savaş daha da artırılmıştır. İlk önce askeri işgal yapılmıştır, siyasi işgal yapılmıştır, ondan sonra da bunun üzerine eğitim, sosyal ve kültürel politikalarla Kurtler kültürel soykırıma uğratılmaya çalışılmıştır. Kurt halkın direnişlerinin bastırıldığı, iradesinin kırıldığı düşünüldükten sonra esas saldırısı ve yön eğitime, psikolojik savaşa ve kültürel soykırıma verilmiştir. Türkiye'nin 20. yüzyıldaki tarihi esas olarak Kurtlerin üzerinde zor ve zulüm her türlü yöntemi kullanılarak kültürel soykırımı gerçekleştirmeye tarihi olarak görmek gereklidir.

Türk devleti esas olarak zor, şiddet ve kültürel soykırımla Kurtleri yok etme üzerine kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca Kurtlerin yaralarınararak örgütlenip mücadele etmesinin önüne geçmek için tüm anayasaya ve

"Şark İslahat Planı, Türk devletinin bir özel savaş devleti, bir psikolojik savaş devleti olduğunu gözler önüne serdiği gibi, aynı zamanda bir soykırımlı devlet olduğunu, bir suç devleti olduğunu açıkça ortaya koyar. Bu soykırımlı ve suç devletini gözden kaçırın ve üstünü örtmek için hep yalana başvurulduğunu, eğitimin, medyanın, bütün propaganda araçlarının bu gerçeği örtmek için kullanıldığı bilinmektedir"

yasalar antodemokratik kılınmıştır. Türkiye halkları da Kurt toplumunun yok edilmesi amacıyla yürütülen özel ve psikolojik savaşın kurbanı olmuştur. Belki zulüm ve baskın esas olarak Kurdistan'da yürütülmüşdür; Kurdistan ayrı, Türkiye ayrı bir coğrafya olarak ele alınmıştır. Ancak Türk devleti özel ve psikolojik savaş gereği Türkiye bir bütündür, Türkiye'de herkes aynı haklara sahiptir propagandasıyla kültürel soykırımı etkili yürütmek için yasaları genel yapmıştır. Yasaları ve anayasaları tüm Türkiye'yi kapsayacak biçimde yapmışlardır. Böyle olunca da düşünce özgürlüğünü ve Kurtlerin örgütlenmesini Türkiye geneli açısından da sınırlamıştır. Tabii ki uygulamada Türkiye'de biraz daha yumuşak yürütülürken Kurdistan'da katı, sert yürütülmüşdür. 20. yüzyıldaki uluslararası durum, evrensel gelişmeler nedeniyle anayasalar ve yasalarla yapamadıkları sınırlama ve baskınları, kültürel asimilasyon uygulamalarını bizzat fiili olarak uygulamışlardır. 20. yüzyılda açıkça kültürel soykırımı yapmak, bir halkın ortadan kaldırıkmak kabul edilemez olduğundan bu mevcut anayasa ve yasalara dayanarak açıkça yapamayacaklarından, faşist ve soykırımcı uygulamaları fiili olarak gerçekleştirmiştir. Türkiye'de anayasa ve yasalar göreceli yumuşak ve esnek biçimde uygulanmaya çalışılırken Kurdistan'da ise çok sert uygulanmıştır. Yasalar ve anayasaların izin vermediği yerde de bizzat hiçbir anayasa ve yasaaya dayanmayan uygulamalarla Kurtler üzerinde soykırımcı faşist bir terör estirilmiştir. Tabii ki eğitim, propaganda ve diğer araçlarla bunlar gözden kaçırılmaya, kimi anayasa ve yasalara karşı suç işleyen kişilere yönelik uygulamalar olarak gösterip yürütülen kültürel soykırımı savaş gözden kaçırılmaya çalışılmıştır.

Kontrgerilla NATO'ya giriş sonrası devreye sokulmuştur

1960'ta Menderes hükümetinin kendini hakim kılması ve o güne kadar Türk devleti içinde başat ve hakim güç olan asker ve sivil bürokrasiyi geriye itmesine karşı tepki olarak gelişen 1960 Anayasası Kurtler ve islamcılar dışında diğer kesimlere belli düzeyde örgütlenme ve düşünce özgürlüğü tanımlamıştır. Bir nevi Türkiye toplumunu rahatlataрак, oralarda örgütlenme özgürlüğünü kısmi olarak genişleterek başta Kurtler olmak üzere kendine muhalif olan güçler üzerinde baskıyı meşrulaştıran yeni bir düzen kurmuşlardır. Bunun sonucu düşünce ve örgütlenme özgürlüğü 1960-70 arasında belli düzeyde pratikleşme imkanına kavuşmuştur. Ancak daha on yılı dolduran bu ortamdan, özellikle de sosyalistlerin, hatta Kurtlerin yararlandığı düşünlere 12 Mart 1971 müdahalesiyle düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü sınırlayan anayasa değişiklikleri gerçekleştirilmişdir. Demirel'in ve egenmen kesimlerin ifade ettiği gibi Türkiye açısından bol gelen anayasa daraltılarak Türkiye'nin esasogeneityne uygun anayasa değişiklikler yapılmıştır. 1961 Anayasası'nın Türkiye'de kurulan özel savaş sistemine ve psikolojik savaşogeneityne zarar verdiği görülmüştür. Sol güçlerin ve Kurtlerin örgütlenme ve mücadele etme eğilimine girmesi mevcut özel savaş rejiminde gedikler açıldığı anlamına gelmektedir. Ve onun psikolojik savaş harekatında gedikler açmaktadır. Dolayısıyla 1972-73 anayasa değişiklikleri esas olarak da sosyalistlerin ve Kurtlerin anayasa ve yasaların faydalannmasını engellemek için yapılan değişikliklerdir.

"Türkiye'de herkes aynı haklara sahiptir propagandasıyla kültürel soykırımı etkili yürütmek için yasaları genel yapmıştır. Yasaları ve anayasaları tüm Türkiye'yi kapsayacak biçimde yapmışlardır. Böyle olunca da düşünce özgürlüğünü ve Kurtlerin örgütlenmesini Türkiye geneli açısından da sınırlamıştır. Tabii ki uygulamada Türkiye'de biraz daha yumuşak yürütülürken Kurdistan'da katı, sert yürütülmüşdür"

12 Mart müdahalesına rağmen 1970'lerde özel savaş rejimi ve onun psikolojik savaşına karşı Türkiye'deki sosyalistlerin ve Kurtlerin yürüttüğü bir mücadele olmuştur. Bir yönüyle 1970-80 arasındaki süreç Türk devletinin, özel savaş sistemini ve psikolojik savaş gücüyle devrimci güçlerin ve Kurt ulusal hareketinin kıyasıya bir mücadeleye girdiği bir süreçtir. Bu süreçte tabii ki özel savaş devleti ve onun psikolojik savaş organları, yine NATO'ya bağlı gladio gelişen devrimci demokratik hareketi ve Kurt hareketini geriletmek, onların gelişmesini engellemek için birçok kırılgan psikolojik savaş yöntemlerine başvurmuşlardır. Kontrgerilla 1970-80 döneminde devreye sokulmuştur. MHP olarak örgütlenen faşist güçler, sol güçlere ve Kurt hareketine karşı saldırtılmıştır. Yine faşist güçler kadar olmasa da kimi İslami çevreler de devrimci güçler ve Kurt özgürlük hareketine karşı kullanılmışlardır. Tüm özel savaş yöntemleri ve faşist güçlerin devrimci demokratik hareketi ve Kurt uyanışını engellemeyeceği görülmekte bu defa sol örgütler birbirine düşürme, devrimci örgütler ve Kurt grupları içine ajanlar sızdırma ve böylelikle ortamı provoke etme, halkın devrimcilerle karşı güvenini kırma faaliyetini artırmışlardır. Özel savaş devleti psikolojik savaş yöntemlerini 1970-80 arası çok boyutlu kullanmıştır.

1980 öncesi özel savaş devletinin, MİT'in, kontrgerillerin kullandığı yol ve yöntemlerinin tümü açığa çıkmamıştır. Ancak kontrgerillerin, özel savaş devletinin birçok provokasyon yaptığı, psikolojik savaş araçlarıyla toplumu yönlendirdiği kesindir. MİT'in arşivleri ve Genelkurmay'daki kozmik oda açılsa bütün bunlar gözler önüne serilecektir. Ama bunları kamuoyunun bilgisine sunmaları mümkün değildir. Bir ara Büllent Arınç'a suikast yapıldı denilerek kozmik odalara girilmiş, ama sonradan vazgeçilmiştir. Kozmik oda yine topluma açılmayacak biçimde gizemli bir oda olarak kalmaya devam etmiştir. Çünkü kozmik odalara girildiği, kozmik odaların bütün gerçekler açığa çıkarıldığı zaman Türk devletinin dağınıklığı görülmüştür. Türk devletinin bütün inan-

dırıcılığını yitireceği görülmüştür. AKP bunu gördüğünden kozmik oda olayı kısa sürede gündemden düşürülmüştür. AKP hükümet olduktan sonra Türk devletinin geçmişte uyguladığı yol ve yöntemlere kendisi de başvurmaktadır. İstihbarat örgütleri, MİT bu tür operasyonlar yapmak için vardır. Devletlerin, hükümetlerin içinde ve dışında yürütülen savaşta manipülasyon yapma, dezenformasyon yapma, gerçekleri saptırma ve kendi politikalarının mesrululuğu ortaya koyma, kendi politikalarına karşı direnenleri ise gayri meşru gösterme tüm devletlerin karakteridir. AKP de iktidara gelince bu devletin karakterini sürdürmek zorundadır. Devlet içinde iktidar olmak istiyorsa bundan başka yolu yoktur. Hele bu Türk devleti ise her hükümet sonunda bu özel savaş sisteme, psikolojik savaş sisteme girmek zorundadır. Ancak Kurt sorununu çözme isteyenler, gerçek demokratikleşme yönünde adım atanlar özel savaş devleti olma karakterini ve psikolojik savaşı bırakabilirler. Ama Türkiye'de AKP hükümeti dahil hiçbir hükümet döneminde böyle bir politik yaklaşım içinde olmadığı için sonuçta bir özel savaş devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin özel savaş hükümeti ve psikolojik savaş hükümeti rolünü oynamaya devam etmektedirler.

Türk devletinin özel savaş karakteri değişmemiştir

12 Eylül yaklaştıken bu özel savaş devletinin ve psikolojik savaş araçlarının esas olarak da normal yöntemlerle bastırıldıkları devrimci hareketi ve Kurt özgürlük hareketini tasfiye etmek için daha baskıcı bir rejime yönelmenin ortamını hazırlamaya çalışmışlardır. 1980 öncesi basın bir yönüyle de 12 Eylül'ü meşrulaştıran yayınlar yapmıştır. Bizzat MİT ve Genelkurmay İstihbarat Dairesi basını yönlendirerek yaptırdıkları yayınlarla darbeyi meşrulaştıran bir ortam yaratmaya çalışmışlardır. Darbenin ortamı hazırlandı derken esas olarak bunları anlamak lazımdır. Çalışmalar vardı, darbeye meşruiyet kazandırmak için göz yumuyorlardı de-

nilmesi gerçeğin bir yanı olabilir. Kuşkusuz daha erkenden de müdahale etmek istemişlerdir, ama devrimci demokratik hareketlerin güçlü bir konumu var, direnme gerçeği var, Kurtlerde büyük bir uyanış var. Buna hazırlıksız bir müdahale yenilgiye sonuclanabilir. Bu nedenle bir iki yıl öncesinden başlayarak medyaya ve diğer propaganda araçlarıyla 12 Eylül'ün ortamını hazırlamışlar, artık Türkiye toplumunun hazırlıksızlığından düşündükleri anda müdahale etmişlerdir.

12 Eylül'le birlikte medya tamamen darbecilerin kontrolünde hareket etmiştir. 12 Eylül bir medyayı yönetme, yönlendirme, manipüle etme merkezi kurmuş, bütün basın bu 12 Eylül'ün psikolojik savaş merkezinin direktifleri doğrultusunda çalışmıştır. O dönemin gazeteleri, radyoları, televizyonları, yarınları ve yaptıkları propaganda göz önüne getirilirse hepsinin bir merkezden yürütüldüğü görülecektir. Yine özel savaş devleti bir taraftan medyayı en etkili biçimde kullanırken diğer taraftan üniversiteleri ve okulları kullanmıştır. Özellikle Kurdistan'da da diyanet işleri başkanlığını, imamları kullanarak budarbenin meşruiyetini yaymaya, devlete karşı direnenin ise suç olduğunu, günah olduğunu ortaya koymaya çalışan bir psikolojik savaş hükümeti rolünü oynamaya devam etmektedirler. Hatta 12 Eylül çeşitli tarikatları da kullanmıştır. 12 Eylül'ün meşru olduğunu, terörvardı, insanlar birbirini öldürdüyordu, bu nedenle de ordu müdahale etti, haklıdır propagandasını en fazla yapanların başında da Fethullah Gülen cemaati olmak üzere birçok tarikat gelmektedir. Bu yönüyle psikolojik savaşta sadece merkez medya değil, siyasal islamcı medya, tarikatlarla bağlı medya da o dönemde bu özel savaşta yerini psikolojik savaş araçları olarak almışlardır. Bu dönemin medyasının ve dönemin çeşitli grupların hangi dili, hangi yaklaşımı gösterdiği araştırılırsa bu gerçekler tüm çiplaklııyla ortaya çıkar.

Türk medyası 1984 yılından itibaren daha da fazla özel savaşın psikolojik savaş araçları haline gelmiştir. 1990'lı yıllarda da tamamen kırılgan savaşının üstünü örten bir medya haline dönüştürülmüştür. Yani sağır sultanın da duyacağı çok kırılgan bir savaş yürütüldüğü dönemde Türk basının bütün çabası Türk devletinin bu kırılgan savaşını örtmeye ve bu temelde de kırılgan savaşın başarıya ulaşarak Kurt özgürlük hareketinin tasfiye edilmesinde rolünü üstlenme olmuştur. Bu yönüyle 1990'lı yıllarda bütün faili meşhur cinayetlerin, köy yakma ve yıkımların, her türlü işkencenin birinci dereceden bir suç ortağı da medyadır. Nitekim Mehmet Ali Birand "yalan söyleyorduk, yalınımıza kendimiz inanıyoruz" diyerek aslında 1990'lı yıllarda medyanın Kurt özgürlük hareketine karşı nasıl bir kırılgan savaş yürütüüğünü itiraf etmiştir. Bu tür değerlendirmeleri yapan birçok yazar da vardır. Kaldı ki 1990'lardaki kırılgan savaşa herkes bilmektedir. O günün medyasının tamamen özel savaş, psikolojik savaş aracı haline geldiğini kabul etmeyen yok gibidir. Bu medya çok kapsamlı bir özeleştiri vermiş midir? Vermemiştir. Özellikle de Kurt özgürlük hareketine karşı, Kurt halkına karşı kırılgan savaşsta rol oynadıklarını, Kurt halkın haklı mücadelesini karamak için her yol ve yöntemi deneceklerini ortaya koymamışlardır; koyamazlar da. Çünkü Kurt sorununda zihniyet değişmediği ve gerçek anlamda bir çözüm niyeti ortaya çıkmadığı müdahalede medya bu karakterini değiştirmez. Belki yöntemleri değişir, dili değişir, inceleyebilir, ama Kurt özgürlük hareketine karşı Türk devletinin politikalarını savunma konumundan çıkamaz. Nitekim çıkışılmamaktadır.

1990'lı yıllarda medya açılırsa ne kadar yalan söyledikleri, gerçekleri ne kadar çarpıttıkları, PKK'yi, Özgürlik mücadelesini karalamak için hangi yol ve yöntemin denediği rahatlıkla görülür. Bütün televizyonlar ve gazeteler Anadolu'dan Görünüm programının versiyonları gibi yayın yapmışlardır. Bu durumları değişmiş midir? Değişmemiştir. Bugün de medya aynı rolü oynamaktadır. Çünkü Kurt sorunu çözülmemiştir, Türk devletinin özel savaş karakteri değişmemiştir. Özel savaş karakteri değişmediği için mevcut hükümetler de esas olarak psikolojik hareket yürüten hükümetler olarak görevlerini üstlenmektedirler. Bu nedenle AKP hükümeti döneminde de medya kırılgan savaşın üstünü örten, Kurtlerin haklı mücadelesini haksız gösteren, Türk devletinin bastırma politikalarını meşrulaştıran rolünü yürütmeye devam etmektedir. Bu yönüyle 1990'lı yılların medyası arasında özde fark yoktur. Sadece yürütülen özel savaşın yeni karakteri ve psikolojik savaşın günün koşullarına uyarlanması nedeniyle bazı dil değişikliklerine gidilmiştir. Bu yönüyle de dilin ve yöntemlerin özel savaşın ve bunun gerektirdiği psikolojik hareketlerin yeni karakterine kendini uydurması vardır. Bu açıdan Türk devletinin karakterinin özde değiştiğini söylemek, buna dayanarak da medyanın psikolojik savaş aracı olduğunu söylemek Türk devlet gerçeğini anlamamak, kendini kandırmak ya da özel savaş devletinin psikolojik savaş gereği Türkiye toplumu ve Kurt toplumunu aldatmaktadır. Bugünkü medyanın Kurt özgürlük hareketine karşı yürütülen ve bu temelde de kültürüler soykırımı yeni koşullarda sürdürüp tamamlamak isteyen karakteri görülmeyeceği Türkiye'deki gerçekleri anlamak, doğru analiz etmek, doğru değerlendirme yap-

mak, doğru sonuçlara varmak, bu temelde de doğru tutum göstermek mümkün değildir. Her şeyden önce bunun altına çizilmesi gereklidir.

Hatta AKP hükümeti döneminin, yani 2010'lu yıllarda yürütülen psikolojik savaş, kullanılan psikolojik savaş yöntemleri daha kırıldı, daha kapsamlıdır. Dün kadar asker zoruya yürütülen birçok bastırma, sindirme olayı toplum kırim, kültür kırim, siyasal soykırım olguları bugün farklı yöntemlerle sürdürülüyor. Bu nedenle psikolojik savaşa, yani medyanın kullanılmasına her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Dün zorla yaptırdığını bugün medya aracılığıyla, polis şiddetile, toplum kırmıla, siyasal soykırım olaylarıyla, kültürel soykırımla yürütülmektedir. Bunu meşrulaştıran, üstünü örten de bugünkü başta AKP yandaşı basın olmak üzere Türk basınıdır. Bu açıdan Türk basınının 2010'lardaki durumu 1990 ve 1980'lerden daha iyi değildir, daha da kötüdür. Bizzat kültürel soykırımlının üstünü örtmenin ve sürdürülmesini sağlamadan en önemli aktörü haline gelmiştir.

Yandaş basın hükümetin dediklerini birebir yapmaktadır

Türk Başbakanı defalarca basın kurumlarıyla toplantı yaparak basının Kurt özgürlük hareketine karşı yürütülen savaşta kendisine destek olmasını istemiştir. Güya Kurt özgürlük hareketine lojistik destek sağlayacak, moral ve reçek hiçbir yayın yapılmamasını, tersine Kurt özgürlük hareketinin karanmasını, çirkin gösterilmesini sağlayan yayın yapılmasını bizzat Türk Başbakanı istemiştir. Hatta basın Türk devletinin yürüttüğü özel savaşa her türlü desteği vermesine rağmen zaman zaman çeşitli televizyonlar ve gazeteler karşısında kendilerinin daha iyi haber yaptığı göstermek için yaptıkları haberler nedeniyle tehdit edilmiştir. Dün yada basının ne yönde ve nasıl yazması gerektiğini bu düzeyde diktetiren başka bir hükümete rastlanmıştır. Yandaş basın zaten hükümetin dediklerini birebir yapmaktadır. Ama kendisinin ekonomik idari denetiminde olmayan başına da yine kendi politikası doğrultusunda yazması için baskı yapmaktadır. Kendi politikasına destek vermeyen, Kurt özgürlük hareketine karşı yürütülen kırıcı savaşta, özel savaşta, psikolojik savaşta hükümetin dediklerini yapmayan basına iflas ettirmekle, ekonomik-idari baskı yapmakla tehdit etmektedir. Bunun sonucu da yandaşıyla, Ergenekoncusuya, liberaliyle tüm basın Kurt özgürlük hareketine karşı yürütülen harekat içinde yer almıştır. Böyle bir basına ihtiyaç duyulması ve hükümeti ayakta tutan en önemli aktör görülmeli nedeniyle AKP'nin kuruluşundaki troyka içinde yer alan Bülent Arınç'ı basından sorumlu devlet bakanı yapmıştır. Bülent Arınç'ın bu bakanlığa verilmesi bile Kurt özgürlük hareketine karşı yürütülen psikolojik savaşta basına ne kadar önem verildiğini göstermektedir.

AKP hükümeti kendi iktidarını pekiştirme açısından basını etkili bir biçimde kullanmıştır. Bir yönüyle de basın alanındaki araçlarını, organlarını genişleterek iktidarını pekiştirmiştir, kendisine muhalif güçler üzerinde baskısını kurmuştur. Dünyada birinci kuvvet denen, neredeyse siyaseti tümüyle yönlendiren basını bu düzeyde etkili kullanan siyasi güçlerin sayısı çok azdır. Ne ABD'de, ne İngiltere'de, ne de Avrupa'nın başka bir yerinde basını iktidar aracı olarak bu düzeyde kullanan başka

"Türk devletinin mevcut durumda Kurt sorununu çözme politikası yoktur.

Bu nedenle AKP gelinen aşamada tamamen psikolojik savaş hükümeti haline gelmiştir.

AKP'nin görevi şu anda devletin tespit ettiği Kurt politikasının pratikleştirilmesini sağlamaktır. Bu da en fazla teşhir oldukları dil ve kültür alanında bazı yumuşamalar çerçevesinde siyasal sömürgecilik ve kültürel soykırım sistemini yeniden inşa etmektir"

hükümete rastlanmamıştır. İktidar olduktan sonra devletin bütün imkanlarını kendisine ait basın yayın organlarını genişletme ve kontrol altına alma açısından kullanmıştır. İktidarını pekiştirmede kullandığı gibi, aynı zamanda bu basını psikolojik savaşın en önemli merkezi haline getirmiştir. Bugün AKP hükümeti politikalarını bir yönyle de basın üzerinden yürütütmektedir. Kurtları en iyi ben oyalarım, en iyi ben aldatırım ve etkisizleştiririm üzerinden iktidarını sürdürdüğü için basını da Kurtları beklenen içine sokma, oyalama ve böylelikle Kurtları ve demokrasi güçlerini mücadeleşiz bırakarak kendi iktidarını pekiştirmeye ve sürdürmeye doğrultusunda kullanmaktadır. AKP'nin Kurt politikası dediği esasında beklenen yaratma, oyalama ve bu süreçte de Kurt özgürlük hareketine karşı çok yönlü savaşa sürdürürek Kurt halkın özgürlük mücadelesini bastırıp devletin başat gücü olan yeni sahibi olmayı hedeflemektedir.

Kurt halkın onlarca yıllık mücadele eski politikayı iflas ettirmiştir. Artık eski yol ve yöntemlerle Kurt halkını aldatmak, Kurt özgürlük hareketini geriletmek mümkün olmadığından devletin asker ve sivil bürokrasi güçleriyle, derin güçleriyle birlikte yeni bir Kurt politikası tespit etmişlerdir. Bu da en fazla teşhir oldukları alan olan dil ve kültür alanında bazı yumuşamalar yaparak bu yumuşamalara dayanıp yeniden Kurtler üzerinde kültürel soykırım sistemini inşa etmek olmaktadır. İşte dil ve kültür alanındaki kimi yumuşamaları Kurt sorununda önemli adımlar atılıyor ve çözümü kavuşturuluyor biçiminde yansıtımı, bu temelde de Kurtleri beklenen içine sokup aldatma ve oyalamayı başta da yandaş basın olmak üzere Türk basını yapmaktadır. Televizyonları, gazeteleri, radyoları ve diğer bütün yayın organlarını dinlediğimizde Türk basının tüm amacının önemli adımlar atıldığı, daha da fazla atılacağı beklenisi yaratıp Kurtleri mücadeleşiz kılmaya yönelik olduğu görürlür. Çünkü AKP ancak Kurt halkın özgürlük mücadelesini engelleyebilirse kendisini iktidarda tutabilir. Eğer Kurt halkın mücadeleleri karşısında başarısız kalırsa, iktidarı kaybeder. En temel sorun olan Kurt sorunu konusunda başarısız kalmış bir hükümet iktidarda kalamaz. Ya demokratikleşerek Kurt sorununu demokratik siyasal yollarla çözüme kavuşturacaktır ya da bunu yapma niyeti, politikası yoksa ezerek bu sorundan kurtulacaktır. Bu iki politikadan birini sonu alıcı bir biçimde yürütünen iktidarda kalabilir. Bunu sadece iktidar görmüyor, iktidara yandaş basın da bunu gördüğü için artık bu özel savaş devletinin Kurtlere yönelik yürüttüğü psikolojik savaşa bir emir biçiminde yürütüyor, gönüllü yürütüyor. Çünkü mevcut medya Kurt özgürlük hareketini tasfiye edemediği takdirde AKP'nin iktidarda kalamaya cağıra, böyle olursa kendi konumunu kaybedeceğini biliyor.

Kurt halkı onlarca yıllık yürüttüğü mücadeleyle toplumda önemli bir bilinçlenme yarattığı gibi, Türkiye toplumunu da bu mücadelenin önemli bir parçası haline getirmiştir. Kurt halkın bilinclenmesi, örgütlenmesi, demokratik mücadele vermesi, Türkiye'deki demokrasi güçlerinin de Kurt halkın demokratik mücadeleyle bütünsel bir çalışma çalışması Türkiye'de Kurt sorununun çözümünü dayatmış bulunmaktadır. Kurt özgürlük hareketinin yürüttüğü mücadele bugünkü Türk devletini zorlamakta ve çözümü dayatmaktadır. Türk devletinin zihniyeti değişmediği ve bir çözüm politikasına ulaşmadığı için bu ortamda mücadele karşısında içinde ve dışında çok daha sıkışmaktadır. Çok fazla sıkışlığı için, giderek bir taraftan ezme politikalarını hızlandırırken, diğer taraftan da bu sıkışıklıktan kurtulmak için medyayı ve

Medyanın bu kadar gönüllü PKK düşmanlığı yapması, psikolojik savaş amiyane deyimle bu denli kraldan çok kralci biçiminde yürütmesi varlığını tamamen AKP iktidarına bağlaması nedenyedir. AKP'nin iktidarda kalmasının yolunun da Kurt özgürlük hareketini tasfiyeden geçtiğinin görülmemesidir. Bu yönüyle yandaş basın Kurt özgürlük hareketine karşı yürüttüğü psikolojik savaşta gerçekten de geçmişteki lere nal toplayacak düzeyde bir psikolojik savaş organı haline gelmiştir.

Türk devletinin mevcut durumda Kurt sorununu çözme politikası yoktur. Bu nedenle AKP gelinen aşamada tamamen psikolojik savaş hükümeti haline gelmiştir. AKP'nin görevi şu anda devletin tespit ettiği Kurt politikasının pratikleştirilmesini sağlamaktır. Bu da en fazla teşhir oldukları dil ve kültür alanında bazı yumuşamalar çerçevesinde siyasal sömürgecilik ve kültürel soykırım sistemini yeniden inşa etmektir.

Bu adımları da, yeni sömürgecilik ve kültürel soykırımının üstünü ören, ona meşrutiyet kazandıran bir argüman olarak kullanmaktadır. İşte basın burada AKP'nin psikolojik savaş gereği atmış olduğu bu adımlarını bir çözüm adımı olarak göstermeye çalışmaktadır. AKP'nin bir çözüm politikası olduğuna toplumu inandırmaya çalışmaktadır. Bu konuda bazı liberali ve Kurtleri de psikolojik savaşın bir parçası olarak kullanmaktadır. Kendine yandaş liberali, işbirlikçi Kurtleri başına çok çikarmaları Kurtler üzerinde yürütülen bu özel savaşla, psikolojik savaşla ilgilidir. Bunda başarılı olmak ve Kurtleri aldatmak için de bu işbirlikçi Kurtler kullanılmaktadır. İşbirlikçi Kurt PKK'ye ne kadar karşı çıkyorsa, Apo'ya ne kadar karşı çıkyorsa, bu mücadeleye ne kadar küfrediyorsa, bu mücadele sırasında psikolojik savaş doğrultusunda Kurt halkını aldatmak için ne kadar çaba harcıyorsa o kadar değer bulmaktadır. İşbirlikçi Kurtler de bunu gördüklerinden PKK ve Apo mücadelelerini pazarlayarak kendilerine imkan sağlamaya çalışmaktadır.

Kurt halkı onlarca yıllık yürüttüğü mücadeleyle toplumda önemli bir bilinçlenme yarattığı gibi, Türkiye toplumunu da bu mücadelenin önemli bir parçası haline getirmiştir. Kurt halkın bilinclenmesi, örgütlenmesi, demokratik mücadele vermesi, Türkiye'deki demokrasi güçlerinin de Kurt halkın demokratik mücadeleyle bütünsel bir çalışma çalışması Türkiye'de Kurt sorununun çözümünü dayatmış bulunmaktadır. Kurt özgürlük hareketinin yürüttüğü mücadele bugünkü Türk devletini zorlamakta ve çözümü dayatmaktadır. Türk devletinin zihniyeti değişmediği ve bir çözüm politikasına ulaşmadığı için bu ortamda mücadele karşısında içinde ve dışında çok daha sıkışmaktadır. Çok fazla sıkışlığı için, giderek bir taraftan ezme politikalarını hızlandırırken, diğer taraftan da bu sıkışıklıktan kurtulmak için medyayı ve

diğer psikolojik savaş araçlarını Türkiye tarihinde görülmedik biçimde kullanmaktadır. Psikolojik savaşın bu kadar artırılmasının nedeni işte bu sıkışmadır, sıkıştıya düşmesidir. Mücadele sırasında ayakta kalmasının zorlaşmasıdır. Çünkü bu mücadele meşrudur ve Türk devletinin bu mücadele karşısında yürüttüğü savaş başarılı olamamıştır. Dil ve kültür alanında bazı yumuşamalar yaparak, buna dayanarak Kurt özgürlük hareketini tasfiye etme politikaları da istenilen sonucu verememektedir. Bu durum AKP hükümetini daha fazla psikolojik savaşa sarılmaya itmektedir. Mücadele karşısında sıkışıklığını, kaybetmişliğini psikolojik savaşla; insanların kafasını, toplumun kafasını bulandıracak, dış güçleri aldatarak kendi politikasının doğru olduğunu, bu politikayla bu sorunu çözeceğini gösterip biraz daha nefes almak ve oyalama temelinde kazandığı bu zaman içinde Kurt özgürlük hareketine yüklenerek sonu almayı düşünmektedir.

Türk basını bugün Kurt özgürlük hareketiyle savaş halindedir

Psikolojik savaş gelinen aşamada bir taraftan AKP'nin çözümzs politikalarını örtme amacı güttüğü gibi, diğer taraftan AKP'nin ezme ve tasfiye politikasının temel aracı haline gelmiş bulunmaktadır. Bu nedenle Türk basını bugün Kurt özgürlük hareketiyle savaş halindedir. Kurt halkın özgürlük mücadelene karşı tarafını açıkça ortaya koymuş, açık bir taraf haline gelmiştir. Geçmişte hükümetler döneminde hükümetlerin dediğini yaparken, bugün tamamen AKP'nin savaş mevzisine, askerinin ve polisin yanına yerleşmiş bulunmaktadır. Bu süreçte medyanın en temel görevi, AKP'nin bu sorunu çözeceğini, bu sorunu çözmek için yola koyulduğunu, Türkiye'de gelişen demokratik ortamda artık silahlı direnişe gerek kalmadığı propagandası yapmaktadır. Kurt halkın ve Özgürlük hareketinin mücadeleleri karşısında sıkışan Türk devletinin şimdi yeni psikolojik savaş hedefi tamamen Kurt halkın mücadelemini durdurmak, teslim almak yönündedir. Bu nedenle de,

"silahlı mücadelenin zamanı geçmiştir" propagandası psikolojik savaşın merkezine yerleştirmiştir. Geçmişte devlet için mücadele ediliyordu, bugün devletten vazgeçilmiş, özerklik istemiyor; bunun için silaha gerek yoktur denilmektedir. "Türkiye'de Kurt sorununun çözümü için gerilla direnişine gerek yoktur. Demokrasi içinde her hak savunulabilir" şeklinde bir yalani gerçek gibi yansıtımıya ve kimi kesimleri etkilemeye çalışmaktadır. Türkiye'de demokrasi, hatta ileri demokrasi vardı diye Kurt halkın mücadele araçlarını, direniş araçlarını ve özellikle de meşru savunma araçlarını ortadan kaldırarak, Kurt halkını örgütsüz ve mü-

cadelesiz bırakarak sisteme eritme hedeflemektedirler. Hem de bunu KCK operasyonları adı altında bütün siyasetçilerin, avukatların sendikacılardan, gazetecilerin tutuklandığı bir dönemde söylemektedirler. O kadar pervezler ki ya da psikolojik savaş merkezi o kadar pervez hale gelmiştir ki, bu psikolojik savaşla toplumu aldatacağını ve bu temelde kendi yeni egemenlik sistemini kabul ettireceğini düşünmektedir. Bu da bir yönüyle AKP'nin medyayı kullanarak, muhaliflerini susturduğu düşünerek Kurtleri de medya yoluyla yürüttüğü psikolojik savaşla alt edebileceğini kendi tasfiye politikalarını bir çözümzs gibi göstereceğini düşünmesinden ileri gelmektedir. Bu nedenle de medyaya işbirlikçi Kurtleri sürekli çıkararak yürütükleri psikolojik savaşa güçlendirip sonuç alacağını sanmaktadır.

Özel savaşın geçmişten beri kullandığı yöntemlerin başında Kurt halkını, Kurt özgürlük hareketini parçalamak; Kurt örgütlerini, Kurt hareketlerini birbirlerine karşı kullanmak gelmektedir. Tarihte böl yönetim politikası belki de en fazla Kurtlere uygulanmıştır. Bir İngiliz politikası olarak bilinir, ama bunun kaynağının Ortadoğu olduğunu bilmek gerekdir. Böl yönetim politikasının tarih içindeki ortaya çıktıgı coğrafya Ortadoğu'dur. Bu açıdan Türk devleti, Osmanlıdan bu yana bu politikaları çok uygulamıştır. En fazla da Kurtler içinde bu politikaları uygulamıştır. Bugün medya bu böl yönetim politikasının psikolojik boyutunu yürütmektedir. Sadece PKK ve Apo düşmanı Kurtleri Tv ve gazetelere çıkararak Kurtler içinde psikolojik savaş yürütmemekte, bunun yanında Kurt halkını bölmek, Kurt özgürlük hareketi içinde parçalanma yaratmak, özellikle de BDP içinde parçalanma yaratmak için gerçekten çok gayret göstermektedirler. Geçmişte şahınlar güvercinler söylemini çokça işlediler. Nerdeyse Türk medyasının en önemli temel konularından biri de bu oldu. Şimdi bunu daha da kendilerine göre farklı biçimde yürütmektedirler. Devlet KCK operasyonlarıyla BDP'yi etkisizleştirmeye ve kalanlar üzerinde baskı yaratmaya çalışmaktadır. Böylece BDP içinde bölünme yaratmak hedeflenmektedir. Bakın işte bu kadar saldırıcı var, tutuklama var, devlette böyle mücadele edilmez biçimindeki bir anlayışı kıskırtma; devlete, AKP hükümetine teslim olan bir kesim ortaya çıkartmaya çalışmaktadır. KCK operasyonlarının bir amacı da budur. Bunun psikolojik savaş boyutunu da bizzat basın yürütmektedir.

Psikolojik savaşın bir argümanı da AKP'nin çözüm politikası var, ama BDP bunu bozuyor, yardımcı olmuyor; KCK AKP'nin çözüm adımlarını sabote ediyor şeklindedir. Bu yoluyla propagandaların amacı Kurt halkın ve demokratik siyasi alanın kafasını karıştırıp bölmeye yönelikir. Bunu çok açık da yapıyorlar. Dünyanın hiçbir yerinde böyle politikası bu kadar açık yapılmaz. Ama Kurtler bunu anlamaz, geçmişte Kurtler hep birbirlerine karşı kullanılmıştır, eğer tahrif edilirlerse, provoke edilirlerse, kandırılıp birbirine düşman edilip karşılarına getirilebilir gibi bir yargıla böl yönetim biçimindeki psikolojik savaşa çok utanmazca, pişkince, Kurtlere hakaret anlamına gelen bir aksilikta yapmaktadır. Bu da gerçekten Türk devletinin nasıl bir özel savaş devleti olduğunu göstermektedir. O kadar zor, baskı, şiddet uyguluyor ki Kurtlerin bu baskı ve zulüm karşısında zorlulu kalarak bu böl yönetim politikası içine gireceğini düşünüyor. Bu kadar açık böl yönetim politikası yürütlmesinin başka

"Özel savaşın geçmişten beri kullandığı yöntemlerin başında Kurt halkını, Kurt özgürlük hareketini parçalamak; Kurt örgütlerini, Kurt hareketlerini birbirlerine karşı kullanmak gelmektedir. Tarihte böl yönetim politikası belki de en fazla Kurtlere uygulanmıştır. Bir İngiliz politikası olarak bilinir, ama bunun kaynağının Ortadoğu olduğunu bilmek gerekdir. Böl yönetim politikasının tarih içindeki ortaya çıktıgı coğrafya Ortadoğu'dur"

bîcîmde izah edilmesi mümkün değildir. Özcesi Türk devletinin özel savaş ve bu temelde yürüttüğü psikolojik savaşın amacı, çok zorlandığı dil ve kültür alanında kimi yumuşamalar yaparak ve buna dayanarak Kürtlerde beklenen ve umut yaratıp Kürt halkı, Kürt hareketleri içinde bölüp parçalanma sağlayıp Kürt özgürlük hareketini tasfiye ederek siyasal sömürgecilik ve kültürel soykırım sistemini yeni koşullarda inşa etmektedir.

Kürt basının görevi her zamankinden önemli hale gelmiştir

Özel savaş devletinin bu amaçlara ulaşmak için yürüttüğü psikolojik savaş karşısında Kürt medyasının rolü çok önemlidir. Bugün Kürt medyası çok önemli araçlara kavuşmuştur. İster yazılı, ister işitsel, ister görsel, ister sanal isterse diğer medya araçları olsun; Kürt halkı bunlara sahiptir. Bu açıdan Türk devletinin basın yayın araçları çok fazla olsa da, çok etkili olsa da karşısında bir Kürt basın gereği vardır. Türk devletinin hakikati zayıf olduğu, daha doğrusu bir hakikati olmadığı için yalana, dolana aldatmaya dayalı olduğu için ne kadar önemli araçlara sahip olursa olsun Kürt özgürlük hareketi karşısında, Kürt basını karşısında zayıf bir konuma sahiptir. Zaten gerçeği çok zayıf olduğu için, en küçük bir muhalif basın çalışmasına dahi tahammül göstermemektedir. Türkiye'de gazetecilere yönelik, Kürt basınına yönelik saldırıların amacı budur. Yoksa kendisinin basın imkanları bundan bin kat fazladır. Elinde her türlü olanak ve imkan vardır. Ama buna rağmen hakikati olmadığından, yalana dolana dayandığından Kürt özgürlük hareketinin mücadelesi de çok haklı olduğundan, Kürt basını da bu haklı mücadelenin bir parçası olduğundan, Türk devletinin basına dayalı psikolojik savaşı boşça çıkmaktadır. Bu nedenle Türk devleti istiyor ki, kendisinin yürüttüğü psikolojik savaş gerçeği karşısında yalani gerçek gibi gösterme, toplumu aldatma politikası karşısında hiç kimse ses çıkarmasın, kimse bu yalanları açığa çıkarmasın. Bu nedenle Kürt basını ve muhalif basın üzerinde çok ağır bir baskın uygulamaktadır.

Tüm baskılara rağmen Kürt basını Türk devletinin psikolojik savaşını boşça çıkarmada önemli araçlara sahiptir. Bu konuda önemli bir çaba yürütmektedir. Gerçekten de bugün Türk devleti eğer bütün saldırılara rağmen başarılı olamırsa, etkisiz kalıyorsa bunda eksik de olsa yetersiz de olsa Türk

basını karşısında zayıf da olsa Kürt basınının belirli bir çaba gösterdiği, belirli bir mücadele yürüterek bu özel savaş devletini, psikolojik harekatını, psikolojik savaşını yanı toplumu aldatma, yönlendirme çabalarını önemli oranda boşça çıkarmasının payı vardır. Bugüne kadar önemli görevler yürütmüştür; ancak gelinen aşamada Türk devleti psikolojik savaşa o kadar tırmadırmıştır ki, medya gücünü o kadar fazla kullanmaktadır ki, savaşın sonucu neredeyse medyayla belirlenecek hale gelmiştir. Bunun için de medyayı bir elden yönetecek bir psikolojik savaş merkezi kurmuştur. Sadece kendisinin medya gücüyle değil işbirlikçi Kürtlerin, hain Kürtlerin, Kemal Burkay gibi, İbrahim Güçlü gibi, Ümit Fırat gibi yeminli Apo ve PKK düşmanlarının saldırısını da psikolojik hareketin parçası yaparak Kürt halkın yürüttüğü özgürlük mücadeleşini zayıflatmaya halkın umutlarını kırmaya çalışmaktadır. Halkın kafasını karıştırarak, halkın kazanma ve Başarma inancını kırarak Kürt halkın mücadele azmini kırıp, bölüp parçalamaya ve etkisiz kılmaya çalışmaktadır. Bu açıdan Kürt basının görevi her zamankinden önemli hale gelmiştir.

Bir taraftan Kürt sorununun demokratik çözümü için Kürtlerin Türkiye ve Ortadoğu'da statü kazanmasının imkanları artmışken, diğer taraftan da Karşıt güçler Kürtlerin bu imkanları elde etme fırsatları yakaladığını gerek her türlü savaş, en başta da psikolojik savaş ve yöntemlerini artırarak Kürtlerin bölgede ve Türkiye'de statü kazanmasının önüne geçmek istemektedirler. Bu konuda tüm Kürt Karşıt güçler bir araya gelmiştir. Öte yandan kimi çırçı, bencil işbirlikçi Kürtleri de kullanarak Kürtlerin bölgelerdeki bu hak kazanma mücadeleşini geriletmeye, Kürtlerin bu ortamdan yararlanmasını engellemeye çalışmaktadır. Kürt basını bu nedenle her zamankinden çok çalışmaktadır. Elindeki imkanları çok iyi kullanması gerekmektedir. Basın kadrolarının basın çalışanlarının bir devrimci karargah gibi çalışması gerekmektedir. Saçından turnağını tüm yaşamını ortaya koyması gerekmektedir. Demokrasi güçleri ile Kürt özgürlük hareketinin mücadeleşinin birleşmesini engellemeye böylelikle ömrünü biraz daha uzatmaya çalışıyor.

Eğer gerçekten basın etkili çalışmasa, düşmanın politikalarını boşça çıkarmazsa gerilinin da, siyasi çalışmaların da çok başarılı olamayacağı bilinmesi gerekmektedir. Bu defa kaybedilirse Kürtler kültürel soykırıma uğrayacaklar, tarihten silinecekler. Bu açıdan Kürt basının şunu görmesi gerekmektedir; nasıl Türk devleti basına bu kadar yük-

ediyor. Karşıtların, Kürt düşmanlarının mücadele olağanüstüdür. Kürt'ün kazanım elde etmemesi için gerçekten de çok çalışmaktır, tüm imkanlarını seferber etmektedirler. Çünkü bölge gericiliği; Türk, Fars, Arap gericiliği Kürtler statü kazanır özgürlüğünü elde ederse yerle bir olacaklarını iyi biliyorlar. Kürtlerin kazanmasının tüm bölge gericiliğinin kaybetmesi olduğunu iyi biliyorlar. Bu nedenle çok gerici bir direniş ve saldırıcılık içindedirler.

Düşman esasta psikolojik savaşla kazanmaya çalışıyor

Psikolojik savaşı artırarak bu mücadeleyi durdurmak istemelerinin nedeni de budur. Askeri operasyonları artırarak durdurmayı çalışıyorlar, siyasi soykırım operasyonlarını artırarak durdurmayı çalışıyorlar. Böyle büyük bir saldırıcılık içinde Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmek istiyorlar. İşte bu gerçeğin Kürt halkına, demokratik güçlere gösterilmesi gerekmektedir. Onların teşhir edilmesi gerekmektedir. Onların politikalarının çözümsüzüğünün ortaya konulması gerekmektedir. Buna karşı ancak başarılı bir mücadele ile karşı konulabileceğini, Kürt halkın varlığı ve özgürlüğünün ancak mücadele ile güvence altına alınacağını gösterilmesi gerekmektedir. Bunu tabii ki büyük bir tempoya, büyük bir çabayla, emekle yürütmemek gerekmektedir. Herkesin eski tempolu 5-10 katı kadar çalışma gerekmektedir. Bugünkü çalışma tempoluyla "iste biraz bir şeyler yapıyoruz, çok yoruluyoruz" yaklaşımıyla düşmanın psikolojik savaşını boşça çıkarmak mümkün değildir.

Düşman esasta psikolojik savaşla kazanmaya çalışıyor. Kürt halkın direnişi karşısında ordusu sonuç almıyor, polisi sonuç alamıyor. İşte bu nedenle psikolojik savaşa ağırlık veriyor. Esas olarak Kürt toplumunu, Türkiye toplumunu aldatmak istiyor. Psikolojik savaşla Kürt toplumu ve demokrasi güçlerinin kafası karıştırılmıştır. Demokrasi güçleri ile Kürt özgürlük hareketinin mücadeleşinin birleşmesini engellemeye böylelikle ömrünü biraz daha uzatmaya çalışıyor.

Eğer gerçekten basın etkili çalışmasa, düşmanın politikalarını boşça çıkarmazsa gerilinin da, siyasi çalışmaların da çok başarılı olamayacağı bilinmesi gerekmektedir. Bu defa kaybedilirse Kürtler kültürel soykırıma uğrayacaklar, tarihten silinecekler. Bu açıdan Kürt basının şunu görmesi gerekmektedir; nasıl Türk devleti basına bu kadar yük-

nerek sonuç almak istiyorsa, siyasetini böyle etkili kılmak istiyor, polis saldırularını, yargı faşizmini basın yoluya meşrulaştırmaya çalışıyor, basın yoluya bu gerçeklerin üstünü örtüyorsa o zaman Kürt basınının da yürüttüğü çalışmaların siyasi çalışmaların sosyal çalışmaların kültürel çalışmaların öünü açan çalışma olduğunu görmesi gerekmektedir. Basın etkili çalışmazsa bütün diğer alanların öünü açıcı, onları etkili kılıcı bir çalışma yürütümezse diğer çalışmaların ve mücadele araçlarının da, yol ve yöntemlerinin de başarılı olması mümkün değildir. Bu bakımdan basın kendi konumunu çok ciddi biçimde yeniden değerlendirmek durumdadır. Kürt basını herhangi bir basın değildir. Özgürlük ve demokrasi mücadeleleri yürüten bir halkın basınıdır. Bu açıdan onun performansı diğer bütün alanların belirleyicisi, ön açıcıdır. Basın etkili çalışmadan diğer çalışmalar niye etkili olmuyor, diğer mücadeleler niye etkili olmuyor, sonuç alımı denilemez. Bunu dediği zaman yanlış. Dolayısıyla kendi başarısının bütün alanlarda başarıyı getireceğini göerek hareket etmesi gerekmektedir.

Herkes, Kürt toplumu, Karşıt güçler Kürt özgürlük hareketinin ne istediğini, Kürt Özgürlük mücadeleşinin hangi politik yaklaşımla yürüdüğünü, hangi yol ve yöntemle sürdürdüğünü esas olarak da Kürt basınına bakarak görür. Onu esas alıyor. Kürt basınında söylenenler Kürt halkın özgürlük mücadeleşinin diğer mücadele boyutlarının, diğer örgütlenmelerinin, diğer örgütlenmelerinden sorumlu olanların söylediklerinden daha fazla ciddiye alınıyor. Toplum, insanlar Kürt basınında olaylar olgular nasıl yansıtılıyorsa öyle anlıyor ve ona göre yaklaşıyor. Ona göre tutumunu, pratiğini belirliyor. Bu yönüle Kürt basınının kendi tutumunu çok ciddi ele alması lazımdır. Kendisinin rolünü, işlevini iyi görmesi lazımdır. Kendi gerçeğinin farkında olması lazımdır. Kürt basını düşmanın, Karşıt güçlerin, dostlarının, halkın, herkesin kendisini ciddiye aldığı kadar kendisini ciddiye almalıdır. Herkes Kürt basını ciddiye alıyor, ama Kürt basının kendisini ciddiye alma düzeyinin bu düzeyde olmadığını görüyoruz. Bu konuda ek siklikler yetersizlikleri görüyoruz. Kürt basının önemi, ciddiyeti olmasadı, Türk devleti ve Karşıt güçler Kürt basınıyla bu kadar uğraşırlar mıydı, bu kadar yönelikler miydi? Bu bile başlı başına Kürt basının kendi gerçeğini görmesine yetiyor. Bu bakımdan kendine sıradan yaklaşmaması gerekmektedir. Kendini herhangi bir basın gibi göstermemesi gerekmektedir.

Varlığını güvenceye alınması ve özgürlüğün sağlanmasının olmazsa olmaz kabilinden yaşamsal hale geldiği böyle tarihi bir dönemde Kürt basının mühabirinden yönetimine, yazarından teknik elemanına, politikasını belirleyene kadar herkesin eskiden çok farklı bir tarz ve tempoya mücadeleşini yürütmesi gerekmektedir. Yoksa çok çalışmak kurtarmaz, çok yorulmak kurtarmaz. Türk devletinin politikalarını boşça çıkarıp Kürt halkın özgürlük mücadeleşinin başarısının öünü açan bir basın çalışması dışında hiçbir çalışma, tempo, tarz süreci kurtarmaz. Çok çalışıyorum demek kendini kandırmak olur. Şöyle etkili oluyor, böyle etkili oluyor demek kendini kandırmak olur. Bu bakımdan gelinen aşamada, siyasi alan açısından da, Kürt özgürlük hareketinin bütün diğer alanları açısından da en başta da basın açısından başarılı olmanın tek kanıtı sonu alıcı olmaktadır. Düşmanı boşça çıkarıp zaferi kazandıracak tarzda çalışmaların yürütülmeli-

sidir. Karşıt güçler karşısında başarıyı, zaferi getirmeyen her çalışma günümüzün tarihsel siyasal koşullarında tasfiye konumdan kurtulamaz, gaflet konumundan kurtulamaz. Bunun bütün basın alanındaki kadro ve çalışanlar tarafından bilinmesi gerekmektedir. Bu açıdan Kürt basının en küçük imkânından, en küçük organizanından en önemli imkanına kadar hepsinin bir devrimci karargah gibi çalışması zorunlu hale gelmiştir. Bırakalım devrimci sorumluluğu sadece yurtsever olmak bile böyle bir çalışma tarzı ve temposunun tutturulmasını zorunlu kılmaktadır.

Kuksuz sadece düşmanın saldırısına cevap veren değil, aynı zamanda toplumun gündeminin belirleyen, toplumun doğrultusunu belirleyen, toplumu yönlendiren bir tarz ve üslubun geliştirmesi gerekmektedir. Sadece Türk devletinin politikalarına cevap verme, onların psikolojik savasını boşça çıkarma yetmez. Bu çabanın yanında, saldırının, o psikolojik savasın boşça çıkması için Kürt tarafının politikalarını, ne yapması gerektiğini, toplumun ne yapması gerektiğini, kendi özgür ve demokratik yaşamını nasıl inşa etmesi gerektiğini konularının kapsamlı biçimde verilmesi gerekmektedir. Dolayısıyla basın çalışma konularının en genel anlamda iki boyutu vardır: Birincisi; düşmanın psikolojik savaş ve saldırısını boşça çıkarmak, ikinci; Kürt özgürlük hareketinin başarısı için toplumsal örgütlenmelerin, demokratik kurumlaşmaların nasıl geliştirileceğini, mücadeleşinin nasıl yürütüleceğini perspektifini ortaya çıkarın, toplumun gündeminin belirleyen bir düzeyi yakalaması gereklidir. Sadece Karşıt güçlerin politikalarına cevap verme ile yetinemek başarıyı getirmez. Basının başarısının esası gündemi kendisinin belirlemesinden geçmektedir. Değerlendirmeleriyle, yorumlarıyla, yazılarıyla, programlarıyla, incelemeyle, araştırmalarıyla, dosya haberleriyle hem düşman gerçeğini yerle bir edebilmeli, onun siyasal egenlikli kültürel soykirimci politikasını ortaya koymalı, hem de bu politika karşısında Kürt toplumun kendisini nasıl başarıya götürebileceğini, kendi özgür ve demokratik sistemini nasıl kurabileceğini, toplumu buna nasıl katabileceğini göstermesi gerekmektedir.

Sömürgeci kültürel soykirimci politikaları teşhir etme yanında, ulusal varlığını ve özgürlüğünü sağlayacak politikaların da ortaya konulması, toplumun gündeminin bu politikalar etrafında şekillendirilmesi çok önemlidir. Kuksuz çok şiddetli bir siyasal mücadele dönenminden geçiyor. Türkiye'de, Rojava'da çok önemli gelişmeler var. Bir bütün olarak Ortadoğu'da önemli gelişmeler yaşanıyor. Toplumların ve siyasal güçlerin geleceğinin nasıl şekilleneceği bu süreçteki mücadeleyle belirlenecektir. Dolayısıyla bu siyasal gelişmelerde de Kürt halkın doğru politika ve doğru tutum ortaya koymasını sağlamak çok önemlidir. Bu siyasal mücadelede Kürt halkın örgütlenmeden başlayarak eylemine kadar sonuç alıcı mücadele geliştirilmesinde basın ön açıcı rolünü, etkili rolünü oynayabilecektir. Kürt halkın mücadele etme isteğinde bir sorun yoktur. Önemli bir mücadele etme düzeyi de vardır. Ama bunu harekete geçiricek güçlerin performansı önemlidir. Bunu harekete getirmede de en önemli rol, Kürt basınındır. Kürt basını bu rolü oynadığında, Kürt halkı da Kürt halkın özgürlük mücadeleşinin bütün bileşenleri de, bütün boyutları da bu mücadeleye en etkin biçimde katılacak ve sonuç almasını bileyeciktir.

AKP DEVLETİNİN

ÇIKMAZI

ÖZGÜRLÜK

MÜCADELESİNİN

ZAFERİDİR

Türkiye, belki de, yüzyıllık geleceğini belirleyecek önemde kritik gelişmelerin yaşandığı bir süreçten geçmektedir. Kurt sorununun çözülmesi ve Reber Apo'nun özgürlüğüyle birlikte ciddi bir demokratikleşme sürecine gitmeyebilcek olan Türkiye'nin, bölge halklarının demokrasi, barış ve kardeşlik içinde yaşaması açısından önemli ve büyük bir rolü olacaktır. Çözülmeyen Kurt sorunu ve esaret koşularında tutulan Reber Apo'nun tutusaklııyla birlikte ise, Türkiye hiçbir zaman demokratikleşmeyecek, kendi iç barışını sağlayamayacak ve bölge halklarının üzerinde sürekli bir baskın ve tehdit unsuru olmaya devam edecektir. Bu anlamda, Türkiye'nin önünde kaçınılmaz olarak iki seçenek bulunmaktadır. Türkiye, ya değişecek ya da mevcut sorunlarla yaşamaya devam edecektir. Mevcut durumda Kurt sorunu, TC sömürgeciliğin sırtında nasıl bir kambur teşkil etmekte ise, TC sömürgeciliği de bundan kaynaklı bölge halklarının başına adeta bir bela ve kambur durumuna gelmiş bulunmaktadır. Bölgedeki gelişmelerle birlikte Türkiye'de yaşanan durumun tam bir kriz olduğunu söylemek yanlış olmayacağından, bilindiği üzere, kriz ve kaos iki karakterlidir: Bir taraftan tehlike, diğer taraftan yeni şans ve fırsatları da bağırdı taşır. Kriz ve kaos süreçleri aynı zamanda toplumda köklü alt üst oluşların yaşanabileceğini devrim durumu anlamına da gelir. Devrim durumu ise; yönetenlerin giderek yönetemez duruma gelmesi; yani kendini tekrar etmesi, yönetenlerin ise, eskisi gibi yönetilmeyi kabul etmemesi anlamındadır. Bu iki duruma, yani yaşanan süreçte örgütü ve iradi bir müdahale ile devrime öncülük edebilecek örgütü bir güç de

eklenince, ortada kesinlikle bir devrim durumu var demektir. Devrimi gerçekleştirmek de mümkündür. Şimdi Türkiye'de yaşayanlar budur. Geleneksel "tek ulus, tek devlet, tek millet, tek bayrak" vs tek tek tek... deyip giden ırkçı şovenist, katı inkarcı ve ret politikasında ısrar eden ve bu anlamda kendini tekrarlayarak, yönetemez durumda olan

devrimci bir şans ve fırsatı dönüştürmek rahatlıkla mümkündür.

İflas etmiş politikalarda ısrar ediliyor

TC sömürgeciliğinin var olan zihniyetle, eski inkarcı ve statükocu politi-

"AKP devletinin neden savaşta bu kadar ısrar ettiği bilinmektedir. Çabuk sonuçlu bir savaş stratejisi uygulamaktadır. Uluslararası ve bölgesel tüm ittifak güçleriyle birlikte savaşı topyekun düzeyde geliştirmesinin nedeni çabuk sonuç alma stratejisine dayanmaktadır. Çünkü içinde bulunduğumuz süreç, yani 2012 yılı bizim için ne kadar önemliyse TC sömürgeciliği içinde o kadar önemlidir"

AKP devleti olmaktadır. Gerek Kurdistan halkı gereksiz Türkiye devrimcileri, geniş emekçi halk kesimleri ve genel olarak toplumsal yığınlar AKP devletinden yana artık eskisi gibi yönetilmeyi istemedikleri kadar giderek daha örgütlü bir demokrasi ve özgürlük mücadeleşini vermektedirler. Bu mücadelede belirgin bir yere sahip olan ise kuşkusuz Kurt özgürlük hareketi olmaktadır. Bütün bunları üst üste ve yan yana getirdiğiımızde ortaya çıkan durum şudur: Türkiye'de yaşanan kaos ve kriz sürecini

kasını daha çok sürdürme şansı bulunmamaktadır. Bu politikalar başarılı olsaydı, bugüne kadar Kurt sorunu diye bir sorun gündemde olmayacaktı. İflas etmiş politikalarda daha fazla ısrar beraberinde daha büyük bir iflası getirecektir. TC sömürgeciliğinin, halkımıza ve özgürlük hareketine karşı bugüne kadar kullanmadığı ve denemediği hiçbir politika ve yöntem kalmamıştır. Hegemonik tarihsel tecrübelerini arkasına alıp, kapitalist modernitenin tüm imkan ve destegine rağmen içinde bulunduğu durum ortadadır. En işlenen asimilasyon

politikalarını uyguladığı halde, Kurt halkı öz benliğini, dilini ve kültürünü koruyabilmiştir. Özümseme politikası ile büyük bir işbirlikçi hain güç yaratmasına rağmen Kurt halkını kendisine benzeştirememiştir. Her türlü mezhep, aşiret, bölgelikleri kullanmakla birlikte, Kurt halkı yine de varlığını ve birligini koruyabilmiştir. Şark İslahat planından tutalım, en acımasız ve iğrenç katliam, daragacı ve sürgüler Kurt halkın iradesini kırmaya yetmemiştir. AKP devletinin Özgürlik hareketine karşı geliştirdiği özel savaşın boyutları ise bilinmektedir. Halkımızın inanç değerlerini suiistimal etmek üzere İslamiyeti, gerek cemaat gereksiz Hizbulah aracılıyla ahlaksızca, sonuna dek kullanmıştır. İpliği pazara çikan sözde Kurt aydınlarını bir araya getirerek PKK alternatif bir güç yaratmak istemiş ve fakat bunda da başarılı olamamıştır. "Asimilasyon ve entegrasyona karşıyım" söylemlerini en çok geliştiren AKP, entegrasyon adına Kürtlere dağıtmaya ve parçalamayı, asimilasyon adına ise TRT 6 kanalını açmak vb yöntemlerle çok daha sinsi ve tehlikeli politikalar geliştirmiştir. Önderliğimizin üzerinde uyguladığı zalimane politika halen sürmektedir. Önderliğimiz 10 ayı aşkın bir süredir tam bir tecrit ve izolasyon altında tutulmaktadır. Ne hareketimiz ne de halkımızın, Kurt Halk Önderi'nin içinde bulunduğu durumdan hiçbir bilgisi yoktur. AKP devletinin, Önderliğimizin üzerinde uyguladığı politika, her türlü insanı ve hukuk değerlerinin ötesinde, baskılara taviz koparmaya dönük çırkin bir politikadan ibarettir. Kurt Halk Önderi Reber Apo, AKP'nin bu işlenen politikalarını gördüğü için tutumunda hiçbir esnemeye gitmemip, geliştirdiği direnişi daha da yükseltmiştir. AKP, sözüm ona Önderlik üzerinden taviz kopararak amacına ulaşmak istemiş, böylece hareketimizle, önderliğimizi karşı karşıya getirmek istemiştir. Önderliğin tutumunu ve ilkesel duruşunu görünce, geliştirdiği politika tecrit ve izolasyon olmuştur.

AKP devleti kesinlikle Kurt sorununu çözme perspektifine sahip olmadığı gibi, böyle bir irade ve kararlılığı da sahip değildir. Yaptığı sadece bir demagoji, aldatma ve yalandan ibarettir. Zihniyetinde en ufak bir değişiklik olmadığı gibi, uygulamaları da bunu açıkça göstermektedir. Önderliğimizin üzerinde uyguladığı çırkin politikalardan sonra almayıca bu defa bütün gücüyle Kurt legal siyasetine yönelmiştir. Zihniyeti kadar kompleksi de hegemoniktir. Bu aslında sömürgeciliğin genel ve ortak bir karakteridir. Ama söz konusu olan TC sömürgeciliği olunca daha da böyledir. Yani karşısındaki deyim yerindeyse insan yerine koymayacaksın, iradesini kabul etmeyeceksin, onu yok sayarak, onun adına konuşacaksın ve bildiğini yapacaksın. AKP'nin yaptığı da budur. Kürtlere bir irade olarak kabul etmek istememektedir. "Kurt sorunu denen bir sorun varsa bunu çözecek olan da benim" demektedir. Çözüm dediği ise 'düşünmezseniz yoktur' dan ibarettir. Bin yillara dayanan böyle büyük bir sorunu, üstelik Türkiye'nin gündemini, günlük yaşamını, siyasetini ve geleceğini belirleyecek kadar yakıcı böyle bir soruna düşünmezseniz yoktur demek, en hafif bir deyimle gerçeklerle oynamak demektir. "Bu Kürtlər nasıl olur da yola gelmezler" deyip, öfkelmektedir. Varlığını ve iradesini kabul etmediği için, soykırımları politikalarını geliştirerek sonuç alırız demektedir. Kurt legal siyasetinin üzerine bu kadar futsuz ve acımasız gitmesinin nedeni budur. Milletvekili ve belediye başkanlarından tutalım, seçilmiş yüzlerce kişi ve binlerce insan zindanlara doldurulmuştur. Kafasını kaldırana vurarak, herkesi sessiz ve tepkisiz bir hale getirmek istemektedir. Kurt legal siyasetini baskılayıp, soykırımları geliştirek Kurt legal siyasetini Önderliğimize ve hareketimize karşı tutum almaya zorlamaktadır. Kurt legal siyasetini rolünü yeterince oymadığı için eleştirmek her ne kadar mümkünse de, AKP'nin bu sinsi ve zorbalığa dayanan politikalarına karşı gösterdiği direniş ve tutum önemlidir. AKP devleti bu anlamda Kurt legal siyaseti üzerinde ne kadar oyun oynarsa oynasın ulaşmak istediği sonuçlara ulaşamamıştır.

Zaman bu defa TC sömürgeciliğine fazla cömert değildir

Türkiye resmen katı merkeziyetçi oligarşik tekçi bir rejime doğru gitmektedir. Siyasette kuşkusuz liderlik önemlidir. Erdoğan, padişah-kral kompleksiyle hareket etmektedir. "Güç ve kudret bende, en iyi anlayan ve yapan benim" edasıyla hareket etmektedir. Kendisi gibi düşünmeyen ve kendilerinden olmayan herkese karşı bir tepki ve saldırı geliştirmektedir. İş dünyasından tutalım, medya, değişik toplumsal kesimler ve liberal aydınlar kadar bile farklı düşünenlere karşı tekçi zihniyetle bir baskı geliştirmektedir. Ortadoğu gibi radikal islamın köklü olduğu bir bölgede ilimli islam siyaset anlayışıyla, ABD ve Avrupa'dan her türlü desteği kazanma avantajıyla hareket etmektedir. Yargı, emniyet ve bürokraside geliştirdiği operasyonlar kesinlikle bundan ayrı düşünülemez. AKP devletinin savaşı geliştirme isteği ve özgürlük hareketine karşı başarı elde edeceğini dair oluşan inancı biraz da ordu içerisinde yaptığı operasyon ve restorasyonlarla ilgilidir. Daha önceki genel kurmay ve ordu gücü sanki AKP'ye engel çırayıp, söyleşidiklerimi aynen uygulayan bir ordu var" anlayışıyla mevcut genel

“PKK, yenilmezliğini kanıtlamış bir harekettir. AKP'nin arkasına alacağı uluslararası güçler, işbirlikçi hain gürüh, kullanacağı teknoloji ve savaştaki kararlılığı ne olursa olsun PKK asla yenilmeyecek ve direnişini, koşullar ne olursa olsun, her durumda sürdürmesini bileyeciktir. Kaldı ki, gündemimizde direnişteki kararlılığını ve yenilmezliğimizi bir kez daha kanıtlamak yok, direnişimizi kesinlikle zaferle taçlandırmak var”

kurmay ve ordu gücüyle tüm engellerin ortadan kalktığını ve böylelikle savasaarak özgürlük hareketini tasfiye edebileceğini düşünmektedir.

AKP devletinin neden savaşta bu kadar ısrar ettiği bilinmektedir. Çabuk sonuçlu bir savaş stratejisi uygulamaktadır. Uluslararası ve bölgesel tüm ittifak güçleriyle birlikte savaşa toplayekun düzeyde geliştirmesinin nedeni çabuk sonuç alma stratejisine dayanmaktadır. Çünkü içinde bulunduğumuz süreç, yani 2012 yılı bizim için ne kadar önemliyse TC sömürgeciliği için de o kadar önemlidir. Türkiye'de şu anda gündemde olan ve 2012 yılı içerisinde tamamlanması hedeflenen bir anayasa çalışması vardır. Bu önemlidir. AKP devleti, özgürlük hareketinin iradesini kırarak ya da istediği noktaya çekerek, Kürt sorununu kendi istediği biçimde, kendi yapacağı anayasasıyla çözmek istemektedir. Diğer bir husus; yaklaşan yerel ve genel seçimler söz konusudur. Dolayısıyla, son günlerde tartışılan başkanlık sistemi, yani Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olma hesapları vardır. Bütün bunlar AKP'nin kafasında yatan hesap ya da projelerdir. Fakat bütün bunların önünde engel olan da Kürt sorunu olmaktadır. Bu nedenle Erdoğan'ın da geçenlerde söylediğii "kaybedecek vaktimiz yok" degerlendirmesi önemlidir. Gerçekten de zaman bu defa TC sömürgeciliğine fazla cömert değildir. Zamanları da fırsatları da yoktur. Ya sorunu 2012 yılı içerisinde istedikleri gibi çözerler ya da 2023 yılına dayanan tüm stratejileri boş bırakacaktır. Diğer alternatif ya da seçenek ise AKP devletinin, halkımızın ve özgürlük hareketinin iradesini kabul ederek çözüme gelmesidir. Bu da tamamen 2012 yılı içerisinde geliştireceğimiz 4. stratejik hamlenin ruhu olan devrimci halk savaşının başarısına bağlıdır.

AKP faşizmi kazanmak için her şeyi mübah görüyor

Açıkta ki, Reber Apo'nun özgürlüğüyle birlikte Kürt sorununun çözümü tüm yakıcılığıyla gündemdedir. Fakat söyle bir gerçeklik vardır. Ne biz, özgürlük hareketi olarak sorunu bugüne kadar tam çözebildik ne de TC sömürgeciliği kendi istediği biçimde sorunu çözebilmiştir. 3. stratejik dönemde sorunun çözümünü gündemleştirdiğimiz doğrudur. Fakat geliştirdiğimiz hamlenin sorunun net çözümüne yetmediği de bir gerçekliktir. TC sömürgeciliği açısından bakıldığına ise çok kapsamlı ve yoğun bir savaş geliştirdiği doğrudur. Ve fakat TC sömürgeciliğinin de sonuç almadığı bir gerçekliktir. Dolayısıyla, ortada bir denge ve tikanma durumu vardır. Güçler ve taraflar arasındaki tüm mücadele var olan bu dengeyi kendi lehlerine değiştirip, kendi çözümünü gerçekleştirmeye ekseninde verilmektedir. AKP devleti

bunun bilincindedir. Bunun içindir ki, 21. yüzyılda, dünyanın gözleri önünde Roboski katliamlarını gerçekleştirecek kadar gözü kara bir savaş vermektedir. Aslında tüm uygulamalarına bakıldığına '90 yılları aratmayan bir toplayekun bir savaşla karşı karşıya olduğumuz kesindir. Ne 12 Eylül ne Tansu Çiller döneminde böyle çok yaygın ve yoğun saldırularla karşı karşıya kaldık. Önderliğimizin üzerinde geliştirilen tecritten tutalım, halkımızın üzerinde uygulanan hukusuz ve insanlık dışı her türlü soykırımların operasyonlarına kadar, '90 yıllarda da böylesine kapsamlı ve yaygın saldırılar gelişmemiştir. Özgürlük hareketine ve gerilla karşı geliştirilen sömürgeci savaş ise, her türlü savaş hukukunun dışında, çok kirli ve çirkin bir biçimde sürdürmektedir. AKP devletinin hedeflediği Kürt özgürlük gerillasının belini ve iradesini kırarak, tasfiye etmektedir. Sri Lanka örneğini HPG gerillası üzerinde gerçekleştirmektedir. İradesi ve beli kırılan Kürt özgürlük gerillasının tarihin yönünün tersine çevrilmesi anlamına geleceği açıklıdır. Hatta daha da açık bir deyimle belirtecek olursak; Reber Apo'nun Önderliğinde geliştirilen son Kürt isyanının da bastırılarak, tarihe gömülmesi demektir. Hesapları bu kadar büyük, stratejileri bu denli net, geliştirdikleri savaşa da bir o kadar kirli ve çirkindir.

TC sömürgeciliğe Özgürlük hareketi arasında yaşanan süreç halen bu minval üzerinde yaşanmaktadır. Dolayısıyla, süreç gerçekten tarihseldir ve kritiktir. Çünkü kazanma ve kaybetme söz konusudur. Ortası yoktur. Yaşanan bu denge süreci artık kırılmak ve bozulmak zorundadır. Aksi takdirde bir yozlaşma ve çürümenin gelişeceği kaçınılmazdır. Bunu TC sömürgeciliği de bilmektedir, biz de çok iyi bilmekteyiz. Taraflar arasında adeta son rövanş diyeBILECEĞİMİZ MÜCADELENİN bu keskinlikte ve bu kadar önemli olması da bundandır. AKP, varını yoğunu ortaya koyup bunun için uğraşmaktadır. Bu nedenle ABD'ye vermediği taviz yoktur. ABD'nin Ortadoğu'daki borazanlığını yapması biraz da bundandır. Daha dune kadar aşiret ağası dediği KDP'ye paye biçmesi ve Kürt ulusal lideri olarak görmek istemesi de bundandır. Tüm siyasi ve diplomatik hesaplarını hareketimizin tasfiyesi üzerinden geliştirmektedir. Kendilerince ordularını savaşa en iyi adapte ve motive etmiş durumdadırlar. Talimatlarını ikirciksiz yerine getirebilecek bir yeni orduya sahip olduklarını düşünmektedirler. Milyar dolarlar karşılığında en ileri ve en üstün savaş teknolojisini alarak stratejilerini gerçekleştirmek istemektedirler. Bu anlamda, AKP devletinin kısa süreye çok şey sağdırarak savaşa, soykırımların operasyonlarını ve Önderliğimizin üzerinde geliştirdiği tecrit ve izolasyonu daha da artıracağı kesindir. Bu bir kırılma noktasıdır. Belirttiğimiz gibi, taraflardan birisi süreci

kendi iniciyatifi altında geliştirerek, çözüme hakim olacaktır.

Her koşul altında direnişimiz südürecek

Özgürlük hareketi cephesinden bakımımızda ise durum biraz daha farklıdır. PKK, her şeyden önce yenilmezliğini kanıtlamış bir harekettir. AKP'nin arkasına alacağı uluslararası güçler, işbirlikçi hain gürüh, kullanacağı teknoloji ve savaştaki kararlılığı ne olursa olsun PKK asla yenilmeyecek ve direnişini, koşullar ne olursa olsun, her durumda sürdürmesini bileyeciktir. Kaldı ki, günümüzde olan direnişteki kararlılığını ve yenilmezliğimizi bir kez daha kanıtlamak değildir. PKK, bunu fazlasıyla yapmış ve başarmıştır. Gündemimizde olan gösterdiğimiz direnişi bu kez kesinlikle zaferle taçlandırmaktır. Bunun dili devrimci halk savaşı taktığının yaratıcı, kararlı ve sonuç alıcı bir biçimde geliştirilmektedir.

Devrimci halk savaşı, halkın savaşıdır. Düşmanı yipratmak, psikolojisini bozmak, ulusal birlik ve uyaniş geliştirmeye amaçlı geliştirilen uzun süreli halk savaşı çoktan bitmiştir. Devrimin önumüze koymuş olduğu sorunlara cevap olabilecek ve devrimci hamleyi başarıya götürecek olan tek mücadele biçimi devrimci halk savaşı olmaktadır. Gerillaya birlikte, halkın da bizzat geliştireceği radikal serhildanlarla devrimci halk savaşı pratikte anlam bulacaktır. Kürdistan gerillasının uzun yıllara dayanan engin bir tecrübesi vardır. Genel olarak hareketimizin kazandığı mevkiler ve edindiği birikim ve yine halkımızın özgürlüğe olan tutkusunu ve mücadeledeki kararlılığı devrimci halk savaşı taktığının başarıyla gelişeceğini göstermektedir. Halkımız, Newroz süreciyle birlikte serhildanda olacağını ortaya koymustur ve süreç devam etmektedir. Büyük bir hazırlık, güçlü bir planlamaya süreci yüklenenek olan gerilla, serhildan kılavicimini tekrar tutuşturacaktır. Böylece gerilla ve serhildan diyalogu bir kez daha ve daha güçlü bir biçimde gelişecektir. Düşmana vurulacak sersemletici darbeler ve halkımızın görkemli ayağa kalkışı düşmanın iradesini kesinlikle kıracaktır.

Hedeflerinde ve taktiğinde yenilik olmayan bir gücün daha fazla direnmesi mümkün değildir. AKP devleti bu anlamda tam bir tekrarı yaşamaktadır. Yaklaşık 40 yıllık mücadele tarihimize TC sömürgeciliğinin geliştirdiği politika ve zihniyet ne ise AKP'de onu yapmaktadır. Tansu Çiller'in '90'lı yıllarda söylemeklerinin ve yaptıklarının ilerisine geçmemeyen AKP'nin, kendisinden öncekilerin akibetine uğramaktan başka bir şansı yoktur. Özgürlük hareketi ise sürekli bir değişim ve gelişim içerişindedir. Paradigmada yenilik, taktikte yenilik ve yaraticılık yaşamaktadır. Her

pan da, yazan da halkımız ve özgürlük mücadelesi olacaktır. Tarihsel haklılığımız, mücadeledeki kararlılığımız, Özgürlük hareketinin kazanmış olduğu düzey ve bölgedeki tüm gelişmeler, halkımızın kaderini artık eline almasını ve her halk gibi özgür yaşama hakkını kazanarak kendi statüsünü oluşturmasını olmazsa olmaz kabilinde önmüze koymaktadır. Bu temelde Önderliğimizin özgürlüğüyle birlikte halkımızın özgürlüğünü sağlamak için devrimci halk savaşıyla başarıyla gerçekleştirmek, bunun için serhildanları yükseltmek ve güçlü bir gerilla savaşını ortaya çıkarmak tarihi bir görev olarak önmüze durmaktadır. Başta Kuzey Kürdistan ve Türkiye olmak üzere Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında yaşayan tüm halkımız, tüm kadro, örgüt ve birimlerimiz tam bir zafer ruhuyla sürece yüklenmeli ve başarmayı esas almalıdır.

KIYAMETİN KAPISINDA

Toplumsal ve ekolojik kriz ya da modernitenin sürdürülemezliği

Iletişim çağrı da denilen çağımız, gerçeklerin çeşitli prizmalardan geçirildiği ve sistemin görülmemesini istediği hale getirildikten sonra topluma servis edildiği bir manipülasyon çağrı olarak da adlandırılabilir. Gerçeklerin perdelenmesi için manipülasyon araçlarının olağanüstü kullanımına tanık oluyoruz. Buna rağmen gerçekler son derece inatçı ve görünür olmak için de oldukça israrlı. Toplumsal, ekolojik, politik ve ekonomik sorunlar ile her türden eşitsizliğin, baskı ve sömürünün yol açtığı dehşet verici sorunlar ve çelişkiler her türlü perdelemeye ve çarpitmaya rağmen her geçen gün daha yalan bir biçimde görünür oluyor. Yine "uygarlık" denen mefhumun yol açtığı yıkım kadar, son aşaması kapitalist modernitenin sürdürülemezliği de yaşanan her toplumsal sorunla bir kez daha kanıtlanıyor ve köklü bir toplumsal dönüşüm ihtiyacı, tercih ziyade bir zorunluluk olarak beliriyor. İnsanlığımız kendini var eden iki temel olgunun dayanma sınırlarını zorlayan bir saldırganlıkla karşı karşıya. Kendisiyle birlikte tüm canlı hayatın sürdürülüp sürdürülemeyeceği, geleceği için direniş temelinde yeni kararlar alıp alamayacağıyla, bu kararların doğruluğu ve uygulanabilirliğiyle doğrudan bağlantılı bir duruma işaret ediyor.

Kiyametin öngünleri

İnsanın en temel hakikati olan toplumsallığı, çatışma ve kargaşa, açlık ve yokluk, efsizlik ve adaletsizlik, tek tipleşme ve yozlaşmayla, artan nüfus sorunları ve işsizlikle nefessiz kalmış ve çözülmeyi yaşıyor; kapitalist uygarlığın saldırganları altında adeta intihar çizgisinde seyretmektedir. Buna bağlı ve bundan kaynaklı olarak gelişen ekolojik kriz en az toplumsal kriz kadar ciddi. Çeşitli bilim insanları, felsefeciler, sosyologlar ve siyaset bilimcileri içinde bulunduğuümüz süreci 'kiyametin öngünleri' olarak adlandırmak ve bu hiç de abartılı bir tanımlama değil. Yaşadığı zorlanmayı afetter, iklim değişiklikleri, küresel isnama, akarsu kaynaklarının kuruması ve çölleşme gibi olgularla dışa vuran doğamız; havası, suyu, toprağı ile alarm sinyalleri veriyor. Toplumun krizi gerçeğine ek olarak ve en az onun kadar yakıcı bir ekolojik kriz kapımıza dayanmış bulunuyor...

Beş bin yıllık devletçi uygarlık tarihinin hiçbir döneminde toplumsallığımız ve doğamız böylesine büyük sorunlarla karşı karşıya gelmemiştir. Toplumsallığımızın ve doğamızın kapitalist modernite döneminde karşı karşıya getirildiği sorunlar ve bunların yol açtığı sonuçlar, devletçi uygarlığın ortaya çıkışından bu yana geçen beş bin yılın toplamından daha büyük ve derin yıkımlara yol açmış bulunuyor, ve bu katlanarak devam ediyor.

İnsanlığın geçmiş süreçlerde yaşadığı krizli ve kaoslu süreçlerden farklı olarak bugün gerek doğamızda gerek toplumsallığımızda ortaya çıkan sorunlar, ülkesel ve bölgesel olmaktan daha fazla küresel bir nitelik taşıyor. Topluların bünyelerinde ortaya çıkan hiçbir ekonomik, siyasal, sosyal krizin kendiyle sınırlı olmadığı; hem küresel

krizden kaynaklandığı hem de küresel krizi derinleştirerek tüm insanlığı ilgilendirir hale geldiği her geçen gün daha fazla anlaşılıyor.

Durum böyle iken; yani hem toplumsallığımız ve hem de doğamız varlık/yokluk gibi ontolojik bir kriz yaşarken, günümüz insanlığı bugün karşı karşıya geldiği bu sorunları bırakılmamayı, bunları tanımlama ve nedenlerini ortaya koymakta büyük güçlükler çekmektedir. Bu temelde yürütülen çabalar bir hayatı yoğun olmakla beraber, öylesine büyük bir zihinsel keşmeye, bilgi kırılığıyla, yöntem karmaşasıyla karşı karşıyadır ki içinden çıkıp her şeyi yerli yerine oturtmak hiç de kolay görünmemektedir. Bu anlamda yaşanan ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb. sorunlardan daha fazla zihinsel sorunlar çözüm beklemektedir.

İnsanlığımız tarihin çeşitli süreçlerinde olduğu gibi kendi geleceğe ilgili olarak kapitalist sistemle, dayandığı

uğraşlarına rağmen doğanın kendi iç yasalarıyla yürüdüğü, insanın da tabi olduğu bu yasaları değiştirmenin mümkün olmadığı, kendisiyle uyumlu bir yaşam kurgulanmadığı ve var olan kapitalist uygarlık yaklaşımı südürlüğünde doğanın buna dayanamayacağı artık genel kabul görmektedir.

Açığa çıkan temel bir gerçek; insan toplumsallığında yaşanan bozulmanın ve bunun doğada yol açtığı yıkımın doğamızın kaldırıldığı bir düzeye geldiğidir. Artık kabul edilmektedir ki ekolojik yıkım toplumsal yapıda ortaya çıkan bozulmanın ve sapmanın tarihsel süreç içinde derinleşmesiyle ve kapitalist sistemde bunun zirveye taşınmasıyla ilgilidir. Kendi içinde eşitlikçi, dayanışmacı, özgürlükçü özelliklerini yitiren, egemenlik, sınıflaşma, ayrıcalık, baskı, sömürü, yalan, şiddet ve zorsarmalına dolanarak önce zayıf düşen sonra hastalanın ve günümüzde ölümcül bir duruma ulaşan sorunlu top-

anlamıyla tarih egemen, devletçi iktidar güçlerinin olduğu kadar halkların, emekçilerin, etnik ve dinsel direniş hareketlerinin; yani bizlerin yaşanan sorunları kavrayabilme ve bunlara müdahale gücümüzle bugünkü haline ulaşmıştır.

Toplumsal hakikatin yitimi ve ekoloji sorunsalı

*"Şimdi yeryüzüne geri dön.
Aklin karışmış ve kalbin kararsızsa,
yolu açıkça göreceğin yere,
en başa geri dönmelisin"*

Toplumsallaşma bir insan yaratımı olarak tarih içinde sayısız kere değişikliğe uğratılmış, bu değişiklikler farklı felsefeler, dinler ve sosyal bilimlere konu olmuştur. İlkçağ, ortaçağ, yeniçağ, ya da anaerik dönen, köleçilik, feudalizm, kapitalizm gibi adlandırmalarla ifade edilen bu süreçlerde insan toplumsallığı farklı kurallar, farklı öncelikler,

azade olduğu insan-insan, insan-doğa ilişkisini son derece eşitlik, özgürlük, dayanışmacı ve bütünsel bir kavrayış temelinde yaşadığı biliniyor. Bu uyum MS. 4000'lerden itibaren çeşitli sorularla karşılaşıyor. Bu sorunlara çözüm temelinde ortaya çıkan hiyerarşik, tâhakkümçü ve iktidarı bir eğilim kendini özellikle Aşağı Mezopotamya topraklarında -kentlerde- göstermeye başlıyor. Sumer rahiplerinin tapınaklarda gelişirdikleri mitolojik öykülerle yeni bir zihni şekillenmeye gittikleri; doğal toplumun zihniyetini belirleyen doğal din, ana tanrıça kültürün yerine komunal yaşam kültürünün yerine yaratıcı tanrı fikrini, erkek tanrı bilincini ve sınıflaştırmaya dayalı devletçi hegemonik kültürü gelişirdikleri çeşitli bilimsel verilerle kanıtlanmış bulunuyor. Bunun iki bin yıllık bir mücadele ve çatışma sonucu, öncelikle Sumer şehir devletlerinde hakim zihniyet ve toplumsal biçimleniş haline geldiği ve diğer uygarlık alanlarına buradan taşıdığı artık biliniyor. 'Tarih Sumer'de Başlar' sözü, en çok bu yeni ortaya çıkan sürecin nerede başladığını anlatır. Devletçi uygarlığın doğal toplumun bağında onun değerleri ve birikimlerini istismar ederek toplumsallığı karşılık temelinde doğsunun ana hatlarıyla böyle olduğunu söyleyebiliriz.

İnsan toplumsallığının bu temelde içine girdiği yeni süreç, öz itibariyle kendi toplumsallığına giderek yabançılılığı ve ana/evlat ilişkisi içinde uyumu esas aldığı doğa ile kopuştuğu ve ters düşüğü bir süreç de oluyor. Ana tanrıça kültürune yönelik saldırganlığı içeren bu yeni kültür, esasında tanrıça kültürünün taşıyıcısı olan kadının hedeflediği, kadının toplumsal yaşamındaki öncü konumunu dayandırdığı doğal dine saldırganlık temelinde gelişliğini biliyoruz. Bu anlamda kadının kaybedisi, aynı zamanda toplumun ve tabii doğanın kaybedisi oluyor. Bu temelde kadınla başlayan sömürgeleştirme, kategorileştirme ve sınıflaştırma, giderek tüm topluma ve doğaya yansıtılmış oluyor. Gerisi bunun derinleştirilmesi, daha gelişkin kuram ve kumurlara kavuşturulmasıdır.

Bu aşamadan sonra doğa ve toplum üzerinde derinlik ve süreklilik kazanan bir saldırganlık geliştirilmiştir. Bu saldırganlık fiziki olduğu kadar zihinseldir. Tüm coğrafyalar işgal ve talana uğraşılacak, tüm özgür kabile ve klanlar köleleştirilmek istenmiş, tüm yükler ve beyinler devletçi uygarlık güçlerinin yalanlarına açılmaya çalışılmıştır. Artık her şey mülkleştirme ve fetih konusu olarak algılanmaya başlanmıştır. Buna direnen etnik ve dini topluluklar en ağır karalamalarla, şeytan, iblis, cadı, kötü ve kirli kavramlarına oturtulmaktadır. Toplumda ortaya çıkan bu bozulmaya paralel derinleşen ekolojik kriz kapitalist modernite ile birlikte ölümcül bir hal almıştır.

Doğal toplumun bağında ve ona karşılık temelinde ortaya çıkan hiyerarşik ve devletçi uygarlığın başlangıcıyla birlikte başlayabileceğimiz ekolojik kriz bu anlamda toplumsal krizle ayrılmaz bir bütünlük gösterir. Doğal toplum olarak adlandırdığımız toplumsal süreçin her türlü yabancılasmadan

tarihsel arka planla bir kez daha yeni denilen hesaplaşmak ve kaybettiği yerden kazanmayı başarmak durumundadır. Zira çözümek zorunda olduğumuz sorunlar, toplumsallığımızın ve doğamızın kendini devam ettirip ettiremeyeceğile ilgilidir. Çapı ve derinliği tüm insanlığını ve doğamızı kapsamaktadır. Dolayısıyla sorgulama düzeyimiz bunden kapsayıcı ve kucaklayıcı olmak, ülkesel ve bölgesel bazdan daha öte küresel bir perspektife, şimdiki zamanın tüm zamanlara ulaşmak zorundadır.

Doğa, oluşumu ve işleyişi itibariyle insan iradesi dışında, insan yaratımı olmayan bir gerçeklik. Sağladığı olaklar ve sunduğu koşullar ile toplumsallığımızı üzerinde var ettiğimiz, geliştirdiğimiz doğayı yeniden inşa etme, 'bu eskidi, yerine yenisini yapalım' deme şansımız ve lüksümüz yoktur. Ancak kapitalist uygarlığın dayattığı yıkımı engelleyecek, doğamızın kendi kendisini yenilemesine destek olacak bir uygarlık sistemini açığa çıkararak katımıza sağlayabiliyor. Bu, yaşanan doğa yıkımının aşılanması için yeterli olabilir. Tüm çabalara ve hakim olma

toplumsallığımız, karşı karşıya bulduğumuz ekolojik yıkımın da temel nedendir.

Doğadaki yıkıma da neden olan toplumsal bozulmanın önüne geçmek mümkündür. Zira toplumsallığı insanın kendisi yaratmış ve geliştirmiştir. Yine bozulması ve tahrip edilmesi de insanın eseri olarak gelişmiştir. Bilebildiğimiz kadariyla evren içinde canlılık özelliklerini en üst düzeyde temsil eden, evrim zincirindeki en son halkayı oluşturan insan türü, sadece kendi varlığıyla değil, tüm canlı hayatın sürdürülmesini sağlama zorunluluğu ve sorumluluğuyla da yükümlüdür. Kendi dışındaki tüm evrene karşı sorumluluklarını yerine getirmesinin ön koşulu içinde bulunduğu ve yıkıma uğratılan toplumsallığını yeniden kurmasından geçmektedir.

Tarih hiçbir zaman egenenlerin göstermeye çalışıkları gibi sadece iktidarı ve devletçi güçlerin ellerinde şekillenmemiştir. Sermaye ve iktidar tekelleşmesinin damgasını vurduğu uygarlık tarihinin her aşamasında emekçiler, etnisiteler, dinsel ve mezhepler direniş hareketleri de tarihin şekillenmesinde rol oynamışlardır. Bu

çelişkiler ve sorunlar temelinde gelişme göstermiştir. Ezileni ve egemeniyle insan soyu kapitalist uygarlık aşamasına kadar insanlığın temel hakikatlerini; yani toplumsallığını ve doğasını bir biçimde gözetmiş, zaman içinde artsa da yaşanan çelişki ve çatışmaların tüm insanlığı ve doğayı tehdit edecek bir boyuta ulaşmasına izin verilmemiştir.

Ağırlıkla dinsel düşünüş ve inanç biçimleri temelinde temel hakikatler bir biçimde korunmuş, egemen sınıflar ve iktidar sahipleri bile yaşanan çelişkileri ve karşıtlıkları insan toplumsallığını ve parçası olduğu doğayı varlık yokluk sorunuyla karşı karşıya getirecek uygulamalarдан ve yaklaşımardan özenle uzak durmuşlardır. Ancak toplumsal krize paralel derinleşen ekolojik kriz kapitalist modernite ile birlikte yavaş 'vahşi doğa' haline gelmektedir. Böylelikle uygarlık denen zor ve yalana dayalı sömürü sisteminin işgalini ve talaşına sonuna kadar açılmaktadır. Doğası ve toplumsallığıyla uyumu esas alan zihniyeti adım adım sakatlanarak bozulmaktadır. Toplumun kendi içinde, kendi dışında ve doğa anlayla çatışmalı hale getirilmesi de diyebleceğimiz bir süreç yaşanmaktadır.

Bu yeni süreçte şiddet ve yalan eşliğinde insanın düşünebilme, üretebilme, dönüştürebilme gibi özellikleri de netim altına alındı. Gerçekliğinden koparak sakatlandı. Dolayısıyla saldırganlık, ele geçirme, işgalcilik ve fetihçilik bir kültür olarak şekillendi. Doğal toplumun doğayla ve kendiyle barışık gerçekine krizli ve çatışmalı uygarlık süreci giderek büyuen ve yıkım gücü artan bir tufan gibi girdi. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacağı. Zira uygarlık, iktidarın çoğaltılması demektir ve bu, doğal toplumun ahlaki ve politik yapısı dağıtılmadan, tahrif edilmeden, toplumun ahlaki örgüsü bozulmadan mümkün değildir. Bunun için öncelikle toplumun kendisi hakkında karar alma gücü -ki buna politika diyoruz- toplumsallığını sürdürme, iç dayanışmasını ve birligini koruma gücü -ki buna da ahlak diyoruz- yalan ve şiddet temelinde elinden alınarak, toplum düşünenmez ve karar alamaz kılınarak; yani zayıf düşürülerek, küçük bir azınlığın çıkarları için toplumun köleleştirilmesine girişildi. Günümüzde altından kalkmadığımız ölümcül krizlerin tohumları böylece atılmış oluyordu.

"Hakikatin ipi incelir ama kopmaz"

Devletçi uygarlığın doğusunu ve gelişimini, insanın güçlenmesi ve ilerlemesi olarak sunan tarih ve sosyoloji anlayışları ideolojik ve maksatlıdır. Marksızmin de katkılarıyla oldukça kabul gören bu yargı görecelidir ve ne reden baktığınıza bağlıdır. Her şeyden önce insanların temel gücünü ve kudretini oluşturan; onun toplumsallaşmasıdır. Doğadaki diğer canlılar aleminde ayrılmazı, daha üstün nitelikler kazanması; onun toplumsallaşmasıyla ilgilidir. Dil, düşünce, emek, alet kullanma, yazı ve diğer birçok özelliğini toplumsallaştıracak, toplum halinde bir organizma ortaya çıkardıktan kazanmıştır. Elbette bu saydığımız özelliklerin insansal gelişimde ve güçlenmede önemli yerleri vardır ancak insanların bu özellikleri edinebilmesi ancak toplumsallaşmasıyla mümkün olabilir. Bu özellikler toplumsallığın bellii evelerinde ortaya çıktı, toplumsallığı besleyen büyütün ve geliştiren bir rol oynamışlardır. Ancak bunların biri ya da birkaçı insansal gelişmenin ortaya çıkması ve doğadaki diğer canlılardan ayrılmazı için belirleyici özellikler olarak değerlendirilemez. Toplumsallaşma olmaksızın bu özellikler gelişemez. İnsanın diğer canlılardan en büyük farkı; klan formu altında ulaştığı toplumsal yaşamı olmuştur ve klan toplumsallığı insansal gelişme sürecinin yüzde doksan sekizlik bölümünü oluşturmaktadır.

Kendisinin en büyük güç kaynağının toplumsallığı olduğunun farkına varan insan bunu kutsamış, buna tapınmış, bunu temel hakikati olarak bellemiştir. Toplumsallığına bağlılık, en büyük insan erdemini sayılmış, kültür bu eksende şekeitenken, zihniyet ve algı buna uyum içinde gelişmiştir. Açıktır ki insanların gücünün kaynağı toplumsallığı ise, güşesizliğin nedenini de toplumsallığının çeşitli nedenlerle zayıflatılması ve çözülmeye zorlanması oluşturur. Hiyerarşik ve iktidarı elitlerin çabalarını bunun bilinci ve kültürüyle karşılayan insanlığımız köleliği uzun süre kabul etmemiştir, bu temelde muazzam direnişler ve mücadeleler geliştirmiştir. En başta bu saldırganlığın ilk hedefi olan kadın şahsında ortaya çıkan direniş, özellikle klan ve kabile topluluklarında köleci devletçi uygarlık güçlerini bozguna uğratacak düzeyde kapsamlı mücadelelere dönüştürülmüştür.

İçerden köleleştirilen kadının ve

emekçi güçlerin de yer aldığı, ancak özgü kabile ve klan topluluklarının dinamizmini ve özgürlük ruhunu taşıyan bu mücadeleler bize şunu gösterir; doğal toplumun şekeleştirdiği insan, toplumsallığının önemini farkındadır. Onu koruma kaygısı yüksektir. Ortaya çıkan devletçi uygarlık güçlerinin zor ve yalan temelinde bu en büyük güç kaynağına saldırısında olduğunu bilmektedir. Neyi kaybetmeyeceğini bilincindedir. Bu yüzden de muazzam direnmıştır ve bunu günümüzde kadar kimi zaman güçlenen, kimi zaman zayıflayan ama kesintisiz bir mücadele olarak sürdürmüştür. "Hakikatin ipi incelir ama kopmaz" sözüyle anlatılmak istenen; zulüm ve sömürüye karşı direniş ve mücadelenin asla sona ermeyeceği, erdirilemeyeceğidir. Halkın daima yerleşen ve kendini günüümüze ulaşır bu gerçeklik, klan toplumunda kazanılan özgürlük, eşitlik, dayanışma, paylaşım ve adalet bilincinin ne kadar köklü olduğunu gösterir. Bu nedenle doğal toplum sürecinde, yani komünal yaşam sürecinde kazanılan toplumsal duyarlılık kolay aşındırılamamıştır.

Talan, sömürü ve kölelik tanrısal gerekçelere oturtuldu

Köleci devlet uygarlığının ortaya çıkışını ve gelişimi erkeğin kadın üzerinde, insanların doğa üzerinde ve egemenlerin halklar üzerinde sınırsız şiddeti, fetihçiliği ve yıkımı anlamına getiriyordu. Öldürmeyi, yalan ve hile ile ele geçiriyordu, bunu yapamayınca zorla amacına ulaşmayı yeni yaşam tarzı olarak dayatan devletçi uygarlık sürecinde savaş, savaş araçları, savaş söylemi, fetihçilik, yağma ve talan, sömürü ve kölelik tanrısal gerekçelere oturtuldu. Bir yandan sınırsız şiddet uygulamaları, diğer yandan mitolojik zihniyet çalışmalarıyla toplum tümünde olmasa da özellikle kent toplumsallığında bir yaşam tarzı, bir kültür ortaya çıkarıldı ve bunun üzerinde devletçi uygarlık sistemi inşa edildi.

Başlangıçta hakimiyet ve fetih konusu kadın iken, bu giderek küçük bir ayırcılıkla kesimin toplumun tümünü hakimiyetleri altına almasına yol açmış, bu egemenlikçi yaklaşım kısa sürede doğayı da bir hakimiyet ve fetih alanını olarak hedeflemiştir. Ancak burada doğanın büyük gücüyle karşı karşıya kaldığında, yine doğanın toplumsal yaşamındaki büyük yeri ve önemi nedeniyle yeni bir hileyə başvurulmuş, egemen güçler tanrılarını doğanın üzerinde bir güçle donatarak, doğanın gücünü kendi tanrılarına mal etmişlerdir. İnsanın yaratıcı zekası bu biçimde hizmete koşturulmuş, bu konuda analistik zekanın en ölümcül hamlesi gerçekleştirilecek, insanların gücü karşısına çaresiz kaldı, korkuya kapıldı, sevinç ve mutluluk duyduğu tüm doğa olayları, egemenlerin tanrılarının özelliklerini ve mafifeleri haline getirilmiştir. "Doğa tanrılaştırılarak, tanrılar doğallaştırılarak" insanların insan ve tüm diğer canlılarıyla birlikte doğa üzerindeki egemenliği ve sömürüsü meşru zeminine kavuşturmuştur. Doğa artık nimetlerini, üretkenliğini ve yaratıcılığını tanrırlara borçlu olandır. Tanrılarından korktuğu için insana nimetlerini sunan, her fırsatı kötülik yapmaya hazır, dolayısıyla da sürekli kontrol edilmesi, boyun eğdirilmesi gereken tehlikeli ve vahşi bir varlıktır. Bu biçimde toplumda geliştirilen hakimiyet doğaya da ustaca yansıtılmıştır.

Kendini bu biçimde ustaca tanrısal niteliklere kavuşturan ve toplumu doğasıyla birlikte sömürü cenderesine sokan uygarlık güçleri böylece günümüzde uzanan toplumsal ve ekolojik

krizin temelini de oldukça sağlam bir biçimde atmışlardır. İnsanı tüm kutsallığından sıyrıarak tanrıların dışkılarından yapılmış kölelere dönüştüren bu yeni sistemin doğa anaya saygı ve hürmetli yaklaşması beklenebilir mi? İnsanı, hayvanı ve bitkileriyle canlılar alemi değil sadece; taş, toprağı, havası, suyuyla dünya tanrıları eliyle egemen güçlerin sınırsız kullanımına, talanına ve sömürüsüne sunulmuştur. İnsanlığın bunu kolayca ve gönürlüziyla kabul etmesi elbette ki düşünülemez. Bunun için büyük yalanlar üretilmiştir, yetmeyince -ki çoğunlukla yetmemiştir- acımasız ve sınırsız şiddet devreye sokulmuştur. Kadını hedefleyerek başlatılan saldırganlık, artan bir biçimde toplumun tümünü ve doğayı da kapsamına alarak hükmünü icra etmiştir. Köleci ve feodal dönem olarak adlandırılan uygarlık süreçleri, baştan sona neredeyse tanrılar adına yürütülen yıkım ve vahşet eylemleriyle doludur.

Devletçi uygarlık süreciyle başlayan tanrısal meşruiyete dayandırılan topluma ve doğaya hükmetme, toplum ve doğa güçlerini hakimiyet altına alma yaklaşımı, ulus-devleti, kar amaçlı üretimi ve endüstriyel gelişmeyi temel alan kapitalist uygarlık sürecinde en üst seviyeye çıkmıştır. Ulus-devletçiliğin altında endüstriyel gelişimin ve kar amaçlı üretimin, toplumsal ilerlemenin başat ölçüyü olarak görülmesi doğaya saldırgan ve talancı bir temelde müdahaleye neden olmuş, büyük tarihbatlara yol açan bir seyir izlemiştir. Başlangıçta çevre kirliliği ve doğal dengenin bozulması olarak gündemeşen ekolojik bozulma, kapitalist moderniteyle birlikte ölümcül bir küresel krize dönüşmüştür.

"Doğal toplum ekolojik toplumun kendiliğinden bir halidir. Ekolojik toplum devlet toplumunun derinlik ve genişlik olarak gelişmesiyle adım adım geriletilmesi, günümüzde kadar en temel toplumsal ilişkilerden biridir. Toplumun iç ilişkisi ne kadar gelişmişse, dış ortamla ilişkisi de o denli artmaktadır. İnsana tahakküm doğaya tahakküm getirmektedir. İnsana acımayan bir sistemin, doğaya her kötülüğü yapmaktan çekinmeyeceği açıklıdır. Zaten hakimiyet, fetih, en gözde oglular olarak egemen sınıf ahlakında yer bulmaktadır. Doğaya hükmetmek insana hükmetmek kadar bir hak, soylu bir davranış olarak görülmektedir. Doğal toplumun doğa canllığı, kutsaması yok sayılmıştır. Bir düşman gibi fetih konusudur. Devletçi toplumun zihniyet ve davranışlarına bu kavramlar egemen olunca, artık günümüzde dev boylarla ulaşan çevre felaketlerine aradına kadar yol açılmış demektir."

Kadında temsilini bulan komünal, dayanışmacı ve eşitlikçi toplumsallığın zayıflatılmasıyla at başı giden doğadan uzaklaşmanın günümüzde geldiği boyutu "ekolojik kriz" olarak tanımlıyoruz. Buradan şu çıkışamayı yapabiliyoruz, ekolojik sorunların gelişimi toplumsal sorunların gelişimiyle direkt bağlantılıdır. Bunu artık net bir biçimde söyleyebiliyoruz. Zira insan ve toplumu doğanın evrim zincirinin ortaya çıkardığı en üst canlı formudur ve ekolojik bir olgudur. Dolayısıyla doğanın işleyiş yasalarına tabidir ve varlığı bu yasalara bağlı kalmasıyla mümkündür. Ekolojiyi sadece çevre bilimi ya da bitkiler ve hayvanlar aleminin yaşam koşullarıyla sınırlı bir disiplin olarak ele alamayacağımız kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. İnsan ve toplum, doğanın en gelişkin bir üyesidir ve onun gerek iç ilişkileri, gerekse doğaya olan etkileşimi ekolojinin temel uğraşı olmak durumundadır.

Devletçi ve sınıfa dayalı zihniyet ya-

planmalarında insanın temel hakikati olan toplumsallığı nasıl ki ikinci plana itilmiş, doğası da aynı biçimde ikinci plana itilmiştir. Hatta doğa üçüncü plandadır. Denklemi söyle ifade edebiliriz; toprak bitkiler için, bitkiler hayvanlar için, hayvanlar insanlar için, insanlar ise tanrı ya da onun yeryüzündeki tezahürü olan devlet içindir. Doğa, bu durumda yaşamın bir parçası değil, sadece insanların üzerinde istediği gibi tasarrufta bulunabileceğii, hoysa kullanıp sömürbileceği tükenmez bir kaynak deposu, ruhsuz bir araçtır. Bu yaklaşımın ardından devletçi uygarlığın mitolojik ve dinsel paradigmaları yatkınlıkta.

"Çevresini esas almayan hiçbir oluş yoktur"

Oysa biliyoruz ki; insan, toplumsallığının var olması kadar var kalması da doğaya ilişkisine bağlıdır. Kapitalist modernite süreciyle birlikte ortaya çıkan kara endekslî ekonomik etkinlik insanı ve toplumsallığını olduğu kadar doğayı da sınırsızca sömürmeye ve tahrif etmektedir. Doğanın insanın var oluşu ve toplumsallaşmasında tali, araçsal bir öğe derekesine düşürülmeli, insanın en temel hakikatlerinden biri olarak doğadan kopmasına yol açmakla kalmamış, onun toplumsallığını parçalayan bir olguya dönüşmüştür. Bozulan ve zayıf düşen toplum doğayı bozmuş ve zayıflatmış, doğa içine sokulduğu krize paralel toplumsallığın bozulmasını ve zayıflamasını derinleştirmiştir. Birbirini besleyen bu ikili handikap, günümüzdeATARUMUN KENARINDAKİ TOPLUM VE DOĞA GERÇEGİNE YOL AÇMIŞTIR.

İnsanın toplumsallaşmasında doğa en az zihniyet yapılamları ve emek kadar etkilidir. Toplumsallığın her gelişme aşamasında, doğanın dolayımız etkisi söz konusudur. Toplumsallaşan insan, toplumsallaşan doğa demektir. Toplumsallaşarak kendi farkına varan insan, özünde kendi farkına varan, kendini insanda anlaşırlı kılan doğa demektir. Dolayısıyla insan toplumsallaşıkça doğayı da toplumsallaştırır, doğayı da dönüştürür. İnsanın toplumsallığı, doğada yansımاسını bulur ve bu karşılıklı bir dialektik halinde işler. Doğa da kendi potansiyellerini, renklerini, dinamizmini insana ve toplumsallığına katar. Bozulan toplumsallık bozulan doğa demektir. Hem de dolayımız bir bozulmadır bu. Doğanın en üst formu olan insanın ve onun yarattığı en büyük hakikat olan toplumsallığın tahribi doğanın da en can alıcı yerinden tahrif edilmesi demektir.

İnsanın en temel hakikatlerinden biri olarak toplumsallığın günümüz sosyal bilimi tarafından bilim adına bir kadavra misali parçalanması onun gerçekliğinin bütünlüğünü kavranması öndeği en büyük engeli oluşturmaktadır. Parçalı, bütünlükten yoksun devletçi ve sınıf ekstenzi bakış açılarının ortaya çıkardığı çevreci hareketler ve ekolojik akımlar, insanlığın bu temel sorununa dönük belli bir duyarlılık oluşturmuş olsalar da gelinen noktada olumsuz bir rol oynamaktadır. Ekolojik sorunu toplumsal sorunlarla ilişkisi içinde değil, yalnızca çevrecilik boyutunda ele almak şartı kabulü mümkün olmayan bir yaklaşım durumundadır. Çevrecilikle uğraşmak, bir duyarlılık göstergesi olmasına karşın, son derece yetersiz kalan bir yaklaşımındır. Kendisini politika dışı veya ötesi görme çabasındaki çevreci yaklaşım ise, gerçek dışı ve derinlikten uzak bulunmakta, ekoloji sorununu toplumsal sorunlardan kopararak, derinlikli yaklaşım ve köklü çözüm arayışlarını saptırıcı bir rol oynamaktadır.

Dolayısıyla demokratik ve özgürlük bir toplumu ve onun uygarlığını geliştirme yönündeki kavrayışımız, hiçbir saptırmaya düşmeden insanlık tarihinden çıkarılması gereken en önemli sonuçlardan biridir. Elbette en öncelikli sorunlarımız, bizim en yakınızdakiler ve bizi en fazla etkileyenlerdir. Bunların yaşamımızı daha fazla çekilmek hale getirmesine engel olmalıyız. Ama perspektifimiz yalnızca bizi doğrudan etkileyen sorunlar değil, toplumsal sorunların tümü oluşturmaktadır. Yalnızca ekolojik yükseltiyle her mücadelenin evrensel sonuçları, dünyanın tüm yerlerinden daha etkili ve sarsıcı olacaktır.

Ekolojik sorunlar köklüdür ve acil çözümler gerektirmektedir. Ancak politika ötesi ve dışı ele alındığında tam bir çalışmaza saplandıktıktan sonra net görülmektedir. Bu temelde gittikçe politik bir anlam kazanmakta ve küresel, bütünlük bir toplumsal ideojik kavrayış ve işbirliği içinde kendini ifade etmeye çalışmaktadır. Bu elbette doğası ve toplumsallığı imhayla karşı karşıya olan insanlığımız için sevindirici bir gelişmedir, ancak yeterli değildir. Bu çabaların yeterli olabilmesi evrensel düzeyde olduğu kadar yerelde de yaşanan ekolojik ve toplumsal sorunlara kuramsal-kavramsal ve kurumsal doğru yanıtlarını geliştirmesile mümkündür.

Günümüz dünyası toplumlar arasındaki iletişim ve etkileşimin olağanüstü derecede arttığı bir süreci yaşıyor. Egemen sistem nasıl ki evrensel düşünüp, evrensel bir hareketlilik içinde varlığını sürdürmeye çalışıyorsa, doğasına ve toplumsallığına sahip çıkmak isteyen güçlerin de aynı biçimde evrensel bir kavrayış ve hareket tarzı içinde hareket etmesi bir zorunluluktur. Çünkü hangi yerelde verilirse verilsin, evrensel ölçekte ve evrensel bütünlükte yürütülen her mücadele, hiçbir tarihsel süreçle kıyaslanamayacak kadar büyük bir hızda ve kapsamda bölgemizi ve dünyamızı etkilemektedir. Bu yerel Orta-Doğu olduğunda, burada yürütülen her mücadelenin evrensel sonuçları, dünyanın tüm yerlerinden daha etkili ve sarsıcı olacaktır.

Yalnızca tek bir soruna odaklanan çabaların diğer sorunlarla ilişkisi kurulmadığında marjinalleştileri ve giderek egemen ideolojinin ve iktidar tekellerinin gündemine girdikleri insanlık tarihinden çıkarılması gereken en önemli sonuçlardan biridir. Elbette en öncelikli sorunlarımız, bizim en yakınızdakiler ve bizi en fazla etkileyenlerdir. Bunların yaşamımızı daha fazla çekilmek hale getirmesine engel olmalıyız. Ama perspektifimiz yalnızca bizi doğrudan etkileyen sorunlar değil, toplumsal sorunların tümü oluşturmaktadır. Yalnızca ekonomik eşitliğin sağlanması, yalnızca uluslararası devletin aşılması, kuresel finans tekellerinin sınırlanması, cinsiyetciliğin giderilmesi, dinsel-kültürel-siyasal kimlik farklılıklarından kaynaklanan dışlanmanın ortadan kaldırılması veya yalnızca ekolojik yükselti ve ölümcül teknolojilerin durdurulması gibi haklı talepler, tek başlarına ekolojik krizin aşılanması, toplumsal dönüşümün sağlanması ve demokratik özgürlük bir toplumsallığın geliştirilmesi için yeterli değildir. Öte yandan, kuresel kapitalizm çağında bu sorunlarla tek tek ilgilenmek de artık anlamsızdır. Bunlar, her birinin çözümü diğerlerinin çözümüne bağlı olan, tarihsel veya yeni toplumsal sorunlar olarak sürekli üst üste yığılmaktadır.

Dolayısıyla demokratik ve özgürlük bir toplumu ve onun uygarlığını geliştirme yönündeki kavrayışımız, hiçbir saptırmaya düşmeden insanlık tarihinden çıkarılması gereken en önemli sonuçlardan biridir. Elbette en öncelikli sorunlarımız, bizim en yakınızdakiler ve bizi en fazla etkileyenlerdir. Bunların yaşamımızı daha fazla çekilmek hale getirmesine engel olmalıyız. Ama perspektifimiz yalnızca bizi doğrudan etkileyen sorunlar değil, toplumsal sorunların tümü oluşturmaktadır. Yalnızca ekolojik yükselti ve ölümcül teknolojilerin durdurulması gibi haklı talepler, tek başlarına ekolojik krizin aşılanması, toplumsal dönüşümün sağlanması ve demokratik özgürlük bir toplumsallığın geliştirilmesi için yeterli değildir. Öte yandan, kuresel kapitalizm çağında bu sorunlarla tek tek ilgilenmek de artık anlamsızdır. Bunlar, her birinin çözümü diğerlerinin çözümüne bağlı olan, tarihsel veya yeni toplumsal sorunlar olarak sürekli üst üste yığılmaktadır. Ya kapatılar modernizmin yenilgiye uğradığı doğmalaşmış ve insanların ihtiyaçlarına yanıt olmadıkları kanıtlanmış ideolojiler bu boşluğu dolduracak ya da kapatılar modernizmin devasa propaganda mekanizmalarıyla hakim kılınmaya çalıştığı umutsuzluk derinleşecektir. Tarih bunun da çarpıcı örnekleriyle doludur.

Kültürel soykırım kışkıracında Kürtleri savunmak

KÜRT SORUNU VE DEMOKRATİK ULUS ÇÖZÜMÜ

● KCK Önderi Abdullah Öcalan değerlendirdiyor

6- Ortadoğu kültürü ve kapitalist modernite hegemonyası

Ortadoğu kültürünün kapitalist hegemonyanın etkisine girmesi, toplumsal gerçeklikler üzerinde felaket boyutunda sonuçlara yol açtı. Kapitalist hegemonyanın inşa mantığına Ortadoğu kültürune karşılık en önemli yeri tutar. Son büyük Ortadoğu kültürü olan İslamiyetin hem İspanya ve Sicilya üzerinden batıdan, hem de Anadolu üzerinden doğudan Avrupa üzerinde büyük tehdit oluşturduğunu (8. yüzyıldan 16. yüzyıla kadar) daha önceki kısımlarda işlemiştir. Kapitalist hegemonya bu tehdide karşı geliştirildi. Genelkese Doğu-Batı çelişkisi de eklenince, yeni Batı hegemonyasının niteligi daha iyi anlaşılacaktır. Ortadoğu kültür etkisizleştirilmeden, Batı kapitalist hegemonyası ne gelişebilir ne de kalıcılaşabilir. Napolon'un 19. yüzyıl başlarındaki Mısır ve Moskova seferleri hegemonik hamlenin ilk ciddi denemeleriydi. Napolon'un yenilgisile hegemonik önderliği ele geçiren İngiliz İmparatorluğu, Ortadoğu kültür üzerinde hem hegemonyasını geliştirdi, hem de giderek kalıcı kıydı. Bu hamle İskender zamanından beri, Roma ve Bizans dönemlerindekiler de dahil, Batı uygarlık sisteminin genelde Doğu ve özelde Ortadoğu üzerinde gerçekleştiği en büyük fetihir. Kapitalizmin kendisi bu fethin mümkün kılınması için hegemonikleştirilmiştir. Tarihi doğru okumadan, Ortadoğu'nun son iki yüzyılında yaşananları çözmemiz. Gerçekleşen, Osmanlıların, İranlıların, Cengiz Han'ın, kısacası herhangi bir uygarlığın fethi değildir. Arkasında ideolojik, ekonomik, siyasi ve askeri olarak yeniden kurulmuş merkezi uygarlık sistemi vardır. Bin yıllık çabanın (1096'daki ilk Haçlı seferinden 2003'teki son Irak seferine kadar) sonucunda merkezi uygarlık sisteminin Batı Avrupa'da kapitalist tarzda inşası temelinde ele geçirilmesi ve hegemonyasının kurulması (16. yüzyıldan itibaren) söz konusudur.

Ortadoğu kültürü son iki yüzyılda nasıl fethedildiğini halen kavramış olmaktadır uzaktır. Bunu en açık biçimde Saddam Hüseyin'in trajedisinden çıkarsayabiliz. Gerek yeniden islamcılık gereğse laik milliyetçilik adına son iki yüzyılda verilen sözde bağımsızlık savaşları özünde kapitalist hegemonyayı geliştirme savaşlarıydı. Bu yöntemler (islamcılık, milliyetçilik) oryantalist ideolojinin birer versiyonu olarak geliştirildi ve kapitalizm adına kendi kendilerini işgal etmeleri temelinde kullanıldı. Hegemonik sistem, birkaç öncü savaş dışında, aslında sisteminin hegemonik yayılışını bu ideolojik ve politik (iktidar) aygıtlarla bizzat Ortadoğu kültürünün elit tabakaları eliyle gerçekleştirdi, gestirdi. Bu husus çok önemlidir. Gereği

gibi anlaşılmadan, Ortadoğu'nun bugünkü halini çözümlemek ve çözmek mümkün değildir. Daha doğrusu, bölge hegemonik sistemin projeleri (BOP) yoluyla kaos halinde tutularak, sistemin öz çıkarları temelinde çözümlenip yeniden yapılandırılmaya çalışılacaktır.

Ortadoğu'da ulus devletlerin kuruluşu

Kurt gerçekliğinde son iki yüz yıllık gelişmeleri ancak bu global ve bölgesel değişimler temelinde gözümleyebiliriz. Kürtistan 19. yüzyılın başlarında güneyden Irak üzerinden İngiltere İmpar-

I. ve II. Meşrutiyet'in ilanı bu amaçladı. Reformların sonucu kapitalist hegemonik sistemle tamamen bütünsel oldu. Bunun sonucu olarak Ortadoğu kültürü hem maddi hem de manevi yönleriyle sonuna kadar sistemin fetih ve asimilasyonuna açıldı. Bu amaçla oluşturulmuş Osmanlıcılık akımı ve bürokratik yenilenme, özünde halk üzerindeki geleneksel iktidar aygitlarının çözülüşünü durdurmaya ve kapitalist hegemonyanın geliştirilmesine yönelikti. Bu iş esas olarak İngiltere yönetiyordu. Fransa, Almanya ve Rusya'nın etkileri de sürekli artacaktı.

19. yüzyıldaki isyanları ve bağımlı-

yordu. Tüm halklar (hakim etnisite olan Türkler de buna dahildir) bu yeni hegemonik sisteme karşı ayaklanma haline geçtiler. Genel bir tepki ve direniş söz konusuydu. Sistem bunu bastırmak ve kopusu önlemek için çeşitli yöntemler geliştirdi. Oryantalizm, misyonerlik, İslahatçılık başlıca yöntemlerdi. Bu yöntemlere meşrutiyetçilik ve milliyetçilik de eklendi. Devlet ulusallığı, bütün bu yöntemlerin sonucu olarak, bölgelerde küçük ulus devletler inşa edip sisteme yeniden ekledi. Ekim Devrimi temelinde gelişen anti sistemik hareketlerin, önemli başarılar kazanmakla birlikte, kapitalist moderniteyi

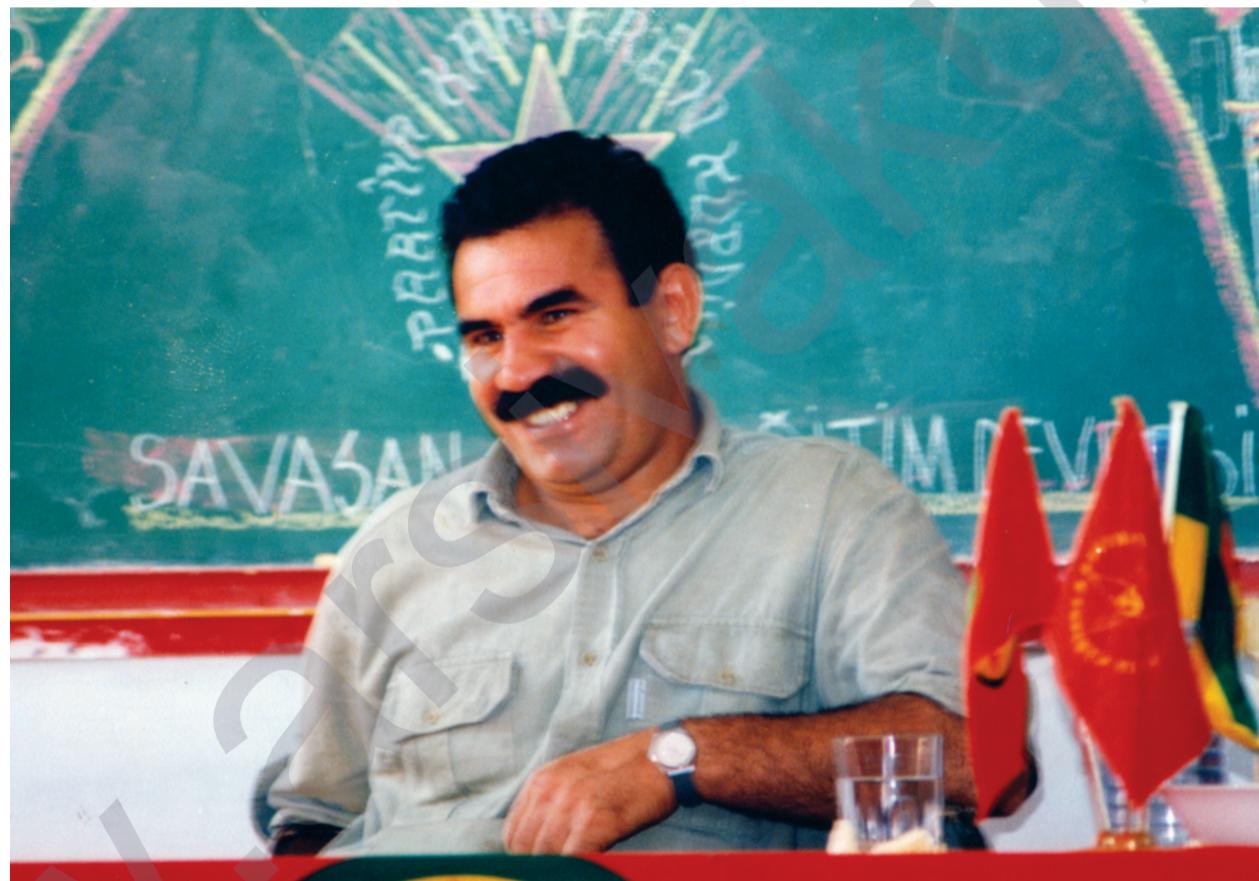
desteği de bunda önemli rol oynadı. Üç önemli güç Kürdistan'ı yeniden paylaşımı tabii tutuyordu. Kürtlerin iç dinamikleri tüm bu gelişmeler karşısında boş durmadı. Üst tabaka gelenekSEL otoritelerinin elden gittiğini görünce yer yer isyanlar gelişti. Kürtistan tüm 19. yüzyıla yayılacak bir isyan alanına dönüştü. En güneyde Soran bölgesinde 1806'da Baban Aşireti önderliğinde başlayan isyan süreci, orta kesimde Botan'da 1842'deki Bedirhan Bey İsyanı'yla doruk noktasına ulaştı. Bedirhan Bey'in yenilgisile klasik beylik dönemi sona eriyordu.

Az bağımlılık çok bağımsızlık bir palavradır

Beylerin yerine ikame edilen şeyhlik kurumu yeni toplumsal önder güç olarak ortaya çıktı. 1878'de Şeyh Ubeydullah'ın hem Osmanlı hem de İran İmparatorluğu'na karşı yürüttüğü isyan ancak İngiltere'nin her iki imparatorluğa desteğiyle bastırılabildi. 1925'te Şeyh Sait'le başlayan, 1930'da Ağrı'da ve 1937-38'de Seyit Rıza önderliğinde Dersim'de son kez denenen isyanlar yenilgiyle sonuçlandı. 1920'lerde Güney Kürtistan'da Mahmut Berzenci ve Doğu Kürtistan'da Simko Şikaki önderliğindeki isyanlar da benzer karakterli olup yenilgiden kurtulmadılar. Bu yenilgilerde yine İngiltere belirleyici rol oynadı. 1946'da Doğu Kürtistan'daki Mahabad Cumhuriyeti deneyimi ve 1960-75 yılları arasında gelişen Mustafa Barzani önderliğindeki otonomi hareketi ilk dönemini yenilgiyle kapattı. 1975'lerden günümüze kadar yeni bir dönem açıldı. Klasik beyler, ağalar ve şeyhlerin önderliğindeki isyanların yenilgisi ardından başlayan yeni süreçte, aydın ve halk ağırlıklı demokratik ulusal hareketler etkinliğini gösterdi.

Kurt gerçekliğinde son iki yüzyılın önceki tarihi dönemlerden ayrılan ve benzeyen özelliklerini daha yakından görmek öğretici olacaktır. Görkemli neolitik çağda Proto Kürtler evrensel tarihin motor gücüdürler. İlkçağda merkezi uygarlık sisteminin doğusunda ve beslenmesinde beşik ve ana rolünlüyor. Ortaçağda merkezi uygarlık sisteminin, İslamiyetin güçlü ve öncü kavimlerinden biriyidiler. Yeniçağda, kapitalist modernitenin hegemonik çağında Ortadoğu'nun bu görkemli, cesur ve emekçi gerçekliği neredeyse tarihten silinmekle yüz yüze geldi. Kurt gerçekliği taslağın halinde belirlenmeye çalıştığımız bu gelişmelerden şiddetle etkilendi. Osmanlı İmparatorluğu Kürtlerle kurduğu geleneksel ittifakı bozup tam egemenlik peşinde koşarken, Ruslar kuzeyden Ermeni üst tabakasını kullanarak etkili olmaya çalışılar. İngiltere güneyden Süryanileri kullanıp hem kurulması olası Irak'ta, hem de Kürtistan üzerinde denetimini geliştirmeye çalıştı. Erken kapitalistleşen Ermeni ve Süryanı burjuvazisinin

savunmamın ilk dört cildinde genelde uygarlık, özellikle kapitalist modernite üzerinde yoğunlaşmanın nedeni, peş peşe yaşanan bu büyük fe-

"Ortadoğu kültürü son iki yüzyılda nasıl fethedildiğini halen kavramış olmaktadır uzaktır. Bunu en açık biçimde Saddam Hüseyin'in trajedisinden çıkarsayabiliz. Gerek yeniden islamcılık gereğse laik milliyetçilik adına son iki yüzyılda verilen sözde bağımsızlık savaşları özünde kapitalist hegemonyayı geliştirme savaşlarıydı. Bu yöntemler oryantalist ideolojinin birer versiyonu olarak geliştirildi ve kapitalizm adına kendi kendilerini işgal etmeleri temelinde kullanıldı"

ratorluğu, Kuzey'den Rus Çarlığı tarafından giderek sıkıştırılmaya çalışıldı. Kendisi de bu iki gücün sıkıştırması altında olan Osmanlı İmparatorluğu, ayakta kalmak için ölüm kalım savaşı veriyordu. III. Selim ve II. Mahmut'un İslahat çabaları çokluğu geciktirmeye yönelikti. Hannedanlığının Mısır Valisi M. Ali Paşa tarafından el değiştirme çabaları ancak İngiltere ve Rusya İmparatorluğu'na verilen tavizlerle durdurulabildi. Milliyetler savaşı imparatorluğu dağıtmak, bunu önlemek için geliştirilen çare İslahat reform yoluyla Batı sistemiyle bütünsel oldu. Sened-i İttifak, yeniceriliğin lağıvi, yeni ordunun kuruluşu, Tanzimat ve İslahat Fermanı,

sızılık hareketlerini çözümlerken, İmparatorluğun hasta halini ve fiili yöneticinin kapitalist hegemonik güçler olduğunu iyi kavramak gereklidir. Görünüşte İmparatorluğu Osmanlı padişahı ve bürokrasisi yönetiyordu, fakat bu yönetim taşeron olmanın ötesinde bir anlamda sahip değildi. Son iki yüzyılda sadece Osmanlı İmparatorluğu değil, İran İmparatorluğu üzerinde de asıl oyuncular sistemin hegemonik güçleri olup, diğerleri figürlerin konumundaydı. Direkt işgal, fetih ve sömürgecilik hem çok pahalıydı hem de amaçları açısından gerekli değildi. Hegemonik amaçlar figürlerin eliyle en az masrafla ve daha kalıcı olarak gerçekleştirili-

şamamaları ve yeni bir moderniteyi geliştiremeyi kendilerini derin bir krize taşıdı. Bir kesim sisteme eklenenirken, geriye kalanlar etkisiz muhalifler konumuna düştüler.

Kurt gerçekliği taslağın halinde belirlenmeye çalıştığımız bu gelişmelerden şiddetle etkilendi. Osmanlı İmparatorluğu Kürtlerle kurduğu geleneksel ittifakı bozup tam egemenlik peşinde koşarken, Ruslar kuzeyden Ermeni üst tabakasını kullanarak etkili olmaya çalışılar. İngiltere güneyden Süryanileri

kullanıp hem kurulması olası Irak'ta, hem de Kürtistan üzerinde denetimini geliştirmeye çalıştı. Erken kapitalist-

laketlerin sosyolojik çözümlemesini yapabilmekti; son iki yüzyılın Kürt gerçeği üzerindeki kabusu kaldırmak, karabulutları dağıtmaktı. Bu büyük felaketler yanında, uygarlık tarihi boyunca Kürtlerle iç içe yaşayan ve bölgelerin en gelişkin kültürlerine imzalarını atan iki kadim halk ve kültürü soykırımı kurbanı oldu ve tasfiye edildi. Anadolu'nun üç bin yıllık Helen kültürü tümüyle tasfiye oldu. Kürtlerin kendileri soykırımı örtülü ve kültürel temelde yürütülen özel savaşı tarafından imha edilmekle yüz yüzeler. Hakim ulus devletler halinde tutulan güçler Arap, Fars ve Türk halklarını Beyaz-Kara-Yeşil faşizmının içinde adeta erittiler. Özellikle Özgür Sosyolojisi adlı savunma çalışmamda kapitalist modernitenin bu sürecin asıl sorumlusu olduğunu göstermeye çalıştım. Bu çalışmala ilave edilecek hem çok hem de az şey vardır. Durumlara ve bakış açılarına göre bazı yönlerden tamamlamaya çalışalım.

a- Son iki yüz yılın belirleyici hegemonik gücü İngiltere ulus devleti ve imparatorluğudur. Bu imparatorluk son üç yüz yılda Avrupa'nın büyük güçlerini Kara Avrupalı'nda çatıştırıp etkisizleştiriken, dışta onların etkilerini kırıp sömürgelerine ve ticaret yollarına hakim oldu. Kalanları kontrolü altına aldı. Amerika, Doğu ve Güneydoğu Asya'yı aynı yöntemle kendisine bağladı. Üzerinde Güneş Batmayan İmparatorluk' oldu. Ortadoğu kültürünü de son iki yüz yılda benzer yöntemlerle parçalayıp küçük ulus devletlere bölerek, ekonomik ve ideolojik olarak tekeline aldı. Son iki yüz yılda İran ve Osmanlı İmparatorluğu sözde yaşamaya devam ettiler. Araplar, İranlılar ve Türkler daha sonra çok sayıda sözde bağımsız ulus devlete bölünerek bağımsızlıklarını sürdürdüler. Derinliğine çözümlendiğinde, aslında tek hegemonik sistemin tüm topumsal, ekonomik ve kültürel yaşam dünyası genelinde yayılmış sistematik egemenliğinin bir bölümünün de Ortadoğu'da geçerli kılındığı rahatlıkla görülebilir. Merkezi uygarlık teorisini işlerken bu gerçekliği açığa vurmaya amaçlamıştım. Ancak kafaları paramparça edilmiş kimsecikler, tarihi durağan ve ilişkisiz duran parçalar biçiminde düşünebilir. Gerçek bunun tersidir. Erensel tarih gerçekir ve günümüzde kadar bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlıdır veya ana nehir gibi kesintisiz akıp gelir. Merkezi uygarlık sisteminin hegemonik gücü olarak, eskisi kadar etkili olmasa da, İngiltere sisteminin inşa gücü ve sürdürucusu olmaya devam etmektedir.

Ortadoğu'daki ulus devletleri bu sistemin birer valiliği olarak değerlendirmek bizi topumsal hakkatlere daha çok yaklaştıracaktır. Valiliklerin bağımsız cumhuriyet veya krallık olmaları özlerini değiştirmeyecektir. Az bağımlılık, çok bağımsızlık bir palavradır. Bu gerçeği kavramayanlar yetmiş yıl sonra Sovyet Rusya'da yaşanan çözülmeyi, Türkiye Cumhuriyeti'ndeki beyaz faşist yönetimi, Arap ulus devletlerindeki kara faşizmi, İran, Pakistan ve Afganistan'daki yeşil faşizmi anlayamaz. Dünyanın her tarafından sözde tam bağımsız devletlerin anı çokşularını, renk değişikliğini, Çin gibi muazzam bir gücün nasıl kaptızımı yaştan temel bir güç haline geldiğini de çözemez.

Ortadoğu'da ulus devletler devrimlerle kurulmadılar; hegemonik sistem tarafından kurduruldular. Bu devletlerin temel amacı, halklarını bu sistem adına en katı bir biçimde sömürgeştirmektir. Bu anlamlıyla da başarılı olmuşlardır. Dünya genelinde de aynı süreç işlemektedir. Ortadoğu'da derinleşen ve ancak vahşetle sürdürülebilen kaotik

"Homojenleştirme ile toplum gerçek tarihinden kopartılır, fiktif (kurgusal, en içeriksiz din) bir ideolojik kurgulamaya tüm farklı kültürler yok edilir. Böylece ekonomi üzerinde azami kar kanunu geçerli kılinırken, iktidar üzerinde de ulus devlet tekeliği gerçekleştirilmiş olur. II. Dünya Savaşı'yla gerçekleştirilen, Alman, Japon ve İtalyan hegemonyacılığına karşı İngiltere, ABD ve Rusya hegemonyacılığıdır; iki tekeli hegemonik bloktan birinin diğerini yenmesidir."

durumun temelinde bu sömürgesel rejimler yatkınlıdır. Son neoliberal finans kapital çağında olup bitenler bölge halklarını toptan işsizliğe mahkum eder, kaynakları tüketir ve çevreyi bitirirken, gerçekliği daha iyi kavrayabilecektir. Son tahlilde sistemin paradan para kazanan yüzde onluk kesiminin tüm topumsal, ekonomik ve kültürel yaşam üzerinde kurduğu egemenlik ve bu egemenliğini gizlemek için milliyetçi ve dinci fanatizmi sürekli gündemde tutması, ne ülkelerin kalkındığını ne de uluslararası bağımsızlığını kanıtlar. Halklar tarihlerinin en felaketli dönemini yaşıarken, topumsal kültürün son kalıntıları ulus devletin çarklarında eritmekteydi. Sözde bireysel haklar ve özgürlükler yanında, birey onurunun son kirintilerine da elveda demektedir. Soykırımı kavramını çözümlerken, daha genel ve sistemik özü yakalayarak bunu başarabiliz. Yahudi soykırımı için 'birincilik' sözcüğü özenle korunur. Gerçek bunun tersidir. Kapitalist modernite sisteminde 'birincilik' soykırımlar yoktur. Her toplumda, halkta ve de ulus devlette az veya çok soykırımlar vardır. Kiminde fiziki uygulamalarla yürütülür, çoğunkulukla örtülü ve kültürel olarak gerçekleştiriliyor. Tarihsiz, ekonomiksiz, yönetimsiz ve zihniyetsiz bırakılmak, en az fiziki ve kültürel soykırımlar kadar etkili ve acımasızdır.

Homojen toplum soykırımdan geçirilmiş toplumdur

Kapitalist sömürü biçiminin, azami kar kanununun işleyebilmesi için endüstriyalizm ve finans kapitalin tekelleşmesi gereklidir. Tekelleşme ise, milliyetçi ideolojinin hegemonyasının altında, kılcal damarlarına kadar iktidar aygitlarının kontrolü ve gözetimine alınan homojen toplum amaçlı ulus devlet egemenliğini gerektirir. Ekonomi üzerinde endüstriyel tekeliğin çözümlüsü bağlamında değerlendirilebilir. Postmodernite denen çağ, aslında faşistleşmiş geç kapitalist modernitenin çözümlüsü ve kaosa düşmesi demektir. Kendini yenilemiş kapitalist modernite kadar, demokratik modernitenin de kaostan büyük güç kazanmış olarak çıkışını mümkün kıldı. Burada süreci belirleyecek olan, tarafların ideolojik, politik, ahlaki ve sanatsal alandaki anlam ve eylem gücüdür. Sonuçta iki hakikat gücü karşı karşıya gelip mücadele edecek, duruma göre ya kaos derinleşerek sürecek ya da taraflardan biri galebe çalacak,

nuçta amaçlanan homojen toplum gerçekleştirilmiş olur. Bu ise faşizmin zaferi anlamına gelir. Faşizmi Hitler ve Mussolini'nin uygulamalarına indirmek, bunları sanki faşizmin biricik oglularımı gibi değerlendirmek liberal ideolojinin en önemli saptırmalarından birisidir.

Homojen toplum soykırımdan geçilmiş toplumdur. Homojenleştirme ile toplum gerçek tarihinden kopartılır, fiktif (kurgusal, en içeriksiz din) bir ideolojik kurgulamaya tüm farklı kültürler yok edilir. Böylece ekonomi üzerinde azami kar kanunu geçerli kılinırken, iktidar üzerinde de ulus devlet tekeliği gerçekleştirilmiş olur. II. Dünya Savaşı'yla gerçekleştirilen, Alman, Japon ve İtalyan hegemonyacılığına karşı İngiltere, ABD ve Rusya hegemonyacılığıdır; iki tekeli hegemonik bloktan birinin diğerini yenmesidir.

ama mücadele bu biçimlerle uzun yıllar ve belki de yüzyıllarca devam edecektir.

b- Bu bağlamda ve konumuz itibarıyla Anadolu ve Mezopotamyaya coğrafyasında nelerin gerçekleştiği sorusuna verilecek yanıt büyük önem taşır. Kadim merkezi uygarlık sisteminin olduğu ve binlerce yıl varoluşunu sürdürdüğü alanlar olması nedeniyle Anadolu ve Mezopotamyaya coğrafyası kapitalist modernitenin hegemonik gücü İngiltere İmparatorluğu açısından (ona rakip olarak yükselen Almanya ve Rusya açısından da) stratejiktir. Ortadoğu, Kafkasya, Orta Asya ve Hindistan'ın kontrolü açısından mutlaka denetim altında bulundurulmayı gerektiriyordu. Bu coğrafya tarihsel olduğu kadar güncel olarak da önemini bu gerçeklikten almaktadır.

Elitlerin kapitalist moderniteyi taklit etmeleri kaçınılmazdı

Jöntürkler ve İttihat ve Terakki Cemiyeti denen oluşumlar (1840'taki Tanzimat'tan günümüze kadar etkili olan modern milliyetçi ideolojiler ve iktidar yapılmaları) ancak kapitalist modernitenin hegemonik hesaplarıyla olan bağlantıları temelde doğru çözümlenebilir. İzah edildiği gibi, can çekişen Osmanlı ve İran İmparatorlukları hegemonik denge hesapları nedeniyle yaşayan değil, yaşamalarına müsaade edilen fosil oluşumlar durumuna düşmüştür. İmparatorluk bürokrasileri için iktidarda kalmanın tek yolu, bir veya birkaç hegemon gücü dayanarak varlıklarını sürdürmektedir. Dolayısıyla adı geçen bölgeler üzerinde İngiltere, Almanya, Rusya ve kısmen Fransa'ya bağlı yeni iktidar elitleri ayırmaya başladı. Elitlerin kapitalist moderniteyi taklit etmeleri kaçınılmazdı. Bunların eski imparatorluk kültürleriyle yaşama şansları olmadığı gibi (kapitalist modernite kültürleri onları çoktan fethetmiş), demokratik halkın seçenekleri de söz konusu olamazdı. Varlıklar halk kültürünü gasp etme üzerinde inşa edilen bürokrasilerden

ve onlara vücut veren üst tabakadan (istisnalar dışında) demokratik çıkış beklenemezdi. Bu kesimlerin yeni hegemonik güçlere eklenmekten başka şansları yoktu. Geriye bürokratik aydınlanmasıyla modernite taklidinin olduğu gibi aktarımı kalyordu. Dünya genelinde (daha önceki Fransa Devrimi sonrası Avrupa'da) olduğu gibi, Osmanlı bürokrasisi de bu yola girdi. Tanzimat Paşalarından sonra Genç Osmanlılar ve ardından 1890'lardan itibaren İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne dönüşmüş Jöntürk Hareketi bu yolda atılmış kritik adımlardı. Ideolojik olarak önce osmanlıcılıkla başlayan ve panislamizm devam eden dönüşüm türkçülükle sonuçlanmıştır. Osmanlıcılıkla tüm imparatorluk bakiyelerinden bir ulus devlet yaratmak amaçlanmışken, hristiyan uyrukların ayrılık eğiliminde olmaları karşısında, panislamizm temelinde müslüman halklardan (özellikle Arapları da kapsayan) bir oluşumla imparatorluk sürdürmek istendi. Araplarda ayrılma eğiliminin güçlenmesiyle birlikte türkçülük eğilimi öne çıktı. Birinci Meşrutiyet deneyimi Genç Osmanlıların arzusu iken, II. Meşrutiyet'te islamci ve türkçü ideolojiler daha baskın durumdaydı.

1913'ten günümüze kadar türkçülük zihniyeti, devlet ve devlet odaklı partilerin resmi ideolojisine dönüştü. Bu eğilimlerin hepsinde hegemonik güçlerin az veya çok etkisi vardır. Daha da önemli, ciddi bir masonik sızma vardır. Fransız Devrimi'nden beri masonlar tüm genç uluslu laik hareketleri desteklemiştir; bir nevi burjuva sivil toplumculuğunun teologik iktidar yanılıyla hesaplaşmasını ifade eder. Tanzimat'la başlayan süreçte her üç akımda da son derece etkili olmuşlar, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin oluşumunda ve iktidarda asıl yönetici elidi teşkil etmişlerdir. Bu akımlarda siyonizmin de etkisi olmuştur. 1896'da kendilerini resmen Yahudi burjuva milliyetçiliğinin temsilcileri olarak ilan eden siyonistler, Kudüs merkezli eski Yahudi-İsrail devletinin yeniden inşası pesindeydiler. Bunun yolu Osmanlı İmparatorluğu'nda etkili olmalarından geçmektedi. Bunun için elverişli aygit ise İttihat ve Terakki Cemiyeti'ydı. Cemiyet 1913 Ocak darbesiyle ideoloji olarak her ne kadar resmen Türkçülükte karar kıldıysa da, içerik olarak hayli karmaşık bir ideolojik ve politik yapılmamıştı. Buradaki Türkçülük sosyolojik bir olguya dayanmaktadır, Türklerden daha çok her türlü milliyetin tortusal öğelerinden oluşan bir karışmayı ifade ediyordu. Başta ordu olmak üzere, bürokratik kurumların kendilerine gelecek arama hesabının ağır bastığı bu süreçte, söz konusu oluşumun herhangi bir sınıfsal veya etnik temeli bulunmuyordu. Türkçülük başlangıçta bu yönyle yapay ve tortusaldı. İktidarı ele geçirmesiyle birlikte kendine bir sosyal temel hazırlamak istediler. Bürokrasiden bir burjuva sınıf oluşturulmaya çalışıldı. Cumhuriyet iktidarı bu programı daha da geliştirmek gönümlüe kadar sürdürmeye çalışıldı. Süreç içinde merkeziyetçi ve ademi merkeziyetçi olarak bülünseler de, ideolojik ilkeleri hep aynı kaldı.

Cıktıda toplumsal ve sınıfsal temeli bulunmayan bu iktidarcı ve ideolojik eldin geliştireceği burjuvazi ancak devlet kapitalizmiyle oluşabildi. Devlet kapitalizmi kapitalizmin yaraticılıktan yoksun en gerici biçimidir. Ya dıştan beslenerek gelişecek ya da içte toplum üzerinde amansız terörle artık değer elde ederek varlık bulacaktır. Dış destek ihtiyacı Yahudi sermayesinin sizmasına hep elverişli bir ortam yaratırdı. Kaldı ki, Selçukluların beri, özellikle 1550'lere

den sonra kapitalist hegemonyanın yükselseme çağında Yahudiler çok etkiliydi. İspanya'dan atılmalarından sonra (1492) bir kolları Hollanda-Amsterdam, ikinci önemli kolları ise İzmir-Selanik-İstanbul merkezli olarak üslendi. Anadolu'da geleneksel olarak da Yahudi sermayesi hep var olageldi. Dıştan ve içten en örgütlü sermaye kesimi Yahudilerdi. Bu sermayenin Yahudilere yurt edinme hesabı önceleri Rusya, Polonya, Almanya, Hollanda ve Britanya adasında yoğunlaştı. Almanya, üzerinde en çok hesap yapılan ülkeydi. Burjuvazisinin oluşumunda Yahudilerin ideolojik, politik ve ekonomik rolleri yoğundu. En ideal Almanlığı öncülük ettiler. Kraldan daha kralci bir yaklaşımla Alman milliyetçiliğini ve devlet eliyle kapitalizmini geliştirmede yaratıcı rol oynadılar. Rusya, Fransa ve İngiltere hegemonyacılığına karşı Alman hegemonyacılığını öne çıkarıdalar. Siyonizm daha çok Alman-Avusturya Yahudi burjuvazisinin eğilimiydi. İngiltere ve Rusya Yahudileri de faalди. Fakat 1918'lere, Alman İmparatorluğu'nun yıkılışına kadar, Alman Yahudi burjuvazisi hep öndeymişti.

Ortada bir Türk burjuvazisi yoktu

Osmanlı İmparatorluğu'nda II. Abdülhamit'le gelişen denge hesapları sonucunda Alman devlet sermayesine bağıllık öne çıktı. İttihat ve Terakki'de zaten güçlü olan Alman etkisi, özünde Yahudi sermayesinin etkisiydi. Buna masonların ve yerel Yahudi sermayesinin etkisi de eklenince, Yahudi milliyetçiliği İsrail siyonizminden önce Anadolu-Türkiye siyonizmini güçlü bir biçimde konumlandırdı. Meşrutiyet'in ilanı, 1 Ocak 1913 darbesi, 1919-22 ulusal kurtuluş süreci ve cumhuriyetin inşasında asıl rol sahibiydiler. İşte tam da bu nedenle türkçülük ideolojisi kendilerini maskelemelerinde ideal bir örtü rolünü oynadı, kullanıldı. Türkiye kapitalizminin oluşumunda genel geçer soyut tahliller açıklayıcı olmaktadır çok, somut gelişmeyi olduğu gibi açıklamaktan uzaklaştırıcı ve körlüşürci bir rol oynarlar, anlam saptırmamasını gerçekleştirirler. Alman kapitalizminde Yahudi sermayesinin tüm ideolojik, kültürel ve iktidar aygıtlarındaki konumundan daha yoğun ve hükmedici bir etki gücü Türkiye kapitalizminde, özellikle onun dış politikasında, ordu yapılanmasında, ideolojik ve kültürel kurumlarında geçerlidir. Ortada bir Türk burjuvazisi yoktur. Gerçek Türkçülük olarak yoksul Türkmen ve reaya, köylü yiğinları vardır. Türk burjuvazisi rolünde delege 'yeşilçam filmleri'ne taş çıkartacak bir Yahudi sermayesi ve burjuvazisi vardır. Cumhuriyet burjuvazisinin bir numarası Vehbi Koç ve holdinginin hikayesine bakıldığından, tüm Türkiye burjuvazisinin hikayesi okunmuş olacaktır. Türk burjuvazisi olmuşmadı, hiç olmadığından denilmeli; nasıl oluşturulduğuna somut olarak bakılıp çözümlemesi gereklidir.

Kapitalist modernite döneminde temel inşacı güç olarak Yahudi sermayesinin gücünden kimse kuşku duymaz. Entelektüel ve kültürel gücünden de kuşku duyulamaz. Aynı zamanda Yahudi aydınları ve emekçilerinin ezirlenlerin ideolojik ve pratik hareketlerindeki öncü rolünden de kuşku duylamaz. Burada amacımız anti semitik duygular geliştirmek olmayı, kapitalizmin ve ona karşı hareketlerin tarihsel toplumsal konumlanışını doğru belirlemektir.

1918'de Alman İmparatorluğu'nun yenik düşmesiyle İngiltere ve Hollanda'da merkezleşmiş Yahudi sermayesi

öne çıktı. Daha doğrusu, 16. yüzyıldan beri birbirleriyle ulusal rekabet halinde olan her iki taraftaki hegemonik güç mücadeleinden (önce İspanya İmparatorluğu, sonra Fransa İmparatorluğu, en son Alman, Rus ve Osmanlı İmparatorlukları) nihai olarak hep İngiltere galip çıktı. Yahudi sermayesinin bu galibiyetteki rolü çok önemlidir: Tıpkı daha önceleri İngiltere'nin sömürgesi olan ABD'nin inşa edilmesinde ve hegemonik güç haline getirilmesinde olduğu gibi. Hitler'in ve Nazilerin ortaya çıkış nedenlerini bu gerçeklikte aramak gereklidir. Adeta Alman kılığına girerek şoven tekneli bir devlet kapitalizminin inşa edilmesinde stratejik rol oynayan Yahudi sermayesi, Alman'a 1918'deki yenilgisinden sorumlu tutuldu. Hitler'in partisi dar görüşlü ve ufuksuz küçük burjuvalardan oluşuyordu. Büyüdüldükleri şoven ideoloji, onlarda Alman kılıklı (maskeli) Yahudilere karşı muazzam bir nefret oluşturdu. Bu nefret soykırımı sonuçlandı. Çünkü onlar İngiltere'nin hegemonyasından ve Sovyet Rusya'nın kuruluşundan da Yahudileri sorumlu tutuyorlardı. Ayrıca Rosa Luxemburg gibi Yahudi kökenli çok sayıda sosyalist de içteki savaşta öncü rol oynamıştı. K. Marks da Yahudi kökenliydi. Tüm bu etkenler bir araya getirildiğinde, kapitalizm ve soykırımı gerçeği daha iyi açıklanmış olur.

İlave edilmesi gereken diğer önemli bir gerçek, Yahudi milliyetçiliği (siyonizm) ile Yahudi evrenselciliği arasındaki ayrımıdır. Her ne kadar İsrail ve dolayısıyla Yahudi milliyetçiliği etkili bir konumdaysa da, evrenselci Yahudiler hem uluslararası sermaye hem de emekçiler kampında her zaman etkide bulunmuşlardır. Milliyetçi Yahudilerin dikkat merkezleri İsrail iken, uluslararası (küresel şirketler yoluyla) Yahudilerin dikkati yerel ulus devletlerin ekonomi ve iktidar tekellerine, burlardaki güçlü konumlarına, uluslararası şirketlerin, medyanın ve kültürel faaliyetlerin içindeki güçlü rolüne yönelikti.

Her ulus devletçi milliyetçi ideoloji ve kültür, az veya çok bu sermayenin

sadece rengine değil, özüne de bağlıdır. Her ulus devlet tekelciligiinde tıpkı ekonomik tekelcilikte olduğu gibi evrensel Yahudi sermayesinin eli vardır: Tıpkı ezilenlerin özgürlük ve eşitlik hareketlerinde sosyalist Yahudilerin oynadıkları evrensel rolde olduğu gibi.

Stratejik nedenlerle (Filistin'de inşa edilecek İsrail) gerek çıkışta, gerek girişte Anadolu toprakları Yahudilik için tarihi bir role sahiptir. Babillilerden, Asurlardan, Araplardan, Roma ve Bizans'tan beri bu stratejik rol hep geçerlidir. Kudüs'ten (kismen Mezopotamya'dan) çıkışın yolu gibi, girişin yolu da Anadolu'dan geçer. Dolayısıyla siyonistler açısından Anadolu, İsrail için en önemli atlama taşı ve stratejik duraktır. Kaldı ki, İzmir-Manisa, Selanik-Edirne hattı bir grup Yahudi tarafından uzun süre anayurt konumunda değerlendirildi. Bunun için buraları geliştirdiler, kalkındırdılar.

Alman modelini kendine örnek alan Enver Paşa'nın düzenlediği 1 Ocak 1913 darbesi (daha öncesinde Meşrutiyet ilanı için de benzer bir hamlesi vardır) bu bağlamda değer taşır. O dönemde Yahudi kadrolar Almanya'da en güçlü konumlarını yaşamaktadır. Enver ve grubunu eğiten de Liman von Sanders, Goltz Paşa gibi bu tür kadrolardır. Alman ve Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışı, öncülüğu İngiltere yanlısı Yahudi kadrolarına geçirdi. Kuruluş Savaşı'ndaki büyük önderlik çekişmesi bu geçişle bağlantılıdır. M. Kemal Paşa'nın İngiltere'nin onayıyla Samsun'a çıktığı bir gerçekse de, Anadolu başkaldırısındaki rolü bağımsızlık ve yurtseverlik temelindedir. Bu durumun kavrayan İngiltere iki tedbir gerçekleştirdi: Dıştan Yunan işgalini destekleyip İsmet İnönü ve Fevzi Çakmak üzerinden içte Mustafa Kemal'i kontrol altında tutmak. Yunanlıların (İşbirlikçi Yunan burjuvazisi geleneğin olarak İngiliz-ABD yanlısı) yenilgisile birlikte, tüm ağırlık İsmet ve Fevzi Paşaların gücü kılınmasına hasredildi. İsanın başında ve isyan kararında İsmet ve Fevzi Paşaların rolü olmadığı gibi, her

ikisi de İstanbul'da İngiltere ve müttifiklerinin denetiminde kalan orduda kendilerine verilen görevlerin başındaydılar. Herhangi bir önlem alınmadan, daha sonra harekete katıldılar, daha doğrusu gönderildiler. Bu temelde isyana öncülük eden beş paşadan dördü (Kazım Karabekir, Ali Fuat Cebesoy, Rauf Orbay ve Refet Bele) çeşitli gerçekelerle tasfiye edildi. Geriye kalan Mustafa Kemal Paşa, gerek stratejik konumu gerekse oynadığı denge politikası nedeniyle yerini korudu. Şeyh Sait'e karşı komplot ile başlatılan 1925'teki komplot zinciriyle siyasi program halinde hayatı geçirilen Beyaz Türk faşizmi diyebileceğimiz rejim, kendisini katı laik Türkçü bir sistem olarak tanımlasa da, özünde metafizik olan, çok daha dogmatik ve terörist olan yeni bir dindir; bu konuda tarihsel tecrübe sahip olan Yahudi ideolojisinin güncel Türkiye Cumhuriyeti'ne比起ği yeni dindir. Mustafa Kemal'in tanrılaştırılması, İnönü'nün peyamberleştirilmesi, Fevzi Çakmak'ın komutanlaştırılması (Yeşua, Davut örneği) Yahudi mitolojisinin bir gereğidir. Türk toplumunun ezici çoğunluğuna rağmen, ilan edilen ve siyasi programa dönüştürülen yeni dinin ideolojisi olan türkçülük, günümüze kadar devam eden terörün, soykırımların ve sömürünün gerçekleşmesindeki genetik kodu oluşturmaktadır.

İçinde Türk olmayan Türkçük tarihi bir ideolojik inşadır

Mustafa Kemal İzmir suikastıyla sindirilmek istendi. Kurt isyanlarıyla provokasyona getirildi. Kendi yakın arkadaşı Fethi Okyar bu nedenle (Kurt isyanını kanlı bastırmadan yana değildi) başbakanlığından alınıp yerine İsmet Paşa getirildi. Ordu da tümüyle Fevzi Paşa'nın denetimine bırakıldı. Mustafa Kemal'in konumu artık sembolik cumhurbaşkanı unvanıyla Çankaya'da bir nevi tatsaklıktır. İngiltere'nin de ulusal kurtuluş savaşında yenildiği söylenir. Bu düpedüz yalandır. 1922'den itibaren

İngiltere'nin olsası kurtuluşta rolü kesinleşmiş gibidir. Desteğini Yunanlılardan çöktan çekmiş (Sultan Vahdettin'i de İngiltere geri çekti,) kendi has kadrolarıyla ulus devlet inşasına girişmiş, kocaman bir imparatorluktan Anadolu'ya sıkıştırılmış Türkiye Cumhuriyeti'yle amacına ulaşmıştır. Bunun diğer bir kanıtı, cumhuriyetin Sovyet Rusya'nın önünde hep bir baraj duvarı gibi tutulmasıdır. Bunun için Mustafa Suphilerle başlayan sosyalistlere yönelik soykırımı günümüzde kadar sürdürdü. Ermeni soykırımı sadece bir başlangıçı. Kürtler üzerindeki kültürel soykırımı ise halen devam etmektedir. Diğer azınlıklar, kültürler, Süryaniler ve Türkmenler türkçülüğün dehseti ve uyguladığı karmaşık küçük soykırımlarla gönüllü olarak kendilerinden vazgeçirdiler.

Bütün bunların evrensel ve milliyetçi Yahudiler ve Yahudi sermayesile ne ilişkisi vardır sorusu boş bir soru değil, son yüz yıllık Türkçük tarihini anlamın temel kritik sorusudur. İçinde Türk olmayan Türkçük tarihi bir ideolojik inşadır; hem kuram hem de uygulama olarak yarı yarıya Filistin öncesi bir Ön-İsrail hazırlığıdır. Mustafa Kemal'in dengeleyici (diğer Sovyetler Birliği ve İngiltere, içte çeşitli sınıf ve tabakalar arasında) politikaları olmasaydı, hiçbir güç Anadolu'daki yeni oluşumları İttihat ve Terakki kadroları ile Enver Paşa'nın denetiminden çıkaramaz, Türkçükü Alman faşizmine taş çıkartacak bir şoven faşist tırmanışa geçmekten alıkoyamazdı. Bu da Cumhuriyet'in (cumhuriyet kurulur muydu? Bu da ayrı bir sorudur) daha II. Dünya Savaşı'na varmadan yıkılışı olurdu. II. Dünya Savaşı'nın hemen öncesinde Mustafa Kemal'in ölümü, 1938-45 yılları arasında İngiltere ile Almanya'nın Türkiye-Anadolu üzerinde rekabeti, 1945 sonrasında ABD hegemonyasının keşinleşmesi, Türkiye'nin sistem tercihini NATO'ya girerek resmileştirmesi 1922'nin devamı niteligidir. Cumhuriyet'in partisi olan CHP sistemin sigortası niteligidir. 2000'li yılların başına kadar darbe ve komplolarla yürütülen sistemin diğer bir adı 'Beyaz Türk faşizmi'dir. Bundan kasıt, yapay Türkçük ve toplumun bu Türkçük'e göre terörle homojenleştirilmesidir; bu tanım dışında kalan hiç kimseye ve hiçbir kültüre yaşam hakkı tanınmamasıdır.

ABD hegemonyasının 'Yeşil Kuşak' teorisile beyazdan yeşile kayan Türkiye kapitalizminin Anadolucu geçinen ve İslami örtüye sarılan kesimi baştan beri çıkış yapma peşindedir. Ona bu fırsatı Türkiye solu ve Kürtistan özgürlik hareketi verdi. Beyaz Türk faşizminin sola ve Kurt özgürlük hareketine karşı yürüttüğü savaşta yıpraması ve tecrit olması Anadolucu kanadı güçlendirdi. ABD'nin hem bölge halklarına, hem de Sovyet Rusya'nın yayılmasına karşı harekete geçirdiği İslami milliyetçi hareket, Türkiye somutunda önce koalisyonlarla, 2000'lerden sonra ise tek başına iktidara yerleştii. Beyaz Türk faşizminde Yahudi siyonist milliyetçiliği ne denli etkiliyse, Yeşil Türk faşizminde de evrensel Yahudi sermayesi o denli etkilidir. Bunların en son karar kııldıları sigorta partisi AKP oluyor. Türkiye bürokratik burjuvazisinin doğusunda siyonist Yahudi milliyetçiliği ne denli etkiliyse, Anadolu burjuvazisinin (liberal, özel sermaye de denilmektedir) gelişiminde ve iktidara yerleşmesinde de küresel Yahudi sermayesi (karaimler) o denli etkilidir. Hitler türü faşizmi Enver Paşa, Nihal Atsız, Alparslan Türkeş ve MHP (Milliyetçi Hareket Partisi, kuruluşunu Fevzi Çakmak'ın Millet Partisi'ne dayandırır)

"Türkiye'nin son iki yüz yıllık tarihi dış hegemonik güçlerden bağımsız değildir; sıkı bağıllılık içinde özenle oluşturulmuş 'özel valilik' statüsündedir. Türkiye'nin kritik kavşak noktasındaki konumu, uluslararası hegemonik dengenin özgün bir yansımاسını gerektiriyor. Keskin bağımsızlık idealarına rağmen, hegemonik sistemin en çok tahkim edilen ve sarsılmamasına özen gösterilen bağımlı ülkesi, ulusu ve ulus devletidir"

temsil etmek istedî. Almanya'nın yeginliği Kara Türk faşizmi diyebleceğimiz bu kanadın iktidar şansını düşük kıydı. Faşizmin her üç kanadı da dış hegemonik güçlerin uzantısı olup, hangi güç sisteme egemen olursa onun devamı olarak iç iktidara yerlesir.

Türkiye'nin son iki yüz yıllık tarihi dış hegemonik güçlerden bağımsız değildir; sıkı bağıllık içinde özenle oluşturulan 'özel valilik' statüsündedir. Türkiye'nin kritik kavşak noktasındaki konumu, uluslararası hegemonik denegenin özgün bir yansımاسını gerekli kılmaktadır. Keskin bağımsızlık ideallarına rağmen, hegemonik sistemin en çok takdim edilen ve sarsılmamasına özen gösterilen bağımlı ülkesi, ulusu ve ulus devletidir. Kapitalist hegemonik sistem doğru çözümlenmeden Türkiye doğru çözümlenmez. Tersi de geçerlidir. Sistemin evrensel çözümü Türkiye çözümüdür. Böylelikle soykırım gerçekleri de doğru çözümlenebilir.

c- Hristiyan halklara yönelik terörü, Ermeniler, Süryaniler, Pontuslular ve farklı kültürlerden müslümanların yaşadıkları asimilasyonu ve soykırım denemelerini ancak kapitalist modernitenin Anadolu ve Mezopotamya coğrafyasındaki gerçekleştirmelerle bağlantılı olarak çözümleyebiliriz. Ermeni soykırımı sadece Beyaz Türk faşizmine (İttihat ve Terakki Cemiyeti ile CHP'nin resmi ideolojisi ve siyasi programlı hareketi) bağlamak dar bir yaklaşım olur. Bu soykırının kökeninde çok gerilere giden bir tarih ve daha karmaşık toplumsal etkenler vardır. Ermeni kabilelerin üst tabakası da, Yahudi sermayesi kadar olmasa da, Ortadoğu kültüründe sermayenin oluşumunda önemli bir yer tutar. Ermenilerin kentleri kendilerine erkenden merkez edinmeleri, zanaatçılıktaki ustalarları ve üstün ticari nitelikleri, daha Hittit devleti zamanından beri onları sermayenin sahibi kılmuştur. Özellikle Anadolu ve Mezopotamya kentciliğinde temel aktör konumundaydır. Hristiyanlıkla birlikte (MS 300'ler) hem bu rolleri daha çok farklılaştı, hem de varlıklar görünür hale geldi. Kapitalizmin Ortadoğu'da bir nevi erken doğumunu gerçekleştirdiler. Erken derken, sistematik bir doğuştan bahsediyoruz. Yoksa kapital birikimi Sümerlerden beri her kültürün marjinal unsurlarınca gerçekleştiriliyordu. Ermeni burjuvazisi hristiyanlıkla birlikte ilk defa bu birikimi etkili ve sistemik hale getirdi. Zanaat ve ticaretteki etkili konumları bunu mümkün kılıyordu. Sermaye birikimi her zaman komünel düzenli kabile ve aşiret toplumlarının öfkesine ve karşı koyuşuna yol açar. Çünkü kendi eşitlikçi kültürleri üzerinde devamlı tahrifat yapar. Kent, sınıf ve devlet oluşumlarını geliştirmek kurumsal çelişkilere yol açar. Ermeni soykırımının kökeninde bu yönlü bir çelişkinin varlığını hep göz önünde tutmak gereklidir.

Türkçülük ideolojisinin gerçek yaratıcıları Yahudi aydınları

Kapitalist modernitenin yükselişe geçtiği çağın başlangıcı olan 16. yüzyıl, Ermeni burjuvazisinin de yükselişe geçtiği yüzyıldır. Hem İran hem de Osmanlı İmparatorluğu içinde manifaktür (el tezgahtarı) sanayisi ve ticaretinde başrol oynuyorlardı. Bender Abbas ve İsfahan kentleri ile İran, İstanbul ve İzmir üzerinden Avrupa ve Uzakdoğu Asya'ya kadar geniş bir alanda faaliyet yürüten ticaret tekellerinde önemli pay sahibiydiler. Belli başlı birçok kente gelişmiş Ermeni mahalleleri vardı. 19. yüzyıla kadar Ermeni büyük ve küçük burju-

"Hiçbir örnek ulus devletçiliğin bir soykırım rejimi olduğunu Ermenilerle Türkçü ulus devlet çatışmasından daha öğretici biçimde gösteremez. Ermeni halkın trajedisi, erken kapitalistleşen bir burjuvaziye ve komşularının üstünde bir kültürel gelişme düzeyine sahip olmasından ve kapitalist hegemonyacılığın acımasız oyunlarından kaynaklanmaktadır. Süryani-Keldani soykırımı da aynı mekanizma tarafından bu kez Kürdistan'ın iç güneyinde gerçekleştirilecektir."

vazisi esas olarak ekonomik alanda etkilidir. Mimarlık sanatında da onde gelen bir role sahiptirler. Ortadoğu'nun birçok mimari eserinin altında imzaları bulunmaktadır. Batılı Hristiyan misyonerlerin 19. yüzyılla birlikte Osmanlı İmparatorluğu'nda yoğun faaliyete geçişlerinde Ermenileri kazanmak ilk hedefleriydi. Süryani ve Rum kiliseleri kendi kendilerine yeterliydi. Kritik durumda olan Ermeni kiliseleridi. İslami halklar arasında son derece dağınık bir yerleşimleri vardı. Çokunluk arz etikleri coğrafyalardan çok sınırlıydı. Özellikle Anadolu ve Mezopotamya'da kent ile kır arasındaki işbölümü çerçevesinde görülen karma yerleşim birimleri demografik yapının temel özelliğiydi.

Avrupa'nın, 19. yüzyıl milliyetçiliğinin misyonerler kanıyla açtıkları okullar ve propaganda faaliyetleriyle Ermeni toplumu üzerinde güçlü kişirkötü etkilere yol açması kaçınılmazdı. Daha da önemlisi, Avrupa sermayesinin ilk küreselleşme hamlesiyle işbirliğine giren Ermeni burjuvazisi, dünya genelinde yaşadığı gibi, Avrupa'da oluşan ulus devlet amaçlı milliyetçiliğin yoğun etkisine girdi. Kendi sermayesini emin biçimde kullanabileceğini ulusal pazar derdine düştü. Tıpkı Yahudi sermayesinin yurt arayışı gibi, Ermeni yurdu talebi de güçlü bir biçimde gündeme yerleştı. Ermeni toplumu kadim yerleşik bir halktı, ama çokunluk ve homojenlik arz eden bir konumdan yoksundu. Dolayısıyla ulus devlet arayıtı tehlili gelişmeleri beraberinde taşıyan bir amaçtı.

19. yüzyılın ikinci yarısında gelişen ilk milliyetçi örgütlenmeler, İmparatorluk içinde nüfusları ve sermayeleri oranında bir siyasi katılımı hedeflemektedir. Bu daha gerçekçi ve uygunlama kabiliyeti olan bir programdı. I. ve II. Meşrutiyet'te de oldukça başarılı olmuşlardır. Fakat milliyetçiliğin doruklara tırmandığı 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlangıcında giderek bağımsız ulus devlet talebine yöneldiler. Talepte bulunulan topraklarda başta Kürtler ve Türkler olmak üzere birçok değişik kültür barındırdı. Rus Sosyal

Demokrat İşçi Partisi gibi bir oluşum olsaydı, belki de 1905 ve 1917 Rus Devrimlerine benzer devrimler teleninde Osmanlı İmparatorluğu'nda bir federatif sistemin kurulmasını hedeflemek en gerçekçi çözüm yöntemi olabilirdi. Sol Hıncak ve sağ Taşnak Partileri katı, dar milliyetçi örgütlenmeler olma konumunu aşamadılar.

Trajedinin altındaki diğer önemli bir tarihsel etken, hristiyanlıktan etkilenen ve karışık etkilere yol açan Ermeni milliyetçiliğiydi. Yahudi milliyetçiliğinin Avrupa'da yol açtığı anti semitik etkilere benzeyen bir etki Müslüman toplumlarda yankı buluyordu. Daha da vahimi, Yahudi sermayesinin Osmanlı İmparatorluğu'ndaki etkisiyle olan rekabeti. Genelde hristiyan sermayedarlarla Yahudi sermayedarlar arasında daha imparatorluğun kuruluşlarında, İstanbul'un fethinde ve özellikle İspanya'dan kovulan Yahudilerin ağırlıklı olarak İstanbul ve Selanik'e yerleştirilmesinde kendini gösteren bu çelişki giderek kızıştı. Çünkü imparatorluktaki Rum ve Ermeni kültür ve sermayesinin etkisi daha eskilere gitmekte olup, sürekliliğe ve yoğunluğa sahipti. Kaldı ki, imparatorluğun mali, sınai ve ticari faaliyet alanları bu üç etnisite ve iki din, millet (Osmanlı sisteminde bunlara millet deñirdi) arasında paylaşılmıştı. Aralarında rekabet kaçınılmazdı. Avrupa kapitalizminin hegemonikleşmesi ve İmparatorluk üzerinde yayılması bu rekabeti daha da kızıştırdı. 19. yüzyılda her üç etnik grupta sadece güçlü iktidar paylaşım talepleri değil, yurt arayışları da gelişiyordu. Bu arayışlar da birbirleriley çok etkiliydi ve rekabeti körükliyordu.

Ayrıca hristiyanlığın daha doğuşu sırasında Hz. İsa'nın Roma Valisi'nin işbirlikçi Yahudiler tarafından çarmıha gerdirilmesi, genelde hristiyanlarla Yahudiler arasında sürekli bir hoşgörüsüzüğe ve nefrete yol açmıştır. Tüm bu etkenler birleşince, Osmanlı sarayı ve bürokrasisiyle daha güçlü mali ilişkilere sahip olan Yahudi sermayedarlar üstün bir konumu işgal etmekteydi.

İttihat ve Terakki Cemiyeti Yahudilerin güçlü desteğiyle, hem ideolojik

(turkçülük faaliyetleri) hem de maddi (turkçülüğün esas besleyici kaynağı idiler) yönünden katkılarıyla kuruldu ve geliştirildi. Alman militarizmini temsilen yeniden inşasına başlayan modern Osmanlı ordusunu eğiten Alman paşalar ve subayların büyük kısmı Yahudi kökenliydi. Hem II. Meşrutiyet'in ilanında, hem 31 Mart karşı darbesinin bastırılmasında, hem de I. Dünya Savaşı'nın ardından gelişen ulusal kurtuluş savaşında Yahudi kadrolar stratejik rol sahibiydiler ve bu rollerini başarıyla oynadılar. Türkçülüğün tüm temel yapıtları ilk defa Yahudi aydınlar (Vambery, Cohen gibi) tarafından yayınlandı. Türkçülük ideolojisinin gerçek yaratıcılarıydılar. Türk toplumunun ezici coğuluğu bu ideolojiye ters bir gerçekliği yaşıyormasına rağmen, eğitimsziliği ve örgütüzlüğü nedeniyle etkisiz olup, bu kadrolar devletin yeniden inşasında (İttihat ve Terakki ve CHP yoluyla) yine temel çekişmek rolünü oynayacaklardır. Yahudilerin bu bariz üstünlükleri karşısında, hristiyan Ermeniler ve Rumların yeni devlet oluşumlarında etkili olma şansları çok azdı. Ekonomideki güçlü varlıklar, iktidarda bulunan rakipleri (Yahudi sermayedarları ve oluşturdukları Türk devletçi kolektif kapitalist sınıf) karşısında daha çok hedef haline gelmelerine yol açıyordu. Cumhuriyet ilan edildiğinde geriye pek bir şeyleri kalmayacaktı.

Küçük menfaatlar için bir çok halk katıldı

Ermeni soykırımı, bu genel tablo içindeki en trajik bölümdür. Ulus devlet için ayağa kalktıklarında (1914 önceşinde ve savaşın ilk yılında), İttihat ve Terakki yönetiminin 24 Nisan 1915 tarihli kararı temelindeki karşılıklı saldırlı kendilerini binlerce yıllık yurtlarından atılmak ve yollarda imha edilmekle, geriye kalanların ise uzun süreli diaspora yaşamına mahkum edilmesiyle karşı karşıya bulacaklardı. Diaspora Ermenileri bir gerçeklik, ama çok mutsuz, ezik ve yıkık bir gerçeklik.

Kurulan küçük Ermeni ulus devleti belki de bir teselli kaynağı olacaktır. Soykırımda sadece Türk burjuvazisinin değil, Kurt feodallerinin de payından bahsedilir. Bunlar sadece Ermeni soykırımda değil, aynı dönemlerde daha değişik biçimlerde (özellikle Hamidiye Alayları'nda) yürütülen Kurt soykırımda da aslı suçu unsurlar durumdaydılar. Halen yürütülmekte olan Kurt soykırımda bunlar 'köy korucular' olarak, Kürtlüğü inkar karşılığında mülklerini ve sermayelerini artırarak ve gerekliginde sahte Kurtçülük yararak lanetli rollerini oynamaya devam etmektedir.

Hiçbir örnek ulus devletçiliğin bir soykırım rejimi (genel olarak tarihi yadsıma, yerel kültür ve demokratik oturum etme) olduğunu Ermenilerle Türkçü ulus devlet çatışmasından daha öğretici biçimde gösteremez. Ermeni halkın trajedisi, erken kapitalistleşen bir burjuvaziye ve komşularının üstünde bir kültürel gelişme düzeyine sahip olmasından ve kapitalist hegemonyacılığın acımasız oyunlarından (küçük günlük bir menfaat karşılığında binlerce yıllık bir kültür gözden çıkarmalarından) kaynaklanmaktadır.

Süryani-Keldani soykırımı da aynı mekanizma tarafından bu kez Kürdistan'ın iç güneyinde gerçekleştirilecektir. Asurlular ve Babilliler ile (Mardin Muhalmilerinin kendilerini Akadlara dandırmalarını hesaba katarak) Akadlardan kalma bu üç hristiyan kültürün ve diğer versiyonlarının tüketiliş öyküleride son derece trajiktir. Bir dönemler üç görkemli imparatorluk (Akad, Babil, Asur) kültürünü yaşayan bu halklar, tarihin belki de ilk tüccar ve zanaatkar kavmiyidiler. Kente doğmuş, kente büyümüşlerdi. Mitolojinin, dinin ve sanatın büyüleyiciliğini derinligine yaşamışlardır. Sümer kültürünü dünyaya taşımışlardır. Uygarlığı dünyaya taşıyan kavimlerdi. Beş bin yıllık bu görkemli tarihten geriye ancak müzelik bir miras kalmış gibidir. Biraz özgün kilise kalıntıları, birkaç zanaat ve biraz da mimari eserleri ve moda sanatı. Öykülerini Ermenilerinkine benzer. MÖ 2000'lerden başlayan ilk kapital sahibi olmaları, ilk karhaneleri (Kar = karum, ilkçağın acentesi anlamındadır) açmaları, ilk kervan sahipleri olmaları aslı özellikleridir. Ticaret kolonilerini ilk kuranlardı. Güzel dokumanın ticaretini yapanlardı. Telkari zanaatinin öncülerleri, gümüşün ve altının en güzel işlemecileriydi. Ticari muhasebenin, binlerce tuğla tabletli mektubun yazılıcısıydı. Tarihin gurur veren yönü kadar hüzün veren yönleri hep içe var olageldi.

Roma için dillendirilen "hristiyanlıkla savaşçı" özelliklerini kaybettiği için "çökü" sözü, Doğu'nun hristiyan halkları için de söylenebilir. Bu antik kültürler hristiyanlığa sarılmışlardı, acaba daha çok yaşama şansına sahip olamazlar mıydı? Soru önemlidir ve güncel gerçeklikle ilgilidir. Bunlar ilk hristiyanlaşan halkları. Aynı kökenden gelikleri Arapları uygarlıkla tanıttılar. Arap İslamının doğusunun da asıl hazzılayıcılarıydı. Kültürel mirasın en az ticaret kadar güçlü taşıyıcılarıydı. Çin ve Hint'ten Avrupa ve Afrika ülkelerine kadar sadece mal taşımadılar, çok zengin kültürel değerleri de taşıdılar, kültürel değerler yarattılar. Kültürleri birbirlerine tercüme ettiler. İşte tüm bu tarihsel mirasın sahipleri olan bu halkın tükenişi gerçekten incelenmeye değer tarihsel konuların başında gelir. Hem konuların hem de sorunların başında yer almaktadır.

Hristiyanlıktan önce antikçağ dönemindeki kapitalle ilk tanısan unsurları başlarında taşıdıklarını bu halkların ta-

İhśizligi olabilir. Kapitalin laneti Yahudilere de çok çıktı. Soykırıma uğramaları da sonuca kapitalizmdeki zaferleriyle ilgilidir. Benzer bir durumu kapital sahibi öteki kültürlerde görmek mümkündür. Kaldı ki, bu kapitaller Akad, Babil ve Asur İmparatorlarının acısız talan ve katliam seferlerinin bir nevi geri dönüşüdür. Geçerli olan biraz da 'etme, bulma dünyası' oluyor. MÖ 600'lərden itibaren hegemonyalarını önce Medler ve Perslere, daha sonra İskender, Helenler, Roma ve Bizanslılara kaptıran bu antik Mezopotamya kültürleri, hıristiyanlığın kurucu halkları olarak bir nevi karşı direnişi geliştirmek durumundaydalar. Süryani ve Keldani olarak ad değiştiren bu kültürler Roma, Bizans, Persler ve Sasanilere karşı hıristiyanlık kültürüyle yanıt oluşturdu. Bu önemli bir tespittir. Yeterince fiziki güçleri olmadığı için varlıklarını ancak yumuşak güçle, yeni bir dinsel kültürle devam ettirebilirlerdi. Hıristiyanlığı yaratmak zorundaydalar. Başka türlü davranışları halinde her iki hegemonik gücün ayakları altında, elli arasında yok olacaklardı. Dolayısıyla hıristiyanlığın yumuşak dili ("sağ yanğına vurulduğunda sol yanğını çevir!") bir tercih değil bir zorunluluktu. Bu temelde eski imparatorluk kültürü ve putperestliğinden yoksulların yeni barış ve kültür dinine dönüş yaptılar, dönüşüm yaşadılar. Tarihin zalim kültüründen mazlum kültürüne bir dönüş ve dönüşümü bu. Hıristiyanlık bu anlaşımla ilk üç yüz yılında köleci sistemin dışındaki kolektif insanlığın ilk ciddi vicdanı ve ahlaki hareketidir. Özgürkobilincin ilk önemli biçimlerindendir. Babil, Asur, Grek ve Ermeni kültürü o dönemin en gelişkin kültürüdür.

10. yüzyılda hıristiyan aklı ve vicdanı tüm Avrupa'ya damgasını vurdu

Kudüs Yahudi peygamberlik döneminde önemli bir merkez konumundaydı. Daha doğrusu, Urfa'dan sonra ikinci önemli tapınak merkeziydi. Roma döneminde dinsel üst tabaka işbirliğine yatarıca, alt tabakanın temsilcisi olarak Hz. İsa'nın yolu açılmıştı. Yahudilerin zengin üst tabakası Roma'yla birlik olunca, İsa taraftarıları azılığa düştüler. Bu durumda geriye kalan en kültürlü topluluklar olan Grekler, Asurlular, Babilliler ve Ermeniler hıristiyanlığı en çok benimseyen halklar oldular; kolektif biliç ve örgütlenme hareketi olarak paylaştılar. Hıristiyanlık ezilenlerin, yoksulların ilk kavimler ve kabileler arası dayanışma hareketi olarak da değerlendirilebilir. Komünist Enternasyonal'ın bir nevi ilkel biçimidir.

Helenler, Ermeniler, Süryaniler ve Keldaniler MS 300 yıllarından itibaren patriklerin himayesinde kendi kiliselerini kurarak dini kurumsallaştırdılar. Hıristiyan halklar, kavimler haline dönüştüler. Dönemine göre bu önemli bir dönüşümü. İslamiyetin çıkışına kadar da bu konuda oldukça başarılıydılar. Avrupa'nından çok önce Ortadoğu kültüründe ve uygulığında tarihsel bir aşamayı gerçekleştirmiştir. 6. yüzyıla geldiğimizde, batıda Bizans topraklarını tamamen hıristiyanlaşmış olup, Avrupa'nın içlerine doğru hızla yayılan tarihsel Haçlılar hareketini çöktürdü. 10. yüzyıla gelindiğinde, hıristiyan aklı ve vicdanı tüm Avrupa'ya damgasını vuracaktı. Doğu'da Sasani İmparatorluğu'nun dinsel açıdan neredeyse düşürecek (Zerdüşlü gerilemeye) kadar güçlenmişlerdi. Hindistan ve Çin'in içlerine kadar yayılmışlardı. Burada öncü rolü Süryani din adamları olan patrikler oynu-

yordu. Hıristiyanlık tam da dünya dini haline gelecekti ki, İslamiyet doğdu. İslamiyetin ilk çekirdek savaşçılarını (mücahitler) ilkel dinler olan animizm ve totemizme inanan puta taparlardan dönüşenler teşkil ediyorlardı. Hz. Muhammed'in söylemine uygarlık diyarları 'cennet' olarak tasvir ediliyordu. Aslında cennet kavramındaki öte dünyalık, ölümüne savaşanların kazanacakları güzel yaşamlı memleketler, yani uygarlık diyarları oluyordu. Daha sonra Hz. Muhammed'in söylemi softalarca saptırılarak, ölümden sonra girilecek bir ahret yaşamı olarak yorumlandı. Doğru olan, bu dünyadaki (Arabistan çöl yaşamına kıyasla) cennet gibi güzel yaşamlı uygarlık diyarlarının fethedilmesiydi. Bu da ölümüne savasçılığı gerektiriyordu. Buradaki ölümcül ahatteki cennet olarak yorumlandı. Eğer İslamiyeti doğru anlamak istiyorsak, bu tür yorumun bir söylem saptırması olduğunu çok iyi bilmek durumundayız. Bu vaat çöllen ilkel kabile insانına çok çekici geldi. Bilindiği üzere daha bir yüzyıl dolmadan, bu insanlar Atlas Okyanusu'ndan Büyük Okyanus'a (Fas'tan Çin'e) kadar yayıldılar. İbrahimî bir din olarak İslamiyet de onun aynı kökenden (yahudilik ve hıristiyanlıktan sonra) üçüncü versiyonu olarak doğmuştur. Bu nedenle kendini tamamlanmış son din ve peygamberliği olarak ilan ediyordu. İlk iki versiyonun artık gereksiz olduğunu, üçüncü versiyonun tamamlanmış din ve Hz. Muhammed'in de son peygamber olduğuna binaen hak dini ve peygamberi olarak kabul edilmesi gerektiğini allahın emri ve dinin şartı olarak beyan ediyordu. Bu durumda yahudilik ve hıristiyanlıkla çalışma ve çalışma kaçınılmazdı. Kökenlerinin ortak olması, daha sonra yaşadıkları farklılaşmanın kabile ve kavim (günümüzde de ulus devletin iktidar ve kapitalist elitleri) üst tabakalarının gelişkileriyle birleşip çatışmalara dönüşmesini engelleyemeyecekti.

Bu bağlamda özellikle İslamiyetin ilk hızlı yayılma alanlarında yaşayan Süryani, Helen ve Ermeni toplumları için olumsuz bir dönem başlamış oluyordu. Bu toplumlar ilkin siyasi ağırlıklarını yitirdiler. Kendilerini kollayan iktidarlar ve devletler yıkıldı. İslami hegemonya başkaldırmamaları kaydıyla kendilerini sağ bıraktı. Buna karşılık ağır bir vergi olan 'cizye'ye bağlayıp, gittikçe çaresiz kalan ve yoksullaşan halklar, kavimler olma sürecine sotku. Fakat ekonomik ve kültürel tecrübeleri kendilerini İslami iktidarlar dö-

neminde de yine zengin kılmaya yetiyordu. İktidarlar kendilerinin ekonomik ve kültürel becerilerine muhtaçı. Aynı husus Yahudiler için de fazlasıyla geçerliydi. Bu temelde varlıklarını kapitalist hegemonyanın Ortadoğu'da yayılmaya başladığı 19. yüzyılın başlarına kadar taşıdılar.

Avrupa hegemonik güçlerinden Ingiltere, Mısır'dan Hindistan'a kadar uzanan hattı güvence altında tutmak için kendine bağlı unsurlar bulma peshindeydi. Bunları bir yandan Osmanlı sultanları eliyle (baskı ve şantaj politiklarıyla) temin etmeye, diğer yandan yerel unsurlarla da takviye etmeye çalışıyordu. Süryaniler bu politika için uygunluk arz eden içinde gelen unsurlardandı. Körfez ve Irak'ın denetiminde öncü rol oynayabilenlerdi. Kuzeyden Rus Çarlığı da Ermeniler üzerinden aynı oyunu oynuyordu. İç etkenler olarak hıristiyanlık, erken kapitalistleşme ve misyonerlik faaliyetiyle güçlenen erken milliyetçilik Ermeniler felakete sürüklediği gibi, Süryaniler ve Keldaniler de büyük felaket (soykırım) sürecine sotku. Ermeni soykırımındaki mekanizma Süryaniler ve Keldaniler için de aynı biçimde çalıştı. Kuzey Kürdistan'da Hamidiye Alayları nasıl Ermeni felaketinde kullanıldıysa, Güney Kürdistan'da, Botan ve Behdinan'da daha erkenden, 1840'larda Kurt beylik güçleri Süryanilere karşı kullanıldı. Süryan katliamları yaşandı. Sonuçta hem provoke edilen Bedirhan Bey önderlikli Kurt hareketi, hem de Patrik önderliğindeki Süryani Milli hareketi tasfiye edilmekten kurtulmadı. Geliştiğinde bu provokasyon Osmanlı Sultanlığı ve bürokrasisinin Kürtistan'da, İngiliz hegemonyasının da Irak'ta gelişmesine ve kökleşmesine yol açtı. Bu katliamdan sonra Süryaniler bir daha kendilerine gelemediler. Dağılma ve diaspora yolunda hızla ilerlediler.

Anadolu'nun son bin yıllık tarihinin gerçek yüzü açığa çıkarılmalı

Sünni islamcılık daha Emeviler döneminde beri hıristiyan halklar için bir talan rejimi idi. Onurlu bir halk olarak yaşamalarına fırsat tanımıyor. Ortadoğu açısından hıristiyanlığın tasfiyesi kültürel bakımından ve zenginlik açısından ürkütücü bir dönemde işaret ediyordu. Bu kültürlerin kaybı büyük bir zihniyet ve maddi zenginlik kaybıydı, sanatın gerilemesiydi. Bu soykırımı ve tasfiyelerin gerçekleşmesinde esas sorumlu güç kapitalist modernitedir. Müs-

luman işbirlikçiler ikinci derecede bir rol sahibidir. Halkları adına varlık ve özgürlük mücadelelerini yürütentenin doğru bir tarif ve toplumsal çözümlemeye ve demokratik modernitenin bağıt açısından geriye kalan kültürel miraslarını koruyabileceklerini ve özgür kılabileceklerini çok iyi bilmeleri gereklidir.

Anadolu Helenlerinin tasfiye edilmesi öyküsü de benzer çizgiler taşır. MÖ 1000'lü yıllarda başlayan Ion kolonileşmesi MÖ 600'lere Ege kıyıları başta olmak üzere kıyı ve iç bölgelere sızmış, yeni bir uygarlığın temelini atmıştır. Doğu kültürünü başarıyla özümsemiş ve yeni bir sentezle tarih sahnesine çıkmıştır. Bilim, felsefe ve sanat alanında görkemli bir döneme damgasını vurmuştur. Sümer uygarlığından sonra ikinci büyük uygarlık aşaması olmuştu. Sanılanın aksine, bu uygarlık Atina ve diğer yarımadada kentlerinden kaynaklanmamıştır; tersine, Ege kıyılarındaki uygarlık, Atina'dan Marsilya'ya kadar Kuzey Akdeniz ve Karadeniz kıyılarını kolonileştirmiştir. İskender'in fethiyle bu uygarlık Ege kıyılarından Hindistan'a kadar taşındı. Helen Çağı denilen bir dönem (MÖ 300 - MS 250) açılmıştır. Roma ve Bizans bu kültür üzerinde gelişmişlerdi. Aynı kültür Sasaniler de oldukça etkilemiştir. Süryaniler kanıyla Ortadoğu kültüründe türkçe edilmiş, İslamiyetin doğuş ve hikmet yolunda (felsefede) gelişmesinde ana damarlardan birini oluşturmuştur. Bizans'ın kendisi bir nevi hıristiyan Grek İmparatorluğu'ydur. İslamiyetle gerileme sürecine girmekle birlikte, Helenler İstanbul'un fethine kadar siyasi güçlerini devam ettiriyorlardı. İstanbul'un fethiyle siyasi egemenliklerini yitirdiler. Fakat Ermeniler gibi ekonomik ve kültürel güçlerini yaşamaktan ve geliştirmekten geri durmadılar. Osmanlı İmparatorluğu'nun oluşumunda, denizcilik, ticaret ve zanaatçılıkta önemli yer tuttular. Bu konumlarını Yunan ulus devleti kuruluncaya kadar (1829) devam ettirdiler.

Bu tarihten sonra tarih kendileri için de acı olmaya başladı. 20. yüzyılın başlarında gittikçe kan kaybediyorlardı. Balkan Savaşları ve I. Dünya Savaşı'ndan sonra durumları daha da güçlendi. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin Yahudi sermayedarlarla kurduğu ittifak, kendilerinin yanı sıra tüm hıristiyan halkların aleyhine çalıştı. Savaşta İngiliz yanlısı olmanın ağır faturasını ödediler. Başta İstanbul olmak üzere birçok kent ve köyden ayrılmaya zorlandılar. Ermeniler ve Süryanilere uygulanan politikanın benzeri onlara da uygulandı.

Ulusal kurtuluş savaşından sonra mübarede yoluyla üç bin yıllık yurtlarını terk etmeye zorlandılar. İngilizlerin basit bir dönenmelik çıkarı tarihin en önemli kültür ve uygulıklarından birinin tasfiye edilmesine yol açmıştır. Geriye kalanlar da Beyaz Türk faşist terörüyle neredeyse tümüyle Anadolu'dan atıldılar. Varlıklarını en az Ermeni ve Süryani trajedi kadar ağır bir durumla sonlandırmıştı. Karadeniz kıyısındaki halkların akibi de aynı oldu, aynı trajedi paylaştılar. Halbuki onlar da (Pontuslular) bu alanda binlerce yıllık bir uygarlığı geliştirip yaşıtmışlardır.

Hıristiyan bir halk olarak Gürcüler Kuzeydoğu Anadolu'da, Doğu Karadeniz kıyılarında çok eski bir tarihten (Hititlerden beri tanınmaktadır) bir uygarlık geliştirmiştir. Hıristiyanlık döneminde uygarlıklar daha da gelişmiştir. Onlar da Ermenilerinkine benzer bir kaderi paylaştılar. Anayurtlarının büyük kısmını İslamcı yayılmacılarla kaptırıp küçük bir alana sıkıştırıldılar. Bunda Çarlık Rusyası'nın politikalarının payı da vardır. Ağır zorluklarla boğuşan bu halk yaşadığı travmalardan kendini hala kurtaramamış değildir.

Anadolu Yahudiliği daha önce bahsettiğimiz gibi Selçuk Bey'den beri (Hazara Yahudi devleti, MS 900'lər) Türk kabilesi üst tabakasıyla ittifak halindeydi. Değişik biçimlerde bu birlikte Kafkasya, Kırım, Doğu Avrupa ve Anadolu'da da sürdürdü. İspanya'dan atılmalarından sonra Anadolu kendileri için emin bir sigınak olmuştu. Bunda imparatorluk malîyesindeki doldurulamaz yerleri önemli bir rol oynamıştı. Hıristiyan halklara karşı Osmanlı Sultanı ve bürokrasiyle bağlıları gittikçe güçlenmiştir. 1550-1600'lere Osmanlı sarayını büyük ölçüde kontrollerinde bulunduruyorlardı. 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın ilk çeyreğinde imparatorluğun görünmeyen gerçek gücüdür. II. Meşrutiyet, 1 Ocak 1913 Darbesi, I. Dünya Savaşı ve Ulusal kurtuluş stratejik önderlik rolünü de görünmez biçimde türkî maskeyle başarıyla oynamışlardır. Beyaz Türk uluslararası (faşizminin) gerçek mucidi ve inşâcısıydılar. Ekonomiden kültüre, askeri yeden dış politikaya kadar tüm önemli kurumsal gelişmelere hem zihniyette hem de yapısalşamada öncülük etmişlerdi. Bu rol (Anadolu Türk müslüman burjuvazisiyle aralarında bazı çeşitlilikler doğsa da) halen devam etmektedir. Cumhuriyet son tahlilde hıristiyan halklara karşı bürokratik Türk burjuvazisiyle Yahudi sermayesi arasındaki ittifakın bir ürünü olarak doğmuş, günümüzde kadar bu niteliğini (Yahudi sermayesi İsrail'in kuruluşundan sonra kısmen çekile de) sürdürmüştür. Selçukluların beri Anadolu'daki iktidar, ekonomi ve ideolojik tekellerde Yahudi kültürünün rolünü hesaba katmadan, ne hıristiyan halkların tasfiyesini ne de Türk iktidarı, ekonomik ve ideolojik elitlerinin gelişmesini çözümleyebiliriz. Zaten bu ittifakı çözümlemeden, 1925 yılından beri Kürtlere yönelik yürürlükteki tenkili, tedbi, asimilasyonu ve soykırımı hiç anlayamayız.

Taslak halindeki bu değerlendirmeler savunma esprisi içinde Anadolu'nun son bin yıllık tarihinin gerçek yüzünü açığa çıkarmaya yönelikler. Bu konudaki tarih bilincinde muazzam bir kırılık ve körlük vardır. Bu kırılığı ve körlüğün amadan halkların, özellikle trajik konumda olan halkların kültürel mirasının değerini doğru anlayamayacağımız gibi, güncelde doğru yaşayamaz, geleceğe taşıyamaz ve özgür kılarak kardeşçe yaşamayı başaramayız.

Önderlik bizi hakikate çağrıyor

Her insan doğduğunda doğduğu yerin ve mensup olduğu halkın içinde bulunduğu durumla eş değer bir gelişim gösteriyor. Tabii Kurt halkı için yaşamın adının ‘ölüm’ olduğu gerçekini unutmadan, hep yalan yanlış bir tarihte yaşamaya inandırılmışlık üzerinde her türlü soykırımların denendiği, kendi kimliğimizin, gerçekimizin dışında bir yaşam mücadelesi içinde yaşamaya, aslında yaşamamaya mahkum bırakılmış yaşam biçimini bizler de kapitalist modernite sisteminin ördüğü ağlar içinde sürüklenerken yaşamaya çalışıyoruz. İnsanlar isimlerini koyamadığı şeylerin karşısında nasıl davranışacaklarını ve kendilerini nasıl savunacaklarını bilemezler. Bu kadar yalan bir dünyada bir de kişilik ve aile çapaklılığı eklenince içinden çıkmazı zor yaşamlar yaşanıyor.

Kurdistan, tarihe ve insanlığa analık yapmış gerçeklik, bağımsızlık ve özgürlüğün sonlanmaz olani, tarihin ardi arkası kesilmeyen iktidar ve özgürlük ikileminin yol açtığı savaşların en büyük tanığı, Hz. İbrahim'in halkına isyan etmeyi öğrettiği yer, İskender'e geçit vermeyen coğrafyasıyla halkın umudu ve dünyanın akan kanına kan bulma yeridir. Kurdistan halkı bu paha biçilmez zenginlikler üzerinde yaşayan dünyanın en eski özgür halkı olduğundan dolayı hegemonik güçler için hep tehdit olmuştur. Bizler için yaşam hakkı hiç olmamıştır. Her zaman soykırımlardan katliamlardan geçirilmiş, sessiz ve etkisiz kilinincaya kadar, her türlü asimilasyon, imha ve inkar politikaları uygulanmıştır. Tüm bu insanlık dışı uygulamalar ve canavarlaşan sistem karşısında Kurtler kendi varlıklarını muhafaza edebilmek için her zaman bir biçimde direnmışlar ve kesinlikle teslimiyeti kabul etmemiştir. Nasıl ki şimdî özgürlük mücadeleminin en büyük dostu dağlara, o zaman da Kurtlerin en büyük meşru savunmaları dağlara çekilerek yapılmış, bu şekilde kendi hayatlarını, gelenek ve göreneklerini koruyabilmışlardır. Kurtler böylesi eski bir tarihe ve özgür yaşam mücadelesine sahiptirler. Kurtlerin neolitik devrimden sonra özgür yaşama sahip olmamışındaki en büyük engel, işbirlikçi teslimiyeti Önderlerdir. Bünların iktidara benzeserek Kurt toplumunun çıkarları yerine kendi dar menfaatlerinin etrafında hareket etmeleri, bölge ve aşiret kısır döngüsünden kurtulamamaları, halka bu şekilde öncülük yapmalarından dolayı bir türlü akan kan durmamış, Kurt halkı insanlık tarihi içerisinde hak ettiği yeri alamamıştır. Sistem Kurtlerin askeri ve isyancı yönlerini bildiği için, Kurtler hep parçalı bırakarak ve çok küçük tavizler karşılığında yaralı biçimde tutarlar kendi hükümlerini sürdürmüştür.

Önderliksel çıkış, hem kendi Kurt gerçekliğimizi hem de yok edilmemiz üzerine yapılan hesapları ve imha-inkar siyasetini açıkça bize göstererek, bundan sonra Kurt halkın kendi özgürlüğü için savasmaktan başka çaresinin kalmadığını, bunun da ancak PKK saflarında olduğunu net bir şekilde gösterdi. Kurtler, kapitalizmin Ortado-

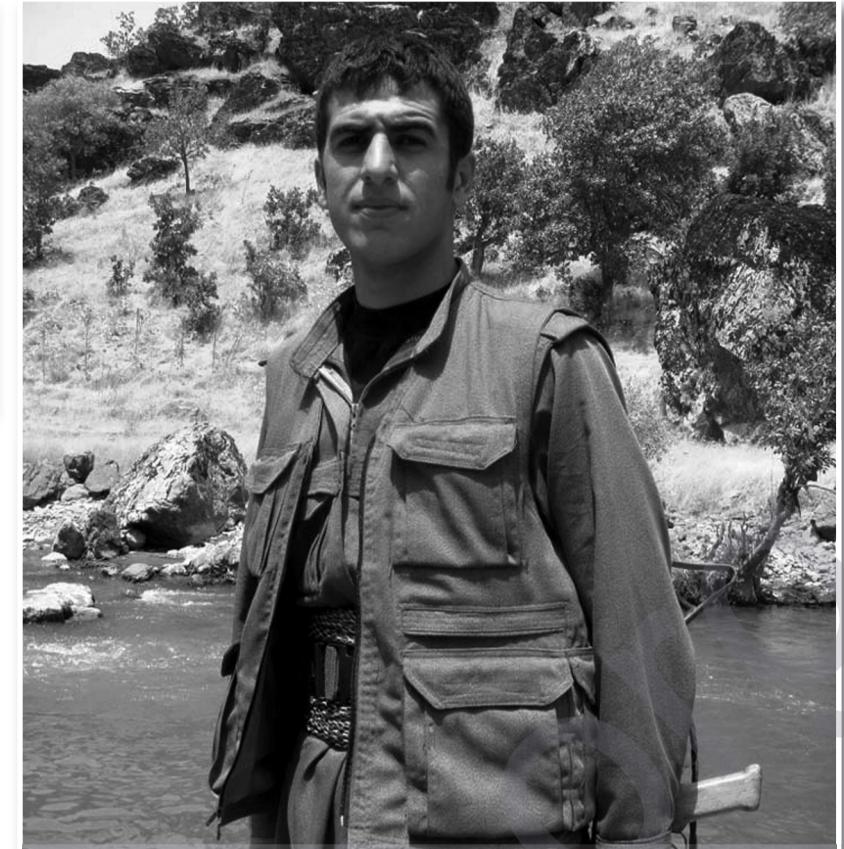
ve özellikle Kurdistan'da ördüğü sistemin ağlarını ancak ahlaki ve politik toplumun öncüsü olma rolünü alan ve bunun için büyük bedeller veren PKK sayesinde iyi anlayıp, onunla hareket ederek dünyada hak etmiş oldukları yeri alabilirler.

Zaten içinde bulunduğu zaman diliminde kapitalizmin ulus devlet anlayışı tamamen bir çıkmaza girmiş durumdadır. Kendini tümüyle desifre etmiş bir sistem son çırpınlarını yaşıarken, insanlığın doğuş besiği olan Ortadoğu halkları da artık kendi hür ve özgür iradeleri ile yaşamak için baş kaldırmış bulunuyor. İnsanlar, ardı arkası kesilmeyen özgür yaşam tutkuları ve kendilerine yeni nefes boruları açmak için mücadele veriyor. Bir gencin kendini ateşe vermesi ile adeta domino taşı gibi ulus devlet anlayışları bir bir yıkılıyor. Tabii sistem boş durmuyor ve bu onurlu halk direnişlerinden kendine pay çıkarmak için Truva atı rolünü oynayacak keşimlere yönelik desteklerini artırdıkları göz önündedir. Bu yeni Ortadoğu dizaynını en çok etkileyecək kesim PKK olacağından, ABD'in uşakları ve TC, her şekilde Kurtleri kıskaca almaya çalışıyor. Hegemonik güç şunu biliyor; Ortadoğu'daki halk ayaklanmasıının çoğu örgütsüz, öncüsüz ve ideolojisiz; yani kapitalizme herhangi alternatif sistemleri yok. Kurt halkı ise Önder Apo etrafında örgütü, ideolojik, askeri düzeyde kazandığı birikim ve mücadele tarzıyla sisteme alternatif, demokratik moderniteyi kurmada son derece kararlı, inancı ve tecrübelidir. İşte sistemin belini kıracak olan da budur. Kurtlere karşı yapılan tüm soykırımların katliamlara karşı dünya üç maymunları oynuyor. Ortadoğu yeniden şekillenirken Kurtler ne pahasına olursa olsun, bu sefer hak ettiği özgür yaşama kavuşturacaklardır. Arap baharı diye nitelendirilen sürece Kurtler damgasını vuracaktır. PKK, Kurt halkın gücünü dayanarak yarattığı muazzam direniş geleneği sayesinde hiçbir güç dayanmadan halkın demokratik konfederal sistemini kuracaktır. Yeter ki demokrasi, sosyalizm ve özgür yaşam için mücadele veren onur, şahsiyet, şeref ve namus sahibi insanlar, topluluklar olsun. Halkların birlilik güçünün önünde duracak hiçbir teknoloji ve sistem yoktur.

TC tüm sistemini Kurtleri yok etme ve Türkleştirme üzerine kurmuştur. Su, yatağını ve kendini akitacığı yeri mutlaka bulur. Bu suyun içinde çok şey sürüklendir. Bazen hırçın akar ve önündeki her şeyi sürüklüyor, bazen normal akar, -bu da bazı şeyleri sürükleme gücüne sahiptir- bazen de çok durdur kendi ile hiçbir şey sürüklemez. Fakat balıklar suda kendilerine bir yaşam yönü ve doğrultusu çizmişlerdir. Balıkların yaşamı bu suya bağlıdır. Yani bunlar için yaşam suyun hızı kadar, kendi güçlerine ve iradelebine de bağlıdır. PKK de gittikçe coğalan bir damla gibi başladı. Her geçen gün kendine yeni kollar katarak önünde durulması güç olan bir debi oluşturdu. PKK'de önemli olan, partinin hızı kadar

bireyin de hızıdır. Bitmemesi ve tükenmemesi bu iki doğrultun aynı hızı ve tempoya ulaşması sayesinde sağlanabilir. Kişinin hızı dediğimiz şey ise; bağlılığı, kararlılığı, inancı ve iradesidir. Yoksa genel bir ölçü her zaman vardır. Bu zaten inkar da edilemez.

Ben birey olarak bu dağlara vermiş olduğum karar sonucu ulaştığında, bunun bir hızının olması gerektiğini ve sadece sürüklenderek değil, çok kulaç atarak doğrultuya gitmenin kararlılığı ile yaşama katılmaya, Önderlik gerçekini anlamaya, gerillanın büyük kahramanlıklarla kanıtladığı mücadelene bağlılığını güçlendirmeye ve yoldaşlığına olan büyük inancımla, özgür Kurt ve Kurdistan'ı yaratmaya olan büyük umudumla pratiğimi geliştirmeye çalıştım. Fakat kişilik yetmezliklerim, sorunlarım, siyasal askeri ve örgütsel eksikliklerim oldu. Tabii içinden geldiğimiz sistemin etkilerinden kurtulmak çok kolay olmuyor. Örgüt çok zorladığımız konuların başında zaten eski alışkanlıklarımızı değiştirmemizdeki zayıflıklardır. Kapitalizmin hıçkırdığı ve bireycileştirdiği bir topumdan kopup tam tersi bir sisteme geldiğinde insan da mutlaka zorlanmalar olacak. İçinde olduğum çevrenin ve ailemin etkisi bende epey hissediliyordu. Ailem Gever'in yerli ailelerindendir. Bu özelliklerinden dolayı ne tam sistemle bir olmasından ne de tam bir yurtseverlikten bahsedilebilir. Feodal, liberal ve küçük burjuva özelikleri bir arada yaşanıyordu. Şu açık ki, içinde olduğumuz bölgenin gerçekliğinden kopuk olmamız da beklenemezdi. Ben lise yıllarında çalışmaya katıldım. Her yeni bir şey yaptığımda ilgim ve merakım daha çok artıyordu. Bu durum legal çalışmalar derken illegal çalışmalarla bayğı kendini hissettirirdi. Şunu açık söylemek gerekiyor; illegal çalışmalar beni daha çok çekiyordu. Dediğim gibi ailemin durumu daha çok uzaktan bakan; yani "Kurdistan adına bir şey olacaksa bizim çocuğumuz olmasın, zaten biz oyunumu veriyoruz, bizden bu kadar" yaklaşımı vardı. Ben de bu şekilde etkilemeye çalışıyordum. Herhalde çevreden aldığı en iyi özellik, doğru gördüğüm şeyin kararını verip, o şekilde devam etmemdi. Ailem bu yönümü çok iyi biliyordu. Gittikçe evde siyasi konuları daha açık konuşur ve tartışır hale geldim. Ailemde gözle görüller değişimler yaşanıyordu, bu beni daha çok sevindiriyordu. Nasıl Önderlik ilk gruptan sonra herkesi kendi aile çevresinden örgütlemeye başladığında, ben de az da olsa bunu yapmaya çalıştım. PKK'nın mücadele gerçekliği beni etkilediği kadar ailemi de etkiliyordu. Belki sistem içerisindeki yaşamda yaşadığım en büyük heyecan ve mutluluklardan biriydi. Benim için katılmak artık kaçınılmazdı. Daha evdeyken bir sözüm vardı: Eğer gerçekten katılma kararı almışsam ve bunu gerçekleştirmişsem, bu mücadeleyi en üst düzeyde yüreteceğim ve ne olursa olsun hiçbir zaman PKK dışında bir yaşamı kabul etmeyeceğim. Benim için bir şeye karar vermek demek, mutlaka onun gerçekleşmesi de-

Adı, soyadı: Cengiz ÖZEK

Kod adı: Eriş Avent Gever

Doğum yeri ve tarihi: Gever, 1988

Mücadele katılım tarihi: 2009

Şahadet tarihi ve yeri: 25 Mayıs 2012, Pınarbaşı/Kayseri

mekti. PKK'de olmakla PKK'ye çalışmanın arasındaki farkı çok iyi hissettim. Örgüt içinde benim de artık bir yurtseverden çok bir militant gibi davranış gereği ve sorumluluklarımı en iyi şekilde yerine getirmem gereği yoğunlaşmaları beni hep zinde tuttu. Yani anlayacağınız o küçük dünyamdan çıkışın PKK'nın büyük okyanusunda yol alındıça ne kadar cüce olduğumu hissettim. Kişilik sorunları beni bayağı zorladı. Sistemde zorluklardan ve güçlü şeyleşenler hep kaçıyordu. PKK'de her ne oldusaya zorluklar hoşuma gitmeye başladı. Kendimle olan mücadeleyi artık iliklerime kadar hissediyorum ve vazgeçmiyorum. Nasıl söylesem, tamamen kendine hayran bırakınca bir Önderlik, PKK ve halk gerçekliği yaşıyordum. İnsanın neler yapabileceğine ve insan gücünün sınırsızlığına ilk defa PKK içinde tanık oldum. Sistemdeki aile, arkadaşlık, aşk, dostluk, yurt sevgisi insanı hıçkırmaya ve bunalıma sürüklerken PKK'de büyük özgürlük tutkusuna, aşk dercesinde yurt sevgisine, birbirini yücelten büyük yoldaşlık ilişkilerine, insanda yaşamak için büyük bir irade kararlılık, inancı ve bağıllılık geliştirdiğini fark ettiğimde benim için kendimizi kandıran yalan gerçekliklerin ve bir türlü doğru bir militant kişiliğine kavşamamanın bahaneleri artık tamamen ortadan kalkmıştır. Ben kişilik gerçekliğimin bilincine, PKK gerçekliğinin içinde kendi gerçekliğimin gittikçe gerçek olduğu bilincine, Önderlik gerçekliğine karşı, kişi olarak kendimi daha pratikleştirerek eylemleri kılmak, az da olsa cevap olmak istiyorum.

İnsanlar kendilerine mutluluk getiren şeyleşenler için muazzam anımlar bilirler. Bunlar kimisi için yaşamın anlamı, kimisi için özgür yaşam, kimisi için bir aile kurma, kimisi için iktidar olmadır. Herkesin farklı bir mutluluk payesi vardır. Tabii biz Kurtler ve Apocu fedai militan olma yolundaki adaylar için en büyük mutluluk ve heyecan; Önderliğin, demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlüğü toplum paradigmmasını oluşturmaktır. Ben de bu gerçeklikler karşısında kişiliğimi, duruşumu ve Kurdistanlı olarak her şeyimi gözden geçirip "kendini bilme, tüm bilmelerin temelidir" deyişiyile, yüksek erdemlilik ve hakikat savaçılığına, eylemle az da olsa bir katkida bulunmaktan başka hiçbir şey düşünmüyorum. En son Önderlik üzerinde uygulanan tecride karşı bedenlerini ateşe veren ve fedai militan duruşu ile eyleme giden ve eylem yapanlar, artık bize tamamen yüksek düzeyde Önderliği sahiplenme ve savasımız gereğini gösterdiler. Örgüt hem halkın hem de kadrolarını bu şekilde eğitiyor ve hazırlıyor. Fakat biz kadroların tarihi sorumluluğu yüklenme ve pratikleştirmedeki zayıflıklarımız buna engel olunduça, düşman da bundan yararlanarak daha alçakça

Bir gün dört kelebek,larında bir şeyleşenin olduğunu (ateşin yandığını) görürler, hepsi farklı yorumlar. Bu şeyleşenin anlama geldiğini öğrenmek isterler ve yola koymalar. Birincisi ateşin etrafı aydınlattığını, ikincisi ısı verdiği, üçüncüsü biraz daha yaklaşırlar, kanatlarının yandığını ve ateşin yakıcı olduğunu anlar ve gelir. Dördüncü kelebek söyleşenler, fakat dördüncü kelebek bunların tam bir anlam ifade etmediğini görür. Çünkü hiç biri ateşin tam içine girmemiş "O" anı yaşamamıştır. Son kelebek yola koymalar, ateşe her yaklaşlığında farklı anımlar çıkarır ve gittikçe arkadaşlarının söylediklerini görür, hisseder ve hep daha ileriye gider atesin aydınlatğını, isittiğini ve

Önderliğimize yükleniyor. Onur ve şeref sahibi hiç kimse bunu kabul edemez. Belki eskiden Kürtler sadece askeri yönlerini kullanarak bazı isyanlar yapmışlardır. Fakat Önderlik gerçeği Kürtlerin bu özelliklerine yeni bir yaşam felsefesi ve ideolojisi ekleyerek örgütü bir halk hareketi ortaya çıkardı. TC'nin tüm saldırılara rağmen bunun bedeli ne olursa olsun Önderlik ilkelerinden ve tutarlı duruşundan tek bir adım bile geri atmadı. Önderliğimizin ilkeli ve açık olan mesajları ile özgürlük haretimizin topyekun direniş çığlığı temelinde imha ve inkara karşı büyük özgürlük savaşı; yok edilmeye karşı her alanda var olduğumuzu, sessizleştirmeye ve silikleştirmeye cevap niteliğinde her yerde sesini Kürtçe duyma ve olduğumuz her alanı özgür direniş kalesine çevirme, siyasi ve askeri bir bütünlük temelinde devrimci halk savaşını gerçekleştirerek, eskinin özgür ve kimseye boyun eğmeyen binyıllarca kendi toprakları ve yurtları üzerinde özgür yaşamış Kurt halkı için yeniden özgür olma ve bu bilinci bize kazandıran tüm bu mirasın kurucusu olan Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü gerçekleştirmenin çağrısıdır. Önderliğimizin ve Kürdistan'ın özgürlüğü için her yerde örgütlenmiş parti gerçekliğini, örgütlenmiş ve pratikleşmiş halk gerçekliğini, bunları gerçekleştirecek olan bizlerin; yani PKK'nın militan kadrosunun dördüncü dönemin militan görev ve sorumluluğunu büyük bir tarza dönüştürüp kendimizde içselleştirerek ve pratikleştirerek gerçekleştirebiliriz. Bu dördüncü stratejik dönemin bize verdiği Apocu fedai militan perspektifidir.

Bize dayatılan ölümü PKK ile yaşama çevirerek, özgür yarınları inşa etme temelinde kanımın son damlasına kadar büyük intikam eylemcisi ve savaşçısı olacağım. TC bize açıkça savaşmadan özgürlüğün gerçekleşeceğini göstermektedir. Benim için Önderlige ulaşmak; yaşama doğru bir anlam bıçmek ve bu gerçeklikler karşısında kendimi sorumlu görmektir. Biz savaşımızın ve mücadelemizdeki kararlılıkla büyyük, halkımıza özgürlük tohumları ektik. Son zamanlarda artık tamamen kendi sistemimizi gerçekleştiriyoruz. Önderliğin belirlediği ilkeler doğrultusunda düşman yola gelirlerse gelir, gelmezse artık parti tamamen devrimci halk savaşını devreye koyacaktır. Yani bu yıl, 2012 artık Kürtlerin

özgür yaşam yılı olacaktır. Birey olarak devletin hiçbir zaman samimi olduğuna ve olacağına da inanmıyorum. Çünkü Türkiye'nin tarihi hep komplot ve katliamlar ile dolu. Aslında tüm sistemler yani devletin var olduğu tüm sistemler Kurtlerin yok edilmesine bağlıdır. Bir Kurt olarak bu devetten hiçbir şey beklemiyorum ve zaten PKK de bundan dolayı Kurtlerin ve ezilen halkın hakını bir bir mücadele vererek alıyor.

Örgütte olduğum süreden içinde örgütün büyük emeği ve çabasına, halkın dushman gerçekliği karşısındaki duruşuna, cezaevlerindeki yoldaşlarımızın kendi dillerine ve özgür yaşama olan bağlılıklarındaki irade ve ısrarlı duruşuna, gerillanın büyük mücadeleşine ve bunların hepsinin yaratıcısı olan Önderliğin duruşu, kişiliği ve gerçekliği karşısında kişi olarak ancak fedai eylemle cevap olabilirim. Ne kadar cevap olabilirim onu bileyem. Sürek kendini işe doğru verme ve gereklerini yerine getirme zamanıdır. Düşman bizi toplum olarak hep yaralı bırakmaya çalışı. Fakat şu bir gerçek ki yaralarımızı bir bir sarıyoruz. Kendi yarasını kendi iyileştiren her canlı mutlaka intikamını alır. PKK de Kurt halkın tarihi intikamını mutlaka alacaktır. Ben de birey olarak bu gerçeklikler karşısında bu anlamlı ve büyük mücadeleye eylemim ile cevap olmak istiyorum. Kahraman şehitlerimizden M. Hayri Durmuş arkadaşın **"mezar taşıma halkımın borçlusuyum"** diye yazılmasındaki büyük görev anlayışı ve sorumluluğu, Mazlum Doğan arkadaşın ihanete ve teslimiyete karşı **"BERXWEDAN Jİ-YANE"** eyleminin inancı, Zilan arkadaşın doğru militanlaşan ve fedailesen eyleminin iradesi, Beritan arkadaşın işbirlikçiliğe karşı Kurt kadınının Önderlik etrafındaki muazzam kararlılığı, Gunesimizi Karartamazsınız eylemini gerçekleştiren tüm yoldaşlar Önderlige, özgür yaşama olan inanç ve umutlarını hep dile getirmiş ve pratikleştirmişler. Ben de büyük kahramanlarımın ardılları olarak sizin şahısınızda yok edilmeye çalışılan özgür Kurt ve ilerici insanlığa olan tutkumu eylemle selamlayacağım...

**- Bu yaşamı ya özgür yaşayacağız ya da yaşanmamış sayacağız
- Devrim büyük tutkuların eseridir
- Bê Serok jiyan nabe**

"Bize dayatılan ölümü PKK ile yaşama çevirerek, özgür yarınları inşa etme temelinde kanımın son damlasına kadar büyük intikam eylemcisi ve savaşçısı olacağım. TC bize açıkça savaşmadan özgürlüğün gerçekleşeceğini göstermektedir. Benim için Önderlige ulaşmak; yaşama doğru bir anlam bıçmek ve bu gerçeklikler karşısında kendimi sorumlu görmektir"

Önderliğim, kalbim bazen o kadar hızlı atıyor ki durdurmak bir yana daha da büyülerken kendini düşmanda patlatmak ve bu düşmana amacımıza, size olan bağılılığımızın kararlılığına, özgür yaşama olan büyük tutkumuzun iradesini bir daha göstermek istiyorum. Belki tasvip etmediğiniz bir eylem, ancak size yapılan alçak saldırılar, halkın her gün sokaklarda katledilmesi, yüce kahramanlık sergileyen yoldaşlarınızın kahpece kimyasal silahlara yok edilmeye çalışılması, bize doğanın kanunu olan ve amacımıza ulaşmak için mecburi zor kullanımını yani ölmemek için savaşmayı tek seçenek olarak önmüze koyuyorlar. Artık herkes Kurtlerin hiçbir şeye boyun eğmeyeceğini anlamlıdır.

Önderliğim, ben de bu kadar başkası için olabilmeyi yani sizin ve Kurt halkın özgürlüğü için kendimi fedai eylem için hazır görüyorum. Her bir an daha yoğun duygular yaşıyorum ve bu yoğunlaşmaları sizin yarattığınızı bilerek sizi fedai eylemimle kendimde daha vazgeçilmez kılmak ve yaratmak istiyorum. Düşmanın yaptığı bu kadar şeyin mutlaka cevabı olmalı yoksa ne tarih ne biz kendimizi affetmeyeceğiz. Bu yüzden bunu gerçekleştireceğim, layıkıyla cevap olmaya çalışacağım. Ben gerçek kişiliğime veya bir başka deyişle öz kimliğime PKK de ulaştım. Benim asıl adım ERIŞ AVENT GEVER DİR. Ve bu böyle kalacaktır. Sistemdeki, yalandan örülümsüz yaşamdan ibaretti. Ne yazarsam yazayı sizi hissetmeden, yaşamadan, yaşamadan söyleyeceğim her şey anlamsız kalabilir. Artık sözden çok eylem zamanıdır. Bundan dolayı yazdıklarım çok yapacaklarımla anlamlıracaktır.

**- Bê Serok Jiyan Nabe!
- Bîjî Serok Apo!
- Bi Can Bi Xwîn Em Bi Te Re Ne
Ey Serok!**

Özgürlük inancı ve tutkusunu ile savaşan tüm yoldaşlara

Önderliğim ve halkın üzerinde uygulanan tecrit, soykırımı ve katliamlar hat safhasına çıkmıştır. Belki düşman şu ana kadar bizi tamamen yok edememiştir. Fakat şu da bir gerçek ki biz de düşmana ölümcül darbeyi vuramamış. Şunu herkes biliyor ki; gerilla savaşı ve böylesi coğrafya ile halkıyla bütünleşmiş bir hareket çabuk çabuk bitirilemez. Süreci zamana yayarak, bıkkınıl yaratarak halk üzerindeki etkimizi kırmak istiyorlar. Böl, parçala, yönet politikasını her zamankinden daha fazla uygulamaya çalışıyorlar. Kurt özgürlük mücadele fedai savaş tarzı ile gücünü ispatlamıştır. Tabii bireysel taktik yetmezliklerimiz, kişisel zayıflıklarımız ve sürecin hassasiyetine tam giremediğimizden örgütün istediği savaş düzeyini yakalayamadık. Bu da düşmana moral vermiştir. Klasik savaş tarzımızı采用了 Celê, Şemzinan, Farqîn eylemlerindeki gibi sonuçlar ortadadır. Düşmanın özel savaş medyası ile sanki bitiriliyor gibi propaganda yapması aslında korku imparatorluğunun gittikçe daraldasıdır. Yine Kurt halkın şahlanan mücadelenin getirdiği kazanımların korkusundan dolayı kendilerini hiç o rüyadan uyandırmak istemiyorlar.

Önderliğim, kalbim bazen o kadar hızlı atıyor ki durdurmak bir yana daha da büyülerken kendini düşmanda patlatmak ve bu düşmana amacımıza, size olan bağılılığımızın kararlılığına, özgür yaşama olan büyük tutkumuzun iradesini bir daha göstermek istiyorum. Belki tasvip etmediğiniz bir eylem, ancak size yapılan alçak saldırılar, halkın her gün sokaklarda katledilmesi, yüce kahramanlık sergileyen yoldaşlarınızın kahpece kimyasal silahlara yok edilmeye çalışılması, bize doğanın kanunu olan ve amacımıza ulaşmak için mecburi zor kullanımını yani ölmemek için savaşmayı tek seçenek olarak önmüze koyuyorlar. Artık herkes Kurtlerin hiçbir şeye boyun eğmeyeceğini anlamlıdır.

Özgür Kürt ve Kürdistan'ın yaratıcısı Önderliğime

Önderliğim, asılca şu an neler yazarcağımı ve neler dile getireceğimi yine şaşırdım. Çünkü siz söz konusu olduğunuzda her şey düşünen, sanki karşımıdasınız da heyecandan donup kalmışım. Önderliğim sizin yaratmış olduğunuz PKK ve Kurt halkın içine tam girdiğimde, yaşadığım eksiklikleri, asimilasyonu, aldatılmışlığı, aile çarpıklığını ve sistemin düşürücülüğünü gördüm. Böylece siz daha çok anlamaya çalıştım. Bu doğrultuda bir katılım sahibi olmaya çalıştım. Fakat bu katılım tam istendiği gibi ya da sizin gerçekliğinizin, ölçülerinizin belirlediği düzeye ulaşmadı. Ben de sizin yaratmaya çalışığınız yeni Kurt kişiliğinde kendi gerçekliğimi hissettiğim ve bu doğrultuda size daha çok yaklaştığı görüyorum. Bu bana çok heyecan veriyor ve bu heyecanımın sizin çizmiş olduğunuz doğrultuda şekillenmesi için yaşamın hakikatini anlamada, özgür kişilik ve toplum yaratımında kendime daha çok yükleniyorum. Önderliğim, bu gerçekler karşısında yaşamızın, kişiliğimizin gelişimini size borçlu olduğumu ve bu borcu az da olsa hafifletmek istiyorum.

Önderliğim, 13 yıldır düşmanın elindesiniz bunu dile getirmek bile bana çok zor geliyor. Alçak düşman belki sizin bizden ayırmaya çalıştı, fakat yüreklerin birbir için çarptığı kuşku götürmez bir gerçeklik ki sizin yarattığınız mücadele zaferde doğru ilerliyor. Önderliğim siz büyük çaba ve emekleriniz ile yaratmak istediğiniz özgür ve bilinci toplumu ortaya çıkardınız. Bunların karşılığını hiçbir zaman veremeyeceğimiz ortadadır. Öyle ki size karşı gelişen her saldırırda, baskında, tecrite kahraman gerilla ve Kurt halkı sizin için kendini ateş topuna çevirip düşmanı bertaraf ediyor. Bu sizin nasıl milyonlaştığınızın, toplumsallaştığınızın kanıtıdır.

Önderliğim, ben de sizin bir militan adayınız olarak sorumluluklarınızı ve görevimi yerine getirmek istiyorum. Size yapılan her baskı, tecrit, zehirlenme ve alçakça saldırılar, yaratığınız her bir gerillanın şehadete ulaşması, halkın her gördüğü işkence az değilmiş gibi özel savaş yöntemlerinin sanki hakkımızı verecekmiş gibi davranışları karşısında kinim ve öfkem milyonlarca büyüyor.

Yoldaşlar

Hicbir zaman sizin Önderlik çizgisinde ve ideolojisindeki bağılılığınıza şüphem olmadı. Siz duruşunuzla, eyleminizle, pratiğinizle zaferde büyük kilitlendiğinizi gösterdiniz, gösteriyoruz, göstereceğiz. Ben eylemme giderken sizin bu büyük inanç, irade, kararlılık ve özgürlük tutkusunu ile Önderlik paradigmاسının koruyucu teminatı olduğunu ve bu yolda ne pahasına olursa olsun dönmeyeceğinizi bildiğim için eylemme çok büyük moral ve size yakışır bir yoldaş olmanın verdiği hecylanla yürüleceğim. PKK yoldaşlığı, tarihte az rastlanır bir durumdur, çünkü et ve tırnak gibi birbirinin olma söz konusu. Ben hiçbir mutluluğun, doğru yoldaşlık ve özgürlük savaşacı olmanın verdiği gurur kadar değerli olduğunu sanıyorum. Önderliğimiz boşuna yoldaşlığını muazzam, hassasiyet, duyarlılık ve inançla yoğunmadı. Bizler Önderliğimizin teminatı olmak zorundayız. Artık bizler kendimize orta düzeyde bir sahiplenmeyi kabul etmemeliyiz. Önderliğimize yapılan her basıka TC'ye kan kusturmaliyiz. Kimse Önderlik etrafındaki ateş çemberinden geçip el uzatma curetini bile göstermemelidir. Sürec çok kritik ve hassastır. Bizler de mücadele ve eylemlerimiz ile Önderliğimize karşı olan hassasiyetimizi ve duyarlılığını göstermemiyiz. En ufak bir şeyle bile kir ve kırsalda düşmana atacak adım hakkı vermemeliyiz. Önderliğimizin "24 saat gerilacılık" perspektifi ile sürece katılmalı ve bu süreci büyük eylem bilinci ile en yüksek seviyeye taşımaktan başka bir sorumluluğumuz olmadığını bilmeliyiz. Yaşamımızı Önderlik, haretet, halk ve mücadele uğruna gözümüzü kırpmadan veriyoruz. Biz ölüm bilincine varlığımız için yaşamımızı böyle taçlandıryoruz. Bizler Hakilerin, Kemallerin, Semaların, Zîlanların, Beritanların, Nudaların ve Harunların yoldaşızız. Bu kahramanların yoldaşı olmak ancak onların içinde doğru bir militant kişiliğine ulaşmakla olunur. Bizler bunda kararlıyız ve onların başlattığı maraton koşusunun finalini elliinden aldığımız bayraklar ile Önderlige ullaştırmaya çalışacağız. Bizler için başka hiçbir şey söz konusu olamaz.

Değerli yoldaşlarım

Sizinle geçirdiğim tek bir dakika bile bana çok heyecan vermiştir. İnanın ki sizinle halaya durmak, sohbet etmek, yürümek ve dağlardaki o büyük haykırmalarımız bana tarifi imkansız duygular yaşıttı. Şuna inanıyorum ki; biz birbirimizle o kadar bütünleşmişiz ki her bir yoldasta binlerin yüreği çarpıyor. Sistemin bizden bu kadar korkmasının gücü ile saldırması bu yüce mücadele yoldaşlığındandır. Düşmanın belki çok şeyi yok etme imkanı var, ama Önderliğin yarattığı yeni toplum biçiminin kurmay gücü ve uygulayıcısı PKK yoldaşlığını asla yok edemez. Örgütte iki şey için çok çok "keşke" dedim. Birincisi; Kuzey'de savaşmadığım için, fakat savaş alanlarında yoldaşlarının yaptığı savaş akan kanına az da olsa derman oluyordu. Benim için TC devletine karşı savaşmak, geçmişin intikamını almak çok farklı. İkincisi; PKK'ye daha erken katılmadığımızdır. Ne mutlu bize, öyle bir halk gerçekliğimiz var ki çocuklarını tereddüt yaşamadan gönderdiyor. Biz eylemizle şehitlik mektebesine ulaşacağız, ama inanıyoruz ki bizim yerimize gelenler, Kürdistan özgürlük teminatı ve koruyucuları olarak gözümüzü arkada bırakmaya caklär.

Önderlik felsefesi ve ideolojisi ile tanrıçalaşan Zilan hevalin çizgisinde mücadele eden özgürlüğün yaratıcıları kadın yoldaşlara

Önderlik nasıl Kürt halkını küllerinden yarattıysa, kadının toplumdaki yerini yeniden alması ve özgür bir toplum için rolünü oynaması gerektiğini ortaya çıkararak, Kürt kadını şahsında tanrıça kültürünü yeniden yarattı. Tabii ki Önderlik öyle bir gerçeklik ortaya çıkardı ki, toplumda en çok ezilen ve yok edilen kesim, dağlarda özgürlük mücadeleleri ve halkın için inanılmadık işlere girişip ve gerçekleştirecek bu konudaki irade, bağlılık ve kararlılıklarını gösteriyorlar. Bizler PKK'ye birlikte kadının özgür olmasıhatta toplumdaki belirleyici rolünü oynaması gerektiğini anlamaya başladık. Erkek iktidarı bakış açısı ve geleneksel yönlerimden dolayı doğru bir cins mücadeleyi yürütemedim. Ailemden aldığım bazı özelliklerim sanki yetecekmiş gibi davranmam ve kendimi böyle yansıtmadım, aslında yeterince zayıflığımın bilincinde olmadığımı gösterdi. Örgüt içinde belki kendimi korumaya çalıştım. Bu konuda bireycilik vardi, fakat cins mücadelemini doğru yürütemedim kesindi. Fakat Önderlik öyle bir tanrıça kültürü yarattı ki, her şeye rağmen hem halk içinde hem de cins mücadelede büyük bir tempoya yani özgür toplumu kurmadaki belirleyici rolünü ortaya koyuyor. Kadın savaş içerisindeki mücadele ile herkese ve her bakımdan kadının gücünü göstermiştir. Sokaklarda annelerimiz ve kız kardeşlerimiz, dağlarda kadın yoldaşlarımız bu mücadelenin dinamik gücünü olduklarını ortaya koydular. İnanıyorum ki Önderlik çizgisinde doğru bir cins mücadele ile dünyadaki tüm kadın ve erkeklere, Kürt kadınının tanrıça kültüründeki ısrarını ve toplumun korucu rolünü oynadığını gösterecektir. Tanrıçalaşan kadın şehitlerimiz, durusları ile irade, fedai yaşam tarzı ve bağıllıkları ile bu potansiyeli açığa çıkarmıştır. Örgütün içinde Önderliğin yaratmaya çalıştığı özgür erkek ve kadın yaratmasını tam yerine getiremediğimden dolayı başta tanrıçalaşan tüm şehitlerimize, kadın yoldaşlara ve tüm Kürt annelerine eylemimle özeleştirimi vermeye çalışacağım.

Onur ve şerefiyle savaşıp büyük dönüşümler yapan kahraman Kürt halkına

Her millet ve toplum kendi özgürlükleri için savaştılar, savaşıyorlar ve şehit veriyorlar. Tabii biz hiçbir halkla kıyaslanmayacak kadar katliamlardan, soykırımlardan geçirildik. Kürt ve Kürdistan kelimesi adına dünya üzerinde hiçbir şey bırakılmak istenmiyordu. Böyle bir zulme başkaldırmak öyle kolay olamazdı. Önderlik bir bir toplumun kangrenleşmiş haline çözüm bularak onları yeniden diritti. Kürt halkı yeniden dirilmenin verdiği ruhla özgürlük hareketine katıldı ve her şeyi ile destek oldu. Çünkü tarihte Kürtler hep kendi gelenekleri ile yaşamış ve gelişim göstermişlerdir. Ta ki Türkler Anadolu'ya gelip bizden yardım alıp, güç olana kadar. Kürtler için yaşam Türklerle aynı çıkarlar doğrultusundaydı. Fakat Türkler hiçbir zaman bize samimi ve doğru yaklaşmamışlardır. Güç olduktan sonra bizi hep ikinci plana attılar ve asimile etmek için elliinden geleni arkalarına koymamışlardır. Biz beraber içtiğimiz bir tas suyun değerini bilirken, onlar o bir tas suyun içine

zehir koymasını kendilerine layık gör müşlerdir. Kürtçe ve Kürt giysileri giymek suç sayılmış ve öldürülmüşüz. Bizler Şêx Saîdleri, Seyîd Rızaları, Alişerleri ve Koçgırıları unutmadık ve unutmayacağımız için bugün özgürlük mücadelemini durmadan yükseltiyoruz. Dünyada her halk kendi dilini konuşken bizlere kendi dilimiz yasaklandı. Bir toplum kendi dili, rengi, cinsi ve kültür ile yaşayamırsa, nasıl o toplumun var olduğunu söyleyebilirsiniz. İşte Kürtler için can alıcı nokta burasıdır. Yani Kürt ve Kürtlik adına ne varsa yok etmeye ve bizi de bu duruma mahkummuşuz gibi alıştırmaya çalışmışlar ki, reflekslerimiz yok denilecek kadar azalmış. Başka bir yerde bir toplumun dilini, bayrağını, rengini inkar edin, kıyametler kopar. TC yöneticileri gelip Amed'de "Kürtçe medeni bir dil değil, anadilde eğitim hakkı tanımayacağız" diyor. Bir başkası bizim bayrağımıza "paçavra" diyor. Bir başkası Kürtlere her türlü soykırımı reva gören açıklamalar yapıyor ve bütün bunlar karşısında biz sanki hiçbir şey olmamış gibi davranışıyoruz. Biz bu kadar kendimiz olmaktan çıkarılmızsın. Onur, gurur, şeref ve yurtseverlige dair azıcık bir damarımız bile varsa bu bizim için her gün serhilden ve her yeri ayağa kaldırma gereklisidir. Kürt halkın ayağa kalkması ve mücadele sine olan bağlılığı inanın tüm medeniyetlere örnek oluyor. Evlatlarını tereddüsüz özgürlük savaşına gönderiyorlar. Fakat Kürt ve Kürtlik adına hassasiyetimiz ve duyarlılığımız çok gelişmemiştir. Hiç kimse gelip Amed gibi bir yerde rahat rahat her şeyi konuşmamalı, bu onun ölüm fermanı olmalı. Kimse gelip halkın seçtiği kişileri halkın içinden alma cesareti göstermemelidir. Kimse o değerli annelerimize dokunamamalıdır. Kimse mücadelelerinizin yaratıcısı olan Önderliğimize saldırı düşüncesini bile aklına getirme cesaretini göstermemelidir. Bunlar bizim her şeyi toplayın savaş alanına çevirme nedenimiz olmalıdır.

Kürt halkı kahramanlıkları ile mücadeleye her zaman sahip olmuştur. Fakat içinde olduğumuz süreç çok daha yüksek düzeyde sahiplenmeyi ve direnişi yükseltmemizi gerektiriyor. Bu gereklilik, tüm maddi ve manevi şeylerden önce gelmelidir. Artık Kürtler Önderlikleri ile özgür ve statüye kavuşmuş bir Kürdistan'da, ne pahasına olursa olsun özgür yaşamalıdır. Bizim için bu süreç bunları gerçekleştirmeyi farz kılıyor. Bizler dünyanın en eski halkı olarak kendi hür ve özgür iradeyle kendi kendimizi yönetmek ve yaşamak istiyoruz. Kürt halkı içine girdiği kararlılıkla bunu gerçekleştirecektir.

Gençler tarihe yön veren duruşları ile toplumun en dinamik gücü olduğunu ispatlamışlardır. Kürdistan gençleri için ise, artık her yeri eylem alanına çevirmeli ve gerilla saflarına katılarak mücadeleyi daha da başarıya götürmelidir. Kürt gençleri, Kürt halkı ve Önderliği etrafındaki ateş çemberini daha da büyüterek sürece katılmalı ve özgürlüğün teminatı olmalıdır.

Kürt halkın yükselen mücadelede karşısında bizler gerilla olarak ancak pratığımız ve eylemlerimiz ile cevap olabiliriz. Kürt özgürlük gerillaları olarak Kürt halkın özgürlüğü için kanımızın son damlasına kadar hep mücadele edip savaşacağız. Eskiden Kürtliği müzden hep utanıyor, lanetlenmiş bir halk olarak gösterilip başımızı hep öne eğiyoruk. Fakat şimdi Kürtler özgürlükleri için savaşıyor ve mücadele ile var olduğunu gösteriyor. Artık kimseye karşı boynumuzu eğmeyeceğiz. Kim bizi kurbanlık koyun yerine koyuya çalışırsa biz onu kurbanlık yapmalyız. Kürtler için derlerdi; iki Kürt yan yana geldi mi anlaşamazlar, mutlaka kavga ederler. Önderlik öyle bir Kürt ruhu yarattı ki şimdi her yerde milyonlarca Kürt aynı mücadele için ayağı kalkıyor. Bu büyük kalkışla beraber düşmana son darbeyi iyi vurmak gerekiyor. Bu bilinle sizlerin bir evladı olarak, halkının bu onurlu özgürlük mücadeleinin şehidi olmak benim için büyük bir görevdir.

Her yurtsever insan bu sürecin getirdiği görev ve sorumlulukla mücadele etmeli ve bulunduğu her evi, mahalleyi örgütlemeli ve direnişi geliştirmelidir. Şunu hiçbir Kürt unutmamalı: Kürtler hep yalnız bırakılmış ve kimsesizlestirmiş bir halktır, kimseden medet ummamalıyız. Bize yapılan her saldırısında dünyanın gözü görmüyor, kulakları duyuyor, sesi çıkmıyor. Bu gerçekler bizi daha çok birbirimize bağlamalıdır. Ancak böyle özgürlüğe şahiplenebiliriz.

An Azadî An Azadî!
- Her Biji Têkoşîna Kurd!
- Biji Partiya Karkerên Kurdistan!
- Önderlige Özgürlük,
Kurdistan'a Siyasi Statü!
- Bê Serok Jiyan Nabe!

Aileme

Her insan belirli bir bilinçlenmeden sonra bir amaç için yaşı. 20 yaşına kadar size layık olmaya çalışarak, hep yaşamımı düzenlemeye çalıştım. Sizin iyi bir çocuğu olmaya çalıştıkça aslında ülkemden ve halkın gerçekliğinden uzaklaşıyorum. Yurt ve özgürlük sevdası gelişmemiştir. İnanın benim üzerindeki emeğinizi ve çaba-

nızı bildiğim için bunun cevabını ancak özgürlük mücadelede özgür yarınlar için savaşarak verebileceğimi düşünüyorum. Kimse kendi çevresinden bağımsız kendini ele alamaz. Sizi mutlaka özledim. Sizi andığım zamanlar çok oldu. Aslında şunu söylemek gerekirse; benim üzerinde de yansımamı bulmuştum. En azından dünyaya sizin evladınız olarak gelmem, benim için bir şanstı. Size toplumda tek küçük kelime söylememesi için dağlarda mücadeleme elimden geldiğince dürüst ve samimi katılmaya çalıştım. Sizin verdiğiniz terbiye bir de örgüt terbiyesi eklemeye çalışarak, halkın özgürlük savaşçısı olmaya çalıştım. Bunu başarısam size ve bu özgürlük çizgisine layık olduğumu, bu çizginin doğru bir temsilci olduğunu gösterecektir. Baba, senden de annem gibi bu olayı karşılamamı istiyorum. Erkan, Eylem ve Mazlum Doğan'a çok selamları söyleyorum. Onlar da kendi halkı için doğru bir temelde savaşınlar, en büyük onur ve gurur özgürlük için savaşmaktadır. Benim üzerinde emeği olan amcalarım, dayılarım, teyzelerim yengelerim, halalarım ve tüm akrabalarıma selamları gönderiyorum. Gençlerin ise benim için hep ayrı yerleri olmuştur. Sizler de ne pahasına olursa olsun hep Kürt halkı için savaşmalısınız. Kendinize layık göreceğiniz tek şey, PKK etrafında doğru bir mücadelenin sahibi olmaktır. Şimdi tek tek isim yazsam çok olur. Fakat herkese verdığım değer ortadaydı, iyi biliniyor. Ve bu şekilde beni mazur görünseriz sevinirim. Belki sizinizde bazıları katılmıştır (ben sadece Agit arkadaşım biliyorum) fakat yine de daha çok katılmanız gerekiyor. Burada samimi, doğru ve içten arkadaşlık yaptığımız tüm dostlarımıza da selamlarımı söyleyorum. Tüm korku kapılarını kırıp Kürt gerçekliğinin içine girin ve siz ne kadar hoş karşıladığını, ısıttığını göreceksiniz. Annem şahsında tüm yurtsever annelerin ve babam şahsında tüm yurtsever babaların ellerini öpüyorum. Evlatlarınız sizlere layık oluyor. Ben de layık olursam ismim ERİŞ AVVENT GEVER diye anılırsa çok mutlu olurum, mezar taşıma bile bu ismi yazın.

- Biji Serok Apo!
- Yaşasın özgürlük ve demokrasi mücadelemez!
- Kahrolsun uluslararası 15 Şubat komplosu!

Fedailik PKK'nın yasayan özüdür

Adı, soyadı: Ramazan YILMAZ
Kod adı: Andok (Rezan) Farqin
Doğum yeri ve tarihi: Farqin 1986
Mücadele katılım tarihi: 2007
Şehadet tarihi ve yeri: 25 Mayıs 2012, Pınarbaşı/Kayseri

Adım Rezzan Andok, 1986 Diyarbakır Silvan doğumluyum. Aslen Batman'ın Kozluk ilçesi Beştarak(Golaye) köyündenim. Devlet baskısı ve ekonomik sebeplerden kaynaklı aile Amed'in Farqin ilçesine göçünden dolayı orada doğup büyümüş. Ailem yurtseverdir. Özellikle çalışmaların yoğun olduğu ve bu çalışmaların ciddi bir biçimde çevrede etkisini gösterdiği bir dönemde yurtseverliğini korumuş, düşman karşısında duruş sahibi olmuş bir geleneğe sahiptir. Bunun yanında içinde büyüğüm çevre de aynı biçimde bir tutum sahibi olduğu için partile tanışmam çok zor olmadı. Çatışmaların Farqin'e yayıldığı, devletin contra-gerilla örgütlemesi, Hizbulullah'ın katliamları, faili meçhullerin yoğun olduğu dönemi yaşamam partiye olan ilgi ve katılımım üzerinde ciddi bir etkisi oldu. Yaşanılan olaylar, devletin aile üzerindeki baskısını (özellikle bambın o dönemde sık sık gözaltına alınıp işkence görmesi), düşmana büyük öfke ve intikam duygularımın gelişmesine neden olurken bununla birlikte orgüte büyük özlem ve tutkunu yarattığını, küçük yaşıta olmama rağmen yaşanılan çelişkilerden bu sonuca ulaştığımı söyleyebilirim. Ancak o dönemde pratik anlamda yapabileceğim bir gücün olmadığı kadar pratige sevk edecek bir bilincimin de gelişliğini söyleyemem. Daha çok ailinin de desteğini tam alarak düşmanın yozlaştırma mekanı olan okula yöneliyordum. Ailenin değimi ile "Büyük adam olma" istemi ve çabasını veriyordum. Çünkü böylesi korkunç düşmana ancak büyük adam olunarak cevap vereceğime inanıyorum. Zamanla oluşan kişiliğin düşmana darbe vurmayı bir yana düşmanla bir işbir-

liğinin geliştiğini hissetmemeye rağmen bunu aileye, çevreye anlatabilmek büyük bir ikna gücü ve çabayı gerektiriyordu. Bunu yapacak kapasitem yoktu. Ancak her zaman başvurduğum dostluk ilişkilerimle güç olmayı, düşmana karşı öfkemi canlı tutma yönelimi içerisindeydim. Şunu hiç unutmadam gerektiğine inanıyorum: Düşmana karşı öfkem ve partiye olan tutkum büyündükçe büyük özlem ve büyük "İNTİKAM" gerçekleşecekti.

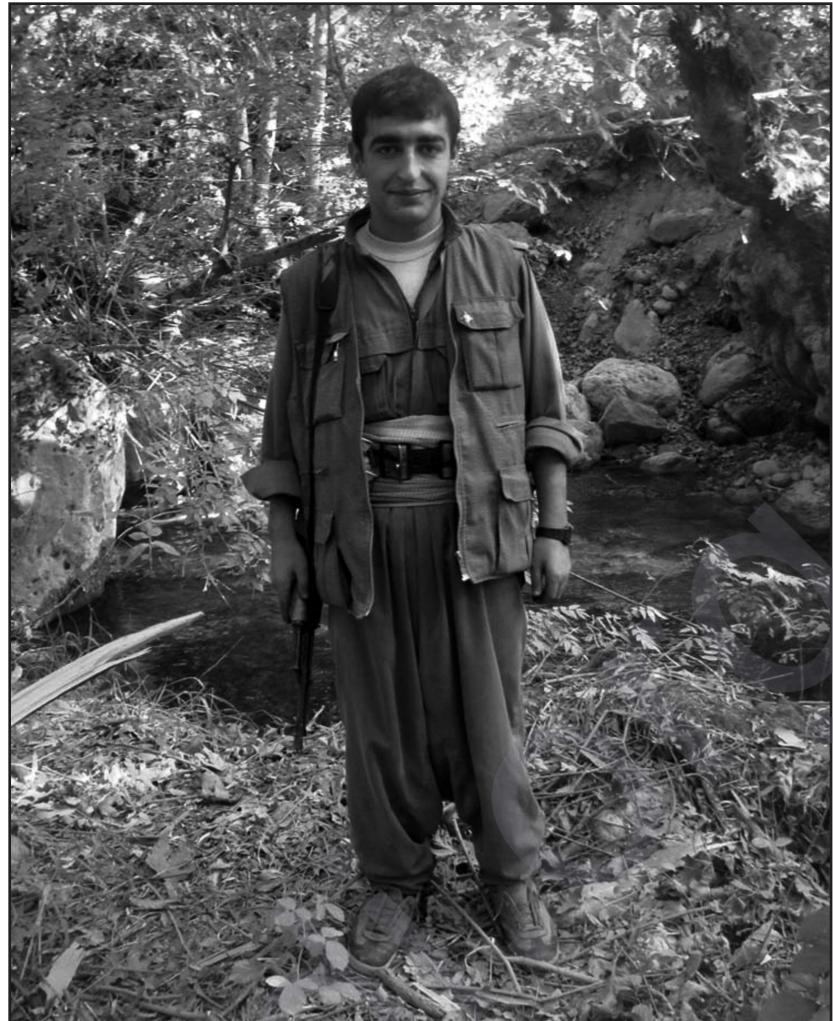
PKK'de yaşam kendini özgürlük değerlerine adamaktır

Genç yaşlarda çalışmalara başladım. Çalıştıkça Önderliğin yaratımlarını görüyor, heyecanlıyorum ve moral alıyorum. Ama hala bir teorik birikimim yoktu. Sadece duygularım ve düşmana olan kinim örgütlenmemi sağlıyordu. Belli oranda çevremdeki arkadaşlarımı harekete geçirmeye yetiyordu. Ama sorumluluk ve biliç gelişikçe, Önderliği anlamaya, doğru bir mücadeleye yönelikmem gerektiğini hissediyordum. Çok iyi biliyordum ki bende oluşan kin ve nefret kendi açımdan başlangıç için büyük bir etki oluşturmuşsa da partiye tam olarak fedai bir biçimde katılma yönünden yetersiz kalıyordu. Her insanın hayatında dönüm noktaları ve yeni oluşumlara sebep olabilecek tarihi önemde olaylar olur. Kendi açımdan da bu olaya denk, bu noktaya denk bir kaç olaya deşinmek isterim. Birincisi, '92 veya '93 döneminde çevremde milis örgütlemesi biçiminde oluşan birimler vardı. Bir seferinde bu gruplarından biri devlet güçleri ile yaşanan çatışma sonucu saatlerce direnişmiş sonunda da dört şahadet yaşılmıştı. Bu şahadetlere uygulanan bazı yöntemler insanın kabul edebileceği tarzdan değildi. Direniş sonucunda şehit düşen: Hadi, Fermez, Nazmi ve Vedat arkadaşların cenazeleri ile oynanmış, beyinleri çıkarılarak tavada kızkartılmıştı. Onurlu ve vicdanlı bir insan sadece bu olayı bile kendisine esas alırsa dünyanın en büyük kinini taşırı ve düşmana çok büyük bir intikam

duygusu geliştirmesine yeter. Bu olayı hatırladığında insanlığın ne hale düşürüldüğünü sorguluyorum.

İkinci: Önderliğin '99'da uluslararası komplot sonucu esir düşmesi ve yaralılmak istenen ortam. Kendi açımdan ciddi bir şok etkisi yaratmış ve Önderlige büyük tutkunu geliştirmiştir. Sanki her şey bitmiş ve tek tek herkes alıp öldürülecek havası vardı. Bu tabii ki Önderliğin Kurt halkı için neyi ifade ettiğini açıklamak açısından önemli bir olaydır. Yani herkes bitmişti. Çünkü Önderlik Kurt halkı için her şeydi.

Üçüncü önemli bir olay olarak da yavaş yavaş katılımeye başladıkten sonra 2006 başında Viyan Soran arkadaşın şahadeti bende ciddi bir sarıntı yaratmış ve ciddi anlamda yoğunlaşmaya sevk etmiştir. İlk defa "FEDAI" kavramıyla tanışmış, arayışlarının bu yönlü bir seyir kazanmasını sağlamıştı. Özgürlük mücadelelerinde egemen sistem sinsi, komplovarı, kirli yöntemlerle direniş önemini kesmeye çalışıp, bastırmaya yönelmiştir. TC devleti de fırsat bulduğu her dönemde halka, harekete ve Önderlige perversizca yönelmiştir. Özellikle Önderlige dönük tecrit koşullarını artırarak İmralı sisteminin ağır koşullarını bir koz olarak kullanmaya ve bunu kadro ve halka kabul ettirmeye çalışmıştır. Kuşkusuz düşman bunu kadro ve savaşçıların etkisiz olduğu dönemlerde yapmıştır. Bu yönyle İmralı tecridinin yaşanması başta kadrонun cevapsız, direnişsiz, zayıf olduğu dönemlerde ağırlaştırılmaktadır. Ağır yönelikler gelişikçe fedai duruşların çıkması olması gerekenleri ifade etmektedir. PKK özgürlük tutkusunun Kürdistan'da canlanması zeminini, Kürdistan'da fedai kişilik, duruş ile yaratmış ve fedai bir mücadelenin gerçekliğini oluşturmuş bir partidir. Bunun için diyorum ki "fedailik PKK'nın yaşayan özüdür." Fedai bir parti ve bunun en büyük fedaisi Önderlidir. Bundan kuşku duymak ve gerekeni yapmamak en büyük ihanettir. Fedailik her zaman halkın toplumun ve bireyin özgür irade ve vicdanı sorumluluk olarak

en özgür eylemi ve en büyük yoldaşlığın zirveleştiği odaktır. Fedailer güvendikleri değerler için eylem yaparlar. Biz de en büyük amaç bu yönyle Önderlige bağlılık, Önderlik çizgisinin sevilen bir yoldaşı ve fedaisi olmaktır. Bireyin bu gerçekliği görüp yapabileceği en kısa zamanda özgürlük mekanı olan dağlara ve onun yoldaşlarının yoldaşı olmak kararını vermesi gerekmektedir.

Beş bin yıldır sömürülen kadın değerlerinin eylemcisi tüm dünya güçlerini karşısına alan en büyük savaşçı Önder Apo'nun eylemcisi, yine yüzyıllardır herkesin kendisine göre sömürlüp değerleri gasp edilen Kürdistan ve halkın bir eylemcisiyim. En önemlisi kapitalist sistemin genlerime kadar islediği kendi öz değerlerime ulaşma yönünde bir eylemciyim ve ben çocukluk hayallerimin gerillasıyorum. Bu mührüs bir sorumluluk ve aynı düzeyde bir mücadeleyi gerektirmektedir. Fiziki olarak katılmış ama bazı his ve duyguların dışında her yönü ile sistemin oluşturduğu bir kişi ile karşı karşıyadım. Paramparça edilmiş bir kişilik ile ancak sürüm sürüm sürünenek bir savaşım verilebilinirdi. Bu tabii ki yetmiyor, ciddi bir biliç örgütülük ve eylem istiyordu. İşte dağlar, gerilla ve eğitim bunun ilacıydı. Kendi değerleri ile yolaşan kişilikim aşılması çok zor bir anlama ifade ediyordu. Zorlanmıyorum muydum? Kesinlikle zorlanıydum ama moral, irade, azim ve fedakarlık gerillayı ayakta tutan değerlerdir. Bunlarla yaşımdı sürece oluyor ve hedefime yaklaştığımı düşünüyordum. Yoldaşlarımlı ve gerilla yaşamını seviyorum. Bir ilke olarak yaşama kendi irademle katılmayı esas aldım. Oluşan irade tamamıyla Önder Apo'nun yarattığı değerler ile açığa çıkyordu. Yaşamak için savaşmak, büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak gerekiyordu.

PKK'de yaşam kendini tüm özgürlük değerlerine adamaktır. Bu yönyle bizler artık kendimizin değil tüm insanlığındır. Çünkü Önder Apo kadar hiç kimse tüm insanlık için bir ruh ve biliç yaratmamıştı. Önder Apo'nun yaratmış olduğu paradigma tüm insanlığa hitap ediyor. Bizler katılacağak bu paradigmaya göre, savaşacağak bu paradigmaya göre savaşmak zorundayız. Bende olduğum gibi kuşkusuz herkesin birçok gereğe ve intikam duyguları vardır. Önemli olan bunları örgütlemek,

Gelenen aşama, yaşadığım dört büyük yıllık gerilla yaşamı beni bu gerçeklikleri görmeye yöneltti. Çok değerli, anlamlı yoldaşlıklar yaşadım. Harun Ahmet, Azat, Tirej Erdal ve şu an bile her an her saat şahadet haberlerini aldığımız bir çok yoldaşımız. Tabii ki hiçbir mücadele bedelsiz başarıya ulaşamaz. Ancak bizler, son dönemlerde verdigimiz bedeller ile bu savaşa başarıya götürmemiz gerekiyordu. Halkımız her gün işkence tutuklama yaşarken, çocukların artık ihanet etmeyecek hayaller kurmamak için 5 yaşından alınıp eğitilmek bir yana öldürülüyor, işkence görüp tutuklanıyorlar. Gerçekten de tarih hiç bir zaman böyle bir düşman ile karşılaşmamıştı. Tarihte yaşanan tüm savaşların bir kuralı, ilkesi, ahlaki vardi. Ama T.C ve AKP bu kural ve ilkeler bir yana ahlaksızlaşmış bir gerçekliğin somut ifadesidir. Ahlaksızlık en somut bir biçimde taçlandırılıyor. İmralı tecridini görmeyen, sarsılmayan ilklerine kadar hissetmeyen bir kişinin militanlığından, savaşçılığından, yurtseverliğinden, insanlığından kuşku duymak gerekiyor. Bu gerçekliği görüp de PKK'nın yaşayan özüyle bütünleşmeyip kendini, bu özle yani fedaiyle gerçekleştirmeyen kişilik kesinlikle unutuyor, duyusuzlaşıyor, direngenliğini yitiriyor ve teslimiyeti yaşıyor.

Kurt gerçekliğinde hisler, duygular, sevgiler ve umutlar körelmişken Önder Apo bunları tekrar canlandırdı. Hissettiği için Zilanca tavırlar açığa çıktı. Sevgi için Fikriler, Semalar oluştu. Direndiği için Beritanlar tanrıçalaştı. Ve zalimler tarihin en büyük direnişi ile karşı karşıyadır. Ancak bu zalimler tarihin en büyük savaşına da kendini hazırlamışlardır. O zaman bizim yapabileceğimiz kendimizi en büyük savaşa hazırlamak ve fedaileşmektir. Bu yönü ile bende kendimi fedai eyleme hazırlarken yaşamın ne kadar güzel olacağını görebilmekteyim. Yaşamı sevenler ancak büyük eylemler yapabilirler. Çünkü bizler özgür yaşamı yaratmak için bir mücadelenin içindeyiz. Zilan'ca tavır sergileme isteminin bende müthiş bir heyecan yarattığını belirtelim. Zilan en büyük sorumluluk duygusudur. Ve ben bu süreçte kendimi sorumlu hissediyorum. Büyük bir çığın yaşanması gerektiğine inanıyorum. Biliyorum ki şuanda benim gibi yüzlerce arkadaş var. Hareketiminin

belirttiği gibi düşman bunu bildiği için baharın gelişinden müthiş korkuyor ve köşeye sıkışmış her yere pervasızca saldırıyor. 2012 senesi, PKK'nın tarihten almış olduğu direniş geleneği ile bir başarı ve özgürlük yılı olacaktır. Buna katkı sunmak, bunun savaşçısı olmak en onurlu pratik olacaktır. Ve kesinlikle zafere yakın olduğumuza inanmak zorundayız. Zafere kilitlenmiş bir savaşçının yaşamı anlamlı olabilir. Bizler kesinlikle düşman karşısında elini kaldırılmış bir gerçekliğin savaşçıları değiliz. Biz buna ihanet deriz. Bizler bin sefer ölü ama yine kalkıp düşmana mermi sıkmasını kendine esas alan ve düşmani bin kere öldüren bir gerçekliğin savaşçılarıyız. Bizler bize yaşama hakkı vermemen, yaşamı haram eden ve yaşatmayan bir gerçekliğe karşı savaşanızır.

Bir halk ancak Önderliği ile var olur

Biz özgürlük savaşçıları kendimizi savaşın sanatıyla donatır ve savaş alanına öyle çıkarız. Bizler kadınla kölece yaşamı ve bunun ifadesi olan güdüllerle yaşamayı değil kadınla anlamlı, özgür, onurlu bir yaşamın aşığıyız. Kadına aşınız. Çünkü kadın toplumsallığınoluştuğu merkezdir. Bizler kadınla beraber savaşırken, güzelleştiğe seviliyor, sevildikçe de özgürlüğe yapıyor. PKK yaşamı yönünü atanrıçaya dönmüş öyle savaşıyor. Bunun içindir ki erkek, devlet, iktidar bir korku içerisinde. O da biliyor ki bu savaş zafere ulaşırda adalet, eşitlik, doğallık, iyi, güzel, gerçek sevgi ve aşk tekrar canlanacak; kar, çıkar, sörümü ortadan kalkacaktır. Bunu gören insanlık tüm gücü ile ana kadına dönecek ve özünü yaşayacaktır. Kadın köleliğin kalktığı mekanlar, özgür mekanlardır. Biz bu mekanlarda yaşamış bireyler olarak özgürlüğe olan tutkumuz gereği kadınla yaşamayı ve savaşmayı anlamlı buluyoruz. PKK'de kadın savaşmasını bilen, boyun eğmeyen, meleklenen, özgür yaşayan, erkeğe teslim olmayandır. Yaşanan bazı düşkünlükler PKK'nın özüyle gelişmekte, ne PKK erkeğini ne de kadını temsil etmektedir. Biz buna müthiş karşınız ve yaşamayacağız. Nasıl ki yıllardır içimizde teslimiyeti yaşayan anlayışlar son süreçte bir bir açığa çıkmışsa, kadına yaklaşında güdüsel, düşürücü anla-

yışlar da yerle bir edilecek ve tümden bitecektir. PKK'deki kadın bunu hak etmiyor, diyoruz. Bunu yaşamamak için biliş, irade, örgütlenme, savaş, Önderlik felsefesine bağlılık gerekmektedir. Biz kendimizi ancak bununla donatsak özgürlüğe yürüyebiliriz. Biz bu yürüyüşlerin yoldaşızız. Kadının yoldaşı olabilmek, kadınla beraber savaşabilmek, zafer elde edebilmek zihniyet devrimini gerçekleştirebilmek bizim vazgeçilmezimizdir. Onun için kadın özgürlüşmedikçe toplum özgürlüşemez, diyoruz. Kurt toplumunun özgürlüğü kadın özgürlüğünden geçer, diyoruz. Çünkü erkek kendini yalana dayandırır. Yalanla oluşturulmuş bir sistemle yıllarca savuşuyoruz. Kurt kadını hiç bir zaman bu sistemin kadını olmadı, sürekli direndi. Belki günümüz gibi elinde kleşi, bombası, ağır silahı yoktu ama sevgisi ile dili ile kültür ile direndi. Özü ile yaşıdı ve doğurduğu çocuklarına aktardı. En çok şiddetle karşılaşmasına rağmen yılmadı, umut ve ışık gördüğü her düşünceye bağlandı, aşık oldu. Ama kandırıldı, metaaltı, tecavüze uğradı. Kimse bu kadınlar Önderlige nasıl bu kadar bağlıdır dememeli, gerçeklik tüm çıplaklııyla ortadaydı. Önderlik erkeği öldürmüştü. Bu gerçekçi görüp savaşmayan, Önderlige katılmadan bir kadın nasıl dayanabilir ki. Bir militan erkek ya da kadın bu gerçeklikten asla uzaklaşarak yaşayamaz, uzaklığında düşer, gelenekselleşir ve sistemi yaşar. Biz de yaşanan sorunların kaynağında da bu uzaklaşma yatkınlıdır. Biz Ronahi, Beritan, Berivan, Viyan, Nuda, Dicle, Bese, Tekoşin, Çiçek ve Zilan tarzını yaşamsallaştırdığımız oranda aşkımız güclendirebiliriz.

Zafer ve özgürlük tutkusu ile Önderlige bağlı bir halkın çocuğu olmak gurur verici bir duygudur. Tüm soykırımı, imha-inkar ve gasp ile karşılaşan Kurt halkı PKK ile yeniden direndi, direndi. Tam anlayıla yeniden yaratıldı. Kurt halkı özgürlük mücadeleşine binlerce çocuğunu feda etti. Yetmeyen birçok çıkışa en büyük fedai duruşları seregliyor. Tarih boyunca var olma-yok olma savaşının içinde olan bu halk Önderlik ile artık varlığını kanıtlamış ve özgürlük mücadeleşine kollarını sıvamış bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Bu halkın geleceği artık kendi elindedir. Özgür olacağsa kendisi, köle olacağsa yine kendisi karar verecektir.

Kurt halkı şunu çok iyi biliyor: İmralı'da tatsak bırakılan Önder Apo değil Kurt halkın özgürlük tutkusu, mücadele azmidir. Önderiksiz bırakılmayı bir kader olarak bize kabullendirmek istiyorlar. Hayır, beş bin yıldır Kurt halkı Önderini arıyor ve bulmuştur. Bu bir kader de olsa onu alıp değiştiriyoruz. Bir halk ancak Önderliği ile var olur. Bu saatten sonra artık kimse Kurt halkını birbirine düşman edemez, yok edemez ve savaşırıamaz. Önder Apo Kurt halkın zihni, ahlaki, politikasıdır. Bir toplum ancak ahlak, zihniyet ve politika ile ayakta durabilir, varlığını sürdürür. Onun için Önderlik en çok bütünlüğümüz gereken bir dönemden geçiyor. Tabii ki Bekolarımız hala var ama onlar bizim için artık bitmiş gücünü yitirmiştir. Bu gerçekleri gördükçe de kahrolmaktadır. Önder Apo işbirlikçiliği, ihaneti ve teslimiyeti yok etme savaşlarında büyük devrimler yaratmıştır. PKK halkı ile bütünleşti bir dönemden geçmiştir.

Topyekün bir saldırısı var. Bizlerde ancak topyekün direnerek bu komployu boşça çıkarabiliriz. Önderlik kendi açısından yaratmış olduğu yeni paradigm, felsefe, taktik ve strateji ile komployu boşça çıkarmış, "görüşmeye çalışmıyorum" tavrı ile yeni dönemin ruhunu yansıtmıştır. Bizler de bu ruha denk bir duruş ile süreci karşılamamız gerekiyor. Ruh direniş ruhudur. Ruh serhilden ruhudur. Ve artık zafer, özgürlük ve başarının tam zamanıdır. Buna inanıyor bunun da fedai oldugumuz için çok şanslıyız. Değil tutuklama, gözaltı, soykırımı, asimilasyon bu halkı durduramaz. Bin tane atom bombası da olsa artık bizi durduramaz.

- **Bijî Serok Apo**
- **Bijî rapertîna geleki**
- **An jîyanek azad an jî ne dana jîyankırın**
- **Yaşasın özgürlük mücadeleümüz**

Aileme

Raporuma yazdığım tüm noktaları sizin de anlayacağınızdan hiç şüphe duymamakla beraber başta size hitaben bir yazı yazmama kararını vermiş olsam da özellikle düşmanın basın oyularından haberdar olmanız için

bir kaç noktayı dile getirmek istedim. Belki yapacağım eylem televizyona, basına farklı yansır kaygısı ile sizin beni anladığınızda inanıyor, size müthiş bağlı olduğumu belirtiyorum. PKK'de kararları hiç kimse vermez, tarihi sorumluluklar ve vicdani muhasebeler insanı karar almaya götürür. Şunu iyi bilmenizi isterim: Bu yaşam tamamıyla kendi irademle seçilmiş ve bu tarzda bir eylemi de ben kararlaştırdım. Gerilla yaşamı süre boyunca siz çok özledim. Bir kaç kere arama ve ulaşma fırsatı bulsun da hem sizin hem de kendimi hazırladığım eylemim için güvenlik noktasında sıkıntı yaratıcı düşündüm ve aramadım. Bu eylemle onurlanacağınızı biliyorum. Siz de biliyorsunuz ki fedailerin arkasından ağlanmaz, gurur duyulur. Bunun için diyorum, beni güçlü karşılayın düşmana olan kininizi haykırın, kültürünüze diliyor. Bu noktada bir özeleştiri vermek istiyorum; gerilla ortamında dümeli konuşacak çok arkadaş olmadığı için ben son süreçte çabamı yapmadım. Ama rüyamda kendimde ve hayalimde hep söyle konuştum. Fazla bilgi sahibi olmadığı için tam olarak kimin ne iş yaptığı, olduğunu bilmiyorum ama tüm insanları sevdigimi, onlar için mücadele ettiğimi bilmelerini isterim. Sadece babamı bir kaç kez TV'de gördüm yoranmış ve yaşılmıştı. Sağlığına dikkat etmesi gerektiğini düşünüyorum. Benim böylesi bir mücadelenin içine girmemde katıklarını unutmayaçım. Onun için borçluyum, böyle bir tarzla ödeyeceğime inanıyorum. Canım anam, benim katılacağımı ilk senin hissettiğini anladığında korkmuşum. Sonra anladım ki sen sonuna kadar benimlesin. Ve ben senin için de savaşıyorum, bunu biliyordun. Sen tüm annelerin acısını her zaman hissettin. Güçlü olmanı istiyorum. Senin vermiş olduğun ahlak, terbiye ve eğitimin olmasadı bu günlere geleceğimi biliyorum. Bunun için ben aslında senin eyleminim. Sana aşığım, bağlıyım seni çok seviyorum. Ve kesinlikle diyorum ağlama beni sahip olmek istiyorsan güçlü olman gerekiyor, sonsuz sevgilerimle oğlunuz REZZAN

ANDOK VE ERİŞ YOLDAŞLARIN İZİNDE

2012 YILINI BÜYÜK ZAFER YILI YAPALIM

baştarafı 32'de

**Karşımızda iflah olmaz
gözü dönmüş insanlık
düşmanı bir rejim var**

Kalleşlik sıfatının binyıllık tarihi süreç içerisinde kime yakıştığını insanlık netçe görüyor. Kaldı ki Türk faşizmini, AKP yönetimini, Kürtlere dayatılan soykırımı rejimini sadece kalleşlikle tanımlamak bile çok yetersiz ve hafif kılıyor. Bu rejim kalleşliğin de ötesinde bir katliam rejimidir, bir soykırımı rejimidir, bir diktatöryadır. Hitler faşizmini de geride bırakan bir diktatörlük biçimidir. Dünyada hiçbir diktatörlüğün yapmadığını yapacak kadar insanların kimliğini, dilini, ismini yasaklayacak, böylece cinsini anlamsız hale getirecek kadar insanlık dışına düşmüş bir katliam rejimidir. Böyle olduğu için bu kadar tanınmaz bir duruma tarihsel süreç içerisinde kendini getirmiş olduğu için bugün herkesle çatışmalı konumdadır. Kendinden başka neredeyse dost bulamayacak kadar bir yalnızlık ve tecrit içine düşmüştür. Bu tecrit olmanın, yalnızlığın öfkesini halkımızdan çıkarmaya, dolayısıyla da eşi görülmeyen insanlık dışı bir katliam rejimini, faşist rejimi halkımıza dayatmak istemektedir. Bu konuda kendisini de kurtarmayı ifade eden bütün çabalara rağmen bataktak debelenmeye, ölüme gitmekte kesin bir israrın sahibi olmaktadır.

Önder Apo'nun Türkiye'yi de kurtarmayı ifade eden, Türk toplumunu özgür ve demokratik yaşama çekmeyi içeren bütün aydınlatıcı, çözümleyici çabalarına; özverili ve çözümleyici yaklaşımlarına rağmen AKP rejiminin, AKP faşizminin çözümsüzlükte, kültürel soykırımdaki ısrarı, artık bu rejimin iflah olmazlığının, kendini değiştirmeye, dönüştürme kabiliyetine sahip bulunmadığının açık kanıt olmaktadır. Geriye kalan bu kokuşmuş rejimi yıkıp atmaktır. Bu gürümüş cesedi gömmek gerekmektedir. Yoksa Türkiye toplumuna da, çevresindeki bütün halklara da büyük kötülük yapılmıyor. İnsanlık için dayanılmaz, öldürücü kokular yayıyor. İnsanlığı tehlikeli bir çatışma süreci içersine çekmek istiyor. İşte Ortadoğu'daki tutumu göz önünde... Irak'a, İran'a, Suriye'ye yaklaşımı, bütün Arap alemiyle çatışmalı durumu gözler önünde. Ermenilere, Rumlara yaklaşımı gözler önünde.

Karşımızda gerçekten de iflah olmaz, gözü dönmüş insanlık düşmanı bir rejim var. Kendisinin var olması için her şeyi yok edecek kadar faşist, gözü dönmüş, katliamçı, soykırımcı bir rejim var. Bu gerçeği elbetteki çok iyi görmeliyiz, doğru anlamalıyız. Kendi gerçek yüzü, hile, kalleşlik, zulüm ve katliam olmasına rağmen dönüp bu sıfatlarla herkesi suçlamaya çalışacak kadar da kendinden geçmiş, kendini esas alan bir yapıdadır. Dolayısıyla artık bu rejim gerçeğini doğru ve tam anlamamanın, ona gerçek, özgürlükü, insanı cevabı vermenin zamanıdır. İşte Eriş yoldaş "artık sözden çok, eylem zamanıdır. Bundan dolayı eylemim sizi aydınlatacaktır" derken bu gerçeği ifade etmektedir. Düşman gerçeğini, AKP gerçeğini, onun karşısında alınması gereken doğru, devrimci ve özgürlük tutumu ifade etmektedir. Bu biçimde de süreci ay-

dınlamakta, bize doğru yolu göstermekte, devrimci, intikam mücadeleşine bizi çağırmaktadırlar. Artık hiçbir reddüde, müglaklığa yer bırakmayacak kadar AKP'nin faşist, sömürgeci ve soykırımcı yüzünü ortaya koyarak bu konuda Önder Apo'nun yaptığı tahlilleri somut bir ifadeye kavuşturarak, bunun karşısında devrimci, yurtsever, intikamcı duruşun ne olması gerektiğini ve bunun nasıl gerçekleştirileceği bize öğretmektedirler. Bu anlamda gerçekten de fazla söyle gerek yoktur. Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği, onların ortaya koydukları fedai ruh, direniş eylemi düşmanlığını, sömürgeci gerçekliği net bir biçimde aydınlatmaktadır. Bunun karşısında devrimci yurtsever tutumun ne olması gerektiğini de somut bir biçimde ortaya koymaktadırlar. Bu anlamda Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği, onların gerçekleştirdikleri fedai eylem gerçeği bizim için bir yol göstericilik, aydınlatıcılık ve ne yapmamız gerektiği konusunda da kesin bir emirdir, talimatır. Biz artık bundan sonra bu emir ve talimat temelinde yürüyeceğiz. Bu emrin gereğini yerine getirmek için çalışacağız, savaşacağız. Bu emrin gereğini pratikte başarıyla yaptıkça da kazanacağız. Önder Apo'nun özgürlüğünü, Kurdistan'ın özgürlüğünü, Kurt halkın komşu halklarla birlikte özgür ve demokratik bir yaşamı kardeşçe gerçekleştirmesini sağlayacağız.

Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği bize Önderlik gerçeğini doğru anlamadan, ona doğru katılmanın ve Önderlikle doğru bütünlüğenin ve yoldaş olmanın yolunu netçe gösteriyor. Bu bakımından da son derece açık ve emredici bir gerçekliği ifade ediyorlar. Önder Apo'ya bağlılığı, ona sahip çıkışının öyle ağlayıp sızmakla, ah vah etmeye olmayacağı, yine sadece kendine zarar veren bir tutumla gerçekleşeceğini; tersine her şeyden önce Önderlik gerçeğini doğru anlamak, doğru

duymak, hissetmek, ruhumuzla, duygumuzla, düşüncemizle Önderlik gerçeğiyle bütünlüğen bir düzeye ulaşmak, ardından da Önderlik ilke ve amaçları doğrultusunda son gücümüze kadar başarı çizgisinde yaşayıp mücadele etmek olduğunu, bu temelde gericiliğe, düşmana vuran, özgür ve demokratik yaşamı yaratın bir tutumu ifade ettiğini netçe gösteriyorlar. Bu anlamda da son derece aydınlatıcı, düzeltici ve emredici bir gerçeklikleri var. Bu büyük direnişin en başta Önder Apo'ya yönelik saldırlıara karşı bir direniş olduğu, bunun intikamını alma, hesabını sorma direnişi olduğu tartışma götürmüyordur. Bunun için de düşmana onun anladığı dilden en ağır darbeyi vurmak gereğini, istemeseler de son çare olarak bu yoldaşlarımız görür ve uyguluyorlar. Böylece doğru Önderlik anlayışını, Önderlikle doğru yoldaş olmanın tutumunu, Önderlik militanı olarak üzerlerine düşen görev ve sorumluluğu ne olduğunu ve onu nasıl yerine getireceklerini netçe ortaya koymuş oluyorlar.

Eriş yoldaş "size olan bağlılığını, özgür yaşama olan büyük tutkumu bir daha göstermek istiyorum" diyor. Böyle bir eylemin Önderlikçe tasvip edilmediğinin bilincinde olduğunu da belirterek, "ancak size yapılan alçak saldırılar, halkın her gün sokaklarda katledilmesi, yüce kahramanlık sergileyen yoldaşlarının kahepe kıyasal silahlarla yok edilmeye çalışılması bize doğanın kanunu olan ve amacımıza ulaşmak için mecbur zor kullanımı, yani ölmemek için öldürmeyi tek seçenek olarak övmeye koyuyor" diyor. Eğer gerçekten insanlık dışı bir vahşetle, saldırıyla yüz yüze olunmasa, eğer gerçekten çok yüce amaçlar için olmasa, eğer gerçekten son çare olmasa tabii ki böyle bir eylemi gerekliliğini görmüyor. Ama gerçeklerin o kadar çok derinden farkındaki her şeyi ifade ederek böyle bir eyleme

yönelmenin büyük bir zorunluluktan kaynaklandığını, insanca yaşayabilemek, özgürce var olabilmek için başka çarenin kalmadığını ifade ediyor. Önderlik gerçeğini anlama, Önderliği doğru kavrayarak onu hayatı geçirme düzeyi işte böyle ortaya çıkıyor. Andok yoldaş bu durumu, "tecidin ağırlaştırılması Eleftery, Erdal, Dengtav ve Derwişleri yaratmıştır. Ben de bollardan kopuk bir yaşamı asla kabul etmeyeceğim" diyerek netçe ortaya koyuyor. Eylemlerinin Önderliğine bağlılığı gereği olduğunu, Önderlik gerçeğiyle bütünlüğeyi ifade ettiğini, Önderliği sahiplenmeyi ve savunmayı içeriğini ve dolayısıyla Önderlik şahsında Kurt halkın, Kurdistan'ın özgürlüğünü, bölge halklarını, özgür insanlığı sahiplenip savunmaya çalışıklarını net bir biçimde ortaya koyuyor.

**"Biz Önderlik ile
buluşmadıkça bir hiçz"**

Andok yoldaş AKP hükümetiyle birlikte TC yönetiminin tamamen ahlaksızlığını ifade ediyor. Bu temelde de şu çarpıcı tespitini yapıyor; "İmralı tecridini görmeyen, sarsılmayan, iliklerine kadar hissetmeyen bir kişinin militanlığından, savaşçılığından, yurtseverliğinden, hatta insanlığından kuşku duymak gereklidir" diyor. İşte böyle bir tespite dayalı olarak militanlığı, yurtseverliğin, insan olmanın bir gereği olarak bu büyük direniş eylemine yönelik. Onda bu cesareti ve kararlılığı yaratan kesinlikle bu bilinçtir. İmralı sistemini ve ona karşı direnen Önderlik gerçeğini bu düzeyde derinden anlaması, kavrama durumudur. Ruhuya, duygularıyla, düşüncesiyle Önderlikçe bütünlüğe, Önderliği duyma, hissetme ve anlama, onu yaşayıp yaşamaya gerçeğine ulaşma durumudur. Andok yoldaş Önder Apo'nun Kurt halkın açısından nasıl büyük bir anlam ve de-

**"Karşımızda gerçekten de iflah olmaz, gözü dönmüş insanlık düşmanı bir rejim var.
Kendisinin var olması için her şeyi yok edecek kadar faşist, gözü dönmüş, katliamçı,
soykırımcı bir rejim var. Bu gerçeği elbetteki çok iyi görmeliyiz, doğru anlamalıyız.
Kendi gerçek yüzü, hile, kalleşlik, zulüm ve katliam olmasına rağmen dönüp
sıfatlarla herkesi suçlamaya çalışacak kadar da kendinden geçmiş,
kendini esas alan bir yapıdadır"**

ğere sahip olduğunu şu çarpıcı cümleyle net bir biçimde ortaya koyuyor; "Önder Apo Kurt halkın zihni, ahlaki ve politikasıdır" diyor. Devamlı, "biz Önderlik ile buluşmadıkça bir hiçz" diyerek aslında Önderiksiz yaşamın Kurdistan'da bir yaşam gerçeği olmadığını, böyle bir yaşamın anlamlı yaşam, özgür yaşam olamayacağını net bir biçimde ortaya koyuyor. Bu duyu ve düşüncesini şu cümleyle de pekiştiriyor; "Zafer ve özgürlük tutkusyla Önderliğine bağlı bir halkın çocuğu olmak gurur verici bir duyuktur" diyerek gerçekten de Önderliğin Kurt halkı açısından nasıl bir anlam ifade ettiğini, Önder Apo öncülüğündeki Kurt halkın zafer yürüyüşünün ne anlamına geldiğini, bunun içinde yer almanın hele hele bunun militanı olmanın ne büyük onur verici, yüce bir tutum ve duyu ifade ettiğini büyük bir heyecanla ve net bir biçimde ortaya koyuyor. Şurası çok net bir gerçeklik ki; Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri tümüyle Önderlik çizgisinin, Önderlik gerçeğinin uygulanması oluyor. Aslında Önderlik gerçeğinin günümüzde içinde bulunduğu sürece militanca sahiplenmesinin ve yaşanmasının nasıl olması gerektiğini tartışılmaz bir kesinlikle bize gösteriyor. Bu anlamda Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri bizim için bir Önderlik emri, Önderlik talimatı olma özelliği taşıyor. Onlar eylemleriyle bize bu sürece Önderlik militanının ne yapması ve nasıl mücadele etmesi gerektiğini açıkça göstermiş oluyorlar. Bu anlamda hem bir talimat hem de bir yoldaşa çağrı olma özelliği taşıyorlar. Bizim de bütün bir hareket ve halk olarak bu büyük çağrıya cevap vereceğimiz ve bu talimat temelinde hareket ederek, gereğini günün yirmi dört saatindeki yaşamımızda ve pratikimizde başarıyla yerine getireceğimiz kesindir.

Eylemleriyle olduğu kadar Eriş yoldaş mesajıyla da bize bu çağrıyı yapıyor. Önderlik etrafındaki ateş çemberini daha da büyütmemiz gerektiğini bize emrediyor. Dolayısıyla "Güneşimizi Kartaramazsınız" şiarıyla Önderlik etrafında ateş çemberini, devrimci direniş temelinde daha da geliştirerek süreci Önder Apo'yu savunma ve özgürlüğünü sağlaması süreci haline getireceğimiz kesin tutumumuz oluyor.

Andok ve Eriş yoldaşlar, doğru Önderlik bağılılığının en seçkin temsilcileri oldukları gibi doğru partisine menin ve yoldaşlaşmanın da en seçkin temsilcileri olma özelliğini kesinlikle taşıyorlar. Parti ve gerilla mücadeleleri içerisinde son derece duyarlı, dikkatli, kendilerini Önderlik çizgisinde eğiterek görevlere sahip çıkmayı esas alan tutumları zaten bütün yoldaşlarca biliniyor. Onlar hep iyiliğin, güzellikin, doğruluğun temsilcisi oldular. Büyük bir sorumluluk duygusunu temsil ettiler. Genç yaşılarına rağmen yok edilmek istenen bir halkı kurtarma ve insanlığın özgürlük mücadelesine katkıda bulunma gibi büyük bir görev ve sorumluluk altına kendilerini soktular. Her zaman cesaretin, fedakarlığın ve yoldaşa bağlılığın büyük temsilcisi olarak hareket ettiler. Böyle büyük bir eyleme yönelirken bile tıpkı Mehmet Hayri Durmuş yoldaşın 14 Temmuz ölüm orucu dieniğini başlatırken "mezar taşıma borçlu yazın" demesi gibi, eylemlerini bir özeleştirip olarak kabul etmemizi

isteyecek denli bir mütevazılığın, alçak gönüllülüğün sahibi olduklarını netçe ortaya koydular. Bu tutum ve sorumluluk duygularını Andok yoldaş mesajında "Zilan, en büyük sorumluluk duygusudur ve ben bu süreçte kendimi sorumlu hissediyorum, büyük bir çıkışın yaşanması gerektiğine inanıyorum" şeklinde ifade etti ve o büyük direniş eylemini böyle bir sorumluluk duygusunun gereği olarak yerine getirdi. "Ancak zafere kilitlenmiş bir savaşçının yaşamı anlamlı olabilir" diyerek de kendisini bir zafer eylemcisi kııldı. Andok yoldaş, "Yoldaşlarımı ve gerilla yaşamını seviyorum" diyerek PKK'ye ve özgürlük mücadeleşine nasıl büyük bir duyguya, tutkuyla bağlı olduğunu netçe ortaya koyuyor. Yoldaşlık bağılılığının, sevgisinin partileşmenin, do-

layısıyla zaferde kilitlenmiş bir militantin gerçek haline gelmenin temel ölçütü olduğunu netçe gösteriyor. Eriş yoldaş bu gerçeki "insan PKK'de çok değer ve biliç kazanıyor. Ben öz kimliğime PKK'de ulaşım. Benim asıl adım Eriş Avent Gevezdir ve bu hep böyle kılacak" diyerek partileşmenin, partiye katılmadan nasıl yeni bir kimlik kazanma olduğunu, yeni bir kişilik edinme olduğunu, kendini yeniden yaratmayı ifade ettiğini netçe göstermiş bulunuyor. Parti ve gerilla yaşamının, yoldaşça yaşamın kendisini ne kadar mutlu kıldığı Eriş yoldaş şu çarpıcı cümlelerle ortaya koyuyor: "ben hiçbir mutluluğun doğru yoldaşlık ve özgürlük savaşçısı olmanın verdiği gurur kadar değerli olduğunu sanıyorum" diyor. Yine mücadeleşini sürdürürken biz yoldaşlara hitap ederken "sizinle geçirdiğim tek bir dakika bile bana çok heyecan vermiştir" diyor. Bu sözlerin anlamını son derece açiktır. Süreci doğru anlamadan, Önderlige doğru katılmanın, Önderlik çizgisinde doğru militanlaşmanın kesinlikle partileşmekten, parti yaşamından mutluluk ve heyecan duymaktan, yoldaşlar birligine her şeyle katılmaktan geçtiğini netçe ifade etmiş oluyorlar. Böylece parti birligini bozan, parti yaşamını zedeleyen her türlü tutum ve anlayışın ne kadar büyük bir tehlike, yanlış olduğunu netçe ortaya koyuyorlar. Bütün bu sözleriyle, geçen süreçteki yaşamlarıyla ve son eylemleriyle bize doğru yoldaşlığın, birlik olmanın Önderlik çizgisinde partileşip sıkı bir örgütlülüğe kavuşmanın süreci anlamak ve zafer yaratıcı bir direniş eylemi geliştirebilmek açısından ne kadar hayatı önem taşıdığını göstermiş bulunuyorlar. Yoldaşlığın en büyük kuvvet, en yüce değer olduğunu, yeni özgür insanı, militant Kürt yoldaşlık bilinci ve duygusunun yarattığını, Önder Apo'nun da bu yoldaşça yaşamı yaratarak düşmanın Kürt toplumunda gerçekleştirmek istediği bölünüp parçalanmayı ortadan kaldırıp bu büyük demokratik ulus birliliğinin yolunu açtığını netçe gösteriyor ve ifade ediyorlar.

Bu yoldaşlarımız mevcut söz ve eylemleriyle bizi daha çok birlik olmaya, daha iyi örgütlenmeye, daha fazla partileşmeye, doyayıla gürümüzi çok daha ileri düzeyde birleştirerek düşmana karşı öldürücü darbeler vuracak bir düzeye ulaştırmaya çağrıyorlar. Dahası çağrı olmaktan da öteye bize böyle olmayı her bakımdan emrediyorlar. Eriş yoldaş şunu açıkça ifade ediyor; "biz eylemimizle şehitlik mertebesine ulaşacağız, ama inanıyoruz ki bizim yerimize gelenler Kürdistan özgürlük terminatı ve koruyucuları olarak gözümüz arkada bırakmayacaklar" diyor. Böylece yaşamalarını ortaya koydukları, verdikleri özgürlük, eşitlik, demokrasi ve adalet amaçlarının mutlaka gerçekleşmesini bize emre-

diyorlar, vasiyet ediyorlar. Kendileri en değerli varlıklarını olan yaşamalarını bu uğurda vererek bize bu görevin mutlaka başarılması sorumluluğunu yükliyorlar. En büyük tarihi görev ve sorumluluk altına bizi sokuyorlar. Bir de bizlerin kendi çizgilerinde yürüyerek bu amacı mutlaka başarácağıza dair yüksek inanç ve kararlılıklarını belirtiyorlar. Bu kadar kendine güven, yoldaşa güven, halka güven var. Bu elbette ki Önderlik çizgisile bütünsel olmekten, Önderlik çizgisinin zafer kazanacağına, başarı elde edeceğine dair büyük güvenden kaynaklanıyor. Tıpkı Kemal Pir'in "ben bu harekette zaferi görüyorum" demesi gibi Önderlik çizgisinde mutlak zaferi gören bir bakış açısının, buradan oluşan büyük güvenin yarattığı bir sonuç oluyor bu.

Elbette Andok ve Eriş yoldaşların içinde yürüyenler; bizler Kurt gençleri, kadınları, tüm Kurt halkı bu büyük vasiyetin, talimatın gereğini mutlaka yerine getireceğiz. Düşmanın böl parçala yönet politikalarına karşı büyük bir duyarlılıkla, biliçle mücadele edeceğiz. Parti birligini, yoldaşlık birliğini en yüksek insanı birlik olarak ortaya çıkartacağız. Kemal Pir yoldaşın öngördüğü, Önderlik ruhsal birlik düzeyine taşıyacağız. Önder Apo'yla ruhsal, duygusal, düşüncel ve yaşam ölçülerinde birleşmeyi ifade eden parti birligini, yoldaşlık birliğini tüm toplumun, Kurt halkın yeniden yaratılması ve diriltmesinin yolu olarak, öncülüği olarak geliştireceğiz. Bu temelde başlamış bulunan demokratik ulus birliliğini geliştirip zaferde taşıyacağız. Bu kahraman yoldaşlarımızın diğer alanlarda olduğu gibi yoldaşlık ve parti birliği konusundaki emredici söz ve pratiklerinin gereğini, onların izinden yürüyen ve amaçlarını başarmak için her şeyini ortaya koyan yoldaşlar olarak mutlaka yerine getireceğiz.

Gerillanın vuramayacağı hedef yoktur

Andok ve Eriş yoldaşların direnişleri, eylem biçimini hiç kuşkusuz devrimci halk savaşının doğru vuruş tarzının ne olması gerektiğini bize netçe göstermiştir. Başaran gerilla tarzını ortaya koymustur. Bu bakımdan çokça tartıştığımız tarz ve taktikte yenilenme, başarıyı esas alma nasıl gerçekleşecek sorusuna kendi cephelerinden önemli bir cevabı oluşturmuşlardır. Andok ve Eriş yoldaşların direniş eylemlerinin kuşkusuz bu açıdan da değerlendilerek doğru derslerin çıkartılması gereklidir. Bir kere Andok ve Eriş yoldaşların fedai eylemi bize gerillanın her türlü hedefi her koşul altında vurma gücüne sahip olduğunu netçe göstermiştir. Gerillanın vuramayacağı hiçbir düşman hedefinin, yenemeyeceği hiçbir düşman gücünün olmadığını, gerillanın büyük bir yaratıcılık, inisiatif ve zafer çizgisindeki vuruculuk olduğunu netçe göstermiştir. En başta bu dersi doğru bir biçimde çıkartmamız gereklidir. Dikkat edilirse düşmana darbe vurabilmek için daha çok imkan ve fırsat gerekmeli. Kararlılık gerekiyor, inisiatif gerekiyor, ani hareket etme, karar verme gücüne sahip olmak gerekiyor. Pratik gösteriyor ki aslında yoldaşlarımız planladıklarını tam gerçekleştirmiş değiller. Vurduları hedef, vurmayı düşündükleri ya da planladıkları hedefler değildir. Belki de tasarlayıp planladıkları hedeflerine vurma imkanını yakalayabileceklerdi, direniş eylemlerinin sonuçları bundan kat kat daha fazla olacaktır. Belki de düşmana tarihinin en öldürücü darbelerinden birini vurmuş olacaklardır. Fakat o fırsatı yaka-

layamama durumunda bile gerillanın çaresiz, çözümsüz olmadığını gerçekleştirdikleri eylemle netçe ortaya koydular. Eğer gerçekten gereken kararlılık, netlik ile hareket ederse bir gerilla gücünün düşman karşısında sonuna kadar savasabileceğini, mutlaka düşmana ağır darbeler vurabileceğini eylemleriyle netçe gösterdiler. Böylece gerillanın vuruş tarzının yenilmez olduğunu, sonuç alici olduğunu, mutlaka başarılı olan, kazanan çizgide olduğunu ortaya koydular. Diğer yandan hiçbir düşman tedbirinin, teknijinin, saldırısının gerillayı eylem yapmaktan alıkoyamayacağını, gerillayı kuşatıp etkisiz kılamayacağını, teslim alamayacağını gösterdiler. Koşullar ne olursa olsun biraz örgütlü ve duyarlı hareket edebilen, kararlı bir gerillacılığın her koşulda düşman tedbirlerini aşabileceğini, düşmanın ortaya çıkardığı engelleri aşarak hareket edebileceğini, düşman teknijini boşça çıkartabileceğini ve mutlaka ezici bir darbeyi vurabileceğini ortaya koydular.

Kuşkusuz yaptıkları eylemi biçim olarak her yerde, her zaman uygulanacak bir eylem biçimini düzeyinde görmemek, ele almamak gereklidir. Gerillacılıkta sonsuz yaratıcılık ilkesi vardır. Hiçbir eylem biçimini olduğu gibi tekrarlanamaz. Tekrar, gerillacılık için ölüm demektir. Ne kadar başarılı sonuç vermiş olursa olsun bir eylem biçimini ikinci, üçüncü defa tekrarlamaya kalkıldığından orada mutlaka başarısızlık ortaya çıkar. O nedenle de yenilik, yaratıcılık, gerillacılığın temel ilkelerinden birisidir. Bu bakımdan bu yoldaşların eylem biçimini olduğu gibi tekrarlamaya çalışmak, taklit etmek istemek elbette doğru olmaz ve başarılı sonuç vermez. Fakat buradan çıkartılması gereken temel ders sudur; Andok ve Eriş yoldaşların kararlılığıyla, irade gücüyle, inisiatifyle, yaratıcılığıyla hareket etmeyi bilmek gereklidir. Onlar gerillacılığın bu temel ilkelerini eksiksiz yerine getirmişler ve günümüzün devrimci halk savaşını yürüten gerillasının nasıl bir kararlılığı, iradeye, inisiatife, yaratıcılığa, gırışkenliğe, ani karar verme ve bunu hayata geçirme gücüne sahip olması gerektiğini netçe göstermişlerdir. Bu bakımdan bu yoldaşların eyleminden, tutumundan çıkartacağımız çok önemli dersler vardır.

Fedai tarzıyla, fedai kararlılığıyla hareket edenlerin, gerilla yaratıcılığı ve inisiatifini gösterenlerin her halükarda direnebileceğini, eylem yapabileceklerini, her türlü düşman engelini aşarak, düşman tedbirini, teknijini boşça çıkartarak mutlaka faşist sömürgecilige ezici darbeler vurabileceğini ortaya koymuşlardır. Demek ki gerilla çaresiz değildir. Gerilla gerçekten kararlı olursa, dikkatli hareket ederse, yaratıcı davranışırısa, inisiatifli davranışırısa, kısaca modern gerillacılık ilkelerine göre hareket ederse derin gizlilik, ince kamuflaj gibi temel gerilla ilkelerini hayatı geçirir ve mutlaka düşmana darbe vurmayı hedefleyen bir arayış, tutum ve pratik içinde olursa o gerillacılığın ulaşamayacağı düşman hedefi, vuramayacağı düşman gücü, ezemeyeceği düşman yapısı kesinlikle yoktur. Böyle bir gerillacılık her yerde, her türlü düşmanı vurabilir, her türlü düşman saldırısını boşça çıkartabilir. Ama elbette bunu büyük bir ustalıkla, yaratıcılıkla, inisiatifle yapar. Yerinde ve zamanında hareket

ederek yapar. Gerillacılığın vur kaç ilkesine uygun davranışarak yapar. Düşmanın istediği yerde ve zamanda onuna çatışarak değil, tersine kendisinin istediği yer ve zamanda düşmanla savaşa girerek bunu yapar. Bu bakımdan da Andok ve Eriş yoldaşların direnişinden çıkartacağımız önemli dersler var. Mutlaka düzeltme yapmamız gerekiyor. Öyle çaresiz kalan, inisiatif gösteremeyen, yaratıcı olamayan dumurlardan kendimizi kesinlikle çıkartmamızız. Düşmanla karşılaşlığında tek tutumun düşmana vurmak, daha fazla vurmak olarak gerçekleştemesini mutlaka sağlamalıyız. Bu düzeye kendine güven, kendini düşmandan üstün görme, gerektiğinde yumruk yumruğa kalındığında bile düşmana vurabileceğine dair kendinde güven ve inanç oluşturma kesinlikle gereklidir. Bu yoldaşlar öyle hareket ettiler. Düşmanın takibine rağmen eylem yapamayacak bir duruma düşüklerine kanaat getirmediler. Hem takibi fark ettiler, hem de düşmanın oyunu bozacak şekilde anında hedef belirleme, hedefe önceden planlanmasa da etkili bir biçimde vurabilme gücünü gösterdiler.

Gerilla özgür yaşamı yaratabilmek için savaşıyor

Demek ki insan isterse, kararlı davranışırısa, elindeki savaş araçlarını doğru kullanırsa, büyük bir güvenle, cesaretle düşman üzerine yürüse ve mutlaka "ben bu düşmanı vuracağım, ezeceğim" kararlılığı ve inancıyla hareket ederse her koşulda, her halükarda mutlaka düşmanına vurur. Eylemleri bu gerçekçe açıkça gösterdiği gibi Eriş yoldaş bize bırakıldığı mesajında bu durumu, "insan gücünün sınırsızlığına ilk defa PKK içinde tanık oldum" diyerek de açıkça ifade etmektedir. Önder Apo'nun "en büyük teknik insandır. Sınırsız güç, insan gücüdür" değerlendirmesini çok iyi gördüğü, anladığı anlaşılımaktadır. PKK militanlığının böyle bir çizgide gelişğini, gerillacılığın temel ilkelerinin bu olduğunu, bu biçimde netçe görmüş olmaktadır. Bu görüşle de "bizden bu kadar" yaklaşımını kesinlikle reddetmektedir. Onun doğru olmayan, tasfiye bir yaklaşım olduğunu eylemiyle gösterdiği gibi mesajıyla da net bir biçimde ifade etmektedir. Bu konuda Andok yoldaşın bıraktığı mesajlar daha anlamlı ve öğretici olmaktadır. "Zafere kilitlenmiş bir savaşçının yaşamı anlamlı olabilir" diyor Andok yoldaş.

Demek ki yaşamın anlamlı olabilmesi, başarı kazanabilmesi, sonuç verebilmesi için bir kere baştan zafer, yani başarıya kilitlenmesi gereklidir. Başarıyı esas alması gereklidir. Başaracağına dair kesin bir inanca, güvene, iddiaya, iradeye sahip olması gereklidir. Ancak zafere kilitlenmişse bir savaşçının sonuç alması, başarı kazanması, doyayıla anlamlı bir yaşamı ortaya çıkartması mümkün değildir. Bu, Andok yoldaşın bize verdiği derstir. Bizim için talimat değerinde olan bir talebidir, istemidir. Bu gerçeki kesinlikle böyle görüp anlamak, bunun gereğine göre hareket etmemi bilmemiz gereklidir. Her türlü zorlu yenmek için de değerli bir formül ortaya koyuyor Andok yoldaş, "kesinlikle zorlanıyorum, ama moral, irade, azim ve fedakarlık gerillayı ayakta tutan temel değerlerdir" diyor. Her türlü zorlu yenmenin ilacı olarak, morali, iradeyi, azim ve fedakarlığı gösteriyor.

"Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri tümüyle Önderlik çizgisinin, Önderlik gerçekçisinin uygulanması oluyor. Aslında Önderlik gerçekçisinin günümüzde içinde bulunduğuımız süreçte militanca sahiplenmesinin ve yaşamının nasıl olması gerektiğini tartışılmaz bir kesinlikle bize gösteriyor. Bu anlamda da Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri bizim için bir Önderlik emri, Önderlik talimatı olma özelliği taşıyor"

sözünü hatırlatıyor. O büyük 14 Temmuz ölüm orucu direnişçiliğinin nasıl bir çizgide geliştiğini Andok yoldaşın sözü de netçe gösteriyor. Yaşam sevgisiyle dolu olanlar, özgür yaşama tutku düzeyinde bağlananlar, büyük bir yaşam gücüne, iradesine sahip olanlar ancak büyük eylemin sahibi olabilirler. Bu eylem bir askeri eylemse de, gerilla eylemi ise de ancak böyle bir yaşamı yaratma tutkusıyla öyle bir eylemciliği ortaya çıkarabilir. Bu durumu şu cümleyle de daha çok perçinliyor Andok yoldaş: "Yaşamak için savaşmak, büyük savaşabilmek için doğru yaşamak gerekiyordu." Bu da gerillacılığın temel ilkesini, Önder Apo'nun tanımladığı, geliştirdiği gerillacılığın yaşam ve savaş ilkesini ifade ediyor. Yaşamla savaşa bağlama düzeyini bize gösteriyor.

Yaşamak için savaşıyoruz, savaşımızın temel amacının yaşamak olduğunu, yaşamı yaratmak olduğunu, özgürlük yaşamını, anlamlı yaşamı ulaşmak olduğunu, onurluca yaşamaya fırsat, izin vermediğini gördükleri, hissettikleri, yaşadıkları için PKK'ye katıldıklarını; doğru, güzel, anlamlı, insanı yaşamı PKK ortamında, gerillacılıkta bulduklarını netçe mesajlarında dile getiriyorlar. Zaten böyle büyük tutkuyla en zor koşullarda bile başarılı bir eylem yapabilmeleri, onların bu konuda ne kadar net ve kararlı oluklarını açıkça gösteriyor. PKK gerçeginin, Önderlik çizgisinin, gerilla mücadeleşinin nasıl büyük bir yaşam gerceği olduğunu, yaşamı yarattığını, Kürdistan'da özgür ve demokratik yaşamın bu temelde nasıl var edildiğini netçe ortaya koyuyorlar. Ama büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak gerektiğini belirtiyorlar. Büyük savaşçı olabilmek için de yaşamı doğrudan anlamak, doğrudan yaşamda yaşama bağlanmakla bağıntı ortaya koyuyorlar. Yaşamak için savaşı, büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak, yaşamı doğrudan anlamak, doğrudan yaşamda yaşama bağlanmakla bağıntı ortaya koyuyorlar. Yaşamak için savaşı, büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak, yaşamı doğrudan anlamak, doğrudan yaşamda yaşama bağlanmakla bağıntı ortaya koyuyorlar. Yaşam tarzını, hareket tarzını, vuruş tarzını mutlaka gerillacılığın doğru ilkeleri temelinde geliştirmesi gereklidir. Doğru gerillacılık ilkelerine ve tarzına ulaşmadan, modern gerillacılık ilke ve esaslarını, ölçü ve özelliklerini pratikte doğru ve yeterli bir biçimde hayatı geçirmeden demek ki büyük savaşmak mümkün değildir. Bu, Andok yoldaşın bize verdiği derstir. Bizim için talimat değerinde olan bir talebidir, istemidir. Bu gerçeki kesinlikle böyle görüp anlamak, bunun gereğine göre hareket etmemi bilmemiz gereklidir. Her türlü zorlu yenmek için de değerli bir formül ortaya koyuyor Andok yoldaş, "kesinlikle zorlanıyorum, ama moral, irade, azim ve fedakarlık gerillayı ayakta tutan temel değerlerdir" diyor. Her türlü zorlu yenmenin ilacı olarak, morali, iradeyi, azim ve fedakarlığı gösteriyor.

Gerillayı yenilmez kılan, her türlü düşman gücüne karşı savaşabilen, direnen, zafer kazanabilen bir çizgiye çeken temel değerler olarak, moral dizeyi, irade gücünü, çalışma, mücadele etme azmini, aynı zamanda cesaret ve fedakarlığı gösteriyor. Demek ki bu yoldaşların eylemleri kadar sözleri de, bize bırakıkları mesajlar da derin dersler çıkartmamız için hazine değerinde bir zenginlik içeriyor.

Bütün bunlardan şunu çıkartıyoruz; demek ki Kayseri eylemi bir tesadüf olarak gerçekleştirmemiş. Andok ve Eriş yoldaşlar her türlü düşman saldırısına, kuşatma ve takibine karşı bu düşmana ağır darbe vuran, siyaset gündemini belirleyen, düşmanın yüreğine korkular salan başarılı eylemi, bu büyük iradeleri, bilingeleri, kararlılıklarını, yaşam ve savaş çizgisini, Önderlik görüşleri temelinde doğru ve tam anlamalarıyla gerçekleştirmiştir. Bütün bunlar bir tesadüfle olmamış. Bilincle bağı var, kararlılıkla bağı var; gerillacılığı doğru anlamak ve kendini gerillacılığının temel ilkelerine doğru bağlamakla kesinlikle bağı var. İşte biz bu bağı görmeli, bu temelde bu büyük eylemin savaş tarzı ve taktiği açısından, gerillalaşmak açısından bize verdiği dersleri doğru ve yeterli bir biçimde çıkarıp özümsemeliyiz. Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeğini gerillacılık açısından, savaş çizgimiz açısından, askerleşme açısından anlamak ve onların izinde doğru yürümek, ancak böyle mümkün olur.

Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri bir savaş çağrısıdır

Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği, gerçekleştirdikleri tarihi direniş eylemiyle net bir biçimde ortadadır. Bu konuda gerçekten çok söyle gerek yoktur. Eriş yoldaşın ifade ettiği gibi, artık sözden çok eylem zamanıdır. Bu direniş üzerine çok konuşmak ve tartışmaktan çok, temel dersleri doğru ve yeterli bir biçimde çıkartarak onları özümsemek ve yirmi dört saat gerillacılık şarı çerçevesinde bu ölçü ve özelliklerini başarıyla hayatı geçirmeyi bilmektir. İşte bu da şehitler gerçeğini doğru anlamayı gerektiriyor. Süreci doğru ve tam anlamayı, düşman karşısında büyük bir kin ve öfke oluşturmayı gerektiriyor. Elbette bu, her şeyden çok Önderlik gerçeğini doğru anlamak, derinliğine kavramak, irademizi Önderlik iradesi ile, ruh, duygular, düşünceler ve yaşam tarzı düzeyinde bütünlüğe bilmeyi gerektiriyor. Parti gerçeğini, yoldaşlık gerçeğini, parti örgütlenmesini ve birligini, Önderlikle ruhsal birlik düzeyinde ele alıp büyük bir coşkuyla, heyecanla yaşamayı, gerçekleştirmeyi ifade ediyor. Partileşmenin temel ölçülerini oluyor. Yine gerillacılıkta doğru ve başarılı tarzın ne olduğunu ve nasıl olduğunu bize netce gösteriyor. 4. Stratejik dönem gerillacılığının nasıl olması gerektiğini, savaş tarzının ve çizgisinin nelerden olduğunu net bir biçimde ortaya koymuyor. Devrimci halk savaşının nasıl

bir ruhla, anlayışla, tutumla, tarzla yürütülüp başarıya götürüleceğini, devrimci halk savaşı gerillacılığının nasıl olacağını, bunun vuruş tarzının, yaşam tarzının, örgüt ve kararlılık dizeyinin nelerden oluşması gerektiğini tartışmaya yer bırakmayacak kadar net bir biçimde önemimize koymuyor. Savaşta başarının öyle teknik güç, büyük kuvvette, daha fazla imkana dayanmadığını, tam tersine zafer kazanan, başarılı bir savaşçılığın temel özelliklerini doğru anlama, kararlı davranışma, inisiatif ve yaratıcılık göstermeyeyle gerçekleştirdi, kendini bu tür ölçü ve özelliklerle donatan bir gerilla savaşçılığının her halükarda düşman saldırılardan kırma ve düşmana ezici darbe vurma gücüne sahip bulunduğunu net bir biçimde ortaya koymuyor.

O halde buradan öğreneceğimiz çok şey var. Andok ve Eriş yoldaşların duruşundan, tarzından, eylemlerinin sonucuna bakarak öğreneceğimiz, çıkaracağımız çok husus var. Gerillacılığın kendini burada yenileme ve kazanma imkanı, fırsatı var. Bu eylem temelinde gerillacılıkta geliştirdiğimiz değişim ve düzeltme çabalarını tarz ve taktikte yenilenmeyi sağlayarak gerçekleştirmeye mümkünür. Önderlik savunmaları temelinde doğru anlayışın, tarih anlayışının, güncel anlayışın ne olduğunu içinde bulduğumuz sürecin bize yüklediği temel tarihi görev ve sorumlulukların neyi içerdigini gördük, anladık. Bu temelde kendimizi eğitip yenilemek, 4. Stratejik dönemin

zafer kazanan gerillası haline getirebilme için anlayışta, sistemde, tarzda ne tür düzeltmeler yapmamız gerektiğini, neleri değiştirip yenilemekle yükümlü olduğumuzu, uzun süredir yürüttüğümüz tartışmalar, eğitimler, toplantı ve kararlarla netce belirledik. Şimdi Andok ve Eriş yoldaşların bu başarılı eylemleri ise bütün bunların hayata geçirilmesi, eteğe kemiğe büründürülmesi oluyor. Bütün bunların başarıyla uygulanabileceğini, söz değil eylem gerçeği olduğunu ve her halükarda pratiğe geçirilebileceğini gösteriyor. Dolayısıyla doğru gerillacılığın nasıl olması gerektiğini, nelere dayanması gerektiğini, hangi ilke ve özelliklere dayalı olarak yürütülmesi gerektiğini bize netce gösteriyor. Andok ve Eriş yoldaşların bu emredici çizgilerinde yürümemi gerekiyor. Bu kahramanların yoldaşları olarak, onların ortaya koyduğu başarı çizgisinde kararlılıkla yürüyerek, zafer kazanan başarılı gerillacılığı mutlaka yaratmamız gerekiyor. 2012 yılını büyük devrim yılı, büyük zafer yılı, Önder Apo'ya özgürlük ve Kürt sorununa çözüm yılı haline getirmeyi mutlaka gerçekleştirmemiz gerekiyor.

Andok ve Eriş yoldaşların direnişleri bir ruhtur, o ruhla dolmalıyız. Andok ve Eriş yoldaşların direniş eylemleri bir emirdir. Yirmi dört saat bu emrin gereklerini başarıyla yerine getirebilmeliyiz. Andok ve Eriş yoldaşların eylemleri bir savaş çağrısıdır. Bu çağrıya devrimci halk savaşını geliştirerek zafer kazanı

kazanan bir gerillacılığı yaratarak cevap vermemiz. Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği Önderlik gerçeğimizi doğru anlama ve bu gerçeğe katılma tutumudur. Onlardan Önderliği doğru anlama ve Önderliğe doğru katılarak bütünlüğe öğrenmeliyiz. Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeği bir paylaşım ve birlik olma çağrısıdır. Bu çağrıya parti ve demokratik ulus birliğini en ileri düzeydeがらşmak cevap olmalıdır. Bu temelde Andok ve Eriş yoldaşların bize bırakıkları mektupları tüm yoldaşlara sunuyoruz. Bütün komutan ve savaşçı yoldaşları Andok ve Eriş yoldaşların söz ve eylemleriyle bize verdikleri mesajları doğru anlamaya ve özümsemeye, onların izinde yürüyerek devrimci halk savaşını zafer çizgisinde geliştirmeye çağırıyoruz.

Haziran ayıyla birlikte yeni bir hamle sürecine girdik. Haziran ayı mücadele tarihimize fedailik ayı oluyor. Zilanşmanın, Semalaşmanın, Gulanşamanın ayı olmayı ifade ediyor. Dolayısıyla tüm yoldaşları Zilan, Gulan ve Sema yoldaşlarının fedailik çizgisinde kahramanca yürümemi bilmiş Andok ve Eriş yoldaşlar gerçeğini doğru ve tam anlamarak, bu temelde Apocu fedai militan çizgisi yaşam ve savaşımızda tam gerçekleştirebilecek bu yeni özgürlük hamlemizi başarıyla yükseltip zafer taşımaya çağırıyoruz.

Üretici ve yaratıcı bir gerilaydı Hozan

Adı, soyadı: Fehrezat NEZİR

Kod adı: Hozan XEZALË

Doğum yeri ve tarihi: Qamişlo, 1980

Katılım tarihi: 1999, Qamişlo

Şehadet tarihi ve yeri: 9 Haziran 2007, Erzirom

1999'da Önderliğimiz şahsında özgürlük hareketine karşı gerçekleştirilen uluslararası komplolu sürecinde Kürt halkın göstergesi öfke, geliştirdiği direniş, taktire şayandır. Doğu'da, Güney'de, Kuzey'de, Avrupa'da, dünyanın her yerinde Kürt halkı büyük bir direniş gösterip Önder Apo'yu sahiplendi. Yediden yetmiş onlara Kürt yurtseveri kendini ateş topu yapıp Önderlik etrafında kentlendi. Onlara yoldaş fedai eylemi gerçekleştirdi. Komployu düzenleyen güçler bu durum karşısında şoke olup şaşkınlıklarını gizleyemediler. ABD'nin o dönemde Dışişleri Bakanı olan Albright; "Kürtlerin bu şekilde tepki vermesini beklemiyorduk" demişti. Yani Kürt halkın ortaya koyduğu direniş ve sahip olunme, komploy düzenleyicilerini dahi şaşırtmıştı. İşte böylesi bir süreçte halkın direnişi yükseltirken, Kürt gençleri de komplonun hesabını sormak için akın akın gerillaya katılıyordu.

Bu süreçte birçok parçadan olduğu gibi, en fazla da Önderliğimizi yakından tanıyan yurtsever Güneybatı Kürdistan halkımızdan yüzlerce genç gerillaya katılım sağladı. İşte '99 sürecinde katılan arkadaşlardan biri de Hozan Xezalë arkadaştı. Hozan arkadaş, Kürdistan'ın Güneybatı parçasından Qamişlo'da doğmuştur. Parti kültüryle şekillenmiş, oldukça yurtsever bir aileden geliyordu. Hozan arkadaşla birlikte iki kardeşi daha partide katılmıştı. Arkadaşlar, ona sivil yaşamında hitap edildiği biçimde; 'Ebu Xezalë' diyorlardı.

Hozan arkadaş gerillaya temel eğitimini gördükten sonra askeri birliklerde görev

yapmaya başladı. Qendil'de 2000 yılında başlayan YNK savaşında aktif yer aldı. Bu, Hozan arkadaşın ilk savaş deneyimiymişti. Bu savaşta yeni olmasına rağmen en ön saflarda yer alarak ciddi tecrübeler kazanır. Sonrasında buradaki güçlerde yer alıp tüm çalışmalara katılır. Ancak Hozan arkadaşın özlemi Kuzey'dir.

Önderliğin ve hareketimizin '99'dan sonra başlattığı demokratik çözüm sürecine yönelik TC'ye yaptığı tüm çağrılar sonuçsuz kalmıştır. Bunun nedenle meşru savunma mücadeleşinin yükseltilmesi için HPG bünyesinde 2003 yılından itibaren yoğun bir örgütSEL, eğitsel, pratik faaliyet başlatıldı. 1999'da Kuzey'de boşaltılan alanlar, burada eğitilen güçler tarafından doldurulmaya başlanır. Kuzey eyaletleri için hazırlanan güçler içerisinde Hozan arkadaş da yer almıştır. Onerisi kabul edilen Hozan arkadaş, bu yılın ortalarında Erzurum eyaletine ulaşır. Hedefini gerçekleştirmiştir.

Hozan arkadaş ile birlikte eyaletle ulaşan yoldaşlar, olası saldırırlara karşı cevap olmak için hazırlıklı başlarlar. Bu temelde 1 Haziran hamlesiyle zeminini hazırlarlar. Yapılan tüm faaliyetlerde Hozan arkadaşın fedakar ve emekçi yönü, morali gözle çarpardı. İgne ile kuyu kazarcasına emek sarf ederdi. Her işe herkesten daha fazla koşar, her zaman yoldaşlarının önünde olmak isterdi. Fedakarlığı yoldaşların diliinden düşmez, nerede zor iş varsa, orada Hozan arkadaş olurdu.

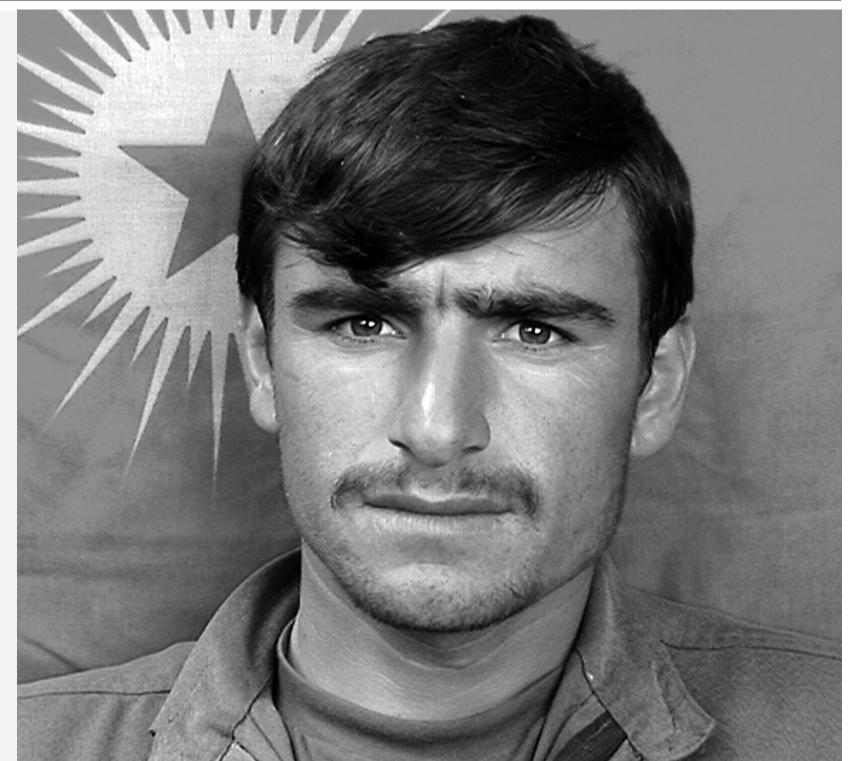
Erzurum eyaletinin en temel sorunu, üstlenmemeydi. Bundan dolayı eyalette en çok kaybımız üstlenme nedeniyle yaşanmıştır. Hozan arkadaş, eyaletin en zor ve temel sorunu olan üstlenme çalışmalarında yıllarca kaldı, çalıştı. Günlerce uzaklıklarda erzağı çekti, sağlama aldı. Gerektiğinde sırtıyla en ağır yükleri çekmekten geri durmadı. Bu çalışmalarla gösterdiği duyarlılık, titizlik

gerçekten değerliydi. Birçok arkadaşın bu tür çalışmalarından kendisini geri çekmesine rağmen, o örgütün verdiği bu görevi yerine getirmek için elinden gelen tüm çabayı gösteriyordu. Yaptığı iş çok temiz, hassas ve sağlamdı. Pratik özellikleri yanında çok çalışıyordu. Üretici ve yaratıcıydı. Erzirom eyaletinin kazanılan her mevkisinde, sığınacağına Hozan arkadaşın çabası, emeği vardır. Yaşamında dürüst, sade ve mütevazıydı. Yoldaşlığı içten ve samimiyydi. Hiçbir arkadaşın Hozan arkadaştan incidine, daraldığına tanık olmadım, duymadım da. Tüm bunlardan dolayı arkadaşlar tarafından çok seviliyordu.

Hozan arkadaşın diğer bir özelliği çok şakacı olmasıydı. Her arkadaşla şakalaşır, takılır. Arkadaşların moral kaynağıydı. Hozan arkadaşın olduğu yerde moralsizlik olmazdı, onun olduğu her yerde kahkahalar yükselirdi. Belli bir süre pratikte kaldığından dolayı da tecrübe edinmişti. Koşullar, zorluklar, gereklikler onu çelikleştirmiştir.

Ebu Xezalë yoldaş, ağırlıklı olarak Bağır bölgesinde kaldı. Burayı adım adım öğrendi. Artık avucunun içi gibi biliyordu araziyi. Düşmanın operasyon tarzı, taktiği konusunda da belli düzeyde hakimiyeti gelişmiştir. Yapılan birçok eylemin hazırlığından tutun pratik katılımla kadar aktif çaba sahibiydi. Bu alana gelen Koçerler, Hozan arkadaşı sevüp başına basmışlardır. Yöre halkı Qamişlo'dan Çewlik'e, Dêrsim'e gelerek halkın özgürlük mücadeleşine katılan bu genç yüreklerine oturtmuşlardır. Güvenip bağlanmışlardır. Onlar da Hozan arkadaşın şakalarına alışmışlardır.

Hozan arkadaş, 2006 yılından itibaren Kırıdım alanının açılım grubunda yer aldı. İlk yıl bu alanı boydan boya gezip tanımladı. Erzingan Mansî'dan, Tercan'a, oradan Çermî'ye kadar olan bu hatta, alt yapı hazırlıkları yapmışlardır.

Burası eyalet açısından önemli bir açılım alanıdır. Hozan arkadaşın tecrübesiyle yoldaşlara öncülük yaptı. Bu hatta, özellikle düşmanın için stratejik olan Erzirom-Erzîngan E-80 karayolunda yapılan eylemlere aktif katılım sağladı. Düşmanın bu açılım grubuna karşı yaptığı tüm operasyon ve yönelikler, bu arkadaşların duyarlılığını sayesinde boşça çıkarıldı. Bu alanda onlara verilen tüm görevleri başarıyla yerine getirme çabası ve iddiasında oldular.

Hozan arkadaş, 2007 yılında da bu alanın yönetiminde yer aldı. Alanda bir timin komutanlığını üstlendi. Alanda ikinci yıllarını doldurduklarından artik bir üstlenmeleri ve eylem alanları vardı. O yıl bu moral ve kararlılıkla alana yeldiler.

Haziran ayı başlarında Erzingan-Tercan hattında çalışmalarını sürdürükleri sırasında, ihtiyaçlarını karşılayabilmek için bir siville ilişkilendiriliyorlar ve randevulayıyorlar. İşte

lanetli ihanet burada bir kez daha kendisini gösteriyor. Düşmanla işbirliği temelinde bir komplolu hazırlanıyor. Hozan arkadaşla birlikte bir arkadaş daha görevlerini yerine getirmek için randevu yerine gidiyorlar. Açılan ilk ateş sonucu Hozan arkadaş şehit düşüyor. Diğer arkadaş ise çatışarak kendisini kurtarıyor. Evet, Hozan arkadaş alçakça bir komplonun kurbanı oldu.

Hozan arkadaş dört yıl kaldığı Erzirom eyaletinde sergilediği emek, çaba ve çalışmalarla katılmadı. 1 Haziran hamlesine katılma karar ve inancı bizler için her zaman örnek oldu. Ailesi, cenazesini Qamişlo'da toprağa verdi.

Ebu Xezalë! Erzirom halkı ve tüm yoldaşlar seni hiçbir zaman unutmayacak, seninihadetinle hayatı olmasına bileyeciktir!

Büyük amaç uğruna ölmek her zaman yaşamaktır

Sehitlerimiz çok büyük; acıları çok büyük ve derin. Ama biz, onların büyük acısını, büyük PKK'ye, onun büyük militan kişiliğine büründürerek yaşıyoruz. Ağlamak, duygulanmakla büyülükyaratılamaz" diyor Başkan Apo.

Çok şehit verildi, çok büyük direnildi Kürdistan'da. Kürdistan şehitleri bu anlamlı diğer ulusların şehitlerinden çok çok farklıdır. Diğer ulusların büyük orduları, sosyal, siyasal ve kültürel olarak güçlü değerleri, mirasları vardı. Ama Kürdistan'da ne güçlü bir ordu, ne de sahip çıkılacak bir tarih vardı. Her şey yeniden yaratılıyor Kürdistan'da. Sadece bir ülkenin bağımsızlığı değil, başlı başına bir insan, bir ulus yaratıyor. Bu da dünyanın en zor işlerindendir. İşte PKK'nın büyülüğu, görkemliliği ve muhteşemliği burada yatmaktadır.

Bugün Kurt ulusu artık kendisi için, kendi topraklarında kan döküyor. Geçmişte kendisi için kan dökmemiş, başkaları için savaşılmış, başkaları için kan dökmuştur.

Kendisi için, kendi topraklarında dökülmeyen kan temiz bir kan değildir. Bunun için Kurt halkının düşmanları hep Kurtlerin kendileri için "döktükleri kanlardan, yiğitliklerden, kahramanlıklardan" bahsederler gerektiğiinde.

Tarihi değiştirmeye, kötü gidişe dur demenin adı olma hedefiyle savaşma atılan hareketler zorlu bir mücadelenin öncüsü olunması gerektiğini de bilirler. Büyük hedefe ulaşmak için büyük savasım, büyük direniş ve kahramanlık şarttır. Büylesine ayağa kalkan halkların ilk öncülerini kendilerini feda etmekten çekinmemişlerdir. Şahadetleriyle, akitikleri kanlarıyla tarihi değiştirmişlerdir. PKK şehitleri, böyle bir özgürligkeit sahip olan kahramanlardır.

Devir değişti. Kürdistan'da ölüm, yiğitlik, kahramanlık hepsi değişti. Hepsini yeniden adlandırmakta ve PKK'de yeni tanımını bulmaktadır. "Kahramanlık, yiğitlik" kelimeleri Kurt toplumunda çok sık kullanılsa da, gerçek anlamından uzak ele alınır. Tarihten silinmekte olan ve bunu bir kader olarak kabul eden, ayağa kalkmaya veya kaldırılmaya cesaret etmeyen, her bireyinin bundan korkunç bir hastalık gibi kaçtığı bir halkı şahlandırmak, ulusal kurtuluş mücadelesine yöneltmek Kürdistan'da gerçek kahramanlığın temeli olmuştur. PKK kahramanlığın, yiğitliğin düşmana karşı savaşmak belirlenebileceği tüm yaşam ölçülerinin de buna göre olduğunu ortaya koymustur. Kürdistan şehitleri bu yönyle gerçek kahramanlığın yaraticıları olarak tarihi yeden yazmışlardır.

Eski de Kürdistan'da ölümler vardı. Ama nasıl bir ölüm? "Bu dünyadan gitti diğer dünyaya" biçiminde anlamsız, içi boş ölümler vardı. PKK bu felsefeyi reddetmiştir, değiştirmiştir. Bu yaşam felsefesinin reddiyle mücadelene başlamıştır. Yeni bir felsefe, şehitler felsefesini yaratmıştır. PKK sadece bir ulusun doğusunu gerçekleştirmiyor, Kurt ulusuna dayatılan ölümü durdurarak insanlığa yepyeni bir yaşama başlangıç yapma felsefesini de sunmuştur. Bu anlamlı PKK ölümü ortadan kaldırılmıştır, ölümü öldürmüştür. Ölümün yerine ölümsüzlük felsefesini

yaratmıştır. Başkan Apo "Biz yaşamı düşmanın dayattığı gibi ele alımyoruz. Düşmanın dayattığı faşizmdir. Yaşam olarak sunulan, esasında ölümün kendisi olan bu dayatma karşısında kişi biraz nefşini köreltiğinde, böyle bir şeyi iyi bir orta sınıf yaşamına kavuşma biçiminde anlamaktadır. Böylesi bir tutum sadece faşizmin kabul görmesi demektir" diyor. PKK bu anlamda şerefi şerefisizliği, onuru onursuzluğu, namusu namussuzluğu yeniden tanımlamıştır. Tüketen, sümuren dönemin tanımlamalarıyla içleri boşaltılan bu ogluların ayırt edilmesini sağlamıştır. Küçük dünyaları kurtarma peşinde koşan sefil insancıklar olma yerine, büyük, onurlu ve içine sonsuzluğun sırgacığı dünyaları kurtarmayı hedefleyen savaşçılığın ölçülerini tanıtmıştır insanlara. Bu yüce duyu ve düşünceleri yaratma uğruna toprağa düşülmesinin ancak insanca yaşanıldığına kanıtı olabileceği açığa çıkarılmıştır.

Hıç kimse PKK'nın şehitleri için "ölmüştür" diyemez. Onlar yaşayan ve yaratılanların gerçek sahipleridir. "Gerçekte ölüm nedir? Eğer seni yücelten, sana ait olan bir yolda değilse, kesin gidersin, vurulursun. Sen de öldürürsen, vurursan, o zaman olur. Fakat diğer biçimde ölümlün fazla bir kıymeti olmaz. Ama eğer insan büyük bir amaç uğruna tüm yaşamını sonuna kadar adarsa ve bu yolda şahadete ulaşrsa buna ölüm denilmelidir. Bu yaşamdır, yaşamın ta kendisidir" diyor Abdullah Öcalan yoldaş.

Şehitler anmak; ağlamak, duygulanmak demek değildir. Bu PKK'de ve Kürdistan'da bir anlamda suçtur. Nitekim çoğu zaman yapılan da bu oluyor. Şehitlere layık olmak ancak başarılı bir mücadele vermekten, kazanmaktan ve kolay olmamakten geçmektedir. "Şehitlerin anısına en iyi cevap, onların borçlu ve eksik olan yönlerini tamamlamaktır" diyor Başkan Apo. Şehitlere lafta, biçimde bağlı olunamaz. Büyük pratikle, büyük kişilikle, büyük PKK'lıleşerek bağlı olunabilir. Bunun dışındaki bütün bağlılıklar gerçek değildir, sahtedir. Şehitlere sözde bağlı olup, onun gerektirdiği ölçülerin savaşçısı olmamak ise "yalancı kişiliğin" bir göstergesidir.

Yaptığı bir değerlendirmede; "Bir düşünün, kimlerdi bunlar? Nasıl başladılar

bu direnişe? Ki bunlar doruk noktalarıdır. Her doruktan diğer doruğa kadar da binlerce küçük doruk vardır. İyi düşünün, bu zincir halkası nasıl örülümuştur? Bunu bilmeyen PKK tarihini bilir mi; bunu bilmeyen direniş tarihini anlar mı; bunu bilmeyen asker olabilir mi; bunu bilmeyen genel doğruyu bir savaşa yatırır mı?" diyor Başkan Apo. Gerçekte şehitlerin eksik yönleri ne kadar tamamlanıyor? Onların anısına doğru bir temelde bağlı olunabiliyor mu? Pratikler, kişilikler bu konuda ne kadar gerçekçidir? Bu sorulara doğru cevaplar verilmeden ne şehitlere, ne şehitler hareketine doğru sahip çıkarır, ne de eksiklikleri gidererek vasiyetleri yerine getirilir.

Eğer bugün PKK ve mücadelesi uluslararasılaşmışsa, yine emperyalistler tarafından "PKK dünyasının en tehlikeli terör örgütü" olarak nitelendiriliyorsa, bu karşımızdaki güçlerin duyukları korkuyu, çekinceyi, PKK'nın ve PKK şehitlerinin de büyülüğini gösterir. Şehitlerimiz sadece Kürdistan'ın değil, insanların şehitleridir. İlk şehidimiz olan Haki KARER yoldaşın Türk oluşu PKK'nın insanlık boyutunu da içerir. Bu yönyle de PKK şehitleri uluslararasılaşmış, dünyaya mal olmuş şehitlerdir.

İlk şehitlerin kahramanlığı, inancı, cesareti ne derece yüce olursa, haklılık ve zaferi yürüş de o denli net, kesin ve yücedir. Partimiz PKK'nın ölçülerini, yaşam çizgisi, davaya bağlılık, inanç ve ideolojisinin büyülüyü bu ilk şehitlerimizin şahadetleriyle biçimlenmiş ve bir temel kazanmıştır. Abdullah Öcalan yoldaş "önderlik şehitler"den bahseder. Şahadetleriyle büyük ve hassas dönemlerin kurtarıcı olmayı bilerek, atılımlar gerçekleştiren, davanın süreklilığını sağlayan şehitlerdir onlar. Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ yoldaşlar önderlik şehitleridirler.

Yine hiçbir harekette veya devrimde görülmeyen diğer bir olay da, PKK'nın Kürdistan'da olduğu kadar Kürdistan toprakları dışında da onlarca şehit vermesidir. Bu yönyle bile hedefleri, amaçları büyük olan bir harekettir PKK. Ortadoğu'da bulunan PKK şehitliği bunun abidesi durumundadır.

PKK öncülük devrimimiz kadın özgürlüğünün de anahtarıdır. Genel

Başkanımızın pek çok değerlendirmesinde bu konu önemli bir yer tutmaktadır. PKK'deki Kürdistan kadınının kahramanca şahadetleri ve direnişleri özgürlüğe en iyi cevaptır. de görmek mümkündür. Önderlige bağlılığın şehitleri arasında bayan şehitlerimiz de önemli bir yeri almaktadırlar. Son şehitlerimizden, Beritan, Ronahi, Berivan ve Azime yoldaşlar bunlardandır.

Yaratılan bütün değerlerin sahipleri şehitlerdir. Nedir şehitlerin değerleri? Vasiyetleri, ilkeleri ve yaşam tarzlarıdır. Kürdistan ülkesini, Kurt insanını ve diğer her şeyi şehitler yaratıyor. Hiç kimse şehitler ve değerler üzerinde ucuz iktidar, ucuz yaşam hesapları yapamaz. Ucuz bağlılık edebiyatları hiç mi hiç yapılamaz. Şehitlerin ismini ağızlardan düşürmeyeip, yaşamda onları çabuk unutmak en büyük hakarettir. Nice şehit yoldaşlarla omuz omuza kalıp, onlardan uzak kalınca düşkünlüklerini yaşatmak sefilliğin, yaşamda ölümün temsilcisi olmaktadır. Yine ucuz bağlılık eski Kurt insanının ölülerine bağlılığı, sahip çıkması gibidir.

Şehitlerin kanla yarattıkları yeni yaşamı, değerleri mutlaka korumak gerekiyor. Bu herkesin, her Kurt bireyinin görevidir. Vatandaşlık, yurtseverlik, Kurt olmak şehitlerin yaratıkları değerlere sahip çıkmaktan, korumaktan ve geliştirmekten geçer. Başka hiçbir şekilde bağlılık yapılamaz. Her şey Kürdistan halkı için yapılıyor, onun şahsında insanlık için yapılıyor, onun için kan dökülüyordur. Bu yüzden daha fazla çalışmalı, daha fazla ulusun, devletin inşasına katılmalıdır. Savaş büyüyor, büyündükçe de değerler artıyor. Tam devletteşmeye ulaşılmasa da, "değerler, olağanlar artıyor, güçleniyoruz" diye rehavete, zafer ve iktidar sarhoşluğuna kapılmaya hiç gerek yoktur. Kim, nerede, hangi konumda olursa olsun eğer değerler üzerine, şehitler üzerine oy奴uyorsa, ucuz yaşam hesapları yapıyorsa ona gereken cevap en amansız bir şekilde verilmelidir.

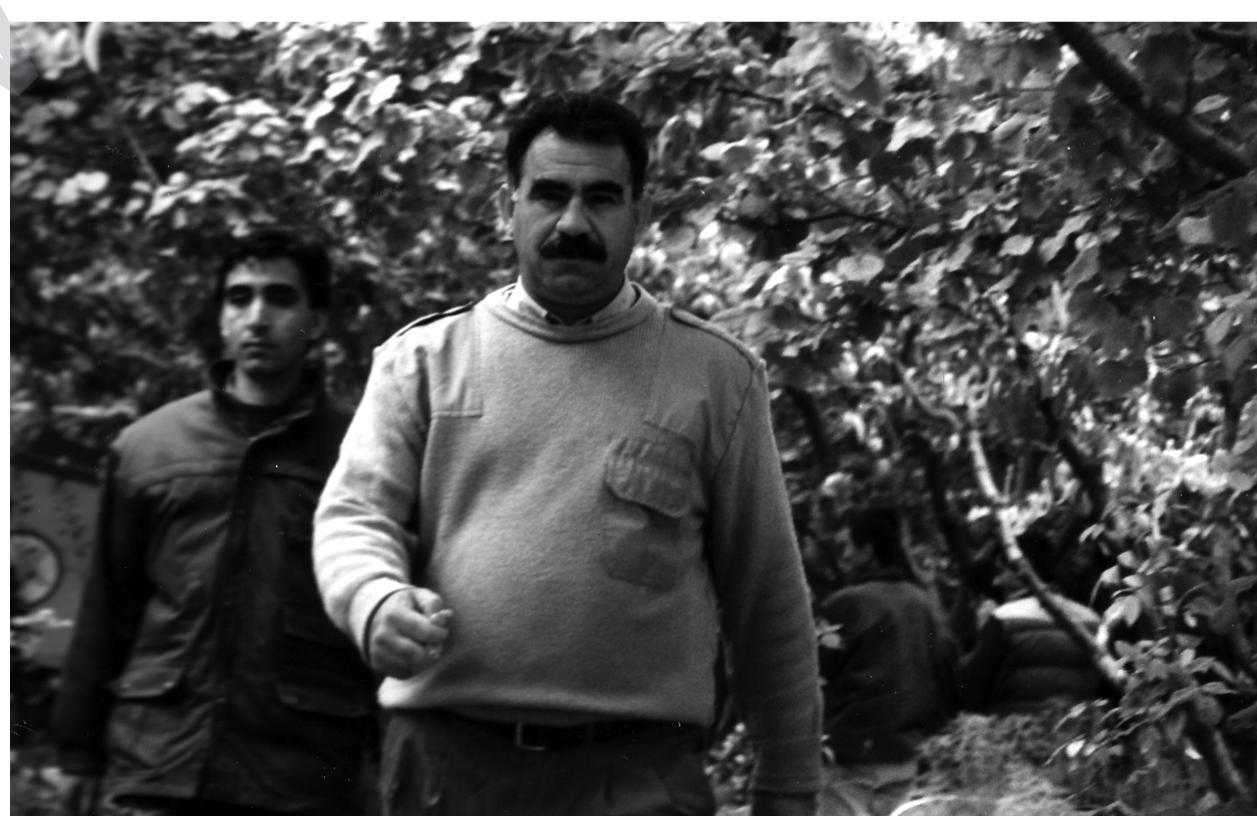
"Şehitleri unutmak ihanettir" diyor Başkan Apo. PKK, şehitleriyle yaşayan bir harekettir. Şehitler isimleri anılarak hatırlanmaz. Şehitlere ihanet etmemek ancak gerçek PKK kişiliğine ulaşmaktan geçer. Yine pratikler, kişilikler, ölçüler

ne kadar tutarlıdır? Tutarlı olmayan pratikler, ölçüler, erken ölümler hepsi şehitlere hakarettir. Şehitlere değer biçmek isteyenlerin ölçüleri de büyük olmak zorundadır. Bu konuda ölçüleri ne kadar büyük? Ne kadar anlamış? Ne kadar gerçek?

Bu mücadele bugünden kazanılmak zorundadır. Yarın çok geç olabilir. Tarihi yaratanan kişilikler yarattıkları altında ezilmeye izin vermemelidirler. Tarih kaybedilmek için yaratılmaz. Devrim şimdiden kazanılmazsa, özgür toplumun temelleri şimdiden atılmazsa ilerde her şey kül olup gidebilir. 70 yıllık reel sosyalizm deneyimine bakalım; neden yıkıldı? Çünkü devrim en başından sağlıklı bir temelde gerçekleştirilmemi, faşizme karşı direnen, şehit düşen milyonlarca insan erken unutulduğu, gerçek bağlılığını gerekleri yerine getirilmediği için devrim kaybedildi.

Bir davanın yüceliği ve ciddiyeti dökülen şehit kanlarıyla ölçülür. Şehit verilmeyen büyük davaların kazanılması mümkün olmadığı gibi değer de görmez. Savaş büyüyor, savaş büyütükçe de şehitlerimiz daha da artacaktır. Kürdistan gibi bir ülke ancak çok bedeller verilerek kurtulabilir. Önemli olan bu noktadan sonra erken ölmemektir. Artık sadece şehit düşmek yetmiyor. Hele hele erken şahadete gitmek, küçük yanlışlıklar sonucu şehit düşmek PKK'de kabul görmüyor. Aynı zamanda bir PKK'lı ne zaman şehit düşeceğini de önceden hesaplamak zorundadır. Ölümü gereken anı bilmek bir devrimcinin devrimle tam anlamıyla bütünlüğünü olmasına bağlıdır. Şahadetini bile anlamlı ve planlı düzenlemek zorundadır. "Ölüm kendini çok kötü dattığında veya düşman sahte bir yaşam temelinde ucuz bir kurtuluş yolunu dayattığında, bu da ihanete kadar gi-decek bir yaşam yolu olduğunda ve başka çare kalmadığında, tipki Mazlum'da, Kemal PİR'de, Hayri'de olduğu gibi, ölümü tercih etmek dışındaki ölümler kabul görmez. Çünkü ölüm burada artık yaşamın tek şerefli sonudur" diyor Başkan Apo. Mazlumlar, Kemaller, Hayriler çok zor koşullarda, bir halkın imhası gerçekleştirilmeye çalışırken, buna karşı tek silah olan yanı şahadeti seçtiler. Fakat direkt düşman kuşatmasının olmadığı ortamlarda yetmez pratikler ve yanlışlıklar sonucu şehit düşmek ne tarihe, ne halka, ne de partide bir şey kazandırır. Tam tersine büyük kaybettirir. Büyük amaçlar, büyük hedefler yolunda şahadete ulaşmak ölüm değildir. Tam tersine yaşamın kendisidir. Şerefli bir ölümdür.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadeleinin her bir anı şehit kanlarıyla yaratıldı. Kürdistan'ın her bir kariş toprağı bu kanla temizlenip özgürleşiyor. Ne mutlu bu vatana oğul ve kızını verene; ne mutlu özgürlük ve bağımsızlığın ölümsüz komutanlarına; ne mutlu şehitlere bağlılığını, son sözüne dek leke sürdürmeyen yoldaşlar!" İşte şehitlerimizin temelleri üzerinde Kürdistan'da yeni bir yaşam doğacak. Yeni özgür toplumda her biri bir gül gibi, hani derler ya 'Muhammed gülü' gibi dıpdırı yaşayacak, kırkıçılık bir gül gibi herbiri toplumun bir köşesini süsleyecek. Onlar özgür Kürdistan'ın, vatanın çiçekleridir" diyor başkan Apo.

SAÇLARI NURHAK AYAKLARI AKDENİZ

**"Uyuyan güzelin
topuz yaptığı saçları,
Nurhak'tır"**

Sakin akan tüm nehirlerin, hırcın-
laştığı yerler ve zamanlar vardır.
Başarılı olamadığı yerlerde hırcınlaşır.
Yatağını genişletmek, daha rahat yol
almak ister. Yatağını genişlettığı yerler
de sakindir. Ama bununla yetinmez.
Her bahar, hakkını alırcasına, bereket
verdiği toprağın bir kısmını, sularına
katar.

Tüm nehirler iki yüzlüdür. Bir yüzü,
bereket ve güzellik verir; diğeri bereket
ve güzellikleri alır. Baharda kötü yüzünü
gösterir, sonrasında iyi yüzünün çeşitli
renklerini.

Nehirler, denize kavuşmak özle-
mindedir. Bu, her zaman gerçekleş-
meyebilir. Bazıları, o enginlige ulaş-
mayı zorlukla başarır. Uzun bir has-
retten sonra kavuşanlar olduğu gibi,
ayrılık hasrete dönüşmeden kavuşanlar
da vardır. Bunlar şanslı olanlardır. An-
cak şanslı olanlar, bununla yetinmez,
hatta daha da acele ederler.

Ceyhan, denize erkenden kavuşan
şanslı nehirlerdir. Tüm benzerleri
gibi, onun da iyilik ve kötülük zamanları
vardır. Baharda, Nurhak dağlarından
aldığı enerji ile Elbistan ovasını tiraş
edercesine, köylünün ekin ve bahçelerini
alarak Akdeniz'e götürür. Bu, kötü yü-
züdür. Baharda yaşadığı sarhoşluk bi-
tince, akşamdan kalma bir bulanıklık
yaşar. Sonra berraklaşır, sakin akar.
İyi yüzü budur. Çevresine bereket dağıtır.
Artık tüm çocuklara kucağını açan bir
anadır, o. Her çocuk, kendini büyük bir
sevincle onun kollarına bırakır. Güven-
liktedir, emindir, huzura kavuşmuştur.
Ceyhan, mavi elleryle çocukların saç-
larını okşar. Saçlar, onun dalgalarında
uçurur. Tüm hastalıklara kapı gösterir-
cesine bedenleri temizler...

Ceyhan, sularını Nurhak dağlarından
toparlar. Bazen küçük derecikler halinde
ilerler sular, bazen de toprağa gizlenerek
yol alır. Sonra en beğendiği yerde, top-
rağın dışına fışkırrı. Bir süre önce ayrıldığı
dereciklerle tekrar birleşerek Ceyhan'ın
bir parçası olur ve kaynağı ile adına

layık olmanın heyecanıyla yol alır.
İlk uğrak yeri, Elbistan'dır. Şehri,
mavi bir şerit gibi ikiye böler. Berrak ve
sakindir. Çocukları rahatsız etmemek
için, kaçaklar gibi, gizlidен yol alır.
Sonra da, Elbistan ovasını baştan başa
ikiye böler. Yemyeşil tarlalar ve kayısı
bahçeleri arasında ilerler. Nazardan
korktuğu için, uzayan mavi bereketini
çevresine taşırmadan edemez. Bahar
küskünü köylülerle her bahar, kavga
ederler. Alışkanlık iste...

Özgürliğin tadını çıkartıcasına telaşsız akar Ceyhan

Ovanın ortasından, sessiz ve yavaş
ilerler, Ceyhan. Ovanın bittiği, dar vadinin
başladığı yerde ise, toy bir kısrak
gibi huysuzlaşır. Vadinin kollarını oluşturan
Engizek ve Berit dağlarını önüne
katıp Akdeniz'e götürmek ister gibidir.
Sonuça dar yatağında ilerlemek zo-
runda kalır, ama buna alışmaz. Nur-
haklardan aldığı özgürlük tutkusunu,
kendisine biçilen sınırları kabul etmesine
izin vermez. Çevresine saldırır. Adeta
dağları oymak ister. Bağırtısı, tüm vadisi
sese boğar. Hiçbir yabani hayvan,
korkudan burada barınmaz.

"Ceyhan delirmiştir" der, yöre insanı.
Ama alışkendir. Taşkınlığının sebebini
bilir, endişelenmez. Çünkü bir süre son-
ra, dar vadinin boğuculuğundan kurtulur,
Ceyhan. Tekrar ovaya kavuşur. Kollarını
sere serpe, tarla ve bahçelere açar.
Özgürliğin tadını çıkartıcasına, telaşsız
akar. Sakinliğine ve güzelliğine tekrar
kavuşur. Güzelliğini, kavak ağaçlarıyla
saklamak ister. Ama yüksektan bakıl-
duğunda, ovanın ortasında, toprak ve
güneşle boğuşarak, kırıla kırıla iler-
leyişinin büyüleyiciliğini hiçbir kavak
gizleyemez. Günün her saatı yeni bir
elbise giyer. Her elbise ona yakışır.
Belli zamanlarında saçlarını topuz yapıp,
sirt üstü uzanmış, uyuyan bir kadına
benzer. Uykusundaki masumiyeti ile
güzeldir, Ceyhan. Yörenin tüm zengin-
liğini sularına katıp, Akdeniz'e taşıır.
Uyuyan güzelin topuz yaptığı saçları,
Nurhak'tır; ayakları ise Akdeniz'e uza-

nır... Bereket ve özgürlüğün kaynağı
Nurhaklardan aldıklarını, ovalar ve dar
vadilerden topladıklarıyla güçlendirir ve
ayaklarıla Akdeniz'e salar. Tüm dünya
yararlanır ister. Bu, Ceyhan'ın Akdeniz
ülkelere gönderdiği, sıcak bir tebes-
sümdür.

Ceyhan, ovayı coğrafi olarak ikiye
ayrırdığı gibi etnik bir bölünmeye de
neden olmuştu. Bir tarafında, Engizek-
ler'in yamaçlarında, Alevi Kürtler; diğer
tarafında, Berit dağı yamaçlarında,
sunni Türkmenler yaşırdı. Çok eskilere
dayanan bölümünün sebebini, hiç kimse
bilmezdi. Herkes babasından duydu-
ğunu uyguluyordu ve ortada başını
almış giden bir Türk-Kürt rahatsızlığı
vardı sadece. Yakın köyler arasında,
surekli, küçük nedenlere dayanan çatışmalar
olurdu. Uzak köyler arasında ise, soğukluk
vardı. Yolları, arabaları, alış veriş yaptıkları
iş yerleri, çay içikleri kahvehaneleri hep ayrıydı.
Her doğan Türk çocuğu, Kürtleri; Kürt çocuklar
da Türkleri, ötekiler olarak bellerdi.

Sürdürülen hoşnutsuzluk, eşsiz gü-
zelliklere gölge düşmüştü. Şehir mer-
kezinde de mahalleler, suyun ötesi ve
berisi diye ikiye bölünmüştü. Ve kav-
galar, Ceyhan'ın açık kollarının havada
asılı kalmasına yol açıyordu. Yıllarca
böyle sürdürüler yaşamlarını. Kürt geril-
lileri, bölgeye gelince kavga birden
alevendi. Türkmen köylerinin bir kısmı,
silahlanarak koruculuk yapmaya baş-
ladılar. Kürt köylüler ise, önemli oranda
göçetildi. Nüfus yapısı değiştirilmiştir.

Berit dağının hakim bir tepesinde,
ova ve vadi üzerinde durbünümü gez-
dirirken, bu düşüncelere dalmışım.
Mehmet Hanifi arkadaşın "durum ne?"
sorusuyla, yapmam gereken asıl işi
unuttuğumu anladım

Suyun üzerinde, araçların kullandığı
tek beton köprü kalmıştı. O da korucu
olan köyün ortasındaydı. Köyün yarısı
köprünün bu yanında, yarısı da diğer
yanında kalyordu. Köy, köprüyü ku-
caklamıştı. "Durum çok kötü" diye ses-
lendim. Anlamışlardı. Hiç seslerini çı-
karmadılar. Sonra diğer arkadaşlar
tek tek keşif yaptı. Hepsinin suratı
asılmıştı.

1992 yılının İlkbaharıydı. Berit dağı
tarafından Engizekler tarafına ge-
çectik. Kısa bir süre önce, aynı yoldan
Berit dağına gelmiştık. Önemli bir çal-
ışma için, dört kişi geri dönecektik.
Berit dağı taraflarına geçtiğimiz zaman,
tahta köprüler sağladı. Su da henüz
yükselmemişti. Hiçbir zorlukla karşılaş-
madan Ceyhan'ı geçmiştik. Ama geri
dönmeye çalıştığımız o an, eskiden
kullandığımız köprüler yakılmış ve su
çok yükselmişti. Sesi bile insani, ürkü-
tüyordu. Üstelik korucu Türkmen köy-
lerinin olduğu bölgedeydi.

"Nasıl geçelim?" diye sordum. As-
linda bu sorunun farklı bir cevabı yoktu.
Yine de çözümler, sıralandı.

"İç lastik temin edip, kelek yapalım"

"Yukarıya, ovaya doğru ilerleyip, su-
yun genişlediği bir yerden geçelim"

"Köprüden geçelim," gibi çeşitli öne-
riler sunuluyor, ancak öneri sahipleri
de kendi görüşlerine pek inanıyor gö-
rünmüyordular. Görüşler, adeta zor du-
rum karşısında bir şeyler söylemek ge-
rektiğin söyleniyordu. İç lastik veya
başka bir şekilde, suyun üzerinden geç-
mek mümkün değildi. Su, hem genişti
hem de sesi ağaçların dallarını koparı-
yordu. Köprüden de geçemeydik. Orada
da, büyük ihtiyalle pusu vardı. Ovaya
doğru yürüdüğümüzde ise, neyle kar-
şılaşacağımıza kestirememeye gibi bir
problemle karşılaşacaktık. Yine de bir
şekilde geçmemiz gerekiyordu. Daha
sağlıklı bir karar için, ertesi gün köye
yaklaşıp, ayrıntılı bir gözlem yapmayı
kararlaştırdık.

Inbar ediliyoruz

Ceyhan, en çığın dönemindeydi. Son
baharda bile çok az yerinden geçilebilir-
ken, içinde olduğumuz bahar aylarında,
köprüden geçme dışında başka bir yön-
teme başvurmamız olanaksızdı. Bu da
kendi çapında bir eylemdi.

Tamamen erimemiş olan karlar, karşı
tarafta daha yoğundu. Olduğumuz taraf,
gunes alıyordu. Karşı tarafın beyazlığını
rağmen bulunduğu yamaçların he-
men hemen tamamı siyahi. Kar par-
çaları, yükseklerde ve dere içlerinde

kalmışlardı. Ağaçlar, henüz yaprak aç-
mamıştı. Bu da, gizlenme açısından
ciddi bir dezavantaj yaratıyordu. Her
an ya görüntü verdigimizden ya da sil-
mekte zorlandığımız izlerimizden ihbar
edilebilirdik. Birileri, bizi görüp kaçabilirdi.
Erzak sorunumuz da vardı var olmasına,
ancak temin etmeye çalışmak tehlikeyi
göze almaktı esdegerdi.

Tehlikeleri biliyorduk. Bu nedenle,
hareket tarzımızda gizlilik, en öne çıkan
faktördü. Sik ağaçlı yamaçlar, yürüyüşümü
zorlaştırdı. Ulaşmamız gereken noktaya
varamadan, hava açtı. Arazinin zorluğu ve hakimiyetsizlik ge-
ciktirmiştir. Artık gündüz yürümek zo-
rundaydı. Ceyhan'a yakından bakmak
istiyorduk.

Keşif yapacağımız yere çok yaklaş-
mıştık ki, nereden ve nasıl geldiğini
anlayamadığımız 16-17 yaşlarındaki
bir çocuk, bizi görmüş hızla aşağıdakiler
köyüne doğru koşuyordu. Çok korkmuş
olmalı ki, koşarken, "Terö..rü..rüst gö-
zükü," diye bağıryordu.

Hangi eve gideceğini anlamak için,
izlemeye alındı. Köye girişyle bir hare-
ketlenme oldu. Evden eve koşutur-
malar hızlandı. Kadınlar, çocukların
toparlayarak evlere çekildiler. Duvarların
arasında küçük gruplar oluştuğunu gö-
rüyorduk. Bazen elleriyle, bulunduğumuz
bölgeyi gösteriyorlardı.

İlk aklımıza gelen, hemen çocuğun
gittiği eve girip, haberi yaymadan ak-
şama kadar tutmaktı. Ama haber o
kadar hızlı yayılmıştı ki, bu bir işe ya-
ramazdı. Zaten çok kısa bir süre içinde
bir arabanın köyden ayrıldığını gördük.

İnbar edilmiştik. Sabahtı ve biz çok
yorgunduk. Tek dayanağımız arazinin
ormanlı olmasıydı. Yerimizi değiştirdik,
köyü ve köprüyü izleyebilecek şekilde
konumlandıktı. Operasyon durumunu
göz ardı edemedik. Öğleye doğru bir
hareket olmayınca biraz rahatlattık. İki
kişi uyuyor, ikisi uyanık kalyorduk. Akşama
kadar da bir operasyon

**"İnbar edilmiştik.
Sabahtı ve biz çok
yorgunduk. Tek
dayanağımız arazinin
ormanlı olmasıydı.
Yerimizi değiştirdik,
köyü ve köprüyü
izleyebilecek şekilde
konumlandıktı.
Operasyon durumunu
göz ardı edemedik.
Öğleye doğru bir
hareket olmayınca biraz
rahatlattık. İki kişi
uyuyor, ikisi uyanık
kalyorduk. Akşama
kadar da bir operasyon
havası yoktu"**

ama kesinlikle pusu vardı. Biraz da bunu netleştirmek istiyorduk. Bu amaçla, ilk akşamla birlikte kendimizi köye doğru bıraktık. Köy yukarıdan durbünle bakıldığı gibi değildi. Gözetlediğimiz evi bulmadık.

Rastgele bir eve girdik. Bizim fazlaca antipropagandamız yapılmış olmalı ki, çok korktular. Kadınlar çocuklarını kapaşak diğer odalara kaçtılar. Diğerleri konuşamıyorlardı. Bir türlü irtibat kurmadık. Birisinin aklına köyün imamını çağırma geldi. İmam hemen geldi. Diğerlerinden çok farklıydı. Bizi selamladı. Sohbet etti, hatta yer yer bazı tartışmalara girdi. Resmi görevliydi, başka bir yerden gelmişti, yöredeki köylüler gibi değildi. Sonrasında köyün öğretmeni geldi. Onunla da tartışmalara girdik. Bizim ihbar edildiğimizi, bunun da cezalet ve korkudan kaynaklandığını söylediler. Doğru söyleyorlardı. Sıcaklığımızdan etkilenen köylüler, yavaş yavaş açılmaya başladılar. Böylece bir yargıya kırmış olduk.

Sonra imamı kenara çekip asıl meşeleni açtı. "Diğer tarafa geçmek istiyoruz" dedik. Köprüde pusu olduğunu söyledi. Başka bir şekilde de mümkün değildi. Köylülerle birlikte bir bahane bulup hasta vs diye uydurup geçmeye çalışsa da mümkün değildi. Askerler ve korucular pusu atıyorlardı. Daracık bir köprüye mecburduk. Zapt edilemeyen gerilla, bir tek geçide mahkumdu.

Operasyon başlıyor

Köyden ayrıldık. Artık istikametimizde biliniyordu. Zaten ihbar edilmişti. Köprüye doğru yola devam etmek, tehlikenin kucağına düşmekte. Gündüz operasyonun çıkışagina kesin gözüyle bakıyordu. Hareket tarzımızı buna göre belirledik ve onların tahmin edemeyeceği bir noktaya yerleştik.

Beklendiği gibi, daha günün ilk saatlerinde operasyon başladı. Helikopterler sürekli indirme yapıyorlardı. Ormanlık arazide, çevreyi gözetlemeye zorlanıyordu. Yakınımıza kadar gelse de, fark etmemiz imkansızdı. Bu nedenle sürekli çevremizi kontrol ediyorduk. Ancak operasyon, ilk gördüğümüz noktada yoğunlaşıyordu. Herhalde yerimize çakılıp kalacağımızı hesaplamışlardı. Oysa gerilla için, verilen bilgi iki saat geçictirilse, artık bilgi olmaktan çıkar. Bizimkisi üzerinden, 24 saat geçmişti. Onlar bizi orada arıyorlardı. Oysa biz, arazinin sapa bir yerinde konumlanmıştır. Akşama doğru operasyon güçleri geri çekildi.

Bizi bir inattır, tutmuştu. Neye mal olursa olsun kendimizi köprüye vuracaktı. Ormanlık arazide ilerleyemiyorduk. Hanifi, araziye olağanüstü hakimiyeti nedeniyle yolları rahatlıkla çıraklıyordu. Yine de ilerleyemiyorduk. Köy yolundan davam etmeye karar verdik. Çiya bu yollarda yürümeye bailyirdi. Vadinin derinliklerine doğru inikçe, karanlık daha da koyulaşıyordu. Ceyhan'ın gürültüsü, kulak zarlarımıza zorluyordu. Aşırı karanlık ve kulaklara hakimiyetsizlik, duyarlılığı zayıflatıyordu. Yine de ilerliyorduk.

Karanlık koyulaştıkça, gürültü daha da artlığından köprüye iyiden iyije yaklaşımıza anlıyorduk. Bu arada, farında olmadan köyün bir çok evini de geçmiştik. Bir korucu köyünün ortasındaydık. Aslında bir çığlığını, telsaşa alınmış sağılsız bir kararın sonucuydu.

Köprünün başına kadar geldik. Pusunun öbür yakada olduğunu biliyorduk. Amacımız, aşırı karanlık ve suyun gürültüsünden yararlanarak, mevzilerin içinden sızararak geçip, gitmekti. Kimseye sataşacak niyetimiz ve halimiz yoktu. Her şeyimizle karşıya geçmeye

kilitlenmiştir.

Köprü nehrin dar bir yerinde kurulmuştur. Tek aracın geçebileceğii şekilde yapılmıştı. Suyun sesi ve hızıyla uğacaksız gibiydi. Yüksek kavak ağaçları yere kadar eğilip kalkıyorlardı.

Artık heyecanımız kalmamıştı. Çünkü işin tam ortasındaydık. Zor işlere başlarken büyük heyecan yaşanır, ama ilk adım atıldığında soğukkanlılık heyecanı kovar. Bizim heyecanımızda kovulmuştu. Biz en küçük hatayı, canımızla ödeyebilirdik. Bir arkadaş, uzun beton köprüünün üzerinden sürünererek ilerlemeye başladı. Betonun üzerindeki siyah hareketi fark etmek için biraz yüksekte olması gerekiyordu. Silah sesleriyle mevzilerin böyle bir yerde olduğunu anladık. Köprü, yoğun ateş altına alındı. Bizi göremediklerinden rasgele ateş açıyorlardı. Köprüdeki arkadaş güçlükle geri çekebildik. Henüz sağlamadık.

Silah sesleri üzerine korucuların hepsi hareketlendi. Kimisi dama, kimisi mevziye koştu, bir karmaşa oldu. Kimse ne olup bittiğini anlayamadı. Rastgele açılan ateşe rağmen, pusunun etki alanından çıkmak için evlere doğru yönelebildik. Yapılacak en akıllica şey, hiç silah kullanmadan, karmaşadan yaralanarak, en orta yerden köy terk etmekti. Öyle yaptı, köylüler gibi düzensiz ve panik halinde hareket etti. Çok kısa süre sonra köyün dışındaydık. Hepimiz sağlamadık. Köydeki gürültü ve karmaşa daha bir süre devam edecekti.

Bu süre içinde vadide kalınamadı. Yeni bir karar vermek gerekiyordu. Kimse görüş açıklamıyorodu. O zaman herkesin benim gibi düşündüğünü anladım. Biraz geriye çekilipl, ortamın sakinleşmesini bekleyecektik.

İndiğimiz yolu, bu kez tırmanacaktık. Iniş mi zor, tırmanmak mı zor? Hala bu soruya cevap bulamadım. Cevabı bir yana, acele etmek zorundaydı. Hava açılmadan güvenli bir yere ulaşmayı diliyorduk. Sonuçta vadiden uzaklaştık. Hava açınca, vadide operasyon kapsamına alındı. Biz günü rahat geçirdik.

Bazı bilgiler almıştı. Çok yakınımda iki dağ evi olduğunu tespit etmiş. Berit dağının hemen her yerde böyle evler vardır. Çobanlar kalır, kişi da giderlerdi. Çok azı, kişi da burada geçirirdi. Bol otaklı olduğu için burayı tercih ediyorlardı. Hepsi Türkmen'di, bizi ihbar etme olasılıkları çok yüksekti. Her şeye rağmen, evlere doğru yola çıktı. Eve vardığımızda, genç bir çoban kapıyı açtı. Sakallı ve esmerdi. Bizden çekinmedi. Bekler gibiymişti. Bu bölge için, beklenir bir davranış değil. Dikkatli olmak gerekiyor. Kaldıkları oda küçütü; ancak iki kişi kalabiliyordı. Onlar da iki kişiydi. Eşi bizi görünce, önce

dona kaldı. Sonra köşede uzanarak üzerine bir yorgan çekti. Sesini bile duymadık. "Sizden korkuyor" dedi adam, fazla umursamadan.

Biz de kadının korkmasını umursamıyorduk, ama adamın korkmamasını çok umursuyorduk. Anlamaya çalışıyorduk. Hızla sobaya odun attı ve diğer hazırlıkları yaptı. Biraz ıssındıktan sonra konuya girmeye çalıştık. O daha hızlı davrandı "e de niye sakalınız yok?" dedi. Sakallı olarak tanındığımızı biliyorduk. Sorusuna, onu ikna edecek mantıklı bir cevap verdim. Neden sakalını uzattığını sordum.

"Önce sakalım azdi. Köyde arkadaşlar, teröristlere benzediğimi söyleyordu. Bu benim çok hoşuma gitirdi. Ben de sakalımı daha da uzattım" dedi. Mesele anlaşılmıştı. O da gerillanın gizemine kapılmıştı.

Gece geç saatlere kadar oturduk. Bize lazım olabilecek yeteri kadar bilgi aldık. Adam sevinçten yerinde duruyordu. Çok uğraşmamıza rağmen, eşinin ağızından ne bir söz alabildik, ne de yüzünü görebildik. Hala merak ediyorum, bizden korkan ve bizden olan o yüzü.

Yola çıkmak gerekiyordu. Çevre biraz sakinleşmişti. Buzim bölgeden çıkış olacağımıza düşüneceklerdi. Tekrar Ceyhan'a doğru yola çıktı. Bu kez nasıl geceğimize ilişkin bir projemiz yoktu. İki, hareketli gerilla yöntemleriyle haledecektik. Her şeyi planlamaktan çok, sürekli gözetleyip fırsat kollayacak ya da fırsat yaratmaya çalışacaktık. Tabii artık köprü seçeneğimiz kalmamıştı.

Umutsuzluk bitirir

Vadi boyunca yukarıya doğru ilerlemeye karar verdik. Arazinin görünmeyen kısımlarında köprü olabilir, bir geçit olabilir ihtiyatlı üzerinde duruyorduk. Bunlar olmasa, ovaya kadar yürüüp yayın ve geniş bir yerdə geçmeye çalışacaktık. Bizim için tam bir maceraydı. İşin garip yanı araziyi hiç tanımadık. Köylerin arasında ilerleyecek ve görüntü vermeyecektik.

Birkaç gün el yordamıyla yol almayı çalıştık. Araziye hakim olmamamız, hizımızı düşürüyordu. Ne zaman karşımıza bir köy, bir çoban çıkışa, yolunu değiştirip, geniş bir kavis çizmek zorunda kalyordu. İz sorunu nedeniyle, geçitleri ve patikaları kullanamıyorduk. Baharları, bulutlu havanın karanlığı anlatılamaz. Vadide doğu indikçe karanlık daha bir ürkütüyorlandı. Adeta gece, kendi karanlığından korkuyordu. Biz ise ilerlemek zorundaydık.

Geçiş umudumuz zayıflamıştı. Küçük grubumuz ilk firesini vermeye hazırlanıyordu. Polat'ın durumu kötüye gidi-

rağmen, konaklayabileceğimiz bir yer bulamıyorduk. Çevremiz korucu köyleri ile doluydu. Bir çığlığını yapmak gerekiyordu. Bazen çığlığını tutardı. Bu kez de öyle oldu. Korucu köylerden birine çok yakın, engince ve çiplak bir tepenin eteklerine, içinde uzanabileceğimiz kadar büyülüktedir bir mevzi ördük. Akşama kadar güneşin altında hiç kırımdan bekleyecektik. Buna razıydık. Ya görülsürsek...? Ne hareket edebilirdik ne çatışabilirdik. Aslında başka seçenekimiz de yoktu. Köylüler, özellikle de çobanlar araziye çıkacaklardı.

Zaman ilerledikçe, çoban sesleri çıldırdı. Bazıları çok yakındı. Birden üstümüzdeki kayalıkta genç bir çobanın bağırdığını duyduk. Henüz bizi görmemişti. İki metre yukarıdaydı. Bizi görünce sustu. Kaçıp gitmesinden korkuyorduk. Çoban adeta taş kesmişti. Ne hareket ediyor, ne de konuşuyordu. Kaçamıyordu da. Onu yanımıza çağrıdık. Bir arkadaş yerinden kalkıp, elinden tutarak mevzisine aldı. Artık akşam kadar zorunlu misafirimizdi.

İki saat sonra konuştuğunda, bize lazımlı olandan fazla bilgi verdi. Bu bilgilerin doğruluğunu hiç anlayamayacaktık. Akşama çobanı gönderdiğimizde, bizden kimseye bahsetmemesi için sıkı sıkıya tembih ettik. Yine de genç bir çobanı, güvenemezdik. Operasyon tehlikesine karşı, bölgeden hızla uzaklaşarak, gerillacılığın kurallarını uygulayacaktı. Zaten bir süredir yaptığımız tek şey, hep bir yerlerden uzaklaşmaktı.

Zorlu bir yolculuktu, ama bu kez, korktuğumuz başımıza gelmedi. Polat'tan da bir şey çıkmadı. Görüntüde vermedik. Ama hala Ceyhan'ın öte yüzüne geçmemiz gerekiyordu. Çıldırmış Ceyhan'la yürüttüğümüz savaşı biz kazanmalıyız. Birçok yönetime baş vurmuştu, ama hep o galip çıkmıştı. Bu kez galibiyet bize geçmeliydi.

Ceyhan'la kavga ettigimiz gecenin sonuna gelmiştim. Kuşluk vakıydı. Artık vadide bitmişti. Ovalık alandaydı. Nehri sıkı sıkıya kollayan kavaklıkların içinde gizlenmek zorundaydım. Zaten üç kişiydi. Fazla zor olmayacağından emindi.

Kalacak bir yer bulmak için, sağa sola bakınarak ilerliyorduk. Hava giderek açıyordu. Önde yürüyen Çiya arkadaşından durdu. Sonra bir ağacın arkasına gizlendi. Biz de aynı şeyi yaptık. Köylüler, korucular veya operasyon... her şey olabilir. Bu kez de korktuğumuz olmadı. Çiya'nın yüzündeki umut fark ediliyordu. Gülerken konuşmaya başladı.

"Önümüzde köprü var..." Son on beş günün en güzel sözü. Sevinçten hareketlendik, gerçek sonra aklımıza geldi. "Pusu olabilir!"

Ağaçların arasından gizlice köprüye yaklaştık. Çok uzun bir köprüydü, kara yolu geçiyordu. Diğer taraftan pusu olduğunu hemen fark etti. Görev saati biten askerler mevzilerin çevresinde dolaşıyorlardı. Hemen askeri araçları geldi. Askerler yola indiler ve araçlara binerek oradan ayrıldılar.

Ortalık sakin ve herkes kendinden emin, hızla köprüyü geçmek gerekiyordu. Sonrası hiç aklımıza bile gelmedi. Karşı tarafta geçmekten başka bir düşüncemiz yoktu. Köprüyü koşarak geçti. Kendimizi zafer kazanmış gibi hissediyorduk. Ceyhan'ı yememişti.

Tüm nehirlerin olduğu gibi, Ceyhan'ın da çırkı bir yüzü vardır. Bağırda öfkelenir sağına soluna sataşır, bağırarak gider. Belli ki bir sebebi vardır. Beni çok zorlasa da, iyi yüzünü hep hatırlıyorum. Bereketli, güneşe boğuşarak, yavaşça ilerleyen, her saat elbise değiştiren, saçları Nurhak gibi heybetli, ayakları Akdeniz'e uzanır. Gerçek Ceyhan bu. Gerillanın sevdığı, bölge insanın can damarı.

ANDOK VE ERİŞ YOLDAŞLARIN İZİNDE

2012 yılını büyük zafer yılı yapalım

25 Mayıs günü büyük Apocu fedai Andok ve Eriş yoldaşları, düşmanın ekonomik merkezlerinden biri olan Kayseri'de AKP faşizmine ve onun şahsında TC'nin kültürel soykırım rejimine öldürücü bir darbe vurdular. Bu büyük direniş çerçevesinde kahraman fedailer Andok ve Eriş yoldaşları saygıyla anıyor, önumuzu aydınlatan ve bize zafer emreden direnişlerini selamlıyoruz. Bu büyük fedai kahramanların izinde yürüyerek 2012 yılını büyük devrim yılı, Önder Apo'ya ve Kurdistan'a özgürlük yılı, gerçek ve kalıcı bir zafer yılı haline getireceğimize dair verdigimiz sözü bir kez daha yineliyoruz.

Yerinde ve zamanında yapılan işler her zaman doğrudur ve başarı getirir. Dolayısıyla Andok ve Eriş yoldaşların gerçekleştirdikleri kahramanlık eylemleri de yerinde ve zamanında yapılmış, 2012 zafer hamleminin önünü açmış, yolunu aydınlatmıştır. Kayseri gibi düşmanın ekonomik merkezlerinden birinde AKP hükümetinin yüreğine derin korku salmışdır. 25 Mayıs'ta yani yaz başında bu eylemi gerçekleştirerek 2012 zafer hamlesinin startını vermiştir. Mayıs şehitler ayımızda, kahramanlar ayımızda gerçekleşen bu tarihi eylem 2012 zafer hamleminde kahramanlık çizgisinde ve başarı temelinde gerçekleşeceğini kanıtlamıştır. Hareket ve halk olarak Önderlik çizgisinde, şehitler çizgisinde yürüyerek 2012 hamlesini zafere götürüp göstergeliştir. 2012 zafer hamleminin Hakilerin, Mazlumların, Kemallerin ve Hayrilerin, Agitlerin, Beritanların ve Zilanların kahramanlık çizgisine uygun bir biçimde gelişeceğini ve zaferle ulaşacağını göstermiştir. Yine Adillerin, Nudaların, Viyanların, Şıllaların, Akitlerin izinde gerçekleşterek dönenin başarı çizgisinde gerçekleşeceğini ortaya koymuş ve zaferin garantisi olmuştur. Andok ve Eriş yoldaşlar, zafer kazanan direnişleriyle Xakurke, Çelê, Cudi, Besta, Garzan, Erzirom ve Dersim şehitlerimizin anılarına sahip çıkılacağını ve intikamlarının misliyle alınacağını dost düşman herkese gö-

termiştir. Elefteryaların, Dengtavların, Erdalların ve Derwişlerin izinde yürünerken, Önder Apo'ya her koşulda sahip çıkılacağı ve Önderlik etrafında ateşten çember oluşturmaya devam edileceği kesin bir biçimde ortaya konmuştur. Simkoların, Rüstemlerin, Çiceklerin, Alişerlerin, Xebatların, Rubarların, Bi-newşerlerin, Hamzaların, Arjinlerin, Mahirlerin izinde yürünerken devrimci halk savaşında zaferin yaratılacağı ve 4. Stratejik dönem hamlesinin mutlaka başarıya götürüleceği net bir biçimde gösterilmiştir.

Şehitlerimiz bize doğru yolu gösteriyorlar

1977'de büyük şehidimiz Haki Karer ile kahraman şehitler ayı olma unvanı kazanan Mayıs ayı, 35. yıldönümünde de büyük kahramanlar yaratmaya devam etmiştir. Andok ve Eriş yoldaşlar PKK ve HPG olarak Apocu çizgiside her türlü faşizme, sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı Kurdistan'ın özgürlüğünü ve Kürt halkın demokratik yaşamı için sonuna kadar fedai çizgisinde direnileceğini bir kez daha net bir biçimde herkese göstermiştir. Andok yoldaş; Amed, halkın faşist teröre ve soykırım rejimine karşı büyük kını ve öfkesi olarak ortaya çıkarken, Eriş yoldaş serhilden öncüsü Gever gençliğinin ve halkın değerli bir evladı olarak Hakkari ve Botan yurtseverliğini güçlü bir biçimde temsil etmiştir. Kürt halkı, Kürt anneleri böyle bütün bir tarihi ve insanlığı küçükük yüreklerinde özgürce taşıyabilecek evlatlar yetiştirdikleri için ne kadar gururlansalar, övünseler azdır. Önder Apo böyle büyük tarih yaratın kararlı militanlar eğittiği için her zaman kendisini başarılı hissedebilir. Hepimiz, tüm yoldaşlar böyle değerli yoldaşlara, öncülere sahip olduğumuz için kendimizi şanslı sayabilir; onurla, gururla böyle yoldaşlara sahip olduğumu söyleyebilir ve onların izinden aynı çizide yürüyebiliriz. Çünkü onlar bize bilinci ve ruhu verdiler. Doğru

yolu gösterdiler. Bu yolda kararlılıkla ve zafer çizgisinde yürümenin güç ve cesaretini kazandırdılar. Gerisi buna layık olmayı bilmek ve bu fedai kahramanlık çizgisinde kararlılıkla yürüyerek kahraman yoldaşlarımızın amaçlarını zaferle taçlandırmaktır.

Her şeyden önce Andok ve Eriş yoldaşlar gerçekinin süreci Önderlik çizgisinde doğru anlamanın ve tam karşılık vermenin temsilcileri olduğunu bilmemiz gereklidir. Onlar, düşman gerçegini doğru ve tam anlamanın, buna karşı duyulan derin kin ve öfkenin temsilcileri olmuşlardır. Onları böyle büyük bir kararlılığı ve yüce bir davranışa götüren gerçeklik kesinlikle süreçlarındaki derin tarihsel biliş, anlayış ve özgür yaşamındaki kararlılık durumudur. Bunu kendileri de bize bırakıkları görev emri düzeyindeki mektuplarında, mesajlarında zaten netçe ifade etmektedirler. Andok arkadaşımız "topyekun bir saldırın var, bizler de ancak topyekun direnerek bu komployu boşça çıkarabiliriz. Ruh direniş ruhudur, ruh serhilden ruhudur ve artık zafer, özgürlük ve başarının tam zamanıdır" diyerek bize 2012 büyük hamle yılı haline getirme, zafer yılı yapma, devrim yılı yapma talimatını vermektedir.

Elbette bunu faşist AKP hükümetinin kültürel soykırımcı, aldatıcı, oyayıcı, hilekar gerçeğine bakarak tespit etmektedirler. Genelde Kurdistan üzerindeki inkar ve imha sistemini, Kürtlere dayatılan kültürel soykırım rejimini deinden çözümleyerek; özel olarak da bu rejimi sürdürmedeki AKP faşizminin hilekar, ikiyüzlü, kelimenin gerçek anlamıyla kallesçe tutumunu görerek ve çözümleyerek bu sonuca ulaşmaktadır. Bu elbette son derece aydınlatıcı, süreci kesinleştiren, hepimiz için, tüm hareket ve halk olarak özgür yaşam isteyen Kürtler için tarihi bir görev emri olmaktadır. Ancak bu emri ve onun dayandığı süreci derinden anlama gerektiğini biz de kavrarsak, işte o zaman görev ve sorumluluklarını başarıyla yerine getirebiliriz. Bu yoldaşların bizim için emir niteliğinde olan eylem çağrılarına doğru, yerinde, zamanında ve başarılı cevaplar verebiliriz.

Bunun da yolu tabii ki her şeyden önce düşman gerçekini iyi anlamak, AKP'nin hile ve oyunlarını iyi görmek, kültürel soykırım rejiminin anlamına ulaşmaktan geçer. Bütün bu tarihsel baskıcılığına, katliamcılığına, hilekarlığına rağmen bugün hala AKP hükümeti inkar ve imhada israr etmeye çalıştığı gibi bir de kalkıp Kurdistan'a gelme, Kürtleri suçlama cesaretini göstermektektir. Günümüz Türk faşizminin temsilciliğinin sözleri ortadadır. Utanmadan, sıkılmadan hala Kürtleri 'kalleslikle' suçlayacak kadar kendini bilmez bir söz ve tutumun sahibi olabilmektedir. Öyle görünüyor ki Türk faşizminin günümüzdeki temsilcisi konuşurken hep aynaya bakarak ve kendini görerek konuşuyor. Kendi ruhunu, tutumunu, yaptıklarını başkalarının da yaptığı sanıyor. Halbuki kalleslik 1071 Malazgirt Savaşı'ndan sonra yapıldı, kalleslik 1514 Çaldırın Savaşı'ndan sonra yapıldı. Kalleslik 1922 Ulusal kurtuluş savaşından sonra yapıldı. Kallesliğin ne olduğunu ve kimlerin yaptığını bu nedenle herkes çok iyi biliyor.

Devamı 26'da

Cengiz ÖZEK (Eriş Dıdar)

Ramazan YILDIZ (Andok Farcın)